

ΤΕΤΑΡΤΗ 16 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2009

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. BUZEK

Πρόεδρος

1. Έναρξη της συνεδρίασης

(Η συνεδρίαση αρχίζει στις 09.05)

Göran Färm (S&D). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, κατά την έναρξη της περιόδου συνόδου αυτής της εβδομάδας απαντήσατε σε μια ερώτηση του αυστριακού συναδέλφου μου Jörg Leichtfried σχετικά με τους νέους βουλευτές που θα ενταχθούν στο Σώμα λόγω της Συνθήκης της Λισαβόνας και τότε θα μπορούσε να συμβεί αυτό. Απαντήσατε ότι αυτό είναι τώρα θέμα του Συμβουλίου. Συμφωνώ ως προς την είσοδό τους στο Κοινοβούλιο ως πλήρη μέλη, δεν είμαι όμως βέβαιος γι' αυτό όσον αφορά το καθεστώς τους ως παρατηρητών ως προκαταρκτικό στάδιο για να γίνουν τελικά πλήρη μέλη.

Εγώ ερμηνεύω την απόφαση που λάβαμε πρόσφατα για την έκθεση του David Martin σχετικά με τους εσωτερικούς μας κανόνες ως εξής: ότι μπορούμε πράγματι να τους επιτρέψουμε να αρχίσουν να εργάζονται ως παρατηρητές αμέσως μόλις εκλεγούν και επιβεβαιωθεί η εκλογή τους από το κράτος μέλος τους και ότι εμείς οι ίδιοι, ως Κοινοβούλιο, μπορούμε να αποφασίσουμε για τους όρους της θέσης τους ως παρατηρητών.

Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσατε σας παρακαλώ να το συζητήσετε αυτό με τον εισηγητή κ. Martin προκειμένου να καταλήξουμε σε μια λύση το συντομότερο δυνατό; Δεν θα ήταν λογικό νέοι βουλευτές που έχουν ήδη εκλεγεί και των οποίων η εκλογή έχει επιβεβαιωθεί από τις εθνικές αρχές να πρέπει να περιμένουν για πολλούς μήνες μέχρι να μπορέσουν να αρχίσουν το έργο τους. Πολλοί από αυτούς είναι έτοιμοι να αρχίσουν αμέσως.

Πρόεδρος. – Όπως είπα προηγουμένως, ρώτησα ποια είναι η απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, και η Επιτροπή Συνταγματικών Υποθέσεων θα πρέπει επίσης να λάβει υπόψη και να μελετήσει το πρόβλημα. Δεν υπάρχει ακόμα οριστική απόφαση για τον αριθμό των νέων εδρών και τις χώρες από τις οποίες θα καλυφθούν. Δεν υπάρχει οριστική απόφαση. Γνωρίζω ότι είναι απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, δεν είναι όμως οριστική και έτσι δεν είναι τόσο εύκολο να δεχτούμε παρατηρητές χωρίς να έχουμε την οριστική απόφαση για τον αριθμό τους και τις χώρες από τις οποίες πρέπει να προέρχονται. Έτσι, πρέπει να περιμένουμε. Το ξετάζω και μεριμνώ πολύ γι' αυτό.

Rebecca Harms (Verts/ALE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, συμφωνώ ότι αυτό το θέμα είναι δύσκολο να διευθετηθεί. Δεν θεωρώ ότι είναι αδύνατο, όμως θα ήθελα να πω, σύμφωνα με την άποψη της Ομάδας μου ότι, σε σχέση με τη συζήτηση στη Γαλλία, εμείς θεωρούμε απαράδεκτο να παραμένουν οι παρατηρητές, όποιο κι αν είναι το καθεστώς τους, ταυτόχρονα και βουλευτές των εθνικών τους κοινοβουλίων. Θεωρούμε ότι εκείνοι που έρχονται εδώ ως παρατηρητές πρέπει να καταθέτουν την εθνική τους εντολή.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, σύμφωνα με το άρθρο 110 του Κανονισμού συγκεντρωθήκαμε εδώ για να συζητήσουμε για τον απολογισμό της σουηδικής Προεδρίας –χειροκροτώ τον πρωθυπουργό κ. Reinfeldt που μας προσέφερε μια θαρραλέα, χρήσιμη και αποτελεσματική Προεδρία- αλλά βρισκόμαστε επίσης εδώ για να εξετάσουμε τα αποτελέσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 10ης και 11ης Δεκεμβρίου.

Όσον αφορά το ζήτημα αυτό, θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή του Προέδρου της Επιτροπής, η οποία είναι ο θεματοφύλακας των συνθηκών και της εφαρμογής τους, στο άρθρο 15, παράγραφος 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση που ορίζει ότι ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου πρέπει να παρουσιάζει μια έκθεση μετά από κάθε συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου.

Φαίνεται βέβαιο ότι δεν θα είναι μαζί μας ο νέος Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, ο κ. Van Rompuy, και λυπάμαι γι' αυτό. Ασφαλώς, κατέχει το αξίωμά του από την 1η Δεκεμβρίου 2009, διαδραματίζει έντονο διπλωματικό ρόλο και θεωρώ ότι η πρώτη του πολιτική ενέργεια θα έπρεπε να είναι να έρθει και να παρουσιαστεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Επομένως εναπόκειται σε αυτόν να έρθει και να παρουσιάσει τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 10ης και 11ης Δεκεμβρίου 2009.

Πρόεδρος. Επιτρέψτε μου να διευκρινίσω κάτι: είχε συμφωνηθεί μεταξύ του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου κ. Van Rompuy και του Προεδρεύοντα του Συμβουλίου κ. Reinfeldt ότι ο τελευταίος αυτός μήνας της Προεδρίας θα διεξαχθεί σύμφωνα με τις παλαιές αρχές. Η συμφωνία αυτή ισχύει. Ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου κ. Van Rompuy θα αναλάβει το αξίωμά του την 1η Ιανουαρίου 2010.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, δεν είναι ευθύνη των αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων να ασχολούνται με την εφαρμογή συνθηκών που έχουν επικυρωθεί από τους λαούς.

Πρόεδρος. Θα το εξηγήσω πιο αναλυτικά: η πρόσκληση και συνεργασία με τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και τον εν ενεργεία πρωθυπουργό που εκπροσωπεί την εκ περιτροπής προεδρία είναι απόφαση όλων των βουλευτών του Κοινοβουλίου. Θα αποφασίζουμε και εμείς για το ποιος θα προσκαλείται και με ποια σειρά. Επίσης, τα θεσμικά όργανα – το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο – θα συμφωνήσουν για τον τρόπο με τον οποίο θα συνεργάζονται. Επιπροσθέτως θεωρώ τις παρατηρήσεις σας πρόωρες.

Πρέπει να συναφθεί διοργανική συμφωνία. Σε αυτό συμμετέχει και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Είναι πολύ νωρίς για να συζητήσουμε αυτό. Είναι πολύ σημαντικό να διατηρήσουμε την κατάλληλη ισορροπία μεταξύ, αφενός, της τρέχουσας Προεδρίας και των αρχηγών των κυβερνήσεων και αφετέρου του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου κ. Van Rompuy. Οι προεδρίες μας αλλάζουν, ενώ ο Πρόεδρος παραμένει ο ίδιος, πρέπει όμως να συνεργαζόμαστε και με τους αρχηγούς των κυβερνήσεων. Χρειαζόμαστε τη συνεργασία με τις κυβερνήσεις, διότι ως νομοθετικό σώμα πρέπει να έχουμε διαρκή επαφή με την κυβέρνηση της χώρας που έχει την Προεδρία.

Επιπλέον, ο τρόπος με τον οποίο θα συνεργαστούμε και το ποιον θα καλέσουμε είναι και δική μας απόφαση – φυσικά σε διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Θα συζητήσουμε γι' αυτά. Θα ήθελα να σας πω ότι είναι ακόμα πολύ νωρίς για να το κάνουμε. Στο μεταξύ ο κ. Reinfeldt θα παρουσιάσει την έκθεση της δραστηριότητας του τελευταίου εξαμήνου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Ο κ. Van Rompuy δεν συμμετείχε στην εργασία αυτή, επειδή διορίστηκε μόλις πριν από λίγες εβδομάδες, και έτσι δεν θα μπορούσε καν να συζητήσει σήμερα το θέμα αυτό. Το θέμα είναι απόλυτα σαφές.

2. Εκτελεστικά μέτρα (άρθρο 88 του Κανονισμού): βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

3. Απολογισμός της σουηδικής προεδρίας - Συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 10ης και 11ης Δεκεμβρίου 2009 (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Θα ήθελα να καλωσορίσω θερμά τον πρωθυπουργό κ. Reinfeldt που ήταν μαζί μας για σχεδόν έξι μήνες ως Προεδρεύων του Συμβουλίου. Θα ήθελα επίσης να καλωσορίσω τον Πρόεδρο Barroso.

Η ημερήσια διάταξη προβλέπει την κοινή συζήτηση

– της δήλωσης του Συμβουλίου για τον απολογισμό της σουηδικής Προεδρίας και

– της έκθεσης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και της δήλωσης της Επιτροπής για τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 10ης και της 11ης Δεκεμβρίου 2009.

Fredrik Reinfeldt, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, είμαι ευγνώμων γι' αυτήν την ευκαιρία να απευθυνθώ και πάλι στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σε μια τόσο κρίσιμη περίοδο.

Τη στιγμή αυτή που συζητάμε, εκπρόσωποι 193 χωρών είναι συγκεντρωμένοι σε ένα συνεδριακό κέντρο της Κοπεγχάγης και συζητούν, επιχειρηματολογούν, διαπραγματεύονται και προσπαθούν να ανταποκριθούν στις προσδοκίες εκατομμυρίων ανθρώπων σε ολόκληρο τον κόσμο. Σε μόλις δύο ημέρες θα έχει ολοκληρωθεί η σύνοδος του ΟΗΕ για το κλίμα. Σύντομα θα αναπολούμε μια σύνοδο που ήταν σημαντική όχι μόνο για την ΕΕ, αλλά για ολόκληρο τον κόσμο, μια σύνοδο που ήταν καθοριστική για εκείνους που δεν μπορούν να ποτίσουν τις καλλιέργειές τους εξαιτίας της έλλειψης νερού, καθοριστική για εκείνους που έχασαν τα σπίτια τους από ανεμοστρόβιλους ή πλημμύρες και καθοριστική για εκείνους που κατασκευάζουν εις μάτην τείχη για να προστατευθούν από τη στάθμη της θάλασσας που ανεβαίνει κάθε χρόνο.

Γνωρίζουμε τι διακυβεύεται, γιατί λοιπόν είναι τόσο δύσκολο να δράσουμε; Μήπως επειδή φοβόμαστε ότι θα αλλάξει ο τρόπος ζωής μας; Κι όμως, γνωρίζουμε ότι αν συνεχίσουμε να χρησιμοποιούμε τους παγκόσμιους πόρους με τον ίδιο τρόπο, ο σημερινός τρόπος ζωής μας θα είναι πια αδύνατος και θα αντιμετωπίσουμε ακόμα πιο ριζικές αλλαγές. Έχουμε να φοβηθούμε για πολύ σημαντικότερα πράγματα από τις καθημερινές μας ανέσεις.

Η καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής ήταν στην κορυφή της ατζέντας σε ολόκληρη τη διάρκεια της σουηδικής Προεδρίας, σε όλες τις συνεδριάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και σε όλες μας τις συνόδους κορυφής με τους μείζονες εταίρους της Ένωσης. Όπως πιθανώς γνωρίζετε, στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Οκτωβρίου εγκρίναμε μια ευρεία εντολή προκειμένου να διατηρήσουμε την ηγετική θέση της ΕΕ στις διαπραγματεύσεις για το κλίμα. Συμφωνήσαμε σε έναν μακροπρόθεσμο στόχο μείωσης των εκπομπών της τάξης του 80%-95% μέχρι το 2050 και επαναλάβαμε την προσφορά μας να μειώσουμε τις εκπομπές κατά 30%, υπό τον όρο ότι και άλλοι θα καταβάλουν

παρόμοιες προσπάθειες. Συμφωνήσαμε σε μειώσεις των εκπομπών των διεθνών μεταφορών και παρά τις αντιδράσεις ορισμένων πλευρών, προσδιορίσαμε με συγκεκριμένους αριθμούς την οικονομική ενίσχυση που απαιτείται στις αναπτυσσόμενες χώρες για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής. Την περασμένη εβδομάδα κάναμε – μετά από εβδομάδες διμερών διαβουλεύσεων – ένα ακόμα βήμα: μια συλλογικά καταρτισμένη οικονομική δέσμη για τη «ταχεία εκκίνηση» της δράσης για το κλίμα σε αναπτυσσόμενες χώρες, προσφέροντας 7,2 δισ. ευρώ για τα επόμενα τρία χρόνια.

Γνωρίζω ότι αυτό δεν αρκεί. Πρέπει συνεπώς να πω ότι, αν και είμαι ικανοποιημένος που το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο μπόρεσε να συμφωνήσει στο ζήτημα αυτό, έφθασε πλέον η στιγμή για να συνταχθούν μαζί μας και άλλες ανεπτυγμένες χώρες.

Τι πρέπει λοιπόν να κάνουμε στην Κοπεγχάγη; Για να μειώσουμε τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου, χρειαζόμαστε δεσμευτικές υποσχέσεις όχι μόνο από τις ανεπτυγμένες χώρες, αλλά και από αναπτυσσόμενες χώρες, προκειμένου να εξασφαλίσουμε ότι η άνοδος της θερμοκρασίας του πλανήτη θα παραμείνει κάτω από τον στόχο των 2 °C που μας λέει η επιστήμη ότι απαιτείται.

Συζήτησα με την ηγεσία της Ινδίας και της Κίνας. Γνωρίζω τι λένε γι' αυτό. Γιατί να συμφωνήσουν σε μια καθαρή και πράσινη ανάπτυξη όταν εμείς ρυπαίναμε για ολόκληρες δεκαετίες τον πλανήτη; Αυτή είναι μία άποψη για το ζήτημα αυτό, το πρόβλημα όμως είναι ότι ο ανεπτυγμένος κόσμος δεν μπορεί να λύσει μόνος του το πρόβλημα. Οι εκπομπές του αναπτυσσόμενου κόσμου έχουν ήδη αρχίσει να ξεπερνούν αυτές του ανεπτυγμένου κόσμου. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο πρέπει να συνεργαστούμε για να λύσουμε το πρόβλημα. Από την πλευρά μας, μπορούμε να αντισταθμίσουμε πολλά χρόνια ανεύθυνης συμπεριφοράς. Μπορούμε να βοηθήσουμε στη χρηματοδότηση των δράσεων για το κλίμα στον αναπτυσσόμενο κόσμο. Η Ευρωπαϊκή Ένωση ανέλαβε την ευθύνη της την περασμένη εβδομάδα. Στην Κοπεγχάγη, σημασία δεν θα έχει ο τύπος αλλά η ουσία. Αν επιτύχουμε μια συμφωνία για τη μείωση των εκπομπών και τη χρηματοδότηση και μια δέσμευση άμεσης ανάληψης δράσης, θα μπορούμε να είμαστε ικανοποιημένοι και, αυτό που είναι ακόμα σημαντικότερο, θα μπορούμε να αρχίσουμε την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής.

Πέρυσι αντιμετωπίσαμε ξαφνικά τη σοβαρότερη οικονομική κρίση από τη δεκαετία του '30. Το έδαφος έτρεμε κυριολεκτικά κάτω από τα πόδια μας. Ξαφνικά, καταλάβαμε πόσο διασυνδεδεμένες ήταν οι χρηματοπιστωτικές αγορές και πόσο μεγάλη ήταν η μεταξύ μας αλληλεξάρτηση ως προς την ανεύρεση μιας κοινής αντίδρασης. Μέσα σε λίγους μόνο μήνες, κυβερνήσεις της ΕΕ ενέκριναν έκτακτα μέτρα στήριξης. Ήταν μια γρήγορη και εντυπωσιακή αντίδραση, είχε όμως το τίμημά της. Το συσσωρευμένο έλλειμμα στα δημόσια οικονομικά μας ανέρχεται τώρα σε σχεδόν 7% του ΑΕγχΠ – είναι δηλαδή παραπάνω από τρεις φορές μεγαλύτερο από εκείνο του περασμένου έτους. Είκοσι κράτη μέλη εισέρχονται στη διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος. Έτσι, όπως είναι φυσικό, οι συνέπειες της οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης ήταν άλλη μια κύρια προτεραιότητα αυτό το φθινόπωρο.

Επιτρέψτε μου να αναφέρω εν συντομία τι έχουμε κάνει. Στο τέλος Οκτωβρίου εγκρίναμε μια δημοσιονομική στρατηγική εξόδου και στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της περασμένης εβδομάδας εγκρίναμε τις αρχές για την έξοδο από τα σχέδια οικονομικής ενίσχυσης. Επιπλέον, εγκρίναμε μια εντελώς νέα δομή της χρηματοπιστωτικής εποπτείας στην Ευρώπη. Όταν οι χρηματοπιστωτικές ροές είναι διεθνείς, η εποπτεία δεν μπορεί να παραμένει εθνική. Τώρα είναι η σειρά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να συμφωνήσει για τις τελικές ενέργειες.

Ήταν επίσης σαφές για εμάς ότι η «λογική των bonus» δεν θα μπορούσε να συνεχιστεί με τον τρόπο που είχε συνηθίσει ο κόσμος. Χαίρομαι διότι η ΕΕ κατάφερε να πείσει την G20 να συμφωνήσει σε εκτεταμένες αλλαγές αυτής της πολιτικής. Οι νέοι κανόνες θα ενισχύσουν την ανάγκη σύνδεσης μεταξύ αποτελέσματος και ανταμοιβής.

Η οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση μας έπληξε σκληρά, δείξαμε όμως την ικανότητά μας να δράσουμε και ενισχύσαμε την αντίστασή μας. Όταν θα έχουμε εξασφαλίσει πια την ανάκαμψή μας, η ΕΕ θα είναι ισχυρότερη χάρη στα μέτρα που υιοθετήσαμε.

Η σουηδική Προεδρία συνέπεσε με μια περίοδο θεσμικής αλλαγής. Όταν αναλάβαμε την Προεδρία την 1η Ιουλίου, το Κοινοβούλιο αυτό μόλις είχε εκλεγεί. Δεν είχαμε ακόμα διορίσει Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος στην Ιρλανδία, που εκκρεμούσε τότε, ήταν αβέβαιο. Δεν ήταν σαφές αν θα επικυρωνόταν η Συνθήκη της Λισαβόνας από όλα τα κράτη μέλη. Δεν ήταν καν ακόμα βέβαιο αν θα μπορούσε να τεθεί σε ισχύ κατά τη διάρκεια της σουηδικής Προεδρίας.

Τότε εκτυλίχθηκε το δράμα. Σε στενή διαβούλευση με αυτό το Κοινοβούλιο, ο José Manuel Barroso διορίστηκε Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για μια δεύτερη θητεία. Η Προεδρία είχε πλέον έναν σταθερό ομόλογο στην Επιτροπή με τον οποίο μπορούσε να συνεργαστεί. Το αποτέλεσμα του ιρλανδικού δημοψηφίσματος ήταν μια νίκη για την Ιρλανδία. Ήταν μια νίκη για την ευρωπαϊκή συνεργασία. Μας έφερε ένα βήμα πιο κοντά στη Συνθήκη της Λισαβόνας.

Αλλά τότε συνέβη το αναπάντεχο. Λίγο πριν από το τέλος της διαδικασίας, ο Τσέχος πρόεδρος προέβαλε νέους όρους για να υπογράψει. Έπρεπε να διαχειριστούμε τα αιτήματα αυτά με τέτοιο τρόπο ώστε αυτό να μην αποτελέσει αφορμή για τα άλλα κράτη μέλη να προβάλουν παρόμοιους όρους και το καταφέραμε στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Οκτωβρίου. Μετά από μερικές ημέρες ο Τσέχος πρόεδρος υπέγραψε. Αμέσως μετά την υπογραφή άρχισα ξανά τις διαβουλεύσεις με τους συναδέλφους μου. Έπρεπε να συμφωνήσουμε για τις υψηλόβαθμες θέσεις – για τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, και να ορίσουμε τον Ύπατο Εκπρόσωπο. Δεν υπερβάλλω λέγοντας ότι ανακουφιστήκαμε όταν την 1η Δεκεμβρίου ολοκληρώθηκαν όλες οι προετοιμασίες. Επιτέλους μπορούσε να τεθεί σε ισχύ η Συνθήκη της Λισαβόνας.

Τώρα η Ευρωπαϊκή Ένωση θα είναι πιο αποτελεσματική. Θα διαθέτει καλύτερα μέσα για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής και για να επηρεάζει την παγκόσμια οικονομική ατζέντα. Ο νέος Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου θα εξασφαλίσει τη συνέχεια. Η Ύπατη Εκπρόσωπος θα εξασφαλίσει τον συντονισμό των εξωτερικών μας σχέσεων. Με τη μεγαλύτερη εμπλοκή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των εθνικών μας κοινοβουλίων θα έχουμε μια πιο δημοκρατική Ένωση. Μια νέα εποχή ξεκίνησε για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Όταν παρουσιάστηκε εδώ μπροστά σας στις 15 Ιουλίου, βρισκόμασταν ακόμα εν μέσω της οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης. Υπήρχε αβεβαιότητα ως προς τη μετάβαση στη νέα Συνθήκη. Δεν γνωρίζαμε αν θα καταφέραμε να ενωθούμε και να ενθαρρύνουμε άλλους για να ακολουθήσουμε τον όχι και τόσο μακρύ, αλλά πολύ δύσβατο δρόμο προς την Κοπεγχάγη.

Με τη συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της περασμένης εβδομάδας, η σουηδική Προεδρία υλοποίησε και τις πέντε προτεραιότητές της: μια ισχυρή εντολή της ΕΕ για την κλιματική αλλαγή, την παρακολούθηση της οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης, τη στρατηγική της ΕΕ για τη Βαλτική Θάλασσα, το πρόγραμμα της Στοκχόλμης για τη δικαιοσύνη και τις εσωτερικές υποθέσεις, την ενίσχυση της ΕΕ ως παγκόσμιου παράγοντα, συμπεριλαμβανομένης της διεύρυνσης και μιας νέας υπηρεσίας εξωτερικής δράσης. Όπως είπα, με την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας άρχισε στην Ευρωπαϊκή Ένωση μια νέα εποχή.

Θα ήθελα να τελειώσω εκφράζοντας τις ευχαριστίες μου προς όλους εσάς. Η Προεδρία χρειαζόταν τη βοήθεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την αντιμετώπιση των προκλήσεων που αντιμετωπίζαμε. Σας ευχαριστώ που μας προσφέρατε τη βοήθεια αυτή.

Θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω την Επιτροπή και ειδικά τον Πρόεδρο Barroso. Αυτό το φθινόπωρο πέρασα προφανώς πάρα πολύ χρόνο με τον José Manuel. Υπήρξε τεράστια βοήθεια για μένα και για τη σουηδική Προεδρία.

Τέλος, θα ήθελα να ευχαριστήσω τα κράτη μέλη για τη βούλησή τους να παραμερίσουν τις διαφορές τους και να αρχίσουν να συμβιβάζονται – έχοντας στην καρδιά τους το καλό της Ευρώπης - για να βρεθούν λύσεις που δεν θα είναι καλές μόνο για τα ίδια, αλλά για ολόκληρη την Ευρώπη. Αυτή η ενότητα είναι η δύναμή μας.

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (ΕΝ) Κύριε Πρόεδρε, κύριε πρωθυπουργέ, το περασμένο εξάμηνο είδαμε να τίθεται σε ισχύ μια νέα συνθήκη τερματίζοντας σχεδόν δέκα χρόνια συζητήσεων και ανοίγοντας την πόρτα σε νέες ευκαιρίες για αυτήν τη νέα, διευρυμένη Ευρωπαϊκή Ένωση που έχουμε σήμερα. Είχαμε την πρώτη ένδειξη για το ότι η αποφασιστική δράση για τη σταθεροποίηση της ευρωπαϊκής οικονομίας ενόψει της κρίσης αποφέρει κάποια αποτελέσματα. Καθώς μπαίνουμε στον τελικό γύρο της Κοπεγχάγης, μπορούμε να είμαστε βέβαιοι ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση εργάστηκε σκληρά για να διατηρήσει την ορμή που υποστήριζε προς μια αποφασιστική παγκόσμια δράση σχετικά με την κλιματική αλλαγή.

Θα ήθελα για τον λόγο αυτόν να εκφράσω τις ειλικρινείς μου ευχαριστίες στον πρωθυπουργό κ. Reinfeldt και σε όλη την ομάδα της σουηδικής Προεδρίας για μια εξαιρετικά επιτυχημένη προεδρία. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό που η σουηδική Προεδρία υπήρξε τόσο αποτελεσματική σχετικά με την εξασφάλιση της ολοκλήρωσης της διαδικασίας επικύρωσης της Συνθήκης της Λισαβόνας επιτυγχάνοντας τη μετάβαση σε αυτήν τη νέα συνθήκη και ταυτόχρονα και όλους τους άλλους στόχους. Παρακολουθήσαμε τον διορισμό του πρώτου Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και της πρώτης Υπάτης Εκπροσώπου, της Αντιπροέδρου της Επιτροπής, από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Κι ως μην ξεχνάμε – γιατί αυτή ήταν μια πολύ σημαντική στιγμή για το Σώμα, μετά από τον ομόφωνο διορισμό του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου - ότι παρακολουθήσαμε την εκλογή του Προέδρου της νέας Επιτροπής από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με ειδική πλειοψηφία.

Η συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της περασμένης εβδομάδας ήταν η πρώτη φορά που το Συμβούλιο συνήλθε ως ολοκληρωμένο θεσμικό όργανο. Επίσης, ήταν η πρώτη φορά που παρευρέθηκε η νέα Ύπατη Εκπρόσωπος και Αντιπρόεδρος της Επιτροπής Catherine Ashton. Ο νέος Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου θα αναλάβει πλήρως τα καθήκοντά του την 1η Ιανουαρίου 2010 και παρουσίασε τις ιδέες του για τον μελλοντικό τρόπο οργάνωσης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στο μέλλον. Επικροτώ θερμά όλες τις προτάσεις για να δοθεί μεγαλύτερη

συνοχή και συνέχεια στο έργο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Επίσης, επικροτώ τις ιδέες να έχουμε πιο πολιτικές και ειλικρινείς συζητήσεις και γρήγορα και ισχυρά συμπεράσματα.

Αντικείμενο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου αποτέλεσαν και πολλά άλλα ζητήματα. Θα ήθελα να υπογραμμίσω μόνο μερικά από αυτά, χωρίς να ξεχάσω ένα πολύ σημαντικό: τη διατύπωση της στρατηγικής για τη Βαλτική που μπορεί να αποτελέσει πρότυπο για άλλες περιφερειακές συνεργασίες εντός της ΕΕ και με ορισμένους από τους εταίρους μας.

Στον τομέα της οικονομίας διατηρούμε τη σωστή ισορροπία μεταξύ της διατήρησης των κινήτρων και της προετοιμασίας των στρατηγικών μας για την έξοδο από την κρίση. Παρουσίασα την εικόνα της ευρωπαϊκής μας στρατηγικής για το 2020. Ελπίζω ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θα επικεντρωθεί στη συζήτηση για αυτήν την πολύ σημαντική ατζέντα για το μέλλον της Ευρώπης, συγκεκριμένα διεξάγοντας συζητήσεις στις επόμενες συνεδριάσεις, στο επίσημο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τον Φεβρουάριο και στο εαρινό Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Θα ήθελα να επαναλάβω εδώ την πρότασή μου να έρθω εδώ στην Ολομέλεια έτσι ώστε το Κοινοβούλιο να μπορέσει να διοργανώσει μια συγκεκριμένη συζήτηση για αυτό το πολύ σημαντικό ζήτημα. Θεωρώ εξαιρετικά σημαντικό το γεγονός ότι εδώ υπάρχει πλήρης συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, και από την πλευρά του Συμβουλίου, από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο σε αυτήν τη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το 2020, όπου θα κριθεί το μέλλον μας.

Στο πρόγραμμα της Στοκχόλμης, οι προτάσεις της Επιτροπής έχουν τώρα μεταφραστεί σε μια συμφωνία για μια προσέγγιση κατά την επόμενη πενταετία. Γνωρίζω ότι πολλοί σε αυτήν εδώ την αίθουσα συμμερίζονται την αποφασιστικότητά μας να χρησιμοποιήσουμε αυτό το εργαλείο ώστε να εκμεταλλευτούμε τις ευκαιρίες της Συνθήκης της Λισαβόνας για μια αλλαγή πορείας στην ευρωπαϊκή δράση για την ελευθερία, την ασφάλεια και τη δικαιοσύνη. Αυτός ήταν ένας από τους κύριους λόγους για τους οποίους αποφάσισα να αναδιοργανώσω τα χαρτοφυλάκια του επόμενου σώματος των Επιτρόπων στον τομέα αυτόν. Αυτός θα είναι ένας από τους σημαντικότερους τομείς της εργασίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά τα επόμενα πέντε χρόνια.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ήταν ιδιαίτερα σημαντικό για την κλιματική αλλαγή. Τα προηγούμενα χρόνια η Ευρωπαϊκή Ένωση ανέπτυξε μια συνεπή και φιλόδοξη προσέγγιση της κλιματικής αλλαγής. Είμαι πολύ υπερήφανος διότι η Επιτροπή ήταν ο πρωτεργάτης αυτής της πολύ φιλόδοξης ατζέντας. Ο αντίκτυπος της μείωσης των εκπομπών μπορεί να γίνει αισθητός μόνο μετά από αρκετές δεκαετίες, όμως κάνουμε ήδη συγκεκριμένα βήματα δίνοντας στους στόχους μας ισχύ νόμου.

Ας είμαστε ειλικρινείς ως προς αυτό. Ορισμένοι από τους εταίρους μας εξαγγέλλουν τις προθέσεις τους με ανακοινώσεις τύπου, εμείς όμως ανακοινώσαμε τις προθέσεις μας δια νόμου, ο οποίος έχει ήδη συμφωνηθεί από όλα τα κράτη μέλη. Ο ανεπτυγμένος κόσμος πρέπει να δράσει, αλλά πρέπει επίσης να βοηθήσει τον αναπτυσσόμενο κόσμο να αποσυνδέσει την ανάπτυξη από τις εκπομπές. Θεωρώ σωστό το γεγονός ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο επικεντρώθηκε την περασμένη εβδομάδα στο πώς μπορούμε να θέσουμε αυτόν τον παγκόσμιο ηγετικό ρόλο στην υπηρεσία ενός φιλόδοξου στόχου στην Κοπεγχάγη: δίνοντας την υπόσχεση ότι θα βοηθήσουμε τις αναπτυσσόμενες χώρες όχι σε κάποιο μακρινό μέλλον, αλλά ήδη το επόμενο έτος, καθιστώντας σαφές ότι η συμφωνία πρέπει να είναι ευρεία και να διαθέτει μηχανισμούς επαλήθευσης που θα διασφαλίζουν την τήρησή της, διατηρώντας την ετοιμότητά μας να ανεβάσουμε τους στόχους μας, μόνο όμως εάν και οι άλλοι προβούν επίσης σε φιλόδοξες δεσμεύσεις.

Θεωρώ ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο πέτυχε πολύ σημαντικά αποτελέσματα, συγκεκριμένα, σε δύο ζητήματα. Πρώτον, στο οικονομικό, το Συμβούλιο κατόρθωσε να δημιουργήσει μια χρηματοδοτική δέσμη ταχείας εκκίνησης μεγαλύτερη από την αναμενόμενη και, πράγμα σημαντικό, με τη συμμετοχή όλων των κρατών μελών. Φυσικά, ορισμένοι είπαν ότι αυτά που δίνονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι αρκετά, όμως 7,2 δισ. ευρώ, δηλαδή παραπάνω από 10 δισ. αμερικανικά δολάρια υπό τις σημερινές συνθήκες, και για τρία χρόνια, είναι μια πολύ σοβαρή δέσμευση. Ελπίζω ότι τώρα τα χρήματα είναι εξασφαλισμένα και δε αποτελούν απλά μια επιθυμία. Τώρα είναι η σειρά των άλλων να κάνουν το ίδιο. Επίσης, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο επανέλαβε τη δέσμευσή του για μεσοπρόθεσμη χρηματοδότηση προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι θα έχει μια δίκαιη συνεισφορά που είναι απαραίτητη για το 2020.

Δεύτερον, η δράση για το κλίμα υπήρξε κάποιες φορές παράγων διχογνωμίας για το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Όμως αυτή τη φορά η ατμόσφαιρα ήταν διαφορετική. Υπήρχε μια έντονη κοινή αίσθηση ότι είναι προς το συμφέρον όλων να κάνει η Ευρωπαϊκή Ένωση το καθήκον της. Τώρα θα πρέπει να αποκομίσουμε τα οφέλη από την επένδυση που κάναμε ως πρωτοπόροι σε αυτήν την ατζέντα.

Αυτό που βρήκα γενικά ενθαρρυντικό ήταν η διαπίστωση ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να είναι ενωμένη. Ας ελπίσουμε ότι αυτή η αποφασιστικότητα θα διατηρηθεί εν μέσω των πιέσεων των επομένων δύο ή τριών ημερών.

Τι μπορούμε να περιμένουμε τις επόμενες ημέρες; Ο δανός πρωθυπουργός κ. Rasmussen θα υποβάλει πιθανώς σήμερα ένα κείμενο, στο οποίο όμως πολλοί από τους βασικούς αριθμούς δεν έχουν ακόμα συμπληρωθεί. Καθήκον των ηγετών θα είναι να το προωθήσουν αυτό το κείμενο ώστε να καταλήξει σε συμφωνία. Αυτός είναι ο λόγος για

τον οποίο θα μεταβώ στην Κοπεγχάγη αμέσως μετά από αυτήν τη συζήτηση. Μαζί με τον πρωθυπουργό κ. Reinfeldt θα κάνουμε τα πάντα προκειμένου η Ευρωπαϊκή Ένωση να ηγηθεί αυτής της συζήτησης.

Γνωρίζουμε ότι αυτήν τη στιγμή η ατμόσφαιρα στην Κοπεγχάγη δεν είναι άνετη. Γνωρίζουμε επίσης ότι αυτό είναι στοιχείο του συνήθους ρυθμού μιας κορυφαίας διαπραγμάτευσης. Όμως η άφιξη τόσο πολλών αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων θα αποτελέσει ισχυρό παράγοντα ώθησης για την επίτευξη συμφωνίας. Αν η συμφωνία αυτή συμπεριλάβει μια πραγματική δέσμευση μείωσης των εκπομπών και από τις ανεπτυγμένες και από τις αναπτυσσόμενες χώρες, μια σαφή δέσμευση για τη χρηματοδότηση προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος αυτός, και μια συμφωνία για το πώς θα εφαρμοστεί και θα επαληθευθεί – αν αυτή η συμφωνία συμπεριλάβει τα διάφορα στοιχεία του οδικού χάρτη του Μπαλί και μπορεί να θεωρηθεί ότι βρίσκεται προς τη σωστή κατεύθυνση προκειμένου να τηρηθεί το όριο των 2 °C, τότε πιστεύω ότι θα πούμε δικαιολογημένα πως αυτό θα είναι ένα μεγάλο επίτευγμα. Δεν έχουμε φθάσει ακόμα σε αυτό το σημείο, όμως πιστεύω ότι η επίτευξη αυτής της συμφωνίας είναι δυνατή.

Οι επόμενες ημέρες θα δείξουν εάν θα πραγματοποιηθούν οι φιλοδοξίες που συζητήσαμε σε αυτήν εδώ την αίθουσα τόσες φορές, ωστόσο αισθάνομαι ήδη ότι υπάρχει αδιαμφισβήτητη ανάγκη αλλαγής και ότι πρέπει να σημειώσουμε αυτή την επιτυχία στην Κοπεγχάγη. Διακουβένονται πάρα πολλά. Φυσικά, πρέπει να βρεθεί μια ισορροπία, υπάρχει όμως και η αίσθηση ότι η σημερινή γενιά γνωρίζει πως υπάρχει μια πρόκληση την οποία δεν μπορούμε να αποφύγουμε. Πιστεύω ότι μετά από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της περασμένης εβδομάδας η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι πια έτοιμη να αντιμετωπίσει την πρόκληση αυτή. Ελπίζω ότι με την ηγεσία της Ευρώπης θα σημειώσουμε επιτυχία στην Κοπεγχάγη.

Joseph Daul, *εξ ονόματος της Ομάδας PPE*. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Barroso, κύριε Reinfeldt, κυρίες και κύριοι, η Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) συμφωνεί με τον τρόπο με τον οποίο εσείς, κύριε Reinfeldt, χειριστήκατε την εκ περιτροπής προεδρία σύμφωνα με τη Συνθήκη της Νίκαιας. Επίσης, ταυτίζεται με τις πρόσφατες προτάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, τόσο για την κλιματική αλλαγή όσο και για την κρίση ή τη δημιουργία μας Ευρώπης με ασφάλεια, μιας Ευρώπης που προστατεύει.

Η Ομάδα μου υποστηρίζει πραγματικά την ειλικρινή και υπεύθυνη διαχείριση των ευρωπαϊκών υποθέσεων που υπήρξε το χαρακτηριστικό γνώρισμα της σουηδικής Προεδρίας. Ειλικρινής, επειδή σε μια περίοδο όπου τόσο πολλοί φίλοι, γείτονες και συγγενείς μας πλήττονται από την κρίση διότι έχασαν τις θέσεις τους ή οι θέσεις τους εξακολουθούν να κινδυνεύουν, η Ευρώπη δεν τους έδωσε ψεύτικες υποσχέσεις. Χτίζει το μέλλον, το μέλλον μας, εξασφαλίζοντας ότι οι επιχειρήσεις θα έχουν και πάλι τα μέσα να δημιουργούν, να καινοτομούν και να δημιουργούν με τον τρόπο αυτόν θέσεις εργασίας.

Υπεύθυνη διαχείριση, διότι η Ευρώπη εφαρμόζει το πρότυπο της κοινωνικής οικονομίας της αγοράς στα ζητήματα της αλλαγής του κλίματος, της ασφάλειας, αλλά και της απασχόλησης και της οικονομίας. Οργανώνει το χρονοδιάγραμμα, τις ρυθμίσεις για μια συντονισμένη, σταδιακή, αλλά και δύσκολη έξοδο από την κρίση. Εξυγιαίνει τις καταστροφικές πρακτικές που είδαμε στις χρηματοπιστωτικές αγορές κατά τις προηγούμενες δεκαετίες. Υποστηρίζει τις ΜΜΕ και ενισχύει την κοινωνική συνοχή, χωρίς την οποία δεν μπορεί να επιτευχθεί τίποτα μόνιμο.

Ας προσέξουμε ωστόσο να μην επαναλάβουμε τα λάθη της στρατηγικής της Λισαβόνας, που υπήρξε πιο απογοητευτική από κάθε τι άλλο επειδή είχε θέσει μη ρεαλιστικούς στόχους. Ας προσέξουμε να εξασφαλίσουμε ότι η νέα οικονομική στρατηγική, που βαφτίστηκε «Ευρωπαϊκή Ένωση 2020», δεν θα γίνει άλλο ένα πολύπλοκο τέρας. Κύριε Reinfeldt, κύριε Barroso, η Ευρώπη επιδεικνύει αίσθηση ευθύνης και στο θέμα της κλιματικής αλλαγής. Με την απόφασή της να απελευθερώσει 2,4 δισ. ευρώ ως ετήσια ενίσχυση για τρία χρόνια, η Ευρώπη δημιουργεί ένα παράδειγμα προσφέροντας το ένα τρίτο της διεθνούς βοήθειας που διατίθεται για τις φτωχότερες χώρες.

Περιμένω τώρα να κάνουν το ίδιο και οι εταίροι μας. Από την Κοπεγχάγη περιμένω ισορροπημένες δεσμεύσεις, βραχυπρόθεσμες και μεσοπρόθεσμες, επαληθεύσιμες δεσμεύσεις, μαζί με οικονομικές κυρώσεις για την περίπτωση μη συμμόρφωσης. Με άλλα λόγια, περιμένω να μην παραπλανήσει η Κοπεγχάγη την Ευρώπη.

Ολοκληρώνω λέγοντας ότι η Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος υποστηρίζει τις κατευθυντήριες γραμμές του Συμβουλίου για την ασφάλεια στο πλαίσιο του νέου προγράμματος της Στοκχόλμης. Οι συμπολίτες μας θέλουν περισσότερη ασφάλεια, αλλά και σεβασμό των ελευθεριών του πολίτη. Θέλουν προστασία στην καθημερινή ζωή τους, θέλουν να γνωρίζουν τι τρώνε και τι καταναλώνουν, ταυτόχρονα όμως περιμένουν –πράγμα απόλυτα φυσικό– να ζήσουν σε μια πιο δίκαιη κοινωνία με μεγαλύτερο σεβασμό για τους άλλους. Αυτό ακριβώς είναι το είδος της Ευρώπης που υπερασπιζόμαστε και προάγουμε εμείς, η Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος.

Κυρίες και κύριοι, τώρα που πέρασε η οξεία κρίση και οι θεσμικές διακυμάνσεις, ήρθε η ώρα να λάβουμε μεγάλες αποφάσεις, και τα περιθώρια σφάλματος που διαθέτουμε είναι μικρά. Σε λίγες ημέρες θα δούμε αν απέδωσε η θαρραλέα στάση της Ευρώπης ως προς την κλιματική αλλαγή. Θα δούμε αν οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Κίνα και οι

άλλοι απλά προσπαθούν να κερδίσουν χρόνο ή θέλουν να περάσουν στον τελικό και να γίνουν υπεύθυνοι παγκόσμιοι παράγοντες.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τη σουηδική Προεδρία για τις προσπάθειές της και πρωτίστως, τώρα που φθάνουν τα Χριστούγεννα, τον κ. Reinfeldt. Εργαστήκατε σκληρά τους τελευταίους έξι μήνες, και όπως όλοι γνωρίζουμε, τα πράγματα δεν ήταν εύκολα. Επίσης, εύχομαι κάθε επιτυχία στον κ. Van Rompuy που θα αναλάβει καθήκοντα για δυόμισι χρόνια και ζητώ από το Συμβούλιο να μην ξεχνά ότι από δω και πέρα το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο παίζουν στην ίδια ομάδα υπό κάπως διαφανέστερες συνθήκες.

Martin Schulz, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, σήμερα αναφέρθηκε αρκετές φορές η έννοια της μετάβασης και πιστεύω ότι είναι ένας κατάλληλος όρος για να περιγραφεί η σουηδική Προεδρία. Ήταν μια προεδρία μετάβασης από μια συνθήκη, τη Συνθήκη της Νίκαιας, που είχε αποδειχθεί εντελώς ανεφάρμοστη, στη Συνθήκη της Λισαβόνας που είναι παραφορτωμένη με προσδοκίες, οι οποίες κατά τη γνώμη μου δεν μπορούν να εκπληρωθούν όλες, καθώς η Συνθήκη της Λισαβόνας δεν μπορεί να αποτελέσει το τέλος της θεσμικής ανάπτυξης στην Ευρώπη. Από την άποψη αυτή πρέπει να προσέξουμε και να μην προσδοκούμε ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας θα εκπληρώσει όλες μας τις επιθυμίες για όλες τις λύσεις όλων των παγκόσμιων προβλημάτων, γιατί όλα τα θέματα επί της διαδικασίας που τέθηκαν, δείχνουν πόσο δύσκολο είναι να λειτουργήσουμε με τη Συνθήκη της Λισαβόνας.

Θα ήθελα να αρχίσω με τα θεσμικά προβλήματα που δημιούργησε αυτή η συνθήκη. Σήμερα έχουμε ακόμα εδώ μαζί μας τον σουηδό πρωθυπουργό. Ποιος θα εκπροσωπήσει την Προεδρία του Συμβουλίου την επόμενη φορά; Ο κ. Van Rompuy, η εκ περιτροπής προεδρία του Συμβουλίου, μετά ο Πρόεδρος της Επιτροπής, μετά η βαρόνη Ashton –αν μιλήσουν όλοι αυτοί, τότε, για πρώτη φορά, δεν θα έχουμε στις πρώτες τέσσερις παρεμβάσεις αυτήν τη διαρκή διάσκεψη του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος και θα έχουμε τη βαρόνη Ashton, δηλαδή μια γνήσια σοσιαλίστρια, που θα ρίξει λάδι στη φωτιά. Αυτό είναι αναμφίβολα ένα όφελος.

(Παρεμβολή)

Ασφαλώς δεν γνωρίζω αν θα παρευρεθεί ο κ. Van Rompuy ή ο κ. Zapatero, ωστόσο σας ευχαριστώ, κύριε Langen. Αν γνωρίζετε ήδη ότι θα παρευρεθεί ο κ. Zapatero, τότε προσφέρατε κι εσείς μια φορά κάτι χρήσιμο. Σας ευχαριστώ πολύ.

Η σουηδική Προεδρία ήταν μια προεδρία μετάβασης, ήταν όμως και μια προεδρία που υποχρεώθηκε άλλη μια φορά να παρακολουθήσει την κ. Merkel και τον κ. Sarkozy να κρατούν κλειστά τα χαρτιά τους ως το τέλος αφήνοντας τη σημερινή Προεδρία να κλείσει τον κύκλο της – ενώ η κοινή γνώμη έλεγε ότι «δεν ξέρει τι συμβαίνει, δεν μπορεί να κάνει τίποτα», και υποχρεώνεται να πληρώσει το παιχνίδι της τακτικής τους. Αυτή ήταν η μοίρα του κ. Reinfeldt τους τελευταίους μήνες. Ευτυχώς, αυτό τώρα τελειώσε. Αυτή είναι η πρόδοος που σημειώσαμε με τη Συνθήκη της Λισαβόνας: ότι έχουμε δηλαδή λίγο περισσότερη διαφάνεια στις θεσμικές δομές μας. Και ασφαλώς κάτι ακόμα: την ενίσχυση της εξουσίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Ωστόσο αυτή η ενίσχυση της εξουσίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σημαίνει επίσης ότι τα άλλα θεσμικά όργανα θα είναι υποχρεωμένα να συναλλάσσονται με το Κοινοβούλιο. Για τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου αυτό σημαίνει πως θα πρέπει να συντονίζει με το Κοινοβούλιο τις αποφάσεις που θέλει να προετοιμάσει στο Συμβούλιο –τουλάχιστον τις αποφάσεις νομοθετικού χαρακτήρα. Καλά θα έκανε να μη θεωρεί τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου θεατή στις συνεδριάσεις του Συμβουλίου, αλλά εκπρόσωπο ενός θεσμικού οργάνου που έχει λάβει μεγαλύτερη εξουσία. Αυτό περιμένω για παράδειγμα από τον κ. Van Rompuy.

Το Συμβούλιο, αλλά και η Επιτροπή, καλά θα έκαναν να επιδιώξουν βάσει αυτής της νέας συνθήκης μια πλειοψηφία στο Κοινοβούλιο που θα μπορεί μεταξύ άλλων να αντιμετωπίζει τις προκλήσεις της κοινωνικής, περιβαλλοντικής και χρηματοοικονομικής πολιτικής που τα ίδια διατυπώνουν στα προγράμματά τους αφού σε ό,τι αφορά τη νομοθετική διαδικασία, στο τέλος χρειάζονται μια ειδική πλειοψηφία στο Κοινοβούλιο, αν θέλουν να προωθούν τις πρωτοβουλίες τους. Ως εκ τούτου η Επιτροπή καλά θα έκανε να επιδιώξει μια πλειοψηφία, από όλες τις πλευρές του Κοινοβουλίου, πράγμα που ίσως να μη συμβαδίζει με το γεγονός ότι κάποια μέλη της Επιτροπής είναι αντιπρόεδροι ευρωπαϊκών κομμάτων, αποδεικνύοντας έτσι τον μονόπλευρο χαρακτήρα ορισμένων πολιτικών τάσεων. Αυτό πρέπει να το σκεφτείτε πολύ σοβαρά, κύριε Barroso.

Η σουηδική Προεδρία κατέβαλε μεγάλες προσπάθειες. Αυτό το παραδέχομαι ευχαρίστως εδώ. Στο τέλος όμως – και αυτό δεν είναι δικό σας λάθος, κύριε Reinfeldt, αλλά λάθος του συστήματος – δεν άσκησε καμία επιρροή στις μεγάλες αποφάσεις, συμπεριλαμβανομένων αυτών που λαμβάνονται τώρα στην Κοπεγχάγη, διότι μία και μόνο εκ περιτροπής προεδρία δεν μπορεί γενικά να έχει μεγάλη επιρροή, παρά μόνο να συντονίζει, και υπάρχει διαφορά μεταξύ συντονισμού και επιρροής. Η άσκηση επιρροής στην εποπτεία των χρηματοπιστωτικών αγορών, στην κλιματική αλλαγή, στις προσπάθειες οικονομικής ανάκαμψης – όλα αυτά είναι πράγματα που μπορεί να τα κάνει μόνο η Ευρώπη ως σύνολο, με τη συνεργασία των θεσμικών της οργάνων. Για τον λόγο αυτόν θεωρώ ότι η Συνθήκη

της Λισαβόνας αποτελεί πρόοδο. Το γεγονός ότι η σουηδική Προεδρία την επέβαλε τελικά μου φαίνεται ότι ήταν η μεγάλη επιτυχία αυτής της μεταβατικής προεδρίας.

Guy Verhofstadt, *εξ ονόματος της Ομάδας ALDE*. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, πρώτον, δεν θα μιλήσω σήμερα το πρωί για θεσμικά ζητήματα όπως έκαναν άλλοι προηγούμενοι ομιλητές. Θα έχουμε ασφαλώς τον χρόνο να συζητήσουμε τα ζητήματα αυτά εφόσον φαίνεται ότι το Συμβούλιο θα εφαρμόσει μια διαδικασία που απαιτεί μια διακυβερνητική διάσκεψη. Πρέπει να σκεφτούμε αν θέλουμε μια διάσκεψη ή όχι. Εγώ πιστεύω ότι εμείς στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα έχουμε πάντως μερικές ιδέες για το ζήτημα αυτό προκειμένου να εξασφαλίσουμε ότι θα σημειώσουμε πρόοδο όσον αφορά την ευρωπαϊκή δημοκρατία και ότι θα αντισταθμίσουμε την έλλειψη διαφάνειας και δημοκρατίας στις προτεινόμενες συμπληρωματικές εκλογές.

Μετά από αυτά, θα ήθελα να ευχαριστήσω ιδιαίτερα την Προεδρία, τον κ. Reinfeldt και την κ. Malmström για τις εξαιρετικές σχέσεις που διατήρησαν με το Κοινοβούλιο και για την καλή διαχείριση των πολύ δύσκολων, όπως αποδείχθηκαν ζητημάτων –και μιλώ φυσικά για την επικύρωση της Συνθήκης της Λισαβόνας. Έπρεπε μάλιστα να ξεπεράσουμε και το «εμπόδιο Klaus» από δω και πέρα θα μιλάμε για το εμπόδιο Klaus και τον εξαιρετικό τρόπο με τον οποίο έλυσε η σουηδική Προεδρία το πρόβλημα αυτό.

Δεύτερον, πιστεύω ότι το δεύτερο πολύ σημαντικό στοιχείο είναι το πρόγραμμα της Στοκχόλμης που εγκρίθηκε και τώρα πρέπει να εφαρμοστεί. Ωστόσο, κύριε Reinfeldt, για εσάς φυσικά η Προεδρία δεν τελειώνει εδώ, αφού υπάρχει ακόμα η σύνοδος κορυφής της Κοπεγχάγης όπου πρέπει να κερδίσετε κάποιο έδαφος.

Θα ήθελα να στείλω σήμερα σε αυτήν εδώ την αίθουσα ένα αισιόδοξο και αποφασιστικό μήνυμα, που είναι σε κάποιο βαθμό αντίθετο με αυτά που διαβάζουμε στον σημερινό Τύπο. Ο σημερινός Τύπος χαρακτηρίζεται από απαισιοδοξία: θα επιτευχθεί ή όχι συμφωνία; Εγώ πιστεύω ότι είναι δυνατή μια συμφωνία διότι σοβαροί εταίροι υπάρχουν και πρέπει να προσπαθήσουμε να τους βρούμε και να τους κινητοποιήσουμε.

Το γεγονός ότι αύριο και μεθαύριο φθάνουν ο πρόεδρος Obama και ο κινέζος πρωθυπουργός αποδεικνύει τη βούλησή τους για επίτευξη συμφωνίας. Πιστεύω ότι πρέπει να ακολουθήσουμε μια στρατηγική. Ποια όμως, κυρίες και κύριοι; Πιστεύω ότι πρέπει να ακολουθήσουμε μια στρατηγική με την οποία θα προσπαθήσουμε να καθιερώσουμε μια τριπλή συνεργασία μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών, της Κίνας και της Ευρώπης.

Εάν αυτοί οι τρεις καταλήξουν τις επόμενες δύο ημέρες σε μια πρώτη συμφωνία, θα έχουμε μια σοβαρή βάση για να πείσουμε τις άλλες – την Ινδία, τη Βραζιλία και τις υπόλοιπες χώρες – να συμμετάσχουν σε αυτήν την προσπάθεια. Ως εκ τούτου ζητώ μια ενεργητική προσέγγιση. Το σημαντικότερο είναι να επιδιώξουμε αυτήν την τριπλή συμμαχία, που είναι απαραίτητη για να επιτύχουμε συμφωνία, και να προτείνουμε από την αρχή μείωση των εκπομπών κατά 30%. Στην πρόταση αυτή πρέπει να φαίνεται ότι υπάρχει συγκεκριμένος σκοπός.

Κατά τη γνώμη μου, πρέπει να αφήσουμε να μας οδηγήσει σε αυτήν την τελική φάση των διαπραγματεύσεων στην Κοπεγχάγη ο Hegel που είπε ότι αυτό που ωθεί τον άνθρωπο στην απελπισία δεν είναι το αδύνατο, αλλά αυτό που ήταν δυνατό και δεν επιτεύχθηκε. Πιστεύω ότι με την επιμονή της σουηδικής Προεδρίας θα σημειώσουμε επιτυχία στη σύνοδο κορυφής της Κοπεγχάγης.

Rebecca Harms, *εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE*. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Barroso, κύριε Reinfeldt, έχοντας περάσει τέσσερις ημέρες στην Κοπεγχάγη μου είναι εξαιρετικά δύσκολο να ακούω τη φράση «ηγετικός ρόλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης». Τον ηγετικό ρόλο –αυτό το έχω μάθει ήδη στο νηπιαγωγείο– τον αποκτά κανείς κυρίως με το να δίνει το καλό παράδειγμα. Θα ήθελα τώρα να σας ρωτήσω, κύριε Reinfeldt και κύριε Barroso, αν πιστεύετε πραγματικά ότι μπορούμε να επιτύχουμε ηγετικό ρόλο σε μια διεθνή διαδικασία όπως αυτή της Κοπεγχάγης με μια στρατηγική βασισμένη σε ψέματα, αυταπάτες και εκτεταμένη διεθνή απάτη.

Θα πρέπει να ξέρετε, κύριε Reinfeldt – ο κ. Barroso ασφαλώς το ξέρει γιατί ασχολείται αρκετό καιρό με αυτό– ότι ο στόχος των δύο βαθμών είναι ακατόρθωτος αν οι ευρωπαίοι παραμείνουν στις προσφορές που έχουν κάνει ως τώρα. Ο στόχος της μείωσης δεν είναι επαρκής. Ταυτόχρονα, εμείς οι Ευρωπαίοι έχουμε χρησιμοποιήσει κάθε μέσο προκειμένου να αποφύγουμε μια πολιτική μείωσης στις χώρες μας. Η αντιστάθμιση δεν έχει πια όρια. Ο θερμός αέρας είναι καθημερινό φαινόμενο όχι μόνο για την Πολωνία, αλλά και για τη Σουηδία. Ο συνυπολογισμός των δασών που προωθήσατε ειδικά εσείς και η κυβέρνησή σας, κύριε Reinfeldt, είναι άλλη μια συνεισφορά της Ευρώπης στην αποφυγή μιας ενεργού πολιτικής για τη μείωση.

Πολλοί εμπειρογνώμονες διατύπωσαν στην Κοπεγχάγη την εκτίμηση ότι αυτά που εσείς ο ίδιος έχετε προτείνει μέχρι σήμερα, ως το καλύτερο που μπορούμε να κάνουμε δεν θα οδηγούσαν στη μείωση των εκπομπών της Ευρώπης μέχρι το 2020, αλλά αντίθετα, στην αύξησή τους. Σας παρακαλώ λοιπόν να εξηγήσετε, κύριε Reinfeldt, πώς θα επιτύχουμε τον στόχο των δύο βαθμών αν παραμείνετε στις μέχρι τώρα προσφορές.

Και επιδεινώνοντας ακόμα περισσότερο την κατάσταση, μια γερμανική εφημερίδα, η Financial Times, γράφει σήμερα ότι παραιτηθήκατε από τον στόχο του 30% για το 2020 και θέλετε πλέον να το προτείνετε αυτό για το 2025. Εάν θέλετε πραγματικά να προωθήσετε αυτήν τη διαδικασία, θα σας ζητούσα να διαψεύσετε επείγοντως αυτά που δημοσιεύθηκαν σήμερα στην εφημερίδα ως η γραμμή της Ευρώπης.

Θα πω κάτι τελευταίο πριν τελειώσω. Χιλιάδες επίσημοι παρατηρητές θα βρίσκονται έξω από τις πόρτες του Bella Centre τις επόμενες ημέρες – ακόμη κι αν έχουν διαπίστευση για τη διάσκεψη. Οι άνθρωποι αυτοί έχουν εργαστεί πολύ σκληρά για την πολιτική για το κλίμα για πολλά χρόνια, μερικοί για ολόκληρες δεκαετίες. Σας παρακαλώ να μεριμνήσετε ώστε οι άνθρωποι αυτοί, επειδή ξαφνικά δεν είναι πια δυνατή η συμμετοχή τους, να μην καταλήξουν σε κλουβιά ή με δεμένα χέρια για ώρες πάνω στο παγωμένο έδαφος.

Υπάρχουν πολλοί ηγετικοί ρόλοι που μπορούν να χαθούν στην Κοπεγχάγη. Ωστόσο ο τρόπος με τον οποίο εμφανίζεται εκεί το κράτος δικαίου στην ΕΕ – οι ομάδες ταραξίων δεν με ενδιαφέρουν καθόλου – και η δυσανάλογη αντιμετώπιση των ειρηνικών διαδηλωτών – φυσικά, η Cecilia Malmström είναι ειδικευμένη στο δίκαιο – είναι επίσης κάτι που πραγματικά θα πρέπει να το εξηγήσετε στην Κοπεγχάγη.

Michał Tomasz Kamiński, εξ ονόματος της Ομάδας ECR. – (PL) Κύριε Πρόεδρε, κρίμα που μιλήσατε για την τήρηση του χρόνου ομιλίας ακριβώς πριν από τη δική μου παρέμβαση. Θα προσπαθήσω να τον τηρήσω.

Κύριε Reinfeldt, ασφαλώς σας αξίζουν οι ευχαριστίες μας. Όπως ειπώθηκε, η σουηδική Προεδρία συνέπεσε με μια δύσκολη περίοδο μετάβασης και αναταραχής που συνδέεται με την έγκριση της Συνθήκης της Λισαβόνας. Αυτό πέρασε τώρα, όμως η προεδρία συνέπεσε και με μια περίοδο οικονομικής κρίσης. Θα ήθελα να αρχίσω την ομιλία μου, που γενικά δεν θα είναι επαινετική, ευχαριστώντας σας διότι η σουηδική Προεδρία απέφυγε τον πειρασμό του λαϊκισμού, στον οποίο είναι τόσο εύκολο να υποκύψει κανείς σε αυτούς τους δύσκολους καιρούς της κρίσης.

Κύριε Reinfeldt, αποδείξατε ότι δεν υπάρχουν εύκολες απαντήσεις σε δύσκολα ερωτήματα. Η σουηδική Προεδρία έδειξε ότι σε καιρούς κρίσης η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να αναζητεί καλές, μη λαϊκίστικες λύσεις που μπορούν να βοηθήσουν όχι μόνο την Ευρώπη, αλλά και ολόκληρο τον κόσμο να βγει από αυτήν τη δύσκολη κατάσταση. Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω με κάθε ειλικρίνεια για το δύσκολο έργο που επιτελέσατε, για τον σεβασμό σας στα κράτη μέλη, καθώς και για τον σεβασμό που δείξατε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ήταν μια δύσκολη περίοδος και νομίζω ότι περάσατε τις εξετάσεις ως προς αυτό. Σε δύο εβδομάδες θα μπορέσετε να ολοκληρώσετε την αποστολή σας με πλήρη ικανοποίηση.

Νομίζω ότι δεν ήταν τυχαίο ότι στην ομιλία σας δεν αναφερθήκατε στην εξωτερική πολιτική. Δυστυχώς, είμαι εδώ υποχρεωμένος να πω μερικές βαριές κουβέντες. Θεωρώ ότι στο ζήτημα της εξωτερικής πολιτικής, ιδίως σε δύο τομείς, η σουηδική Προεδρία και οι τελευταίοι έξι μήνες δεν μπορούν να χαρακτηριστούν επιτυχείς.

Πρώτον, η κρίση που θεωρώ εντελώς άσκοπη και αφορά το ατυχές άρθρο μιας σουηδικής εφημερίδας για τους ισραηλινούς στρατιώτες, καθώς και η εντελώς άσκοπη επιδείνωση των σχέσεων μεταξύ της σουηδικής Προεδρίας και του Ισραήλ, αμαυρώνουν τους έξι τελευταίους μήνες. Θέλω να πω πως το γεγονός ότι η Προεδρία δεν καταδίκασε ομόφωνα το άρθρο της σουηδικής εφημερίδας ήταν λάθος. Εγώ και ολόκληρη η Ομάδα μου θεωρούμε ότι οι ισραηλινοί στρατιώτες δεν υπερασπίζονται μόνο το Ισραήλ, αλλά ολόκληρο τον πολιτισμό μας. Πιστεύω ότι κατά το τελευταίο εξάμηνο έλειψε η ομόφωνη υποστήριξη προς τον κυριότερο σύμμαχό μας στη Μέση Ανατολή, το Ισραήλ. Αυτό το αποδεικνύει το αποτέλεσμα του τελευταίου Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για τη Μέση Ανατολή που, μολονότι κατά τη γνώμη μου είναι καλύτερο από ό,τι είχε προταθεί, δεν μας δίνει έναν ηγετικό ρόλο στη Μέση Ανατολή. Η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να πρωτοστατήσει στην ειρηνευτική διαδικασία και να είναι η κύρια δύναμη που επιδιώκει την ειρήνη στη Μέση Ανατολή. Αν θέλουμε να εκπληρώσουμε αυτόν τον ρόλο, πρέπει να ξεπεράσουμε τις δικές μας διαφορές. Δεν μπορούμε να υιοθετούμε μονόπλευρες θέσεις υπέρ των Παλαιστινίων. Κατά τους τελευταίους έξι μήνες, δυστυχώς, η εξωτερική πολιτική δεν έδωσε τέλος σε αυτό.

Για το ζήτημα αυτό μιλήσαμε χθες στη συζήτηση για τη Γεωργία. Πιστεύω ότι ο εντεινόμενος ρωσικός ιμπεριαλισμός είναι ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν είναι επικίνδυνος μόνο για τους γείτονες της Ρωσίας, αλλά και για ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Παρ' όλα αυτά θα ήθελα να σας ευχαριστήσω, κύριε Reinfeldt, για την ηγεσία σας και για τη σουηδική ηγεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ρόλος του Κοινοβουλίου είναι να εφιστά την προσοχή σε ό,τι κατά τη γνώμη μας δεν είναι πάντα το καλύτερο. Θεωρώ ότι παρά τα αρνητικά σχόλια που διατύπωσα, η σουηδική Προεδρία ήταν γενικά μια καλή προεδρία.

(Ο ομιλητής συμφώνησε να απαντήσει σε μια ερώτηση με τη διαδικασία «γαλάζια κάρτα» βάσει του άρθρου 149 παράγραφος 8)

Zoltán Balczo (NI). – (HU) Θα ήθελα να ρωτήσω τον κ. Kamiński αν θεωρεί τις ενέργειες των ισραηλινών στρατιωτών στη Γάζα ως μέρος του αγώνα υπέρ του ανθρώπινου πολιτισμού. Εσείς είστε ο προκατελιγμένος, γιατί

όποιος θέλει την ειρήνη στην περιοχή, θα πρέπει σύμφωνα με τα ψηφίσματα του ΟΗΕ να υπερασπίζεται το δικαίωμα των Παλαιστινίων για ένα ανεξάρτητο κράτος. Εσείς είστε εκείνος που ζητεί αδίκως από τη Σουηδία να απολογηθεί για μια θέση που υιοθέτησε.

Michał Tomasz Kamiński, εξ ονόματος της Ομάδας ECR. – (PL) Θεωρώ ότι το Ισραήλ είναι η μοναδική δημοκρατία στη Μέση Ανατολή. Το κράτος του Ισραήλ αποτελεί φωτεινό παράδειγμα για τις χώρες της Μέσης Ανατολής στον τομέα της δημοκρατίας. Ασφαλώς ο πόλεμος είναι μια δύσκολη υπόθεση που πάντα έχει οδυνηρές συνέπειες. Γι' αυτό είμαστε υπέρ της ειρήνης. Κατά τη γνώμη μου, ο ρόλος μας είναι να υποστηρίξουμε την ειρηνευτική διαδικασία στη Μέση Ανατολή και να αντιταστούμε με αποφασιστικότητα στην τρομοκρατία.

Lothar Bisky, εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, η συνάδελφός μου κ. Svensson θα μιλήσει για το θέμα της σουηδικής Προεδρίας. Εγώ θα ήθελα να δώσω έμφαση σε δύο σημεία από τα συμπεράσματα της πρώτης συνόδου κορυφής μετά από την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας. Πρώτον, λυπάμαι διότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο δεν έστειλε κανένα σαφές μήνυμα σχετικά με τη μελλοντική στρατηγική της ΕΕ. Αντίθετα, ευθυγραμμίστηκε με την παλιά Επιτροπή που ήθελε να συνεχίσει στις βασικές αρχές της αποτυχημένης στρατηγικής της Λισαβόνας.

Ωστόσο, ακόμη κι αν αναγνωρίστηκε ότι χρειάζεται μια νέα πολιτική προσέγγιση, πού είναι; Εγώ δεν την είδα. Τώρα όμως, με τη νέα Επιτροπή, το νέο Κοινοβούλιο και τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου θα υπήρχε μια ευκαιρία για να αρχίσουμε έναν εντελώς νέο διάλογο. Φυσικά, υπάρχει η νέα συνθήκη και η ευκαιρία της πρωτοβουλίας πολιτών που δεν έχει ακόμα υλοποιηθεί.

Το σημείο εκκίνησής μας είναι σαφές: προτεραιότητά μας πρέπει να παραμείνουν, πρώτα από όλα τα άλλα και ιδίως πάνω από τα συμφέροντα του κέρδους, οι κοινωνικές και περιβαλλοντικές ανησυχίες των ανθρώπων. Αυτή πρέπει να γίνει η νέα βασική αρχή των στρατηγικών και της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γιατί μόνο τότε θα θεωρήσουν οι πολίτες ότι η ΕΕ αντιπροσωπεύει μακροπρόθεσμα μια πρόοδο.

Το δεύτερο σημείο μου είναι πως εμείς οι αριστεροί του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου επικροτούμε το γεγονός ότι το Συμβούλιο εκπληρώνει επιτέλους το αίτημα για έναν φόρο μεταφοράς κεφαλαίων. Στη χθεσινή συζήτηση ακούσαμε με ευχαρίστηση τον κ. Barroso να υπόσχεται ότι η νέα Επιτροπή υπό τη δική του ηγεσία θα υποβάλει τις σχετικές προτάσεις στο άμεσο μέλλον. Θα συνεχίσουμε να επαναφέρουμε το ζήτημα αυτό και παραμένουμε της γνώμης ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί και πρέπει να κάνει το πρώτο βήμα σε περιπτώσεις αμφιβολίας. Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε να περιμένουμε να αναλάβει κάποιος άλλος αντί για εμάς αυτόν τον ρόλο σε παγκόσμιο επίπεδο.

Mario Borghezio, εξ ονόματος της Ομάδας EFD. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ασφαλώς δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι η σουηδική Προεδρία φέρθηκε λογικά και υιοθέτησε μια διορατική και σαφή στάση στο θέμα της χρηματοπιστωτικής κρίσης.

Γιατί δεν βρήκατε το θάρρος να κατονομάσετε τους υπεύθυνους για τη χρηματοπιστωτική κρίση διατυπώνοντας σαφή μέτρα για να περιστείλετε την κερδοσκοπία ή να πείτε καθαρά στους ευρωπαίους πολίτες ότι οι τράπεζές μας και οι χρηματοπιστωτικοί μας οργανισμοί προσφέρουν ακόμα πολλά από τα χρηματοπιστωτικά προϊόντα που υπόκεινται σε κερδοσκοπία και μολύνουν την αγορά μας;

Γιατί δεν δώσατε ένα σαφές μήνυμα υποστήριξης προς την πραγματική οικονομία, που εκπροσωπείται κυρίως από το πλήθος των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, από τον κόσμο της παραγωγής, από τον υγιή κόσμο της ευρωπαϊκής μας οικονομίας, στον οποίο – το επαναλαμβάνω – θα χρειάζεται πάντα να προσφέρετε μηνύματα ενθάρρυνσης και πραγματικής υποστήριξης;

Η σημαντικότερη πρόκληση που αντιμετώπισε η σουηδική Προεδρία αφορούσε ίσως την ελευθερία, την ασφάλεια και τη δικαιοσύνη, κι αυτό ισχύει και για την εφαρμογή του προγράμματος της Στοκχόλμης. Ποιο συμπέρασμα μπορεί να συναχθεί από αυτό; Πιστεύω ότι αυτή η Προεδρία δεν δραστηριοποιήθηκε αρκετά για την αντιμετώπιση της παράνομης μετανάστευσης και ότι η δράση που ανέλαβε ήταν εξαιρετικά αναποτελεσματική. Η Προεδρία δεν αντέδρασε ενεργά στην παράνομη μετανάστευση ούτε όσον αφορά τα σχέδια ενσωμάτωσης και την αντιμετώπιση του προβλήματος των προσφύγων.

Φαίνεται ότι η Ευρώπη δεν μίλησε δυνατά όχι μόνο γενικά για την εξωτερική πολιτική – και συμφωνώ απόλυτα με όσους αντέδρασαν σε αυτό – αλλά και για το συγκεκριμένο αυτό ζήτημα. Φάνηκε ότι η Ευρώπη δεν είχε αρκετή ισχύ σε ένα τόσο κρίσιμο ζήτημα όπως η μετανάστευση, από όποια σκοπιά κι αν το εξετάσουμε: είτε από τη σκοπιά των ανθρώπων όπως εγώ που ανησυχούν πολύ για την παράνομη μετανάστευση είτε από τη σκοπιά εκείνων που ενδιαφέρονται περισσότερο για την εφαρμογή πολιτικών ένταξης.

Τρέφουμε μεγάλες ελπίδες ότι η νέα ισπανική Προεδρία θα εφαρμόσει τις ιδέες που έχουν ήδη εξαγγελθεί σε ορισμένες σημαντικές δηλώσεις και σύμφωνα με τις οποίες η Ευρώπη δεν πρέπει να θεωρεί τη μετανάστευση ως ένα πρόβλημα που αφορά αποκλειστικά τις χώρες που βρέχονται από τη Μεσόγειο.

Πρόκειται προφανώς για ένα πρόβλημα που αφορά ολόκληρη την Ευρώπη, υπάρχει όμως ένα σημείο για το οποίο η κυβέρνηση της χώρας μου διατύπωσε ένα σαφές αίτημα, που ωστόσο αγνοήθηκε. Πρότεινε να υιοθετηθεί μια σοβαρή πανευρωπαϊκή στρατηγική για την καταπολέμηση της κληρονομιάς του οργανωμένου εγκλήματος, μια στρατηγική που απέφερε εξαιρετικά αποτελέσματα στην Ιταλία. Αυτή η κληρονομιά είναι παρούσα παντού στην Ευρώπη: η μαφία, οι οργανωμένες μαφίες έχουν κατακλύσει ολόκληρη την Ευρώπη διεισδύοντας στην πραγματική οικονομία και ειδικά στη χρηματοπιστωτική οικονομία.

Περιμένουμε ακόμα ένα σαφές μήνυμα ότι θα δούμε να θεσπίζεται ένα ευρωπαϊκό νομικό καθεστώς για την αντιμετώπιση αυτού του είδους του οργανωμένου εγκλήματος που έχει τόση δύναμη σε διάφορες, αν όχι σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Καθώς αυτό το είδος εγκλήματος μπορεί να λειτουργεί με υπερβολικά μεγάλη ελευθερία, έχει εκμεταλλευθεί τις ελευθερίες μας και μετακινείται όπως θέλει μεταξύ χρηματοπιστωτικών αγορών, φορολογικών παραδείσων και αγορών ακινήτων και άλλων περιουσιακών στοιχείων. Σε αυτό ακριβώς το σημείο θα ήταν καλό να είχαμε μεγαλύτερη σαφήνεια και μια πιο καθαρή γραμμή ως προς τη δράση της σουηδικής Προεδρίας. Κατηγορούμε ανοιχτά τη σουηδική Προεδρία.

Και τώρα ερχόμαστε στις δηλώσεις ορισμένων εκπροσώπων αυτής της Προεδρίας για ένα άλλο σημαντικό και συμβολικό ζήτημα: το δημοψήφισμα της Ελβετίας για τους μιναρέδες. Ο σουηδός υπουργός Εξωτερικών υποστήριξε ότι το «όχι» στην κατασκευή μιναρέδων θα αποτελούσε «έκφραση μιας προκατάληψης». Πήγε μάλιστα ακόμα μακρύτερα ισχυριζόμενος ότι η ίδια η απόφαση της Βέρνης να διεξαγάγει δημοψήφισμα για ένα θέμα σαν αυτό ήταν αμφιλεγόμενη. Εδώ λοιπόν έχουμε ένα θέμα που βρίσκεται εκτός του πεδίου του δημοψηφίσματος, και αυτό είναι το ερώτημα αν έπρεπε να γίνει ή όχι δημοψήφισμα.

Πώς τολμούν οι νομοθέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης να κατηγορούν μια μικρή χώρα που ήταν ανέκαθεν δημοκρατική, ακόμα και τον Μεσαίωνα; Μπορούμε εμείς, οι σκλάβοι μιας γραφειοκρατίας που δεν εκλέγεται από κανένα, να κάνουμε στον λαό της Ελβετίας μάθημα δημοκρατίας; Μπορούμε να τους αμφισβητήσουμε το δικαίωμα διεξαγωγής δημοψηφίσματος για ένα σημαντικό ζήτημα για το οποίο ο καθένας έχει δικαίωμα να έχει τη δική του άποψη;

Αντίθετα, η Ευρωπαϊκή Ένωση θα έπρεπε να διδαχθεί από την ελβετική δημοκρατία πώς να αντιμετωπίζει τα πιο ευαίσθητα προβλήματα δίνοντας τη δυνατότητα στον λαό να μιλήσει, στον λαό κι όχι στις γραφειοκρατίες, τις ομάδες εκπροσώπησης συμφερόντων και τις τράπεζες αυτής της ευρωπαϊκής υπερδύναμης που παίρνει πάντα αποφάσεις για τις ζωές των πολιτών χωρίς να ζητήσει τη γνώμη τους!

Barry Madlener (NI). – (SV) Κύριε Πρόεδρε, χαίρομαι που τελείωσε η άβουλη και δειλή σουηδική Προεδρία.

(NL) Ευτυχώς τελείωσε αυτή η αδύναμη σουηδική Προεδρία, και δεν ήταν πολλά τα καλά που έφερε η Σουηδία. Δεν υπήρξε σκληρή γραμμή απέναντι στην Τουρκία που εξακολουθεί να κατέχει παράνομα την Κύπρο. Η Σουηδία άφησε ακάλυπτο το Ισραήλ και η πρότασή της για διαίρεση της Ιερουσαλήμ δείχνει την αφέλειά της όσον αφορά την απαράδεκτη και βάρβαρη ιδεολογία του Ισλάμ. Θα ήταν καλύτερο να είχε υποστηρίξει έντονα η Σουηδία τη διεξαγωγή ευρωπαϊκών δημοψηφισμάτων σε όλα τα κράτη μέλη όπως έκανε η Ελβετία για την απαγόρευση των μιναρέδων. Αυτό θέλει η ευρωπαϊκή κοινή γνώμη.

Το πλανόδιο τσίρκο που κινείται μεταξύ Βρυξελλών και Στρασβούργου δεν το συμπεριέλαβε αυτό ούτε καν στην ημερήσια διάταξη, κύριε Reinfeldt. Σας το ζητήσαμε, προφανώς όμως δεν τολμήσατε να το κάνετε, φοβούμενοι αναμφίβολα τη Γαλλία. Μετά θα σπαταλήσετε χρήματα για την πολιτική για το κλίμα στην Κοπεγχάγη μολονότι η αλλαγή του κλίματος δεν είναι επιστημονικά βεβαιωμένη.

Οι Κάτω Χώρες καταβάλλουν μεγάλο ποσό χρημάτων. Η καθαρή συνεισφορά τους κατά κεφαλήν εξακολουθεί να είναι διπλάσια έως τριπλάσια από εκείνη άλλων πλουσιών χωρών. Η κατάσταση αυτή πρέπει να διορθωθεί το συντομότερο δυνατό. Ελπίζουμε πως η επόμενη προεδρία θα δείξει μεγαλύτερο θάρρος.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, παρατήρησα ότι δώσατε σχεδόν ένα λεπτό επιπλέον χρόνο ομιλίας σε ορισμένους συναδέλφους. Θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι εμείς από τις μικρές χώρες έχουμε ως νεοεκλεγέντα μέλη του Σώματος αυστηρά μόνο ένα λεπτό για έκτακτες παρεμβάσεις και αυτός ο χρόνος αφαιρέθηκε από τη δυνατότητά μας να εκφράσουμε τις απόψεις μας. Σας παρακαλώ να σέβεστε και εμάς.

Fredrik Reinfeldt, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, έχω δύο σύντομες παρατηρήσεις να κάνω. Πρώτον, θα ήθελα να ευχαριστήσω τους βουλευτές για τα καλά τους λόγια – ακούστηκαν και άλλα λόγια, αλλά τα περισσότερα ήταν καλά λόγια και ευγενικές παρατηρήσεις. Τώρα έχουμε μια νέα Ευρωπαϊκή Ένωση βασισμένη στη Συνθήκη της Λισαβόνας και θα μπορούσα να πω καθώς συμμετέχω στην εκ περιτροπής προεδρία ότι για να

κάνουμε αυτήν την Ευρώπη ικανή να λειτουργήσει στο μέλλον, απαιτείται συνδυασμένη ανάλυση ευθύνης από τα κράτη μέλη, την Επιτροπή και αυτό το Κοινοβούλιο. Αν δεν αναλάβουν όλα αυτά τα μέρη πλήρως τις ευθύνες τους, θα είναι πολύ δύσκολο να επιτελεστεί αυτό το έργο.

Θα κάνω λίγες μόνο παρατηρήσεις για την προσπάθεια συντονισμού 27 κρατών μελών. Αυτό απαιτεί χρόνο, αν όμως δεν το κάνουμε, θα καταλήξουμε σε μια κατάσταση όπου αυτή η Ευρωπαϊκή Ένωση θα διοικείται μόνο από λίγους ή από κάποιον άλλο. Αφιερώσαμε αυτόν τον χρόνο. Γνωρίζω πόσο χρόνο χρειάζεστε για να επιτύχετε αυτόν τον συντονισμό και πιστεύω ότι αυτό θα είναι προφανές και για τον Herman Van Rompuy και για την εκ περιτροπής ακόμα προεδρία.

Η δεύτερη παρατήρησή μου αφορά την Κοπεγχάγη. Ακούω συχνά το εξής: Η Ευρώπη δεν ηγείται, και στην πατρίδα μου, η αντιπολίτευση λέει πως η Σουηδία δεν ηγείται: αυτή είναι η επιθυμία μας να κατηγορούμε τον εαυτό μας. Δείξτε μου λοιπόν τότε ποιος είναι ο ηγέτης. Θα ήθελα να το μάθω γιατί θα ήταν τέλεια να δω αυτόν τον ηγέτη και να ακολουθήσω τις πρωτοβουλίες του. Δεν τις έχω δει ακόμα. Δεσμευόμαστε για μειώσεις, που έχουν νομική βάση, υποβάλλονται νωρίτερα, και έχουν συγκεκριμένη χρηματοδότηση που δεν είδα από άλλα μέρη του αναπτυσσόμενου κόσμου.

Επίσης, όσον αφορά την Κοπεγχάγη, θεωρώ πολύ σημαντικό να θυμόμαστε ότι πρέπει να τηρήσουμε τον στόχο των 2 °C. Δεν είμαι βέβαιος ότι θα το καταφέρουμε αυτό. Γνωρίζω ότι η Ευρώπη έκανε αυτό που της αναλογεί και είναι έτοιμη να προχωρήσει στο 30%, όμως δεν μπορούμε να λύσουμε το πρόβλημα μόνοι μας. Μας αναλογεί μόνο το 13% των παγκόσμιων εκπομπών. Για να έχουμε μια παγκόσμια λύση, χρειάζεται μια παγκόσμια αντίδραση, και τότε χρειάζεται να προβούν σε μεγαλύτερες δεσμεύσεις και οι άλλοι μεγάλοι πρόξενοι εκπομπών.

Και λίγα λόγια για τη Σουηδία, εφόσον αναφέρθηκε. Νομίζω ότι είναι πολύ σημαντικό μετά από τέτοιου είδους δεσμεύσεις – είτε πρόκειται για το Κίτο είτε τώρα για μια συμφωνία στην Κοπεγχάγη- να πηγαίνει κανείς στην πατρίδα του και να κάνει αυτά που πρέπει. Μόλις χδεις επικαιροποιήσαμε τη μείωση εκπομπών που έχει γίνει στη Σουηδία από το 1990. Τώρα έχουμε πετύχει μείωση της τάξεως του -12%. Παρακολουθούμε πώς γίνεται αυτό διεθνώς σεβαστό και πώς παρουσιάζεται. Πάντα θα μπορούσαμε να πούμε ότι αυτός είναι ο λάθος τρόπος αντιμετώπισης του θέματος, αυτή όμως είναι η παγκόσμια συμφωνία που διαθέτει ο κόσμος. Σχετικά με αυτό παρουσιάσαμε αυτού του είδους αριθμητικά στοιχεία.

Φυσικά αποτελεί πρόβλημα το γεγονός ότι ορισμένες άλλες χώρες ακολουθούν την αντίθετη κατεύθυνση, και επικρίνονται γι' αυτό. Έτσι, το θέμα δεν είναι μόνο η επίτευξη συμφωνίας, αλλά είναι και να κάνετε τις αλλαγές στην οικονομία σας χρησιμοποιώντας την εμπορία δικαιωμάτων εκπομπών και άλλα μέσα για να επιτύχετε αυτές τις αλλαγές. Είναι κι αυτός ένας τομέας όπου βλέπει κανείς πολλές ευρωπαϊκές χώρες να ενεργούν με έναν τρόπο που δεν υπάρχει σε άλλα μέρη του κόσμου.

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, έχω μόνο δύο παρατηρήσεις: η πρώτη αφορά την Κοπεγχάγη και η δεύτερη την επιτυχημένη σουηδική Προεδρία. Πρώτα απ' όλα, όσον αφορά την Κοπεγχάγη, αισθάνομαι και εγώ μεγάλη έκπληξη βλέποντας πολλούς ευρωπαίους συναδέλφους να χρησιμοποιούν μια αυτοκαταστροφική ρητορική. Στην πραγματικότητα, αν υπάρχει ένας τομέας στον οποίο μπορούμε να είμαστε υπερήφανοι για τον ηγετικό ρόλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αυτός είναι ειδικά η αλλαγή του κλίματος. Δείξτε μου έναν σχετικό παράγοντα ή μια ομάδα χωρών που έχουν αναλάβει τόσες δεσμεύσεις όσες αναλάβαμε εμείς.

Όπως είπα προηγουμένως, μερικοί άλλοι ανακοίνωσαν τις προθέσεις τους με δηλώσεις στον Τύπο. Η Ευρωπαϊκή Ένωση ανακοίνωσε τις προθέσεις της με νομοθεσία που είναι ήδη δεσμευτική: νομοθεσία που προήλθε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και από αυτό το Κοινοβούλιο, και η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει ήδη ορίσει –μονομερώς και χωρίς όρους- τη μείωση των αερίων θερμοκηπίου στο 20% μέχρι το 2020. Μέχρι στιγμής κανένας άλλος παράγοντας δεν έχει κάνει κάτι αντίστοιχο. Ας ζητήσουμε λοιπόν από τους άλλους να κάνουν κάτι ανάλογο με τις δικές μας προσπάθειες.

(Χειροκροτήματα)

Είναι αρκετό να πετύχουμε τον στόχο των 2 °C; Όχι, δεν είναι αρκετό. Γι' αυτόν τον λόγο λέμε στους άλλους ότι μπορούμε να διαπραγματευτούμε. Οι πολιτικοί και οι διπλωμάτες μπορούν να διαπραγματευτούν, όμως εμείς δεν μπορούμε να διαπραγματευθούμε με την επιστήμη, δεν μπορούμε να διαπραγματευθούμε με τη φυσική. Ας κάνουμε λοιπόν μια παγκόσμια συμφωνία, πράγμα που θα μας επιτρέψει να επιτύχουμε μια συμφωνία συμβατή με αυτά που μας λέει η επιστήμη. Αυτό δεν μπορεί να γίνει μόνο από την Ευρώπη, διότι η Ευρώπη είναι υπεύθυνη για το 14% περίπου των παγκόσμιων εκπομπών και η σχετική τάση είναι φθίνουσα. Έτσι, ακόμη κι αν η Ευρώπη σταματήσει αύριο εντελώς τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου, δεν πρόκειται να λύσει το πρόβλημα.

Χρειαζόμαστε λοιπόν τη σύμπραξη των Αμερικανών, των Κινέζων, των Ινδών. Μέσα σε αυτούς τους έξι μήνες συζητήσαμε μαζί με τον πρωθυπουργό κ. Reinfeldt με τον Obama, μιλήσαμε με τους Hu και Wen, με τον Singh,

με τον Medvedev και με τον Lula. Και μπορώ να πω ότι σε όλες αυτές τις συναντήσεις ήμασταν οι μόνοι που ζήτησαν από αυτούς να παρουσιάσουν σημαντικότερες προσφορές.

Αυτό κάνουμε τώρα στην Κοπεγχάγη – και ας μην ξεχνάμε, γιατί μερικές φορές οι άνθρωποι τείνουν να ξεχνούν, ότι δεν είναι ένα παιχνίδι μόνο μεταξύ αυτών των παραγόντων, αλλά και με τις αναπτυσσόμενες χώρες: τις πιο φτωχές, τις πιο ευάλωτες, τις αφρικανικές χώρες. Συζητήσαμε επίσης με τον Meles Zenawi της Αιθιοπίας και με άλλους. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν η πρώτη που προσέφερε κάποια χρήματα.

Γι' αυτό ας είμαστε ειλικρινείς μεταξύ μας. Πάντα μπορούμε να έχουμε μεγαλύτερες φιλοδοξίες, και η Ευρωπαϊκή Ένωση έδειξε τη φιλοδοξία της. Ας ζητήσουμε όμως και από τους άλλους μεγαλύτερες φιλοδοξίες, γιατί μόνο έτσι μπορούμε να έχουμε μια συμφωνία που θα είναι συμβατή με τη δική μας φιλοδοξία. Είναι ένα παγκόσμιο πρόβλημα, και χρειαζόμαστε μια παγκόσμια λύση.

Τέλος, επιτρέψτε μου να πω δυο λόγια για τον κύριο Reinfeldt και τη σουηδική Προεδρία. Αυτή είναι η τελευταία φορά που θα έχουμε Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου μόνο για έξι μήνες, επομένως αυτό ήταν το τέλος πολλών ετών εργασίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θα ήθελα να πω – και το έλεγα αυτό στον Πρόεδρο Reinfeldt κατά τους έξι αυτούς μήνες – ότι αυτός ήταν ο ενδέκατος Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου με τον οποίο συνεργάστηκα, και έτσι επιδοκιμάζω πραγματικά το γεγονός ότι τώρα θα έχουμε έναν μόνιμο Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου.

Θα ήθελα όμως να πω στον πρωθυπουργό κ. Reinfeldt ότι ήταν ο ενδέκατος που συνεργάστηκε με την Επιτροπή, αλλά σίγουρα του αξίζει μια θέση μεταξύ των πρώτων για μια από τις καλύτερες προεδρίες που είχαμε την περίοδο αυτή στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Σας ευχαριστώ για όλα όσα κάνατε και εσείς και η σουηδική Προεδρία σε αυτούς τους έξι μήνες.

Rebecca Harms (Verts/ALE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η διαφάνεια απέναντι στο Κοινοβούλιο υπογραμμίζεται πολύ συχνά τώρα που έχει τεθεί σε ισχύ η Συνθήκη της Λισαβόνας. Υπάρχει νέα πρόταση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για την Κοπεγχάγη με στόχο 30% -μια μεγαλύτερη αντιστάθμιση από τον στόχο του 20%- για το 2025; Ένα έγγραφο διέρρευσε και κυκλοφορεί στην Κοπεγχάγη και θέλω τώρα να διασαφηνιστεί με βάση τις επαφές με την Επιτροπή αν αυτή είναι η πραγματική στρατηγική του Συμβουλίου. Σας παρακαλώ να μας πείτε την αλήθεια.

Gunnar Hokmark (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, διστάζω να το διατυπώσω έτσι γιατί δεν ακούγεται πολύ σεμνό για έναν Σουηδό, νομίζω όμως ότι είναι δίκαιο να πούμε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Ευρώπη δεν θα είναι οι ίδιες μετά από αυτήν την Προεδρία. Είναι μια διαφορετική Ευρωπαϊκή Ένωση – μια Ένωση πιο δυνατή και πιο καλή – για διάφορους λόγους, μερικούς από τους οποίους είμαι πολύ υπερήφανος να αναφέρω ως Σουηδός.

Πρώτα απ' όλα, ασφαλώς, η συνθήκη που ισχύει τώρα αλλάζει τη θεσμική ισορροπία της Ένωσης, αλλά και την κάνει πιο ικανή να επιτύχει τους πολιτικούς μας στόχους. Θα ήθελα να υπογραμμίσω το γεγονός ότι ανοίξαμε τη διαδικασία της διεύρυνσης με τη συμφωνία μεταξύ Σλοβενίας και Κροατίας, που είναι σημαντική για την Κροατία, αλλά και σε σχέση με τα Δυτικά Βαλκάνια και τη συνεχιζόμενη μελλοντική διαδικασία διεύρυνσης. Αυτή είναι μια από τα ισχυρά σημεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά είναι και μια ευκαιρία για όλους μας.

Θεωρώ επίσης σημαντικό να επισημανθεί ότι και στη διάρκεια αυτής της Προεδρίας και τώρα που βρισκόμαστε εδώ, η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι για πρώτη φορά κορυφαίος παγκόσμιος παράγοντας σε ένα από τα σημαντικότερα διεθνή θέματα που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα. Αυτό είναι κάτι νέο και δημιουργεί μεγάλες ευθύνες για το μέλλον, επειδή είναι φανερό πως ό,τι και να επιτευχθεί στην Κοπεγχάγη, η Ευρωπαϊκή Ένωση διαδραμάτισε θεμελιώδη και καίριο ρόλο στην κατάρτιση της ατζέντας για εκείνα που θα πρέπει να επιτύχουμε. Όσο μεγάλη και να είναι η επιτυχία μας, το έργο δεν θα ολοκληρωθεί, υπογραμμίζει όμως τις μεγάλες ευθύνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Υστερα έχουμε την οικονομική ανάκαμψη, με αυστηρούς κανόνες προκειμένου να τακτοποιηθούν τα δημόσια οικονομικά και να αποτραπεί ο προστατευτισμός. Είμαι Σουηδός κι έτσι ίσως να είμαι κάπως υποκειμενικός ως προς το ζήτημα αυτό, πιστεύω όμως ότι όλοι έχουμε έναν λόγο να αισθανόμαστε υπερήφανοι για όσα πετύχαμε αυτήν την περίοδο. Πρέπει όμως παρ' όλη τη μετριοφροσύνη να θυμόμαστε επίσης ότι αυτά τα επιτεύγματα σημαίνουν μια μεγάλη ευθύνη για μας στο μέλλον.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. PITTELLA

Αντιπρόεδρου

Åsa Westlund (S&D). – (SV) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω αρχικά ότι η Προεδρία ικανοποίησε τις υψηλές προσδοκίες που είχαν εναποτεθεί σε αυτήν ως ένας αποτελεσματικός διπλωματικός μηχανισμός. Αυτό το εκτιμούμε πολύ, ιδίως ενόψει του χάους που επικρατούσε ορισμένες φορές στη διάρκεια της τσεχικής προεδρίας. Πολύ θετικά αντιμετωπίστηκαν επίσης οι τελικοί γύροι για τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Τέλος, η Προεδρία κατάφερε επίσης να

παρουσιάσει τον μόνιμο Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και τη νέα Ύπατη Εκπρόσωπο της Ένωσης για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας.

Δυστυχώς, ο άμεσος πολιτικός αντίκτυπος στην καθημερινή ζωή των ανθρώπων ήταν κάπως λιγότερο ουσιαστικός. Οι εργαζόμενοι της Ευρώπης δεν υποστηρίχθηκαν καθώς δεν τέθηκε τέρμα στο μισθολογικό ντάμπινγκ μετά από την απόφαση για την υπόθεση Laval ούτε είδαν κάποια νέα πρωτοβουλία για την αντιμετώπιση της ανεργίας και τη δημιουργία περισσότερων θέσεων εργασίας.

Το περιβαλλοντικό κίνημα είναι απογοητευμένο από τη Σουηδία γιατί δεν υπερασπίστηκε περιβαλλοντικά ζητήματα. Στην πραγματικότητα η Σουηδία έκανε μάλλον ένα βήμα προς τα πίσω αντί να εκμεταλλευθεί την ευκαιρία να πιέσει για πιο απαιτητικούς στόχους στον τομέα του περιβάλλοντος και της αλλαγής του κλίματος.

Όμως το γεγονός ότι η Σουηδία δεν έχει σημαντικότερο ρόλο στη διάσκεψη για το κλίμα που διεξάγεται τώρα στην Κοπεγχάγη οφείλεται μάλλον στον ίδιο τον κ. Reinfeldt, σε λόγους κομματικής πολιτικής που μείωσαν από την αρχή τις προσδοκίες από τη διάσκεψη. Αυτό ήταν αντίθετο προς τη διαπραγματευτική στρατηγική της ΕΕ και ενόχλησε σημαντικό αριθμό άλλων ευρωπαίων ηγετών. Ωστόσο ακόμα σοβαρότερο είναι το γεγονός ότι υπονόμωσε την ευκαιρία επίτευξης μιας καλής συμφωνίας για την κλιματική αλλαγή.

Τέλος, θα ήθελα να αναφέρω το πρόγραμμα της Στοκχόλμης – ένα από τα λίγα πράγματα που θα εξακολουθήσουν να υπάρχουν μετά από τη λήξη της σουηδικής Προεδρίας. Καθώς και εγώ η ίδια κατάγομαι από τη Στοκχόλμη, ανησυχώ για το γεγονός ότι η γενέτειρά μου μπορεί τελικά να συνδεθεί με ένα πολιτικό πρόγραμμα που βασίζεται περισσότερο σε μια Ευρώπη-φρούριο παρά στη διαφύλαξη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Εμείς οι σουηδοί Σοσιαλδημοκράτες χαιρόμαστε παρ' όλα αυτά διότι τελικά ακούσατε εν μέρει τα αιτήματά μας και τα αιτήματα του Κοινοβουλίου για ευρύτερη συμπερίληψη των δικαιωμάτων των γυναικών και των παιδιών στο πρόγραμμα αυτό. Τρέφουμε μεγάλες προσδοκίες ότι με τον νέο της ρόλο, η κ. Malmström θα κάνει ό,τι μπορεί για να ενισχύσει περαιτέρω τα στοιχεία αυτά.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Barroso, κύριε Reinfeldt, η ήρεμη και σταθερή προεδρία σας ήταν επιτυχής. Είχατε να επιλύσετε δύσκολα πολιτικά ζητήματα και γενικά κάνατε καλή δουλειά. Τα πρόσωπα που επιλέξατε για τις σημαντικές νέες θέσεις της ΕΕ μπορούν τώρα να τις διαμορφώσουν πέρα από προκατασκευασμένες ιδέες, γιατί μέχρι σήμερα ήταν μάλλον άγνωστα για τους περισσότερους ευρωπαίους πολίτες. Παρενθετικά, επιτρέψτε μου να πω ότι η καλύτερή σας επιλογή κάθεται στα δεξιά σας.

Ωστόσο, κύριε Reinfeldt, δεν μπορώ να βάλω «άριστα» στην Προεδρία σας. Υπάρχουν δύο λόγοι για αυτό. Πρώτον, ενισχύσατε την εξέλιξη που θέλει το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ένα είδος «υπερκυβέρνησης» της ΕΕ. Από την περιβαλλοντική μέχρι τη χρηματοοικονομική πολιτική, η ευρεία δικαιοδοσία του αυξάνεται. Ταυτόχρονα κλείνετε τις πόρτες ακόμα πιο ερμητικά. Δεν είναι αυτή η εικόνα που παρουσιάζουν οι διαφανείς συζητήσεις εκπροσώπων των πολιτών.

Ο δεύτερος λόγος είναι ο εξής: το γεγονός ότι περάσατε τη συμφωνία SWIFT από το Συμβούλιο λίγες μόνο ώρες πριν από την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας δείχνει σαφή περιφρόνηση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και ως εκ τούτου έλλειψη σεβασμού προς τους πολίτες.

Παρ' όλα αυτά, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για τους τελευταίους έξι μήνες.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Κύριε Πρόεδρε, η σουηδική Προεδρία λειτούργησε καλά από πρακτική και θεσμική άποψη. Ήταν σαν μια καλολαδωμένη και αποδοτική μηχανή – αν και δεν ανέβασε ποτέ στρόφες. Τι έγινε με την κοινωνική νομοθεσία; Οι εργασίες για την αντιμετώπιση των διακρίσεων έμειναν στάσιμες. Η πρόταση θέσπισης μιας ευρωβινιέτας για να σταματήσουν οι εκπομπές των βαρέων μεταφορικών οχημάτων έχει παγώσει, το ίδιο και η πολιτική για το κλίμα. Στα θέματα αυτά πρωτοστατούν οι ερευνητές και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο – το Συμβούλιο απέτυχε!

Το Συμβούλιο προσέφερε ένα παραθυράκι για τη δασοκομία, τη ναυτιλία και τις αεροπορικές εταιρείες στις διαπραγματεύσεις για το κλίμα. Πού είναι τα χρήματα για τις αναπτυσσόμενες χώρες – συγκεκριμένα τα 30 δισ. ευρώ που είχε ζητήσει το Κοινοβούλιο; Τι έγινε με τους στόχους για τις εκπομπές; Το Κοινοβούλιο ζήτησε μειώσεις από 32% έως 40%. Τώρα μαθαίνουμε ότι τα έγγραφα που επεξεργάζεται το Συμβούλιο αποδυναμώνουν ακόμα περισσότερο τους στόχους μας για τις εκπομπές. Η πολιτική για το κλίμα του Συμβουλίου έχει τόσο μεγάλα κενά ώστε μπορεί να συγκριθεί μόνο με ένα δίχτυ φτιαγμένο για να πιάνει φάλαινες!

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ στη Vattenfall: Σταματήστε τις δικαστικές διαδικασίες της Vattenfall! Παρεμποδίζουν το έργο μας για την αλλαγή του κλίματος. Έχετε εξουσία έναντι αυτής της επιχείρησης. Θα πρέπει να εξασφαλίσετε

τουλάχιστον ότι η Vattenfall θα κοιτάζει τη δουλειά της και θα σταματήσει να αμφισβητεί την περιβαλλοντική νομοθεσία της Γερμανίας και της ΕΕ.

Timothy Kirkhope (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα καταρχάς να συγχαρώ τη σουηδική κυβέρνηση για την Προεδρία του Συμβουλίου. Ανέλαβε τα καθήκοντά της με ένα πολύ βαρύ πρόγραμμα και κατόρθωσε να επιτύχει πολλά, τα περισσότερα εκ των οποίων επιδοκιμάζουμε.

Έχω μιλήσει σε αυτήν την αίθουσα επανειλημμένα για την ανάγκη αναζωογόνησης της στρατηγικής της Λισαβόνας· για πάρα πολύν καιρό, η Ευρωπαϊκή Ένωση επιδίωκε την πολιτική και θεσμική μεταρρύθμιση με ένα βαθμό ενεργητικότητας και αποφασιστικότητας που ήταν απλά ανεπαρκής για την οικονομική μεταρρύθμιση. Ωστόσο, διακυβεύεται η θέση μας στο παγκόσμιο εμπόριο, το σχετικό μας οικονομικό βάρος και η διεθνής μας ανταγωνιστικότητα. Ως εκ τούτου επιδοκιμάζω την πρωτοβουλία της Επιτροπής «Ευρωπαϊκή Ένωση 2020» που ενέκρινε τώρα το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και συγχαίρω ιδίως τον κ. Barroso για τον ρόλο που διαδραμάτισε σε αυτό.

Η μελλοντική ευημερία και ευεξία των πολιτών μας εξαρτάται από μια δυναμική οικονομία που θα είναι ικανή να δημιουργεί θέσεις εργασίας και πλούτο απελευθερώνοντας τη δημιουργική ενέργεια των επιχειρηματιών και δίνοντας ώθηση στην ανάπτυξη επιτυχημένων επιχειρήσεων. Στο πλαίσιο αυτής της οικονομικής ανανέωσης οι οικονομίες μας θα πρέπει να γίνουν πράσινες, και ελπίζουμε όλοι πως μια συμφωνία αυτήν την εβδομάδα στην Κοπεγχάγη θα ορίσει ένα ρεαλιστικό πλαίσιο για την αντιμετώπιση της αλλαγής του κλίματος διευκολύνοντας παράλληλα την οικονομική μεγέθυνση και την ανάπτυξη.

Όσον αφορά την έγκριση του προγράμματος της Στοκχόλμης, υποστηρίζουμε την αρχή ότι τα κράτη μέλη της Ένωσης πρέπει να συνεργαστούν περισσότερο για την αντιμετώπιση προβλημάτων που αφορούν τη μετανάστευση, τη διασυνοριακή εγκληματικότητα και την τρομοκρατία. Αυτοί όμως είναι και τομείς που αποτελούν την καρδιά της εθνικής κυριαρχίας, και η υπεράσπιση των νόμων, η εξασφάλιση της ασφάλειας και η προστασία των πολιτών συγκαταλέγονται στα σημαντικότερα καθήκοντα ενός δημοκρατικού κράτους. Ως εκ τούτου πρέπει να βρούμε μια ισορροπία ανάμεσα στην ανάγκη κοινής δράσης και στον σεβασμό των δικαιωμάτων των κρατών μελών μας. Ορισμένα τμήματα του προγράμματος της Στοκχόλμης απλά δεν κατορθώνουν να επιτύχουν τη σωστή ισορροπία. Ορισμένες από τις προτάσεις απλά θα συγκεντρώσουν την εξουσία, θα προξενήσουν περιττές δαπάνες και θα προσθέσουν περαιτέρω γραφειοκρατία με πολύ μικρή προστιθέμενη αξία. Προτεραιότητές μας πρέπει να είναι η επίτευξη ανταγωνιστικότητας, η απορύθμιση, η καινοτομία και η δημιουργία θέσεων εργασίας. Οι πολίτες της Ευρώπης δεν αξίζουν κάτι λιγότερο από αυτά.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να βάλω κι εγώ «άριστα» στη σουηδική Προεδρία για τις οργανωτικές της ικανότητες. Η σουηδική εθνική κυβέρνηση ανταποκρίθηκε στις προσδοκίες όλων μας. Δυστυχώς, δεν μπορώ να είμαι τόσο θετική όσον αφορά την πολιτική μου αξιολόγηση.

Για δύο τομείς συγκεκριμένα πρέπει να γίνει κριτική. Πρώτον, το θέμα της διαφάνειας και της εξωστρέφειας. Η Σουηδία γενικά αν και στον τομέα αυτόν θεωρείται υπόδειγμα, αντίθετα, υιοθέτησε μια παθητική προσέγγιση – και αυτό είναι ένα ιδιαίτερα σοβαρό θέμα όταν διακυβεύεται η ελευθερία επικοινωνίας των πολιτών μας. Επιτρέψτε μου να αναφέρω σε αυτό το πλαίσιο την οδηγία για τη διατήρηση δεδομένων, τη δέσμη μέτρων για τις τηλεπικοινωνίες και τη μυστική συμφωνία ACTA. Διατυπώθηκαν αιτήματα προς την Προεδρία να ενεργήσει για να καταστούν διαθέσιμα τα έγγραφα, όπως κατέστη δυνατό από την τροποποίηση του κανονισμού για τη διαφάνεια του 2001, σύμφωνα με τον οποίο το κοινό θα έχει πρόσβαση σε όλα τα έγγραφα που αφορούν εν εξελίξει διεθνείς διαπραγματεύσεις. Γιατί δεν δραστηριοποιήθηκε γι' αυτό η σουηδική Προεδρία;

Ο δεύτερος τομέας είναι η κλιματική αλλαγή και, κατά τη γνώμη μου, ο τρόπος με τον οποίο εξαπατούμε τις φτωχές χώρες χρησιμοποιώντας τους πόρους ενίσχυσης για να απαλύνουμε τις χειρότερες από τις ζημιές για τις οποίες ήταν και είναι υπεύθυνες οι πλούσιες χώρες του κόσμου. Και αυτό παρά το γεγονός ότι η σύμβαση για το κλίμα, το σχέδιο του Μπαλί και το πρωτόκολλο του Κιότο δηλώνουν και τα τρία ότι η χρηματοδότηση μέτρων για το κλίμα πρέπει να είναι νέα χρηματοδότηση. Γι' άλλη μια φορά, οι πιο ευάλωτοι είναι εκείνοι που καλούνται να πληρώσουν τα σπασμένα για τις ενέργειες των πλουσίων χωρών. Αυτοί που καλούνται τώρα να καταβάλουν το τίμημα είναι εκείνοι που δεν έχουν καθαρό νερό, που απειλούνται από την ελονοσία, που πάσχουν από τον ιό HIV και, πρώτα απ' όλα, οι πιο φτωχές γυναίκες και παιδιά του κόσμου. Η πολιτική αυτή είναι ένας επαισхυντος τρόπος μεταχείρισης των φτωχότερων περιοχών του κόσμου.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, η σουηδική Προεδρία φθάνει τώρα στο τέλος της – χωρίς μεγάλες καταστροφές, κατά τη γνώμη μου όμως και χωρίς εξαιρετικές επιτυχίες. Οπωσδήποτε, δεν κατέστη δυνατό να επιτευχθεί ο φιλόδοξος στόχος να τεθεί υπό έλεγχο η οικονομική κρίση. Δώσαμε δισεκατομμύρια για ένα σύστημα από το οποίο ωφελούνται μόνο λίγοι, ενώ το κοινό υποχρεούται να υποστεί τον κίνδυνο και το κόστος. Είναι

απαράδεκτο να καταλήγουν τα χρήματα που με κόπο κέρδισαν οι ευρωπαίοι φορολογούμενοι στα bonus των τραπεζικών στελεχών.

Εφόσον διεξάγουμε ήδη μια σύνοδο κορυφής για το κλίμα, τότε κατά τη γνώμη μου πρέπει επίσης να εξετάσουμε επιτέλους πιο ειλικρινά τις δαπάνες και να επιδείξουμε κάποια εντιμότητα στη συζήτηση για τους πυρηνικούς αντιδραστήρες. Εάν αναζητούμε λύσεις για την προστασία του κλίματος, πρέπει και να σταματήσουμε την απάτη που περιβάλλει τα πιστοποιητικά δικαιωμάτων εκπομπών.

Θεωρώ ότι στην περίπτωση των διαπραγματεύσεων για τη συμφωνία SWIFT, η σουηδική Προεδρία επέτρεψε στις ΗΠΑ να της υπαγορεύσουν κάποια πράγματα όσον αφορά την αποκάλυψη τραπεζικών δεδομένων. Αυτό και το πρόγραμμα της Στοκχόλμης έχουν ως αποτέλεσμα να καθίσταται όλο και πιο εύκολη η χειραγώγηση των πολιτών, οι οποίοι γίνονται όλο και πιο «διαφανείς».

Στο πρόσωπο της Σουηδίας χάνει και η Τουρκία έναν συνήγορο για την ένταξή της. Κατά τη γνώμη μου είναι καιρός να σταματήσουμε τις ενταξιακές διαπραγματεύσεις και να προσφέρουμε στην Τουρκία μια προνομιούχο εταιρική σχέση.

Werner Langen (PPE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, καταρχάς θα ήθελα να εκφράσω τις ευχαριστίες μου. Παρά το πλήθος προβλημάτων, το έργο της σουηδικής Προεδρίας του Συμβουλίου ήταν εξαιρετικό. Η Σουηδία είναι μια μεσαίου μεγέθους χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αυτό θα πρέπει να το θεωρήσουμε θετικό από όλες τις απόψεις. Θα ήθελα να ευχαριστήσω εσάς, κύριε Reinfeldt, και ολόκληρη την κυβέρνηση σας. Το κλίμα, η κρίση της χρηματοπιστωτικής αγοράς, η Συνθήκη της Λισαβόνας και η νέα Επιτροπή ήταν πραγματικά δύσκολα καθήκοντα και θέματα που είχατε να αντιμετωπίσετε. Θα ήθελα να επισημάνω δύο ζητήματα.

Το πρώτο είναι η κρίση της χρηματοπιστωτικής αγοράς. Το γεγονός ότι η Σουηδία παρέμεινε, μαζί με την Επιτροπή, σταθερή όσον αφορά τις προσπάθειες δημοσιονομικής εξυγίανσης επιμέρους κρατών μελών είναι εξαιρετικά θετικό. Το γεγονός ότι δεν είπατε «τώρα θα απαλλάξουμε την Ελλάδα από τις ευθύνες της στη ζώνη του ευρώ» είναι κάτι που δεν μπορώ παρά να υποστηρίξω θερμά.

Ο δεύτερος τομέας είναι η πολιτική για το κλίμα: Ακούσαμε την κριτική των κομμουνιστών και των Πρασίνων. Δεν έχουν καμία πραγματική ευθύνη πουθενά στην Ευρώπη. Μπορούμε να ασκήσουμε πολιτική για το κλίμα κατά τα πρότυπα της Κίνας ή των ΗΠΑ διατυπώνοντας μεγαλόσχημες εξαγγελίες χωρίς να επιτυγχάνουμε αποτελέσματα. Η Ευρώπη είχε αποτελέσματα. Απορρίπτω τον ισχυρισμό ότι η Greenpeace είναι ο γνώμονας για την ευρωπαϊκή πολιτική για το κλίμα. Πρέπει να παραμείνουμε ρεαλιστές! Και εδώ, η σουηδική Προεδρία είχε κατά τη διάρκεια της θητείας της, μαζί με την Επιτροπή, πολύ καλά αποτελέσματα, πράγμα που προξενεί έκπληξη. Θα ήθελα να εκφράσω και γι' αυτό τις ειλικρινείς μου ευχαριστίες.

Όσον αφορά το ζήτημα της Συνθήκης της Λισαβόνας: ο κ. Schulz δεν είναι εδώ αυτήν τη στιγμή. Είπε ότι η Επιτροπή επηρεάζεται επειδή περιλαμβάνει αντιπροέδρους ευρωπαϊκών κομμάτων. Εκπλήσσομαι που ο πρόεδρος μιας πολιτικής Ομάδας θέλει να κάνει θέμα την πολιτική δέσμευση επιμέρους μελών της Επιτροπής. Τι νόημα έχει αυτό; Δεν μπορώ παρά να απορρίψω αυτό το επιχείρημα.

Τέλος, θα ήθελα να σας ενθαρρύνω –όπως έκανα και όταν αναλάβατε το αξίωμά σας– να υιοθετήσετε επιτέλους το ευρώ. Μπορώ να πω «η Σουηδία προ των πυλών», κύριε Reinfeldt;

Adrian Severin (S&D). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, για να είμαι δίκαιος, πιστεύω ότι η σουηδική Προεδρία μπορεί να είναι ικανοποιημένη από τα επιτεύγματά της και πιστεύω ότι η Σουηδία μπορεί να είναι υπερήφανη για την απόδοση της σουηδικής Προεδρίας. Όπως όμως συμβαίνει πάντα με τις βραχύβιες προεδρίες, όταν είναι καλές, μας αφήνουν με μια πικρή αίσθηση ενός κατά κάποιον τρόπο ανολοκλήρωτου έργου.

Γι' αυτό πιστεύω ότι τώρα το σημαντικότερο ερώτημα είναι πώς και τι μπορούμε να προσθέσουμε στη συνέχεια στα επιτεύγματα της σουηδικής Προεδρίας. Το πρώτο πράγμα είναι η εφαρμογή της στρατηγικής της Λισαβόνας. Μια συνθήκη δεν αρκεί ποτέ για να λυθεί ένα πρόβλημα. Πάντα απαιτείται πολιτική βούληση για να αναπτυχθεί σωστά, στην προκειμένη περίπτωση όμως νομίζω ότι χρειαζόμαστε ακόμα περισσότερα από βούληση. Χρειαζόμαστε θάρρος και φαντασία –φαντασία για να γεμίσουμε τα κενά ή να διασαφηνίσουμε τις αμφισημίες της Συνθήκης. Ως εκ τούτου ελπίζω ότι η σουηδική Προεδρία θα συνεχίσει να συμμετέχει, με σημείο εκκίνησης την εμπειρία που έχει συγκεντρώσει, στην υποστήριξη της δημιουργίας του νέου θεσμού που δημιούργησε η Συνθήκη της Λισαβόνας, δηλαδή του μόνιμου - ή μεγάλης διάρκειας - Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και του αξιώματος του Υπάτου Εκπροσώπου με την Υψηλότητα Εξωτερικής Δράσης.

Μία από τις προτεραιότητες της σουηδικής Προεδρίας ήταν, φυσικά, η διαχείριση της οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης. Αυτό ήταν πολύ σημαντικό. Σε αυτό το πλαίσιο θεωρώ ότι παρατηρήθηκαν δύο φαινόμενα που είναι αρκετά απειλητικά: πρώτον, ο πειρασμός του εθνικού προστατευτισμού και του εθνικού

εγωισμού, και δεύτερον, οι οικονομικές και κοινωνικές ανισότητες μεταξύ των κρατών μελών μας και η έλλειψη οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θα πρέπει να αμφισβητήσουμε ότι η διεύρυνση ήταν σοφή; Ασφαλώς όχι. Αυτές οι ανισότητες υπήρχαν από πριν και η αλληλεξάρτηση δεν ισχύει μόνο στην Ένωση, αλλά σε ολόκληρο τον κόσμο. Επομένως, αυτές οι ανισότητες ήταν ικανές να υπονομεύσουν ή να διακυβέυσουν τη σταθερότητα ολόκληρης της ηπείρου και της Ένωσης. Για τον λόγο αυτόν θεωρώ ότι η διεύρυνση έδωσε τη δυνατότητα στα νέα κράτη μέλη να αντιμετωπίσουν καλύτερα αυτές τις ανισότητες μέσα στην Ένωση προς όφελος όλων των κρατών μελών της.

Το συμπέρασμα όμως είναι το εξής, και τελειώνω με αυτό. Θεωρώ ότι το επόμενο βήμα είναι να ασκήσουμε πιο θαρραλέες και ουσιαστικές πολιτικές εδαφικής, οικονομικής και κοινωνικής συνοχής στην Ευρώπη – και όχι λιγότερες πολιτικές τέτοιου είδους- μαζί με θαρραλέες μεταρρυθμίσεις, χρηματοπιστωτικές και οικονομικές μεταρρυθμίσεις που θα μας έδιναν τη δυνατότητα να μην επαναλάβουμε την κρίση και, ασφαλώς, με πολιτικές αποκατάστασης μετά από την κρίση. Σε αυτό το πλαίσιο θα πρέπει να επαινεί η τελευταία δήλωση της Επιτροπής για την οικονομική υποστήριξη των ανατολικών χωρών και η προθυμία που εξέφρασε ο κ. Barroso να συζητήσει τη Στρατηγική 2020.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να εκφράσω κι εγώ τις ευχαριστίες μου στη σουηδική Προεδρία του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, ωστόσο παραμένει ένα πρόβλημα. Την Πέμπτη, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποφάσισε να διαθέσει 7,2 δισ. ευρώ για τη χρηματοδότηση της μερικής προσαρμογής των αναπτυσσόμενων χωρών στην κλιματική αλλαγή, πράγμα που είναι πολύ καλό.

Κατά την άποψή μου, το ποσόν αυτό πρέπει να είναι συμπληρωματικό της αναπτυξιακής βοήθειας που η Ευρωπαϊκή Ένωση υποσχέθηκε να αυξήσει στο 0,7% του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος μέχρι το 2015. Για ποιον λόγο; Ας υποθέσουμε ότι τα 7,2 δισ. ευρώ προέρχονται από τη δέσμη που έχει ήδη διατεθεί για την επίσημη αναπτυξιακή βοήθεια. Το ποσόν αυτό δεν θα είναι αρκετό για τη χρηματοδότηση των αναπτυξιακών στόχων της χιλιετίας. Θα ήταν σαν να κλείνουμε μια τρύπα ανοίγοντας μια άλλη.

Περιμένουμε διευκρινίσεις από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και την Επιτροπή για το ζήτημα αυτό. Κάθε ασάφεια σχετικά με τον συμπληρωματικό χαρακτήρα του ποσού που εξήγγειλε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 10ης και 11ης Δεκεμβρίου θα υπονόμει την αξιοπιστία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη διάσκεψη της Κοπεγχάγης, την οποία δεν διστάζουμε να αποκαλέσουμε καίρια για το μέλλον της ανθρωπότητας.

(Χειροκροτήματα)

Ian Hudghton (Verts/ALE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, εκπροσωπώ το τμήμα της Ευρωπαϊκής Ελεύθερης Συμμαχίας της Ομάδας μου που περιλαμβάνει τα κόμματα Ανεξαρτησίας της Ουαλίας, της Φλάνδρας, της Καταλονίας και της Σκωτίας. Επιδιώκουμε καθεστώς ανεξαρτησίας προκειμένου τα έθνη μας να μπορούν να συνεισφέρουν σε συνεδριάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και σε παγκόσμια γεγονότα όπως η σύνοδος της Κοπεγχάγης για την αλλαγή του κλίματος.

Η κυβέρνηση και το κοινοβούλιο της Σκωτίας ενέκριναν την πιο φιλόδοξη παγκοσμίως πράξη για την κλιματική αλλαγή με στόχους μείωσης εκπομπών κατά 42% μέχρι το 2020 και κατά 80% μέχρι το 2050. Αυτοί είναι οι στόχοι που θέλουμε να επιτύχουμε, ωστόσο η κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου απέρριψε το εύλογο αίτημα να συμμετέχει ένας Σκώτος υπουργός στις επίσημες διαδικασίες της Κοπεγχάγης. Μια τέτοια συμπεριφορά δεν κάνει τίποτα άλλο από το να υπογραμμίζει το γεγονός ότι μόνο με την ανεξαρτησία -το κανονικό καθεστώς ανεξαρτησίας- μπορεί η Σκωτία να συνεισφέρει σωστά στη διεθνή κοινότητα, και ελπίζω ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θα συζητήσει πολύ σύντομα την εσωτερική διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τη Σκωτία να δείχνει τον δρόμο.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, χρειαζόμαστε μία επανάσταση στη δημοκρατία. Το γεγονός ότι θαυμάζω τόσες σουηδικές παραδόσεις με έκανε να απογοητευτώ ακόμα περισσότερο από τον γενικό απολογισμό των δραστηριοτήτων τους. Δυστυχώς δεν ήταν μια προεδρία των πολιτών αλλά μάλλον μια προεδρία του Συμβουλίου και επίσης μια προεδρία των μεγάλων επενδυτών, σύμφωνα με τα πρότυπα της κ. Wallström παρά με εκείνα της κ. Malmström.

Κυρία Malmström, σας θυμάμαι καλά από τον καιρό που καθόσασταν εδώ ως βουλευτής του Κοινοβουλίου. Κατά τη διάρκεια αυτής της προεδρίας δείξατε ένα μάλλον διαφορετικό πρόσωπο. Ελπίζω ότι όταν επιστρέψετε, θα συνεχίσετε από εκεί που είχατε σταματήσει όταν ήσασταν εδώ, δηλαδή εμπνεόμενη από τον κοινοβουλευτισμό. Γιατί εγκρίνατε τη συμφωνία SWIFT τόσο αργά; Γιατί έχουμε τώρα ένα είδος προεδρείου σε επίπεδο ΕΕ – αυτό είναι ένας από τους στόχους των Σουηδών, όλων των ανθρώπων, με τη διαφάνειά τους; Σας παρακαλώ να χρησιμοποιήσετε το μέλλον σας για να επιστρέψετε στις ρίζες σας.

János Áder (PPE). – (HU) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, τις τελευταίες δύομισι ώρες αυτής της συζήτησης ειπώθηκαν πολλά για την Κοπεγχάγη και τις διαπραγματεύσεις της Κοπεγχάγης. Πρέπει να πω ότι από την άποψη

αυτή η σουηδική Προεδρία δεν ήταν απόλυτα επιτυχής, διότι δεν υπάρχει κοινή θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης που θα παρουσιαστεί στην Κοπεγχάγη. Αυτό δεν είναι αναγκαστικά σφάλμα της σουηδικής Προεδρίας, αλλά μάλλον της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Τι συμβαίνει και γιατί δεν υπάρχει κοινή θέση; Κοινή θέση δεν υπάρχει σε τουλάχιστον δύο ζητήματα. Το ένα είναι αν είναι δυνατή η μεταφορά ποσοστώσεων διοξειδίου του άνθρακα μετά το 2012 και αν θα μπορούν να πωλούνται και τότε.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επικρίνει τη θέση αυτή με έναν ακατανόητο, κοντόφθαλμο και στενόμυαλο τρόπο. Η Ουγγαρία, η Πολωνία, η Ρουμανία και άλλες πρώην σοσιαλιστικές χώρες εκπλήρωσαν τις δεσμεύσεις τους όσον αφορά το Κιότο. Στην πραγματικότητα δεν τις εκπλήρωσαν απλά, παρά τις εκπλήρωσαν με το παραπάνω. Έχουμε το δικαίωμα να πωλούμε τις πλεονάζουσες ποσοστώσεις. Όμως η Επιτροπή εξακολουθεί να θέλει να μας το στερήσει. Με άλλα λόγια, θέλει να τιμωρήσει τη συμβατική συμμόρφωση, την οποία επέδειξε και η Ουγγαρία.

Άλλοι δεν τήρησαν τις δεσμεύσεις τους, αυξάνοντας μάλιστα τις βλαβερές εκπομπές τους, κανείς όμως δεν θέλει να τους τιμωρήσει.

Μετά από αυτό, πώς μπορούμε να περιμένουμε ότι εκείνοι που υπέγραψαν θα συμμορφωθούν με μια νέα συμφωνία, αν βέβαια υπάρξει συνέχεια του Κιότο στην Κοπεγχάγη;

Παροτρύνω την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, και θα παρότρυνα και θα καλούσα κατηγορηματικά και τον Πρόεδρο Barroso, αν ήταν εδώ, να αλλάξει τη στενόμυαλη στάση που έχει κρατήσει ως τώρα και να υιοθετήσει μια στάση συμβατή με το πρωτόκολλο του Κιότο που είναι σήμερα σε ισχύ. Θα ήθελα επίσης να επιστήσω την προσοχή σας σε ένα γεγονός που δεν πρέπει να ξεχνάμε, συγκεκριμένα ότι χωρίς τα νέα κράτη μέλη, η ΕΕ των 15 δεν θα είχε καταφέρει να εκπληρώσει τη δέσμευση για μείωση των εκπομπών κατά 8%. Πραγματικά, εάν είχε συμβεί αυτό, η διαπραγματευτική θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Κοπεγχάγη θα ήταν πολύ πιο φτωχή και αδύναμη.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Κύριοι Πρόεδροι, κυρία υπουργέ, η σουηδική Προεδρία είχε μερικές στιγμές που θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν ιστορικές: την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας, τους διορισμούς του πρώτου Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και της Υπάτης Εκπροσώπου, αλλά και τη διάσκεψη για την κλιματική αλλαγή και τον διορισμό μιας νέας Επιτροπής, καθώς και – επιτρέψτε μου αυτήν τη σύντομη αναφορά – τη δέσμη για τις τηλεπικοινωνίες.

Αυτά τα γεγονότα γέννησαν ελπίδες. Μετά όμως από μια σφαιρική εξέταση παραμένουν ένα-δυο ανάμεικτα αποτελέσματα. Πρώτον, το Κοινοβούλιό μας, που επιδιώκει τη θέσπιση ευρωπαϊκής εποπτείας των χρηματοπιστωτικών αγορών, επικρότησε τις προτάσεις της Επιτροπής Σοφών του κ. Larosiere ως ένα καίριο βήμα. Ωστόσο τα συμπεράσματα του Συμβουλίου ECOFIN της 2ας Δεκεμβρίου υπολείπονται σημαντικά αυτού του ρεαλιστικού επιπέδου φιλοδοξιών.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να αναφέρω ότι το Κοινοβούλιο θα επιδιώξει ασφαλώς την αποκατάσταση κάποιας ισορροπίας στις προτάσεις που του υποβλήθηκαν προκειμένου να καταστήσει σταθερότερες τις χρηματοπιστωτικές αγορές. Το ίδιο ισχύει για τις χρηματοοικονομικές δεσμεύσεις που αναλήφθηκαν απέναντι τις χώρες του Νότου ως βοήθεια για να καταπολεμήσουν την κλιματική αλλαγή. Μολονότι στην Κοπεγχάγη οι φτωχές χώρες απαιτούν πραγματικές δεσμεύσεις αναφορικά με τη μακροπρόθεσμη χρηματοδότηση, το Συμβούλιο κατάφερε να υποσχεθεί μόνο 7,2 δισ. ευρώ για διάστημα τριών ετών. Αυτό είναι πράγματι ένα πρώτο βήμα, αλλά είναι πολύ κατώτερο των απαιτήσεων, πολύ δε περισσότερο εφόσον μέρος του προέρχεται από ανακατανομή.

Τέλος, στον χρηματοοικονομικό τομέα, επιδοκιμάζουμε τη βούληση επιβολής κανόνων και δυναμικής δράσης τόσο ως προς την εποπτεία όσο και ως προς τη φορολόγηση. Στα συμπεράσματα του Συμβουλίου σημειώνω ειδικότερα την αναφορά σε έναν παγκόσμιο φόρο οικονομικών συναλλαγών. Αυτό είναι κάτι το οποίο εμείς οι σοσιαλιστές ευχόμασταν και ζητούσαμε για παραπάνω από δέκα χρόνια. Έχουμε ακόμα να κάνουμε πολλά. Η αναζήτηση νέων οικονομικών πόρων για την προώθηση της απασχόλησης, η αλληλεγγύη εντός και εκτός Ευρώπης και η χρηματοδότηση της καταπολέμησης της κλιματικής αλλαγής είναι μείζονες προκλήσεις. Καθώς πλησιάζουν τα Χριστούγεννα, καλώ την Επιτροπή να μας παρουσιάσει μια απόφαση για τους ιδίους πόρους κατά τα επόμενα χρόνια.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Κύριε Πρόεδρε, είναι μάλλον παράξενο να ακούει κανείς εδώ ορισμένους από τους μεμψιμοιρούς – συμπεριλαμβανομένων και μερικών σουηδών συναδέλφων μου – να επικρίνουν τη σουηδική Προεδρία. Με τι συγκρίνει την Προεδρία αυτή ο Carl Schlyter; Με την Τσεχική Δημοκρατία ή με κάποια άλλη σπουδαία Προεδρία;

Ούτε και θα έπρεπε να περιμένει κανείς θετική αξιολόγηση από τον κ. Borghезio. Στην πραγματικότητα, το να λαμβάνει κανείς αρνητική αξιολόγηση από τον κ. Borghезio είναι καλό.

Έγιναν πολλά. Τέθηκε σε ισχύ η Συνθήκη της Λισαβόνας. Καλύφθηκαν οι δύο ανώτατες θέσεις στην ΕΕ. Πέρασαν με δυσκολία ορισμένες σημαντικές προτάσεις: το πρόγραμμα της Στοκχόλμης, η μελλοντική χρηματοπιστωτική εποπτεία και ιδίως η δέσμη για τις τηλεπικοινωνίες. Επίσης, η σύννοδος κορυφής για το κλίμα στην Κοπεγχάγη θα μπορούσε να λάβει τη σωστή κατεύθυνση αν το θελήσουμε εμείς στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Σε ό,τι αφορά τα αρνητικά, θα ήθελα να αναφέρω την αποτυχία της υλοποίησης της κινητικότητας των ασθενών. Αυτό σημαίνει συνεχή έλλειψη νομικής ασφάλειας και περιττή ταλαιπωρία καθώς οι άνθρωποι περιμένουν για θεραπεία.

Γενικά πάντως αξίζει αναγνώριση στον κ. Reinfeldt, στην υπουργό Ευρωπαϊκών Υποθέσεων κ. Malmström, και σε όλα τα άλλα μέλη της ομάδας της Προεδρίας. Όλοι σας αξίζετε έναν «ευτυχισμένο καινούργιο χρόνο»!

Judith Sargentini (Verts/ALE). – (NL) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Reinfeldt, υπάρχει ένα σοβαρό μελανό σημείο στην Προεδρία σας, συγκεκριμένα οι αποφάσεις που ελήφθησαν σχετικά με τη συμφωνία SWIFT. Η Συνθήκη της Λισαβόνας τέθηκε σε ισχύ την 1η Δεκεμβρίου, και στις 30 Νοεμβρίου εσείς και οι συνάδελφοί σας αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων περάσατε βιαστικά μια συμφωνία παραχώρησης τραπεζικών μας στοιχείων στις Ηνωμένες Πολιτείες. Αν αυτό αποτελεί ένδειξη για τη μελλοντική εξέλιξη του προγράμματος της Στοκχόλμης – ενός προγράμματος που σκόπευε στην εξασφάλιση των ατομικών μας δικαιωμάτων, της ασφάλειας και της ελευθερίας- τότε έχω την εντύπωση ότι η εφαρμογή του θα κάνει πραγματικά την πλάστιγγα να γείρει θέτοντας σε κίνδυνο την ελευθερία μας και τα ατομικά μας δικαιώματα.

Αυτό αποτελεί ψεγάδι για την Προεδρία σας. Θεωρώ επίσης ότι αμαυρώνει την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας που δίνει περισσότερα δικαιώματα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, και θα ήθελα επίσης να βεβαιώσετε ότι μελλοντικά θα δείχνετε μεγαλύτερο σεβασμό απέναντι στα δικαιώματα των πολιτών, τους πολίτες και το Κοινοβούλιο.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Κύριε Πρόεδρε, θα θέλαμε να αξιολογήσουμε τα αποτελέσματα της σουηδικής Προεδρίας αναδρομικά από μια οπτική γωνία 10-20 χρόνων. Το πιο σημαντικό γεγονός που θα αναφέρεται, είναι η έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας. Αυτή η συνθήκη δημιουργεί το νομικό πλαίσιο για ένα υπερκράτος όπου οι ζωές 500 εκατομμυρίων ανθρώπων θα ελέγχονται από ένα κεντρικό σημείο και τα εθνικά κράτη θα εξασθενήσουν. Ο δρόμος που μας οδήγησε στο γεγονός αυτό ήταν αντιδημοκρατικός. Τρία δημοψηφίσματα απέρριψαν αυτό το σχέδιο, μέχρι που το επιβεβλημένο δεύτερο ιρλανδικό δημοψήφισμα και η επίτευξη της υπογραφής του Václav Klaus δημιούργησαν την ευκαιρία να πραγματοποιηθεί. Η πλειοψηφία του πληθυσμού της Ευρώπης απέρριψε αυτό το σχέδιο και θέλει να παραμείνει στο εθνικό κράτος. Αυτό με κάνει να αισιοδοξώ ότι η ιστορία θα καταγράψει αυτήν την περίοδο ως μια αποτυχημένη απόπειρα δημιουργίας μιας αυτοκρατορίας.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Προεδρεύοντα του Συμβουλίου, κυρίες και κύριοι, σε συζητήσεις που αφορούν την Προεδρία του Συμβουλίου μιλάμε συχνά σαν να ήταν η Προεδρία η Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Προεδρία του Συμβουλίου δεν είναι η ΕΕ. Είναι ένας σημαντικός διαχειριστής ενός ευρωπαϊκού θεσμικού οργάνου. Ως εκ τούτου ζητώ από όλους σας να είστε λίγο πιο δίκαιοι και ήρεμοι.

Το περασμένο εξάμηνο η Προεδρία του Συμβουλίου έκανε καλή δουλειά. Βοήθησε να ανοίξει ένα νέο κεφάλαιο στην πετυχημένη ιστορία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οσοστό κανείς από εμάς δεν θέλει μια Ευρώπη των κυβερνήσεων. Εργαζόμαστε με στόχο μια Ευρώπη των πολιτών και μια ευρύτερη συνεργασία μεταξύ των θεσμικών οργάνων και των διαφόρων μερών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο καθένας μας είναι ένα μέρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο θεσμικός διάλογος έκλεισε, οι νέες θέσεις έχουν καλυφθεί και σε κάποια λίγα σημαντικά σημεία, το Συμβούλιο υιοθέτησε μια στάση που θα μας δώσει τη δυνατότητα να συνεχίσουμε το έργο μας. Ας κοιτάξουμε το μέλλον. Κάποιος είπε πως έχουμε ένα σοβαρό πρόβλημα, διότι η Συνθήκη της Λισαβόνας δεν έχει ακόμα ληφθεί υπόψη στις μεθόδους εργασίας του Συμβουλίου. Το Συμβούλιο έχει περισσότερες ευκαιρίες να επηρεάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τις επιτροπές του από τις ευκαιρίες που έχει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να επηρεάσει τις ομάδες εργασίας και τις συνεδριάσεις του Συμβουλίου. Ζητάμε και από την άποψη αυτή ίση μεταχείριση των δύο θεσμικών οργάνων, αφού έχουμε το ίδιο καθεστώς ως νομοδότες.

Μπορούμε να διαφωνήσουμε όσον αφορά το περιεχόμενο, όμως ήταν ασφαλώς λάθος να περάσει η συμφωνία SWIFT πριν από την αλλαγή που πραγματοποιήθηκε την επόμενη ημέρα όσον αφορά την εξουσία συναπόφασης του Κοινοβουλίου. Η απόφαση για την εποπτεία των χρηματοπιστωτικών αγορών δεν έχει ακόμα οριστικοποιηθεί. Πρέπει να επιφέρουμε βελτιώσεις, να έχουμε εκτελεστική εξουσία, χρειαζόμαστε περισσότερη ευρωπαϊκή εποπτεία όσον αφορά διασυννομιτικούς οργανισμούς και πρέπει να επιτύχουμε καλύτερο συντονισμό μεταξύ των κρατών μελών, της Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας στην επιτροπή της Βασιλείας, γιατί διαφορετικά θα δημιουργηθεί μια παράλληλη δομή.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να συγχαρώ τη σουηδική Προεδρία για το έργο της, ιδίως όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

Η έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας αντιπροσωπεύει ένα ποιοτικό βήμα και απαιτεί να συνεχίσουν οι επόμενες προεδρίες – η ισπανική, η βελγική και η ουγγρική – τη διαφορά που έκανε η σουηδική Προεδρία με το πρόγραμμα της Στοκχόλμης στην εκπόνηση του σχεδίου δράσης.

Στο πλαίσιο της συνεργασίας που απαιτείται βάσει της Συνθήκης της Λισαβόνας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, του Συμβουλίου και του Κοινοβουλίου και των εθνικών κοινοβουλίων των κρατών μελών (άρθρο 17 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και άρθρο 295 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης) θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή στη σημασία τριών σημείων, στα οποία έδωσε έμφαση η σουηδική Προεδρία.

Το πρώτο αφορά την ασάφεια γύρω από τον συντονισμό της καταπολέμησης της τρομοκρατίας και της παράνομης εμπορίας ανθρώπων και κατά πόσον ο αξιωματούχος αυτός εξαρτάται από την Επιτροπή και, αντίθετα, υπόκειται στον έλεγχο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Το δεύτερο είναι η εξωτερική διάσταση των θεμελιωδών δικαιωμάτων που τώρα θα είναι μια οριζόντια διάσταση της ευρωπαϊκής πολιτικής. Ενώ υπάρχει Επίτροπος για τα θεμελιώδη δικαιώματα και τη δικαιοσύνη, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει και μια Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης που πρέπει να είναι αφοσιωμένη στα ανθρώπινα δικαιώματα και να ασχολείται έντονα με την υπεράσπιση των θεμελιωδών δικαιωμάτων.

Το τρίτο αφορά τον χώρο Σένγκεν για την ελεύθερη κυκλοφορία προσώπων. Πιστεύουμε πως το γεγονός ότι δόθηκε σημασία στην αξιολόγηση και παρακολούθηση του ευρωπαϊκού συμφώνου για τη μετανάστευση και το άσυλο και στην πολιτική έλεγχου των εξωτερικών συνόρων (άσυλο, μετανάστευση και πρόληψη του οργανωμένου εγκλήματος) θα έχει ως αποτέλεσμα να επιτευχθεί η δημιουργία αυτού του χώρου ελεύθερης κυκλοφορίας προσώπων και ανθρώπινων δικαιωμάτων ολοκληρώνοντας έτσι την εσωτερική αγορά και υλοποιώντας το ευρωπαϊκό μας σχέδιο.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Κύριε Πρόεδρε, ποτέ δεν είναι εύκολο να χτίσει κανείς γέφυρες. Είναι ιδιαίτερα δύσκολο όταν πρέπει να περάσουμε από αυτές τις γέφυρες 27 κράτη μέλη και 500 εκατομμύρια ανθρώπους, πραγματοποιώντας με τη Συνθήκη της Λισαβόνας τη μετάβαση από την παλιά ΕΕ σε μια ΕΕ πιο ανοιχτή, πιο διαφανή και πιο δημοκρατική, με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να έχει τώρα πολύ μεγαλύτερη επιρροή.

Αυτό το φθινόπωρο είχαμε να αντιμετωπίσουμε και μια κλιματική κρίση και μια κρίση θέσεων εργασίας. Παρ' όλα αυτά η σουηδική Προεδρία κατόρθωσε να θεσπίσει ορισμένους απίστευτα σημαντικούς νόμους για την ενεργειακή απόδοση. Χαίρομαι ιδιαίτερα διότι η ΕΕ έχει πλέον θεσπίσει την ενεργειακή σήμανση οικιακών συσκευών. Άλλα παραδείγματα νομοθεσίας που θεσπίστηκε τώρα περιλαμβάνουν απαιτήσεις ως προς την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων και την οικολογική σήμανση ελαστικών οχημάτων.

Τέλος, θα ήθελα να ευχαριστήσω την κυβέρνηση για την αποτελεσματική και συγκροτημένη Προεδρία της. Θα ήθελα ιδίως να εκφράσω την εκτίμησή μου για την πρόσβειρα της ΕΕ Ulrika Barklund Larsson που έφυγε από κοντά μας τόσο ξαφνικά αυτό το φθινόπωρο. Έκανε φανταστική δουλειά και μας λείπει πάρα πολύ.

Το μόνο που απομένει τώρα είναι να ολοκληρωθεί η διάσκεψη για το κλίμα στην Κοπεγχάγη –το τελευταίο και σημαντικότερο καθήκον με τις μεγαλύτερες μακροπρόθεσμες επιπτώσεις. Καλή τύχη!

Mario Mauro (PPE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Reinfeldt, κυρίες και κύριοι, υπάρχουν ορισμένα σημεία στα συμπεράσματα που προέκυψαν από το τελευταίο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο για τα οποία θα πρέπει να μπορούμε να συμφωνήσουμε και τα οποία θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε ενθαρρυντικά για το άμεσο μέλλον.

Πρώτον, αναφορικά με τη μετανάστευση: υπογραμμίστηκε η ανάγκη να κάνουμε την πρόσβαση στην επικράτεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης πιο αποτελεσματική όσον αφορά την εξασφάλιση της ασφάλειας των πολιτών. Για να γίνει αυτό χρειαζόμαστε μια πολιτική ένταξης. Με άλλα λόγια, πρέπει να επιτύχουμε τη σωστή ισορροπία μεταξύ των αναγκών των κρατών μελών και του ανθρώπινου δράματος, του παραγωγικού δυναμικού των μεταναστών.

Μετά έγινε αναφορά σε μια Ευρώπη των ευθυνών και της αλληλεγγύης όσον αφορά το θέμα της μετανάστευσης και του ασύλου. Σε αυτό το πλαίσιο με ενθαρρύνει ο τρόπος με τον οποίο το Συμβούλιο υπογράμμισε την επιτακτική ανάγκη καταπολέμησης της παράνομης μετανάστευσης αρχίζοντας από τα παραμεθόρια κράτη μέλη, ιδίως του Νότου. Αυτό σημαίνει επιμερισμός των πόρων και των προβλημάτων. Δυστυχώς η πτυχή αυτή επισκιάζεται πολύ συχνά από τον εγωισμό και την έλλειψη θάρρους.

Η δεύτερη πτυχή, την οποία θεωρώ προτεραιότητα αυτήν την περίοδο οικονομικής κρίσης όπου δεν μπορούμε ακόμα να διακρίνουμε το φως στο τέλος του τούνελ, είναι η επανεκκίνηση της στρατηγικής της Λισαβόνας. Πρέπει να καταφέρουμε να επανέλθουμε το ταχύτερο δυνατό στον ανταγωνισμό με τις αναδυόμενες δυνάμεις σε οικονομικό

και εμπορικό επίπεδο και μόνο ένα σύγχρονο σύστημα έρευνας και ενημέρωσης θα μας δώσει τη δυνατότητα να κάνουμε αυτό το βήμα που είναι τόσο ζωτικής σημασίας για εμάς και κυρίως για τις επόμενες γενιές.

Παρατηρώ με ικανοποίηση ότι η νέα μέθοδος που επικαλείται το Συμβούλιο έχει ως στόχο την ενίσχυση του δεσμού μεταξύ εθνικών μέτρων και μέτρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την ενίσχυση της εθνικής συμμετοχής μέσω μιας πιο ενεργού εμπλοκής των κοινωνικών εταίρων και των αρχών περιφερειακής και τοπικής αυτοδιοίκησης που μπορεί να συνοψιστεί σε μία λέξη: επικουρικότητα.

Εξακολουθώ να πιστεύω ότι πρέπει να κάνουμε περισσότερα προς αυτήν την κατεύθυνση: στο επίκεντρο της οικονομικής ανάκαμψης της Ευρώπης πρέπει να βρίσκεται η οικογένεια, οι άνθρωποι και οι μεσαίες ομάδες. Στην πραγματικότητα, μόνο οι άνθρωποι, μόνο οι άντρες και οι γυναίκες έχουν τον γνήσιο δυναμισμό που μπορεί να αναζωογονήσει τους πολλούς τομείς της κοινωνικής μας ζωής που τώρα πλήττονται από την απαισιοδοξία, η οποία πολύ συχνά προέρχεται από τους θεσμούς.

Ivari Padar (S&D). – (ET) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα αρχικά να επαινέσω την Προεδρία για την έγκριση της στρατηγικής για τη Βαλτική Θάλασσα που είναι ασφαλώς πολύ σημαντική για την πατρίδα μου. Θα ήθελα ωστόσο να μιλήσω λίγο περισσότερο για τρία σημεία που αφορούν το οικονομικό ζήτημα.

Πρώτον, θα ήθελα να εκφράσω τις ευχαριστίες μου για τις προσπάθειες που καταβλήθηκαν σχετικά με την κανονιστική ρύθμιση του διευρωπαϊκού χρηματοπιστωτικού συστήματος και να απευθύνω έκκληση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να προσφέρει και αυτό επίσης τη μέγιστη υποστήριξή του.

Δεύτερον, η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη της εφάρμοσαν πολλά έκτακτα μέτρα για να τεθεί υπό έλεγχο η χρηματοπιστωτική κρίση, πράγμα πολύ θετικό. Είναι ήδη δυνατό να διακρίνει κανείς κάποια σταθεροποίηση της οικονομίας. Την ίδια στιγμή, συμφωνώ με το Συμβούλιο ότι η κατάσταση δεν είναι ακόμα τόσο ασφαλής ώστε να εγκαταλείψουμε τα μέτρα στήριξης. Κατά τη γνώμη μου, το συμπέρασμα από αυτήν την κρίση είναι αναμφισβήτητο το γεγονός ότι οι τράπεζες είναι απαραίτητες, το ίδιο και οι υπηρεσίες που προσφέρουν. Ως εκ τούτου δεν είναι ανάγκη να τους επιβληθούν πολύ μεγάλες κυρώσεις, όμως οι τραπεζικές δραστηριότητες θα πρέπει να βασίζονται σε όσα συμβαίνουν στην πραγματική οικονομία και όχι σε μια διατραπεζική εικονική αγορά – αυτός ήταν και ο κύριος λόγος για την πρόσφατη κρίση. Παράλληλα πρέπει να εξετάσουμε την καταβολή των bonus των τραπεζικών στελεχών, ένα θέμα που απέκτησε ιδιαίτερη σημασία στην Εσθονία.

Τρίτον, σε συνάρτηση με τα παραπάνω υποστηρίζω τις εκκλήσεις προς το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο να εξετάσει τη θέσπιση ενός φόρου στις παγκόσμιες χρηματοπιστωτικές συναλλαγές -τον φόρο Tobin- για να επιστρέφονται χρήματα στην κοινωνία σε καιρούς άνθησης. Συμφωνώ ότι είναι αναγκαία η ανανέωση των οικονομικών και κοινωνικών συμφωνιών μεταξύ των χρηματοπιστωτικών οργανισμών και της κοινωνίας που υπηρετούν και η αύξηση του οφέλους για την κοινωνία σε καλές εποχές, καθώς και η προστασία της από κινδύνους.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να αρχίσω εκφράζοντας τα συγχαρητήριά μου στη σουηδική Προεδρία και ιδίως στον κ. Reinfeldt εξ ονόματος και της Ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) και της πορτογαλικής αντιπροσωπείας στην Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος.

Το συμπέρασμά μας ως προς τη σουηδική Προεδρία είναι πως υπήρξε σχεδόν απόλυτα επιτυχημένη, κυρίως σε τέσσερις θεμελιώδεις τομείς. Πρώτον, στον θεσμικό τομέα, η συμβολή της σουηδικής Προεδρίας στην έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας, στην εξαιρετικά επιτυχημένη εκλογή του Προέδρου της Επιτροπής και σε όλα όσα αφορούν την επικύρωση έδειξε εξαιρετικό επαγγελματισμό και στο επίπεδο που αναμένουμε να κινείται η βέλτιστη πρακτική στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ασφαλώς, για μια χώρα σαν την Πορτογαλία που διαδραμάτισε καθοριστικό ρόλο στην έγκριση της Συνθήκης της Λισαβόνας, η συνεισφορά της σουηδικής Προεδρίας ήταν ανεκτίμητης αξίας.

Το δεύτερο σημείο στο οποίο θα ήθελα να εστιάσω είναι το πρόγραμμα για το κλίμα, για το οποίο φυσικά οι προσπάθειες της Επιτροπής ήταν επίσης εξαιρετικά σημαντικές. Κατά την άποψή μου και κατά την άποψη πολλών συναδέλφων μου στο Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα, ο τομέας της αλλαγής του κλίματος ήταν εκείνος στον οποίο σημείωσε τη μεγαλύτερη επιτυχία η Ευρωπαϊκή Ένωση. Βρίσκεται πραγματικά στην πρώτη γραμμή του παγκόσμιου αγώνα και αυτό το οφείλουμε στις προσπάθειες τόσο της σουηδικής Προεδρίας όσο και ειδικότερα του προεδρείου της Επιτροπής. Και αυτά τα αποτελέσματα τα θεωρούμε εξαιρετικά θετικά.

Το τρίτο σημείο είναι η χρηματοπιστωτική ρύθμιση. Ειδικά κατά το τελευταίο Συμβούλιο έγινε ένα βήμα προόδου που θεωρούμε καθοριστικό και που μπορεί να έχει μεγάλο αντίκτυπο στην έξοδό μας από την κρίση. Ως εκ τούτου θα ήθελα να εκφράσω κι εγώ τα συγχαρητήριά μας διότι επιτεύχθηκε συμφωνία στον τομέα αυτόν. Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ σε έναν τομέα που έχει μεγάλη σημασία για μένα προσωπικά: στο πρόγραμμα της Στοκχόλμης και συνεπώς τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Παρακολούθησα και τη διαδικασία του Τάμπερε και

στη συνέχεια ειδικότερα τη διαδικασία της Χάγης. Θεωρώ το πρόγραμμα της Στοκχόλμης απολύτως ουσιαστικό και θα ήθελα να συγχαρώ τη σουηδική Προεδρία και τον κ. Reinfeldt γι' αυτό.

Μαριέττα Γιαννάκου (PPE). - Κύριε Πρόεδρε, ο απολογισμός της σουηδικής Προεδρίας είναι πραγματικά θετικός. Συμπίπτει με την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας, η οποία σηματοδοτεί την εγκατάλειψη του διακυβερνητισμού, που μας ταλαιπώρησε επί πολλά χρόνια, και την άσκηση μιας πιο ολοκληρωμένης και πιο συνεκτικής πολιτικής.

Η σουηδική Προεδρία χαρακτηρίζεται επίσης από τη δημιουργία του προγράμματος της Στοκχόλμης καθώς και τις αποφάσεις για τη χρηματοπιστωτική κρίση, που πραγματικά αποτελούν σημαντικά, κομβικά σημεία στην περαιτέρω εξέλιξη αυτής της προσπάθειας.

Ταυτόχρονα, η εκλογή του Προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και η τοποθέτηση των προσώπων, πράγματα που έχουν τεράστια σημασία για την εξέλιξη της προσπάθειας που θα κάνουμε μέσω της Συνθήκης της Λισαβόνας, έχουν δε ιδιαίτερη σημασία και ενδιαφέρον και για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, είναι θετικά και ουσιαστικά στοιχεία.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αναλαμβάνει ένα νέο ρόλο ως νομοθετικό σώμα παράλληλα με το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Και αυτό σηματοδοτεί νέες εξελίξεις για τις οποίες πρέπει να καταβάλουμε όλοι μας πολύ μεγαλύτερες και πολύ πιο συνεκτικές προσπάθειες.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). - (ES) Κύριε Πρόεδρε, συγχαίρω τη σουηδική Προεδρία για την εξαιρετική ηγεσία της κατά το τελευταίο εξάμηνο.

Όσον αφορά το πρόγραμμα της Στοκχόλμης, θα ήθελα να υπογραμμίσω το γεγονός ότι προσπαθεί να δώσει ώθηση στην κοινή πολιτική για τη μετανάστευση που επιθυμούμε. Όμως δόθηκε δευτερεύουσα σημασία σε ορισμένα ουσιαστικά ζητήματα.

Το 2008 σημειώθηκαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση 515 τρομοκρατικές επιθέσεις σε έντεκα κράτη μέλη. Συνεπώς η καταπολέμηση της τρομοκρατίας και η προστασία των θυμάτων πρέπει να συμπεριληφθεί στις προτεραιότητες της πολιτικής μας ατζέντας και να αποτελέσει μια ξεχωριστή, ειδική κατηγορία στο πρόγραμμα της Στοκχόλμης.

Δεύτερον, οκτώ εκατομμύρια παράνομοι μετανάστες ζουν στον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Σε σχέση με αυτό πρέπει να ενισχύσουμε πολιτικές ανάπτυξης και συνεργασίας με τις χώρες προέλευσης και διέλευσης. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να προαγάγει τη σύναψη συμφωνιών επαναπατρισμού και επανεισοδχής με χώρες όπως το Μαρόκο, η Αλγερία και η Λιβύη. Το μελλοντικό σχέδιο δράσης του προγράμματος της Στοκχόλμης που θα παρουσιαστεί στα μέσα Ιουνίου του 2010 πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις πτυχές αυτές.

Andrzej Grzyb (PPE). - (PL) Θα ήθελα να προσθέσω κι εγώ τις δικές μου ευχαριστίες σε αυτές που εκφράζονται προς τη σουηδική Προεδρία και τον κ. Reinfeldt προσωπικά για την αποτελεσματικότητά του και για τον εξαιρετικό τρόπο με τον οποίο υλοποίησε τις προτεραιότητες της Προεδρίας.

Φυσικά, αυτό που έχει σημασία για τους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ειδικότερα η δράση που στοχεύει στον περιορισμό των επιπτώσεων της οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης. Αυτό σχετίζεται με την υποστήριξη του τομέα των επιχειρήσεων προκειμένου να αποκατασταθούν οι θέσεις εργασίας και να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις ανάπτυξης των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, καθώς και να εξαλειφθούν τα αίτια της κρίσης, ιδίως στις χρηματοπιστωτικές αγορές, έτσι ώστε αυτά να μην επαναληφθούν στο μέλλον. Θεωρώ ότι η ευρωπαϊκή εποπτεία στον τομέα αυτόν είναι ανεπαρκής και ότι εν προκειμένω πρέπει να ασκήσουμε επιρροή ως δημοκρατικά εκλεγμένο θεσμικό όργανο, και στα ηθικά πρότυπα που ακολουθούν οι ασκούντες την εποπτεία των τραπεζών και των χρηματοπιστωτικών οργανισμών.

Αναφορικά με τη σύνοδο κορυφής της Κοπεγχάγης υποστηρίζω πλήρως τη θέση που διατύπωσε ο κ. Barroso. Εδώ υπάρχει όντως ανάγκη εταιρικής σχέσης με άλλους σημαντικούς οικονομικούς παράγοντες για να γίνουν πραγματικά εφικτά τα αποτελέσματα της συνόδου κορυφής.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - (RO) Ήμουν εισηγήτρια για την οδηγία σχετικά με την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων, την οποία διαπραγματεύθηκα σε δεύτερη ανάγνωση με τη σουηδική Προεδρία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πρόκειται για μια εξαιρετικά σημαντική έκθεση για το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής. Είναι επίσης σημαντική για τη διάσκεψη της Κοπεγχάγης, ιδίως όμως για τα 2,7 εκατομμύρια θέσεων εργασίας που μπορεί να δημιουργηθούν στον τομέα αυτόν μέχρι το 2020.

Αναφορικά με την επιτροπολογία, σύμφωνα με τη Συνθήκη της Λισαβόνας, ξεκίνησαν διαπραγματεύσεις για μια διοργανική συμφωνία για τις εξουσίες και τις διαδικασίες που ανατίθενται από την Επιτροπή. Λαμβάνοντας υπόψη ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας δημιουργεί μια νέα βάση και για την κλιματική αλλαγή και για μια κοινή ενεργειακή

πολιτική, ελπίζω -και το περιμένουμε αυτό από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, κύριε Barroso- ότι θα μας παρουσιάσετε ένα πρόγραμμα εργασίας για την επόμενη πενταετία, ούτως ώστε οι επιτροπείς τους οποίους θα ακούσουμε να μπορέσουν να ανταποκριθούν και σε αυτές τις προκλήσεις.

Τέλος, θα ήθελα να αναφέρω την άρση των εμποδίων της ελεύθερης κυκλοφορίας εργαζομένων στην περίπτωση των εργαζομένων από τα νέα κράτη μέλη, που θα πρέπει να αποτελέσει την τελευταία ενέργεια της σουηδικής Προεδρίας.

Πρόεδρος. - Ζητώ συγγνώμη από τον κ. Balčytis και τον κ. Luhan: Δεν μπορώ να ικανοποιήσω το αίτημά τους, γιατί έχουμε ήδη πολλούς άλλους ομιλητές και δεν έχουμε αρκετό χρόνο ώστε να δώσουμε τον λόγο σε όλους. Θα πρέπει να το αφήσουν για μια άλλη φορά. Ζητώ και πάλι συγγνώμη.

Ivo Vajgl (ALDE). - (SL) Θα ήθελα να συγχαρώ τη σουηδική Προεδρία διότι ηγήθηκε της Ευρωπαϊκής Ένωσης με δίκαιο και υπεύθυνο τρόπο σε μια περίοδο -όπως είπατε- θεσμικής αλλαγής και οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης. Ωστόσο ίσως να χάσατε στην περίοδο αυτή την ευκαιρία να προαγάγετε έναν ευρύτερο ευρωπαϊκό διάλογο για ένα κοινωνικοοικονομικό μοντέλο διαφορετικό από αυτό που μας οδήγησε σε αυτήν την κρίση. Η Σουηδία γνωρίζει πολύ περισσότερα γι' αυτό από ορισμένες άλλες χώρες.

Επίσης, συνειδητοποιήσατε με πικρό τρόπο τα όρια της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά την ενιαία δράση, ειδικά κατά την περίοδο όπου εκλέξαμε την ηγεσία της ΕΕ. Θέσατε ορισμένα νέα πρότυπα στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής, για παράδειγμα στη Μέση Ανατολή, και σας συγχαίρω για το επίτευγμα αυτό. Επίσης, σας ευχαριστώ για την προσοχή που δώσατε στη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και για το γεγονός ότι δώσατε μαζί με την Επιτροπή λύση σε ορισμένα ζητήματα που εκκρεμούσαν και εμπόδιζαν αυτήν τη διαδικασία. Κάνατε καλή δουλειά!

Jean-Pierre Audy (PPE). - (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Barroso, κύριε Reinfeldt, θα ήθελα να μάθω την άποψή σας για τα συμπεράσματα της τρόικας, κύριε Reinfeldt, εφόσον οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων αποφάσισαν να δημιουργήσουν αυτήν την έννοια της τρόικας για να δώσουν μια αίσθηση συνέχειας στην Προεδρία. Ακόμα, εφόσον ολοκληρώνετε την τρόικα που αποτελούν η Γαλλική Δημοκρατία, η Τσεχική Δημοκρατία και το Βασίλειο της Σουηδίας, ποια είναι η άποψή σας για το μέσο αυτό και ποια συμπεράσματα συνάγετε από αυτό;

Mirosław Piotrowski (ECR). - (PL) Κύριε Πρόεδρε, συνεδριάζουμε κάθε έξι μήνες εδώ στο Κοινοβούλιο για να συνοψίσουμε τα επιτεύγματα μιας χώρας όταν ολοκληρώνεται η ηγεσία της στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η σουηδική Προεδρία θα περάσει στην ιστορία γιατί κατά τη διάρκεια της θητείας της πέρασε το ευρωσύνταγμα, υπέρ του οποίου ορισμένοι συνηγορούσαν εδώ και σχεδόν δέκα χρόνια και το οποίο στη σημερινή του μορφή είναι γνωστό ως Συνθήκη της Λισαβόνας. Αυτό έγινε παρά τη θέληση πολλών εθνών. Τα αποτελέσματα των δημοψηφισμάτων στη Γαλλία, τις Κάτω Χώρες και την Ιρλανδία αγνοήθηκαν επιδεικτικά. Θεσπίστηκε η αρχή του δημοκρατικού ελλείμματος που επιτρέπει τον εκ των άνω έλεγχο, υποτίθεται για να βελτιωθούν οι διοικητικοί μηχανισμοί της ΕΕ. Οι πρώτες αλλαγές που σχετίζονται με την επιλογή ανθρώπων για νέες θέσεις στην Ένωση έφεραν για την ώρα ένα οργανωτικό χάος και προκάλεσαν γενική ιλαρότητα στην Ευρώπη και σε ολόκληρο τον κόσμο. Η σουηδική Προεδρία αφήνει πραγματικά την Ευρωπαϊκή Ένωση σε μια κατάσταση αβεβαιότητας και χάους.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). - (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να συγχαρώ τη σουηδική Προεδρία για το όραμα μιας Ευρώπης με επίκεντρο τον πολίτη που ενεγράφη στο πρόγραμμα της Στοκχόλμης. Όσες φορές και να υπογραμμίσουμε την ιστορική σημασία του να έχουμε επιτέλους ένα όραμα που ανταποκρίνεται στις ανησυχίες των πολιτών μας σχετικά με την ασφάλεια ενώ ταυτόχρονα σέβεται τα ατομικά δικαιώματα των πολιτών, δεν θα είναι αρκετές. Επιτέλους μπορούμε να προχωρήσουμε προς μια Ευρώπη των πολιτών για τους πολίτες.

Θα ήθελα επίσης να επιδοκιμάσω την Υπηρεσία Υποστήριξης για το Άσυλο που είναι ένα σημαντικό και συγκεκριμένο βήμα για να ανταποκριθούμε στις ανησυχίες των χωρών που θέλουν να καταπολεμήσουν την παράνομη μετανάστευση, προβλέποντας παράλληλα μια πιο ανθρώπινη μεταναστευτική πολιτική. Το πρόγραμμα της Στοκχόλμης θα είναι μαζί μας για πέντε χρόνια και ελπίζω ότι θα μπορέσουμε να προχωρήσουμε στην υλοποίησή του. Ευχαριστώ τη σουηδική Προεδρία. Η σφραγίδα σας θα μας ακολουθεί για πέντε χρόνια.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). - (HU) Η σουηδική Προεδρία επιτέλεσε εξαιρετικό έργο και θα ήθελα να συγχαρώ τον κ. πρωθυπουργό γι' αυτό. Η τελική ολοκλήρωση της επικύρωσης της Συνθήκης της Λισαβόνας έλυσε τη λυπηρή και επαίσχυντη μικρή κρίση στην οποία ενεπλάκη ο Τόχχος πρόεδρος Klaus. Η κατάσταση αυτή ήταν αποτέλεσμα του πολιτικού σφάλματος που έγινε κατά τη διαδικασία της διεύρυνσης, όπου η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν δήλωσε νωρίτερα ότι τα 13 διατάγματα Beneš που εισήγαγαν διακρίσεις ήταν ηθικά αβάσιμα. Το δεύτερο σημαντικό γεγονός είναι ότι η ΕΕ κατάφερε να εδραιώσει μια ενιαία θέση για τις διαπραγματεύσεις σχετικά με την αλλαγή του κλίματος. Οι ΗΠΑ και η Κίνα δεν έχουν ακόμα συνειδητοποιήσει το γεγονός αυτό, όμως η Ευρωπαϊκή Ένωση καταλαβαίνει πολύ καλά ότι το μέλλον ανήκει σε όποιον προηγηθεί τώρα στην πράσινη οικονομική ανάπτυξη. Ας μη ξεχνάμε ότι

ο μόνος λόγος που η ΕΕ κατόρθωσε να επιτύχει τους στόχους της ήταν ότι τα νέα κράτη μέλη μείωσαν σημαντικά τις εκπομπές τους. Τέλος, το τρίτο σημαντικό γεγονός ήταν ότι άρχισαν ενταξιακές διαπραγματεύσεις με τη Σερβία και ότι δόθηκε στη Σερβία, τη Μακεδονία και το Μαυροβούνιο η δυνατότητα ταξιδιών χωρίς θέωση. Θα ήθελα να ευχαριστήσω τη σουηδική Προεδρία για τη δημιουργία μιας εξαιρετικής ευκαιρίας για το τρίο της ισπανικής-βελγικής-ουγγρικής προεδρίας.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Barroso, κύριε Reinfeldt, πρώτα απ' όλα θα ήθελα να συγχαρώ τη σουηδική Προεδρία για τους έξι μήνες ασταμάτητης και πολύ φιλόδοξης εργασίας της, με την οποία εξασφάλισε μαζί με τους αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων και στο πλαίσιο της G20 μια κοινή και φιλόδοξη θέση στα θέματα της χρηματοπιστωτικής ρύθμισης.

Ως προς τη διάσκεψη της Κοπεγχάγης βλέπουμε επίσης ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει μια φιλόδοξη, πολύ ανώτερη, ενεργητική και κοινή θέση. Θα ήθελα ως εκ τούτου να υποστηρίξω τις θέσεις και τις αποφάσεις της. Η Ευρώπη υπήρξε η κινητήρια δύναμη πίσω από την πρόταση, τη διαπραγμάτευση και τη σύναψη σημαντικών συμφωνιών που αφορούν τη χρηματοπιστωτική κρίση που πλήττει ολόκληρη την Ευρώπη.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο απεφάνθη επίσης την περασμένη εβδομάδα για τη δομή της νέας χρηματοπιστωτικής εποπτείας και άρχισαν διαπραγματεύσεις με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εφόσον από δω και στο εξής, και το Κοινοβούλιο θα μοιράζεται την ευθύνη της παρακολούθησης της εφαρμογής των αποφάσεων που ελήφθησαν στο Πίτσμπουργκ.

Η χρηματοπιστωτική κρίση αποκάλυψε τα αδύνατα σημεία του συστήματος χρηματοπιστωτικής εποπτείας μας. Η ιδέα ήταν να εξασφαλιστεί καλύτερος συντονισμός, αλλά και να ανανεωθούν και να ενισχυθούν οι εξουσίες των ευρωπαϊκών αρχών. Αυτά είναι επείγοντως απαραίτητα.

Ελπίζω – και εδώ απευθύνομαι προς την Επιτροπή– ότι θα συνεχίσουμε να επαγρυπνούμε και θα διατηρήσουμε το σημερινό επίπεδο φιλοδοξίας όταν θα εφαρμόζουμε τις αποφάσεις μας.

Diane Dodds (NI). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, σήμερα το πρωί θα ήθελα να εκφράσω την τεράστια δυσaréσκεια μου εξ ονόματος του αλιευτικού κλάδου της Βόρειας Ιρλανδίας αφού σε αυτόν επιβλήθηκε άλλη μια περικοπή. Η ανακοίνωση που έκανε χθες το βράδυ το Συμβούλιο ότι θα υπάρξει περικοπή της τάξεως του 9% σχετικά με την καραβίδα θαλάσσης στην περιοχή 7Α αποτελεί σκληρό πλήγμα για τον κλάδο της αλιείας στη Βόρεια Ιρλανδία.

Πρόκειται για έναν ευαίσθητο κλάδο εξαιτίας του προγράμματος ανάκτησης του γάδου και των περικοπών των ημερών στη θάλασσα. Πρόκειται για έναν κλάδο που είναι αναγκασμένος να βασίζεται στην καραβίδα θαλάσσης. Αυτή η περικοπή κατά 9% θα είναι καταστροφική και είναι ιδιαίτερα δυσάρεστη εφόσον η επιστήμη θα επέτρεπε στην Επιτροπή εφέτος μια επαναδιαπραγμάτευση.

Θεωρώ ότι η προτεραιότητα της Ισπανίας κατά την επόμενη περίοδο θα πρέπει να είναι η μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής και η λήψη ανάλογων αποφάσεων σε περιφερειακό επίπεδο από ανθρώπους της περιοχής, υπεύθυνους ανθρώπους και όχι από γραφειοκράτες των Βρυξελλών.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Κατά τη διάρκεια της σουηδικής Προεδρίας συνέβησαν πολλά καλά στην Ένωση, σε μια ασφαλώς δύσκολη περίοδο κρίσης και προσδοκιών σχετικά με την αποδοχή της Συνθήκης της Λισαβόνας. Ωστόσο δεν συμμερίζομαι την άποψη ότι έχουμε μια διαφορετική ή μια καινούρια Ένωση. Πιστεύω ότι έχουμε, το πολύ, μια ανανεωμένη Ένωση. Ουσιαστικά οι γενικές διατάξεις της Συνθήκης πρέπει να συμπληρωθούν όχι μόνο με περισσότερες λεπτομέρειες, αλλά και με συγκεκριμένες πρακτικές λύσεις. Είναι σημαντικό να αποσαφηνιστεί η κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ των κύριων θέσεων και το πώς θα διαμορφωθούν οι σχέσεις μεταξύ των θεσμικών οργάνων της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένου του νέου ρόλου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Ανησυχία μου προξενούν οι πιθανοί περιορισμοί της λειτουργίας της εκ περιτροπής προεδρίας από διαδοχικά κράτη μέλη. Ο ηγετικός ρόλος είναι κάτι για το οποίο τα κράτη μέλη προετοιμάζονται και το οποίο εκτελούν με μεγάλη αποφασιστικότητα. Εάν παράλληλα με τον μόνιμο Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου δεν έχουμε και τον ηγέτη της εκάστοτε χώρας που ασκεί την προεδρία να δίνει εδώ αναφορές, η Ένωση δεν θα είναι ολοκληρωμένη και θα χάσει μέρος της πολυμορφίας της. Οι χώρες που είναι επικεφαλής πρέπει να συνεχίσουν να εμπνέουν δημιουργικά νέα δράση και ο μόνιμος Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου θα πρέπει να εξασφαλίζει τον συντονισμό, τη συνέχεια και τη συνοχή του έργου της Ένωσης.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. BUZEK*Προέδρου*

Fredrik Reinfeldt, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (ΕΝ) Κύριε Πρόεδρε, καθώς φθάνουμε στο τέλος αυτής της συζήτησης, φθάνουμε, όπως αναφέρθηκε, και στο τέλος της τελευταίας προεδρίας βάσει της αρχής της «εκ περιτροπής». Ο José Manuel Barroso και εγώ θα αναχωρήσουμε σε λίγο για την Κοπεγχάγη και γι' αυτό θα κάνω μόνο μια παρατήρηση για τους χρηματοδοτικούς πόρους, διότι πιστεύω ότι αυτό θα βρίσκεται στο επίκεντρο των συζητήσεων που θα έχουμε τώρα με τις αναπτυσσόμενες χώρες.

Μπορέσαμε να προτείνουμε έναν αριθμό - 2,4 δισ. ευρώ ετησίως - για το διάστημα 2010-2012. Το σημαντικό για εμάς ήταν να πούμε ότι αυτό αφορά αυτά τα έτη, προορίζεται για το διάστημα 2010-2012, και θα είναι διαθέσιμο ως ενίσχυση για την προστασία του κλίματος.

Η συζήτηση για το πώς θα εκπληρώσουμε τους αναπτυξιακούς στόχους της χιλιετίας είναι μια σημαντική συζήτηση. Θέλω να υπογραμμίσω ότι τα κράτη μέλη συμφώνησαν πως πρέπει να δεσμευθούμε να εκταμιεύσουμε συλλογικά το 0,56% του κοινοτικού ΑΕΕ μέχρι το 2010, δηλαδή ήδη τον επόμενο χρόνο, και να φθάσουμε το ποσοστό του 0,7% του ΟΗΕ το 2015 αναφορικά με την επίσημη αναπτυξιακή βοήθεια.

Αυτό εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τα κράτη μέλη. Για να υπογραμμίσω κάτι που είναι προφανές, πάρα πολλά κράτη μέλη υπολείπονται σήμερα αυτών των ποσοστών. Η Σουηδία είναι μια πολύ μεγάλη εξαίρεση, σχεδόν η μόνη που βρίσκεται στο 1% του ΑΕΕ όσον αφορά την αναπτυξιακή βοήθεια. Όταν συζητάμε αυτά τα επίπεδα, πρέπει επίσης να θυμόμαστε ότι υπάρχουν διαφορές μεταξύ των χωρών.

Δώσαμε τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να προσφέρουν προαιρετικά τους πόρους που μπορούν. Ενημερώνω με μεγάλη μου χαρά ότι και τα 27 κράτη μέλη συνεισέφεραν σε αυτούς τους πόρους ταχείας εκκίνησης. Σε ορισμένες περιπτώσεις υπήρξαν πολύ μικρές συνεισφορές, όμως η φωνή της Ευρώπης ακούγεται, με την έννοια ότι στην πράξη συνεισέφεραν όλοι.

Επίσης, σας ευχαριστώ και πάλι για τη συνεργασία που είχαμε με το Κοινοβούλιο. Είναι η τέταρτη φορά στη διάρκεια της σουηδικής Προεδρίας που μιλώ ως πρωθυπουργός εδώ στο Κοινοβούλιο. Αυτό δεν προσεγγίζει καν τον αριθμό συναντήσεων της Cecilia Malmström με το Κοινοβούλιο, γιατί εκείνη βρέθηκε εδώ 25 φορές για να σας μιλήσει. Γενικά η Προεδρία απευθύνθηκε στην Ολομέλεια του Σώματος σε 43 περιπτώσεις κατά τη θητεία μας και συναντηθήκαμε σε 44 διαφορετικές περιπτώσεις με τις επιτροπές.

Αυτό είναι επίσης σημαντικό όσον αφορά τις συζητήσεις για τη διαφάνεια και την καλή συνεργασία μεταξύ των θεσμικών οργάνων. Γνωρίζαμε πόσο σημαντικό είναι να έχουμε καλή επαφή με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Είχαμε προετοιμαστεί για να είμαστε παρόντες, να είμαστε εδώ, να μπορούμε να απαντήσουμε σε ερωτήσεις, και σας ευχαριστούμε για αυτήν την πολύ καλή συνεργασία.

Πρόεδρος. – Κύριε πρωθυπουργέ, σε δύο εβδομάδες θα λήξει η προεδρία σας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Σας ευχαριστώ για τη δραστηριότητα και την ενέργειά σας. Δεν ήταν μια εύκολη προεδρία, αυτό το γνωρίζουμε. Όπως ακούσαμε από τα μέλη μας και από τις πολλές απόψεις που διατυπώθηκαν, ήταν μια επιτυχημένη προεδρία. Θα ήθελα να ευχαριστήσω εσάς προσωπικά και, ασφαλώς, ολόκληρη τη σουηδική κυβέρνηση. Για πρώτη φορά στην ιστορία αναπτύξαμε τις τελευταίες εβδομάδες νέες σχέσεις ως αποτέλεσμα της Συνθήκης της Λισαβόνας.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ. Θα θυμόμαστε την Προεδρία σας.

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (ΕΝ) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα μόνο να απαντήσω σε ορισμένες από τις συγκεκριμένες ερωτήσεις των μελών του Σώματος που βρίσκονται ακόμα εδώ.

Για παράδειγμα, ο κ. Severin μίλησε για την οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή και θα ήθελα να υπογραμμίσω όσα είπε. Πράγματι, κατά την πρώτη ανταλλαγή απόψεων που είχαμε στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο για τη μελλοντική στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το 2020 συμφωνήθηκε –παραπέμπω στο σημείο 18 των συμπερασμάτων– ότι θα πρέπει να καταβληθεί κάθε προσπάθεια για να εξασφαλιστεί η οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή, καθώς και η ισότητα των φύλων. Θεωρώ σημαντικό να υπάρχουν αυτά από την αρχή της συζήτησης για τη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το 2020. Φυσικά, η μεγαλύτερη έμφαση δίδεται στην ανταγωνιστικότητα και την ανάγκη να αντιδράσουμε στις παγκόσμιες προκλήσεις που αντιμετωπίζουμε τώρα, όμως αυτό πρέπει να το κάνουμε σε συνδυασμό με την προώθηση της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό θα έχει μεγάλη σημασία όχι μόνο για τη διατύπωση αυτής της στρατηγικής, αλλά και για τις επόμενες δημοσιονομικές προοπτικές.

Εθίγη και ένα άλλο συγκεκριμένο σημείο, συγκεκριμένα από τον κ. Karas και την κ. Dati, που αφορά τις ευρωπαϊκές αρχές εποπτείας. Επιτρέψτε μου να είμαι ειλικρινής ως προς αυτό. Επιδοκιμάζουμε θερμά το γεγονός ότι το Ευρωπαϊκό

Συμβούλιο κατόρθωσε να επιτύχει ομόφωνη συμφωνία. Ειλικρινά, πριν από λίγο καιρό θα ήταν αδιανόητο να συμφωνήσουν όλα τα κράτη μέλη σε ένα κείμενο για χρηματοπιστωτική εποπτεία σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Πέρα από αυτό, ενώ σέβομαι τον ευαίσθητο χαρακτήρα ορισμένων ζητημάτων που θίγεται στις προτάσεις σας, πιστεύω ότι το κείμενο της Επιτροπής αποδυναμώθηκε κάπως περισσότερο από όσο έπρεπε. Η Επιτροπή προέβλεπε στην πρότασή της μια απλή και λειτουργική ρήτρα φορολογικής διασφάλισης ακριβώς επειδή αυτό είναι ένα πολύ ευαίσθητο ζήτημα. Σε κάθε περίπτωση, λυπάμαι διότι αφαιρέθηκαν οι εξουσίες που είχαν προταθεί για τις αρχές προκειμένου αυτές να απευθύνουν αποφάσεις άμεσα προς τους επιμέρους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς σε δύο από τις τρεις καταστάσεις όπως είχε προτείνει η Επιτροπή.

Λυπάμαι διότι το θέμα των καταστάσεων έκτακτης ανάγκης πολιτικοποιήθηκε αναθέτοντας στο Συμβούλιο την ευθύνη της δήλωσης ότι υπάρχει κατάσταση έκτακτης ανάγκης και λυπάμαι επίσης διότι το πιθανό πεδίο άμεσης εποπτείας από τις ευρωπαϊκές εποπτικές αρχές περιορίστηκε μόνο στους οργανισμούς αξιολόγησης πιστοληπτικής ικανότητας. Ελπίζω ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα ενισχύσει τις διατάξεις σε αυτούς τους τομείς και θα αποκαταστήσει την ισορροπία τους κατά την επόμενη φάση των διαπραγματεύσεων.

Περνάω στο θέμα της Κοπεγχάγης, και επιτρέψτε μου να είμαι σαφής ως προς το εξής: ήταν πολύ σημαντικό το ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο επιβεβαίωσε τις προηγούμενες δεσμεύσεις λέγοντας ότι είμαστε έτοιμοι να προτείνουμε μείωση της τάξεως 30% μέχρι το 2020, συγκριτικά με τα επίπεδα του 1990, με την προϋπόθεση ότι και άλλες ανεπτυγμένες χώρες θα δεσμευτούν για ανάλογες μειώσεις εκπομπών και ότι οι αναπτυσσόμενες χώρες θα έχουν επαρκή συνεισφορά ανάλογα με τις ευθύνες τους και τις εκτιμώμενες ικανότητές τους.

Θα συνεχίσουμε να αξιολογούμε σχέδια μετριασμού των επιπτώσεων άλλων χωρών και θα λάβουμε την απόφαση την κατάλληλη στιγμή στην Κοπεγχάγη. Πράγματι, κατά τη διάρκεια του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου είχα αναφερθεί στην πιθανότητα κάποιας τροποποίησης της προσφοράς μας, δηλαδή στην πιθανότητα δημιουργίας κάποιων κατευθύνσεων για μετά το 2020. Η συζήτηση δεν είναι απλά για το 2020, αλλά για μετά το 2020. Έτσι, θα πρέπει να έχουμε κάποια ευελιξία για τις κατευθύνσεις που μπορούμε να χαράξουμε μετά το 2020. Αυτό είναι το πνεύμα με το οποίο πηγαίνουμε στην Κοπεγχάγη, όχι μόνο για να επιτύχουμε την πιο φιλόδοξη συμφωνία, αλλά και για να έχουμε μια πραγματική παγκόσμια συμφωνία.

Πρόεδρος. – Κύριε Barroso, σας ευχαριστώ και πάλι. Θα ήθελα να ευχαριστήσω τον πρωθυπουργό κ. Reinfeldt, την υπουργό κ. Malin Ström, πρώην βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, και ολόκληρη τη σουηδική κυβέρνηση για την πολύ ενεργό συνεργασία τους με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Η συζήτηση έληξε.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), γραπτώς. – (LT) Θα ήθελα να συγχαρώ τη σουηδική Προεδρία για την εποικοδομητική και αποτελεσματική υλοποίηση των στόχων του προγράμματός της. Η Σουηδία κατέβαλε σημαντικές προσπάθειες για να εξασφαλίσει ότι θα τεθεί σε ισχύ η Συνθήκη της Λισαβόνας την 1η Δεκεμβρίου του τρέχοντος έτους και αυτό σημαίνει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα γίνει πιο δημοκρατική, πιο αποτελεσματική και πιο διαφανής. Είμαι βέβαιη ότι η Συνθήκη θα βελτιώσει τη συνέχεια και θα ενισχύσει τον ρόλο της ΕΕ στη διεθνή σκηνή.

Η στρατηγική της ΕΕ για την περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας εγκρίθηκε στη διάρκεια της σουηδικής Προεδρίας. Χαίρομαι πολύ διότι διατέθηκε οικονομική ενίσχυση για την εφαρμογή της κοινοτικής στρατηγικής για την περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας. Ως Λιθουανή γνωρίζω πάρα πολύ καλά τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει σήμερα η περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας. Μία από αυτές είναι πώς θα λυθεί καλύτερα το επείγον και σοβαρό πρόβλημα της προστασίας του περιβάλλοντος της Βαλτικής Θάλασσας. Ένα άλλο είναι πώς θα μετατρέψουμε τη Βαλτική Θάλασσα σε μια πιο ισχυρή κινητήρια δύναμη για οικονομική μεγέθυνση και ανάπτυξη.

Μπορούμε ήδη από σήμερα να βρούμε κάποιες προκαταρκτικές απαντήσεις σε αυτά τα ερωτήματα στο πλαίσιο της στρατηγικής της ΕΕ για την περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας που εγκρίθηκε κατά τη σουηδική Προεδρία. Είναι το πρώτο από μια σειρά ευρωπαϊκών σχεδίων μακροπεριφερειακής ανάπτυξης, με το οποίο ελπίζουμε να βελτιώσουμε το περιβάλλον της περιοχής και να ενισχύσουμε την ανταγωνιστικότητά της. Η στρατηγική του προγράμματος της Στοκχόλμης είναι μια από τις σημαντικότερες προτεραιότητες που υλοποιήθηκαν από τη Σουηδία. Το πενταετές πρόγραμμα θα δημιουργήσει τις προϋποθέσεις περαιτέρω ανάπτυξης ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

José Manuel Fernandes (PPE), γραπτώς. – (PT) Οι έξι μήνες της σουηδικής Προεδρίας υπό τον πρωθυπουργό κ. Reinfeldt ήταν μια μεγάλη επιτυχία και χαρακτηρίστηκαν από υψηλή ποιότητα.

Η σουηδική Προεδρία διαδραμάτισε καίριο ρόλο στην έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας. Με τον τρόπο αυτόν έδωσε τέλος σε σχεδόν δέκα χρόνια αντιπαραθέσεων και αδιεξόδου ανοίγοντας την πόρτα σε νέες ευκαιρίες για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής είναι ένα θέμα που βρισκόταν πάντα στην κορυφή της ατζέντας της. Η ΕΕ έχει ηγετικό ρόλο στον τομέα αυτόν, όπως φάνηκε από τη φιλόδοξη πρότασή της για περικοπή των εκπομπών κατά 80% και 95% μέχρι το 2050. Επίσης, πέτυχε συμφωνία για παροχή πόρων ύψους 7,2 δισ. ευρώ προς τις αναπτυσσόμενες χώρες κατά την επόμενη τριετία.

Η σουηδική Προεδρία αντιμετώπισε την οικονομική κρίση και τη χρηματοπιστωτική αναταραχή με υγιή και ρεαλιστικά μέτρα. Αντιμέτωπη με τη χειρότερη οικονομική κρίση από τη δεκαετία του 1930, η ΕΕ υιοθέτησε γρήγορα ειδικά μέτρα στήριξης. Επίσης, επιτελέστηκε το έργο της «πρόληψης» περαιτέρω κρίσεων με μια νέα δομή χρηματοπιστωτικής εποπτείας.

Η σουηδική Προεδρία βοήθησε στην αντιμετώπιση της κρίσης και έκανε την Ευρώπη πιο δυνατή επιτρέποντάς της να συνεχίσει να δημιουργεί έναν δρόμο ειρήνης, επιτυχίας και εκσυγχρονισμού.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Είναι γεγονός ότι κατά τη διάρκεια της σουηδικής Προεδρίας έγιναν σημαντικές θεσμικές αλλαγές, ειδικότερα η έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας, μετά από όλη αυτήν τη διαδικασία άσκησης πίεσης και εκβιασμού του ιρλανδικού λαού για να αλλάξει την ψήφο του στο δεύτερο δημοψήφισμα που υποχρεώθηκε να διεξαγάγει.

Ωστόσο ακόμα και για κάποιον που θέλει πραγματικά μια μορφή ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης που θα είναι όλο και πιο νεοφιλελεύθερη, милитарιστική και φεντεραλιστική, είναι απαράδεκτο ότι δεν βρήκε ούτε μια λέξη να πει για την φοβερή κοινωνική κατάσταση που βιώνει η Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως προκύπτει σαφώς από την αύξηση των ανέργων κατά παραπάνω από πέντε εκατομμύρια σε έναν μόνο χρόνο, με αποτέλεσμα σήμερα να υπάρχουν περισσότερα από 23 εκατομμύρια ανθρώπων χωρίς δουλειά.

Ήταν ωστόσο απόλυτα χαρακτηριστικό το ότι η συζήτηση επικεντρώθηκε από την αρχή στη στρατηγική της ΕΕ για το 2020 ξεχνώντας την αξιολόγηση της περιβόητης στρατηγικής της Λισαβόνας που εγκρίθηκε πριν από δέκα χρόνια και υποσχόταν μια όαση στην ΕΕ. Αυτό αναμφίβολα έγινε προκειμένου να μην αναφερθούν οι αιτίες της μεγαλύτερης οικονομικής και κοινωνικής κρίσης των τελευταίων δεκαετιών, που τροφοδοτήθηκε από την ελευθέρωση και την ευελιξία της απασχόλησης δημιουργώντας επισφαλείς και κακοπληρωμένες θέσεις εργασίας και αυξάνοντας την ανεργία.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), γραπτώς. – (PL) Κύριε Πρόεδρε, η αξιολόγηση της σουηδικής Προεδρίας απέφερε πολύ θετικό αποτέλεσμα. Ασφαλώς, η μεγαλύτερη επιτυχία της ήταν η ολοκλήρωση της διαδικασίας επικύρωσης της Συνθήκης της Λισαβόνας. Ως μέλος της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων θεωρώ και εγώ επιτυχία τον συμβιβασμό που επιτεύχθηκε στο Συμβούλιο για τα κοινοτικά διπλώματα ευρεσιτεχνίας και το ενοποιημένο δικαιοδοτικό σύστημα για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας,

Η συζήτηση σχετικά με ένα κοινό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας για ολόκληρη την Ένωση διεξαγόταν για πολύ καιρό. Είναι πια καιρός να θεσπίσουμε συγκεκριμένους κανόνες γι' αυτό διότι η έλλειψη ενιαίων κανονισμών συνιστά εμπόδιο για την ανάπτυξη των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων και καθιστά δύσκολο τον ανταγωνισμό τους, για παράδειγμα, με αμερικανικές εταιρείες. Στο παρελθόν διαπιστώσαμε πολλές φορές πόσο δύσκολο είναι να συμβιβαστούν τα συμφέροντα όλων των κρατών μελών στο θέμα των κοινοτικών διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και για τον λόγο αυτόν είμαι ακόμα πιο ευγνώμων στη σουηδική Προεδρία για τον συμβιβασμό που πέτυχε, μέχρι στιγμής σε πολιτικό μόνο επίπεδο.

Η Συνθήκη της Λισαβόνας παρέχει στην Ένωση μια νομική βάση προκειμένου για τη θέσπιση νομοθεσίας για την πνευματική ιδιοκτησία και προβλέπει να εγκριθούν τα ανάλογα πρότυπα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία. Επομένως, κατά την επόμενη, ισπανική Προεδρία θα διεξαχθεί μια πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση στο Κοινοβούλιο σχετικά με τον συμβιβασμό του Δεκεμβρίου του τρέχοντος έτους.

Zita Gurmai (S&D), γραπτώς. – (EN) Δόθηκε το πράσινο φως για τη Συνθήκη της Λισαβόνας, που διαμόρφωσε όλες τις αναγκαίες προϋποθέσεις για θεσμικές μεταρρυθμίσεις. Ο ρόλος της σουηδικής Προεδρίας ήταν να ανοίξει τον δρόμο για την εφαρμογή των διατάξεων της Συνθήκης της Λισαβόνας. Η Προεδρία αντιμετώπισε την πρόκληση αυτή. Καθήκον της επόμενης Προεδρίας είναι να εξασφαλίσει ότι οι νέες δομές θα λειτουργήσουν αποτελεσματικά. Σε αυτό το πλαίσιο πρέπει να καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια για να εξασφαλιστεί η οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή και η ισότητα των φύλων. Θεωρώ σημαντικό να υπογραμμίσω ότι με τη Συνθήκη θα είναι δεσμευτικός ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και έτσι τα ανθρώπινα δικαιώματα (συμπεριλαμβανομένης

της ισότητας των φύλων) και τα ζητήματα της απαγόρευσης των διακρίσεων θα έχουν μεγαλύτερες πιθανότητες να τηρούνται δια νόμου.

Μια άλλη επιτυχία ήταν η εκπόνηση και έγκριση του προγράμματος της Στοκχόλμης που επικεντρώνεται σε καίρια ζητήματα και μπορεί να θεωρηθεί ένα ρεαλιστικό σχέδιο δράσης για μια πιο ασφαλή και ανοιχτή Ευρώπη βασισμένη σε κοινές αξίες, αρχές και δράσεις.

Θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι μολονότι η ισότητα των φύλων δεν συγκαταλεγόταν στις προτεραιότητες, η σουηδική Προεδρία διαδραμάτισε επίσης ρόλο στην αύξηση του αριθμού των γυναικών Επιτρόπων και στον διορισμό γυναίκας ως Υπάτης Εκπροσώπου.

Petru Constantin Luhan (PPE), γραπτώς. – (RO) Η Συνθήκη της Λισαβόνας ενίσχυσε τον ρόλο του Κοινοβουλίου στη διαδικασία λήψης αποφάσεων της Ευρώπης και, κατ'επέκταση, τη νομιμότητα του θεσμικού αυτού οργάνου στα μάτια των πολιτών της Ευρώπης. Επομένως, συγχαίρω τη σουηδική Προεδρία για τις εξαιρετικές προσπάθειες που κατέβαλε για να επιτύχει την έναρξη ισχύος της νέας Συνθήκης. Επίσης, επικροτώ τις εξελίξεις στον τομέα της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων. Το πρόγραμμα της Στοκχόλμης, που εκπονήθηκε τους τελευταίους μήνες και εγκρίθηκε στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 10ης και 11ης Δεκεμβρίου, περιγράφει το νέο πλαίσιο αναφοράς στον τομέα αυτόν για την περίοδο 2010-2014. Σημειώνω με ικανοποίηση ότι το Συμβούλιο έλαβε υπόψη τις συστάσεις του Κοινοβουλίου. Αναφέρομαι ειδικότερα στην επέκταση του χώρου Σένγκεν σε όλες τις χώρες της ΕΕ που τώρα θα γίνει προτεραιότητα της εσωτερικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μετά από τις τροπολογίες που υποβάλαμε.

Marian-Jean Marinescu (PPE), γραπτώς. – (RO) Θα ήθελα να συγχαρώ τη σουηδική Προεδρία για τους έξι μήνες της φιλόδοξης εργασίας της μέσα στο δύσκολο κλίμα της οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης, για τις προετοιμασίες σχετικά με τη σύνοδο κορυφής της Κοπεγχάγης και για την έγκριση της Συνθήκης της Λισαβόνας. Χάρη στη Συνθήκη της Λισαβόνας έχουμε επιτέλους το σαφές θεσμικό πλαίσιο για την αντιμετώπιση όλων των προκλήσεων που αντιμετωπίζει ο σύγχρονος κόσμος. Η νέα συνθήκη δίνει στην ΕΕ τη δυνατότητα να αναλάβει σταθερά έναν ρόλο πρωτοπόρου στην καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής και το καθεστώς παγκόσμιου παράγοντα όχι μόνο σε σχέση με τις Ηνωμένες Πολιτείες και τη Ρωσική Ομοσπονδία, αλλά και σε σχέση με τις αναδυόμενες χώρες. Επιπροσθέτως, ο νέος μόνιμος Πρόεδρος του Συμβουλίου και η Υπάτη Εκπρόσωπος θα εξασφαλίσουν τη συνέχεια στις δραστηριότητες της ΕΕ στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής, πράγμα που σηματοδοτεί μια πρόοδο ως προς την εδραίωση του ρόλου της ΕΕ στην παγκόσμια σκηνή. Ως αποτέλεσμα όλων αυτών των θεσμικών αλλαγών, η ΕΕ θα είναι πιο αποτελεσματική και θα διαθέτει ευρύτερο φάσμα μεθόδων για την επίλυση των μεγάλων προβλημάτων που αντιμετωπίζει η διεθνής κοινότητα, όπως είναι η καταπολέμηση της τρομοκρατίας, η προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή, η εξασφάλιση ενεργειακής ασφάλειας και η αντιμετώπιση των συνεπειών της οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης. Είμαι βέβαιος ότι η ισπανική Προεδρία θα κατορθώσει να ανταποκριθεί στις προσδοκίες και να συνεχίσει με επιτυχία τις ενέργειες και δραστηριότητες που δρομολόγησε η σουηδική Προεδρία.

Véronique Mathieu (PPE), γραπτώς. – (FR) Θα ήθελα να συγχαρώ τη σουηδική Προεδρία για το έργο της, ιδίως όσον αφορά τους τομείς που υπάγονται στην Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων. Οι προκλήσεις ήταν τεράστιες: έγινε η μετάβαση από το νομικό καθεστώς της Συνθήκης της Νίκαιας σε εκείνο της Συνθήκης της Λισαβόνας και η εκπόνηση του επόμενου πολυετούς προγράμματος, το οποίο θα ορίσει τις προτεραιότητες των επόμενων πέντε χρόνων στους τομείς της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης. Θα ήθελα να επαινέσω αυτό το πρόγραμμα της Στοκχόλμης που θα ενθαρρύνει τις φιλόδοξες πολιτικές προσπάθειες για την ενίσχυση αυτού του χώρου μέχρι το 2014. Ωστόσο πρέπει ακόμα να σημειωθεί μεγάλη πρόοδος, ιδίως στον τομέα του ασύλου. Επικροτώ τη δημιουργία της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Υποστήριξης για το Άσυλο, καθώς η προσέγγιση όχι μόνο των νομοθεσιών, αλλά και των πρακτικών των κρατών μελών είναι ζωτικής σημασίας. Ωστόσο οι άλλες προτάσεις της δέσμης για το άσυλο θα πρέπει να υιοθετηθούν το συντομότερο δυνατό προκειμένου να αποφευχθεί η ανάπτυξη μιας τρίτης φάσης για το κοινό ευρωπαϊκό σύστημα ασύλου. Με τις μεγάλες θεσμικές αλλαγές που καθιερώνονται με τη Συνθήκη της Λισαβόνας μπορούμε τώρα να προσβλέπουμε στην άμεση έγκριση πιο φιλόδοξων και ποιοτικών νομοθετικών μέσων κατά τις επόμενες προεδρίες.

Rovana Plumb (S&D), γραπτώς. – (RO) Η σουηδική Προεδρία ήταν μια πρόοδος όσον αφορά τρεις μείζονες δράσεις: - την εκλογή του Προέδρου της ΕΕ και της Υπάτης Εκπροσώπου της Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας μετά από την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας, - την έγκριση του «πολυετούς προγράμματος της Στοκχόλμης για την περίοδο 2010-2014» και - την προετοιμασία και τον συντονισμό των διαπραγματεύσεων της COP 15 για την κλιματική αλλαγή στην Κοπεγχάγη. Επιδοκίμαζω την απόφαση του Συμβουλίου να προετοιμαστούν η ΕΕ και τα κράτη μέλη της να συνεισφέρουν με μια γρήγορη αρχική χρηματοδότηση ύψους 2,4 δισ. ευρώ ετησίως κατά την περίοδο 2010-2012 προκειμένου να ενισχύσουν τις αναπτυσσόμενες χώρες για την προσαρμογή τους στις συνέπειες της κλιματικής αλλαγής. Καλώ ωστόσο την Επιτροπή να αναπτύξει έναν

κατάλληλο μηχανισμό κατανομής του οικονομικού βάρους μεταξύ των κρατών μελών ανάλογα με τις οικονομικές δυνατότητες του καθενός.

Joanna Senyszyn (S&D), γραπτώς. – (PL) Η στρατηγική για το 2020 οριοθετεί την κατεύθυνση των δράσεων της ΕΕ και τις κύριες προτεραιότητές της για τα επόμενα δέκα χρόνια. Καθώς φθάνουμε στο τέλος της στρατηγικής της Λισαβόνας είναι σημαντικό να βρούμε αποτελεσματικούς τρόπους άμβλυνσης των συνεπειών της οικονομικής κρίσης διατηρώντας παράλληλα τις σημερινές κοινωνικές και οικονομικές μας προτεραιότητες.

Σε συνδυασμό με τις διαβουλεύσεις που βρίσκονται σήμερα σε εξέλιξη σχετικά με τη μελλοντική στρατηγική, θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σε δύο πτυχές: τη βελτίωση του εκπαιδευτικού συστήματος στην Ευρώπη και την ισότητα των φύλων στην αγορά εργασίας. Το εκπαιδευτικό σύστημα στην Ευρώπη πρέπει να αλλάξει. Η δημιουργία μιας σύγχρονης οικονομίας βασισμένης στη γνώση δεν είναι δυνατή χωρίς νέους και καλά εκπαιδευμένους εργαζομένους. Θα πρέπει να εξασφαλίσουμε μεγαλύτερη οικονομική ενίσχυση για τα σημερινά κοινοτικά προγράμματα (Erasmus, Erasmus Mundus, Leonardo da Vinci) και να θεσπίσουμε νέες πρωτοβουλίες που θα βοηθήσουν τους νέους να αποκτήσουν γνώσεις και εμπειρίες στο εξωτερικό και θα προσφέρουν επίσης τις απαραίτητες οικονομικές και διοικητικές δυνατότητες για την αξιοποίηση αυτής της υποστήριξης της εργασίας στην πατρίδα τους.

Καθιστώντας προτεραιότητα τις ανάγκες των πολιτών, η ΕΕ πρέπει να υιοθετήσει ένα πρόγραμμα που θα προάγει την ισότητα των φύλων σε όλους τους τομείς λειτουργίας της και ιδίως για την καταπολέμηση της ανεργίας. Κατά τον σχεδιασμό της νέας στρατηγικής πρέπει να δώσουμε ιδιαίτερη έμφαση στην αύξηση του ποσοστού των γυναικών στην απασχόληση, διότι έρευνες της Eurostat δείχνουν ότι η κρίση έπληξε τις εργαζόμενες γυναίκες περισσότερο από τους άντρες, μεταξύ άλλων και επειδή οι τελευταίες έχουν πιο επισφαλείς θέσεις εργασίας. Η διάκριση στην αγορά εργασίας παραμένει σοβαρό πρόβλημα και η νέα στρατηγική πρέπει να το αντιμετωπίσει.

Nuno Teixeira (PPE), γραπτώς. – (PT) Παρά τις δυσκολίες εξαιτίας της καθυστέρησης της έναρξης ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας, η σουηδική Προεδρία σημείωσε ορισμένες σημαντικές επιτυχίες. Σε αυτές συγκαταλέγονται η δέσμη για την ενεργειακή απόδοση και η δέσμη για τις τηλεπικοινωνίες, η δημιουργία ενός σώματος προληπτικής χρηματοπιστωτικής εποπτείας, η συμφωνία για τον προϋπολογισμό του 2010, ειδικά όσον αφορά τη χρηματοδότηση του σχεδίου οικονομικής ανάκαμψης, η στρατηγική για τη Βαλτική Θάλασσα και η προσέγγιση για τη διάσωση για το κλίμα που διεξάγεται αυτήν την εβδομάδα στην Κοπεγχάγη. Η ισπανική Προεδρία που θα αρχίσει το 2010 θα οδηγήσει στη μετάβαση από τη Νίκαια στη Λισαβόνα και θα συνεχίσει τη στρατηγική της προώθησης της απασχόλησης τονώνοντας και προάγοντας τις ευρωπαϊκές οικονομίες, καθώς και αντιμετωπίζοντας άλλες μείζονες προκλήσεις όπως η χρηματοπιστωτική ρύθμιση και η κλιματική αλλαγή. Εξαιτίας της γεωγραφικής και ιστορικής εγγύτητας, η Πορτογαλία και ειδικά οι εξόχως απόκεντρες περιοχές όπως η Μαδέρα, που περιμένουν να δουν τις επιδόσεις της ισπανικής Προεδρίας, πρέπει να προσπαθήσουν να εκμεταλλευθούν στο έπακρο τις ευκαιρίες που σίγουρα θα δημιουργηθούν. Η πρωτοπόρος σύνοδος κορυφής ΕΕ-Μαρόκου για παράδειγμα θα αποτελέσει ένα ιδανικό βήμα για την προώθηση ενός χώρου ευρωπαϊκής ατλαντικής συνεργασίας που θα περιλαμβάνει τη Μαδέρα, τις Αζόρες, τις Καναρίους Νήσους και γειτονικές χώρες, ιδίως το Μαρόκο. Θα καταβάλω κάθε προσπάθεια γι' αυτό και θα το παρακολουθώ στενά.

Γεώργιος Τούσσας (GUE/NGL), γραπτώς. – Οι αποφάσεις της Συνόδου Κορυφής συνιστούν ένταση της αντιλαϊκής πολιτικής της ΕΕ και των αστικών κυβερνήσεων, σκληρά μέτρα ενάντια στην εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα για την ενίσχυση της κερδοφορίας και της θέσης των ευρωπαϊκών μονοπωλίων, τόσο στα πλαίσια της ενιαίας Εσωτερικής Αγοράς όσο και στο διεθνή ιμπεριαλιστικό ανταγωνισμό. Η «Στρατηγική της ΕΕ για το 2020», συνέχεια και εμβάθυνση της «Στρατηγικής της Λισαβόνας», θέτει ως προτεραιότητα την επιτάχυνση των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων, την κατεδάφιση των μισθολογικών, εργασιακών και κοινωνικών δικαιωμάτων των εργαζομένων που έχουν απομείνει. Ακρογωνιαίος λίθος της στρατηγικής εξόδου της Ε.Ε. από την καπιταλιστική κρίση είναι η επιβολή σαρωτικών αλλαγών στα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης, η αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, η δραστηκή μείωση μισθών, συντάξεων και γενικότερα των κοινωνικών παροχών. Τα ελλείμματα και το δημόσιο χρέος, οι διαδικασίες επιτήρησης των οικονομικών διαφόρων κρατών μελών, ανάμεσά τους και της ελληνικής, επιστρατεύονται για να τρομοκρατήσουν ιδεολογικά τους εργαζομένους. Η αντιλαϊκή αυτή πολιτική της ΕΕ φέρει τη σφραγίδα και του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ., που στήριξαν και στηρίζουν τις επιλογές του κεφαλαίου, ενώ φορτώνουν τις συνέπειες της κρίσης στις πλάτες των εργαζομένων. Το ΚΚΕ καλεί την εργατική τάξη να οργανώσει την απεργιακή κινητοποίηση της, να καταδικάσει τα κόμματα του ευρωμονόδρομου. Να συμμετάσχει μαζικά στην απεργιακή κινητοποίηση της 17 Δεκεμβρίου που οργανώνουν οι ταξικές δυνάμεις του ΠΑΜΕ.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗ*Αντιπροέδρου***4. Ώρα των Ψηφοφοριών**

Πρόεδρος. - Η ημερήσια διάταξη προβλέπει την Ώρα των Ψηφοφοριών.

(Για τα αποτελέσματα και λοιπές πληροφορίες επί της ψηφοφορίας: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά)

4.1. Κινητοποίηση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση: Σουηδία-Βολβο· Αυστρία-Steiermark· Κάτω Χώρες-Heijmans (A7-0079/2009, Reimer Boge) (ψηφοφορία)

– μετά την ψηφοφορία επί της τροπολογίας 2

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, ενώ ψηφίζαμε επί της τροπολογίας 8, η μικρή οδόννη –τουλάχιστον εδώ– και η οδόννη στα αριστερά εμφάνιζαν ακόμη την 7δ. Ήθελα απλά να βεβαιωθώ ότι έχει γίνει σωστή καταγραφή των ψήφων.

4.2. Σχέδιο διορθωτικού προϋπολογισμού αριθ. 10/2009 της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το οικονομικό έτος 2009, τμήμα III - Επιτροπή (A7-0081/2009, Jutta Haug) (ψηφοφορία)

4.3. Έλεγχος της εντολής (A7-0073/2009, Klaus-Heiner Lehne) (ψηφοφορία)

4.4. Προοπτικές της Αναπτυξιακής Ατζέντας της Ντόχα μετά την έβδομη Υπουργική Διάσκεψη του ΠΟΕ (ψηφοφορία)

– επί της τροπολογίας 2:

Harlem Desir (S&D). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, ήθελα απλά να δηλώσω ότι, εάν καταλαβαίνω σωστά την τροπολογία του συναδέλφου κ. Παπαστάμκου, αυτή αφορά την υπενθύμιση της δέσμευσης που έγινε στο Χονγκ Κονγκ από όλα τα μέλη του ΠΟΕ για την κατάργηση των επιδοτήσεων κατά την εξαγωγή. Ως εκ τούτου, σε αντίθεση με ένα λάθος που έγινε στα ψηφοδέλτια μας, η Ομάδα της Προοδευτικής Συμμαχίας των Σοσιαλιστών και Δημοκρατών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πράγματι υποστηρίζει αυτήν την τροπολογία.

4.5. Περιοριστικά μέτρα με αντίκτυπο στα ατομικά δικαιώματα, κατόπιν της θέσεως σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας (ψηφοφορία)

5. Αιτιολογήσεις ψήφου

Προφορικές αιτιολογήσεις ψήφου

- Έκθεση: **Reimer Boge (A7-0079/2009)**

Jan Březina (PPE). – (CS) Καταψήφισα την έκθεση Boge σχετικά με την αποδέσμευση πόρων από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση διότι, ειδικά στην περίπτωση του αιτήματος της Αυστρίας, συνεπάγεται μια προσέγγιση που δεν είναι καθόλου συστηματική και αντανάκλαται σε ένα άνευ προηγουμένου υψηλό επίπεδο στήριξης ανά άτομο. Εάν πρέπει να υπάρχει χρονικά περιορισμένη ατομική στήριξη με σκοπό την παροχή βοήθειας σε εργαζόμενους οι οποίοι πλήττονται από απολύσεις ως συνέπεια της παγκοσμιοποίησης, αυτή η στήριξη πρέπει να έχει σχέση με τις πραγματικές ατομικές ανάγκες και με το πραγματικό οικονομικό πλαίσιο. Ωστόσο, αυτό δεν συμβαίνει και, αντίθετα, η διαδικασία για τον καθορισμό αυτής της στήριξης ήταν απρογραμμάτιστη και αυθαίρετη. Κατά την άποψή μου είναι συνεπώς απαραίτητο να τεθούν σταθερά κριτήρια. Η χρήση των κονδυλίων με αυτόν τον τρόπο δεν αποτελεί λύση για το πρόβλημα, αλλά στην πραγματικότητα είναι σπατάλη των χρημάτων των φορολογούμενων.

- Προτάσεις ψηφίσματος: Προοπτικές της Αναπτυξιακής Ατζέντας της Ντόχα μετά την έβδομη Υπουργική Διάσκεψη του ΠΟΕ (RC-B7-0188/2009)

Syed Kamall (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, ο λόγος για τον οποίο θεωρώ ότι πολλοί από εμάς ενδιαφέρονται για το εμπόριο είναι πραγματικά η ιδέα που έχουμε για τον τρόπο με τον οποίο θα βοηθήσουμε τα άτομα στις πολύ φτωχές χώρες να ξεφύγουν από τη φτώχεια. Γνωρίζουμε ότι ένας από τους πιο κατάλληλους τρόπους για να τους βοηθήσουμε να ξεφύγουν από τη φτώχεια είναι να βοηθήσουμε τους επιχειρηματίες στις οικονομικά ασθενέστερες χώρες. Οι επιχειρηματίες σε πολλές οικονομικά ασθενέστερες χώρες ζητούν απελπισμένα βοήθεια και ανοικτές αγορές και είναι σημαντικό να τους στηρίξουμε.

Ωστόσο, πρέπει επίσης να κοιτάζουμε στο εσωτερικό των δικών μας συνόρων, για να δούμε με ποιον τρόπο θέτουμε εμπόδια στη διευκόλυνση του εμπορίου με τις οικονομικά ασθενέστερες χώρες. Σε πολλές περιπτώσεις, οι οικονομικά ασθενέστερες χώρες θεωρούν ότι οι κανόνες των εμπορικών συναλλαγών στρέφονται εναντίον τους και εξετάζουν πράγματα όπως η κοινή γεωργική πολιτική, οι επιδοτήσεις για το βαμβάκι, τα υγειονομικά και φυτοϋγειονομικά πρότυπα και οι δασμοί σε εισαγωγές μεγαλύτερης αξίας στην ΕΕ. Είναι σημαντικό να δείξουμε ότι το εμπορικό σύστημα είναι πραγματικά ανοικτό και να βοηθήσουμε τις οικονομικά ασθενέστερες χώρες όσο το δυνατόν περισσότερο, προκειμένου να εξαλειφθεί η φτώχεια.

Nirj Deva (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, εάν θέλουμε να περιορίσουμε τη φτώχεια σε παγκόσμιο επίπεδο, πρέπει να αυξήσουμε το διεθνές εμπόριο. Εάν ακολουθήσουμε το δρόμο του προστατευτισμού λόγω της τρέχουσας παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, το μόνο που θα κάνουμε είναι να καθυστερήσουμε να βγάλουμε εκατομμύρια άτομα από τη φτώχεια, και εκατομμύρια άτομα θα πεθάνουν. Εάν δεν εκμεταλλευτούμε αυτή την πρόκληση άμεσα και δεν κοιτάζουμε μπροστά πέρα από αυτή την κρίση, θα αφήσουμε πίσω μας μια κληρονομιά με τόσο τρομακτικές διαστάσεις που ένα δισεκατομμύριο άτομα θα βρεθεί στην κατάσταση να μη μπορεί να ζήσει.

Έχουμε την επισιτιστική κρίση, έχουμε την κλιματική αλλαγή, έχουμε την υπερθέρμανση του πλανήτη, έχουμε πλημμύρες, σεισμούς και όλων των ειδών φυσικές καταστροφές που απαιτούν τη βοήθειά μας και ο μόνος τρόπος με τον οποίο μπορούμε να ανορθώσουμε τους πάντες είναι να αυξήσουμε πραγματικά το παγκόσμιο εμπόριο, και είμαι ιδιαίτερα ευγνώμων που ο νέος οριστής Επίτροπος Εμπορίου με παρακολουθεί.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, όσον αφορά αυτό το ψήφισμα σχετικά με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου και σε αντίθεση με την άποψη που εξέφρασε ο προηγούμενος ομιλητής, θεωρώ ότι δεν είναι το διεθνές εμπόριο αυτό που θα εξασφαλίσει ότι θα πεθάνουν ή θα υποφέρουν από υποσιτισμό λιγότερα από ένα δισεκατομμύριο άτομα, αλλά η γεωργία συντήρησης. Θα το εξασφαλίσει αυτό πολύ πριν το εξασφαλίσει το διεθνές εμπόριο.

Είχα ήδη την ευκαιρία να αναφερθώ σε αυτό το θέμα κατά τη διάρκεια της συζήτησης και ο μόνος λόγος για τον οποίο καταψήφισα αυτό το ψήφισμα είναι το γεγονός ότι απορρίφθηκε η τροπολογία για τις δημόσιες υπηρεσίες και την ανάγκη να είναι σε θέση οι κυβερνήσεις να ελέγχουν τις δημόσιες υπηρεσίες σχετικά με βασικά προβλήματα όπως η υδροδότηση και η ενέργεια.

Γραπτές αιτιολογήσεις ψήφου

- Έκθεση: Reimer Boge (A7-0079/2009)

Andrew Henry William Brons (NI), γραπτώς. – (EN) Δεν είμαστε υπέρμαχοι ενός καπιταλισμού χωρίς κρατικές παρεμβάσεις και πιστεύουμε πράγματι στην κρατική ενίσχυση προς τους εργαζόμενους, οι οποίοι έχουν χάσει τις εργασίες τους χωρίς να φταίνε οι ίδιοι. Θα επιθυμούσαμε αυτή η βοήθεια να παρέχεται από τα κυρίαρχα κράτη στους δικούς τους εργαζόμενους. Βέβαια, δεν τασόμαστε υπέρ της προσχώρησης στην ΕΕ. Ωστόσο, το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση υφίσταται και έχουν διατεθεί χρήματα σε αυτό.

Αυτό το ταμείο είναι ένα ανεπιθύμητο υποκατάστατο της βοήθειας από τα κράτη μέλη. Εάν προτεινόταν να λάβουν οι βρετανοί εργαζόμενοι βοήθεια από αυτό το ταμείο, προφανώς θα την υποστήριζα. Ως εκ τούτου, είμαι υποχρεωμένος να υποστηρίξω απρόθυμα την υποστήριξη των σουηδών, ολλανδών και αυστριακών εργαζομένων από αυτό. Σε περίπτωση αρνητικής ψήφου, τα χρήματα δεν θα επιστρέφονταν στον φορολογούμενο. Θα τα διατηρούσε η ΕΕ και στη συνέχεια ίσως να δαπανούνταν για έναν σκοπό που θα το άξιζε πολύ λιγότερο.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση συστάθηκε προκειμένου να χορηγεί πρόσθετη βοήθεια σε εργαζόμενους οι οποίοι πλήττονται από τις συνέπειες σημαντικών αλλαγών στη δομή του διεθνούς εμπορίου. Η Πορτογαλία, η Γερμανία, η Ισπανία, οι Κάτω Χώρες, η Σουηδία, η Ιρλανδία και η Αυστρία έχουν ήδη υποβάλει αίτηση σε αυτό, γεγονός το οποίο καταδεικνύει ότι αυτό το πρόβλημα πλήττει κράτη μέλη σε διαφορετικές γεωγραφικές περιοχές και με διαφορετικά οικονομικά μοντέλα και πορείες.

Καταστάσεις τέτοιου είδους, οι οποίες εμφανίζονται με ανησυχητικό ρυθμό, απαιτούν να σκεφτούν προσεκτικά οι υπεύθυνοι λήψης αποφάσεων σχετικά με το ευρωπαϊκό οικονομικό και κοινωνικό μοντέλο, καθώς και με τη βιωσιμότητα και το μέλλον του. Σημαίνουν επίσης ότι είναι απολύτως κρίσιμης σημασίας να προωθήσουμε τρόπους δημιουργίας νέων ποιοτικών θέσεων απασχόλησης. Για να επιτευχθούν αυτά, πρέπει να παράσχουμε στήριξη, να εξαλείψουμε τα βάρη και να περιορίσουμε την αδικαιολόγητη γραφειοκρατία για εκείνους οι οποίοι θέλουν ακόμα να διακινδυνεύσουν να ξεκινήσουν νέες επιχειρήσεις και να λάβουν μέρος σε καινοτόμα έργα, παρά τις δυσκολίες.

Όση βοήθεια κι αν παρέχεται στους εργαζόμενους, δεν θα έχει καμία αξία εάν οι εταιρείες συνεχίσουν να κλείνουν ή μία μετά την άλλη και εάν δεν μπορέσουμε να αντιστρέψουμε τη διαρροή επενδύσεων στην Ευρώπη.

Οι εν λόγω περιπτώσεις, τις οποίες υποστηρίζω, αφορούν τη Σουηδία, την Αυστρία και τις Κάτω Χώρες και έχουν λάβει ευρεία υποστήριξη στις σχετικές κοινοβουλευτικές επιτροπές, τόσο για την υποβολή της πρότασης ψηφίσματος όσο και για την έκδοση γνωμοδότησης.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Παρόλο που διατηρούμε την επικριτική θέση μας όσον αφορά το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση, εφόσον καταρχήν πιστεύουμε ότι θα ήταν πιο σημαντικό να θεσπίσουμε μέτρα προκειμένου να αποτρέψουμε την ανεργία, ψηφίσαμε υπέρ της κινητοποίησης αυτού του ταμείου, ώστε να παράσχουμε περαιτέρω βοήθεια για εργαζόμενους οι οποίοι πλήττονται από τις συνέπειες της αναδιάρθρωσης εταιρειών ή από την ελευθέρωση του διεθνούς εμπορίου.

Αυτή η περίπτωση αφορά την καταβολή περίπου 16 εκατομμυρίων ευρώ για τη Σουηδία, την Αυστρία και τις Κάτω Χώρες, προκειμένου να παρασχεθεί βοήθεια στους εργαζόμενους που απολύθηκαν στον τομέα της αυτοκινητοβιομηχανίας και στον κατασκευαστικό τομέα.

Αυτή είναι η πέμπτη φορά που κινητοποιήθηκε το ταμείο το 2009, φτάνοντας σε χρησιμοποίηση συνολικού ποσού 53 εκατομμυρίων ευρώ από τα 500 εκατομμύρια ευρώ που είχε προγραμματιστεί να δαπανηθούν. Είναι απόλυτα ενδεικτικό το γεγονός ότι χρησιμοποιήθηκε ένα ποσό κάπως μεγαλύτερο από το 10% του προγραμματισμένου ποσού κατά τη διάρκεια μιας περιόδου σοβαρής κοινωνικής κρίσης και αυτό από μόνο του αποδεικνύει την ανάγκη για την αναθεώρηση των κανονισμών που διέπουν το ταμείο.

Francoise Grossetete (PPE), γραπτώς. – (FR) Υπερψήφισα την έκδοση Boge σχετικά με την κινητοποίηση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση. Σκοπός του είναι να προστατεύει τις θέσεις εργασίας και να διευκολύνει τους εργαζόμενους οι οποίοι απολύθηκαν μετά τις αλλαγές στη δομή του διεθνούς εμπορίου και την παγκόσμια οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση προκειμένου να επανενταχθούν στην αγορά εργασίας.

Τρία χρόνια μετά τη δημιουργία του το 2006, και στο τρέχον πλαίσιο της παγκόσμιας οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης, ήταν ιδιαίτερα σημαντικό να χαλαρώσουν οι όροι που διέπουν τη χρήση αυτού του ευρωπαϊκού ταμείου. Η Σουηδία, η Αυστρία και οι Κάτω Χώρες αποτελούν σήμερα τον στόχο αυτών των πιο αποτελεσματικών και γρήγορων μέτρων και προσδοκώ να έχουν μεγαλύτερη πρόσβαση σε αυτούς τους πόρους όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ. Καθώς είναι συνδεδεμένο με το δημοσιονομικό πλαίσιο για το διάστημα 2007-2013, το μέγιστο ετήσιο ποσό του Ταμείου δεν μπορεί να υπερβεί τα 500 εκατομμύρια ευρώ, αλλά είναι ιδιαίτερα σημαντικό αυτοί οι πόροι να διατεθούν πλήρως, γεγονός το οποίο δεν ισχύει σήμερα.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να χρησιμοποιήσει όλα τα μέσα που έχει στη διάθεσή της, προκειμένου να αντιμετωπίσει τις συνέπειες της οικονομικής κρίσης.

Jorg Leichtfried (S&D), γραπτώς. – (DE) Ψηφίζω υπέρ της έκδοσης για την παροχή βοήθειας της τάξης των 15,9 εκατομμυρίων ευρώ στην Αυστρία, τη Σουηδία και τις Κάτω Χώρες. Ως συνέπεια της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, 744 εργαζόμενοι συνολικά έπρεπε να απολυθούν στον τομέα της βιομηχανίας παραγωγής αυτοκινήτων μόνο στη Στυρία. Η αίτηση που ορδή υπέβαλε η Αυστρία για την παροχή βοήθειας από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση, η οποία ανέρχεται συνολικά στο ποσό των 5 705 365 ευρώ, έχει εγκριθεί τώρα από την ΕΕ.

Αυτό είναι απόλυτα δικαιολογημένο, καθώς η Αυστρία έχει πληγεί ιδιαίτερα σκληρά από την απότομη πτώση των εξαγωγών. Για παράδειγμα, οι εξαγωγές οδικών οχημάτων και αυτοκινήτων έχουν μειωθεί κατά 51,3% και 59,4%, αντίστοιχα. Ως συνέπεια της άμεσης διασύνδεσης μεταξύ των εταιρειών στον τομέα της αυτοκινητοβιομηχανίας και του χαμηλού επιπέδου διαφοροποίησης πολλών προμηθευτών, η κρίση γίνεται αισθητή σε ολόκληρη την αυτοκινητοβιομηχανία.

Jean-Luc Melenchon (GUE/NGL), γραπτώς. – (FR) Σουηδοί, αυστριακοί και ολλανδοί εργαζόμενοι θυσιάζονται στον βωμό της παγκοσμιοποίησης. Επαναλαμβάνουμε την έντονη αντίθεσή μας στη φιλοσοφία στην οποία στηρίζεται αυτό το ταμείο, το οποίο καθιστά τους ευρωπαίους εργαζόμενους απλώς «μεταβλητές προσαρμογής», κάνοντας δυνατή την ομαλή λειτουργία μιας μορφής νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης η οποία δεν τίθεται ποτέ υπό

αμφισβήτηση. Τα συμφέροντα κολοσσών, όπως η αμερικάνικη εταιρεία Ford, σημερινή ιδιοκτήτρια της εταιρείας Volvo Cars, η οποία είχε κέρδη σχεδόν 1 δισεκατομμύριο δολάρια στο τρίτο τρίμηνο του 2009, ή η Aniva, η Axa και η BlackRock, οι κύριοι μέτοχοι της Heijmans NV, σήμερα εκτοπίζουν το γενικό συμφέρον των ευρωπαίων πολιτών. Το ταμείο συμβάλλει σε αυτή τη ληλασία.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ένας χώρος αλληλεγγύης. Αυτό το πνεύμα είναι το πλαίσιο για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση. Το ταμείο παρέχει ουσιαστική στήριξη προκειμένου να βοηθήσει τους άνεργους και τα θύματα των μετεγκαταστάσεων που σημειώνονται σε ένα παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον. Αυτό ισχύει ακόμη περισσότερο εάν συνειδητοποιήσουμε ότι όλο και πιο πολλές εταιρείες προβαίνουν σε μετεγκατάσταση, καθώς εκμεταλλεύονται το χαμηλό εργατικό κόστος που επικρατεί σε διάφορες χώρες, ιδίως στην Κίνα και στην Ινδία, πολλές φορές με τίμημα το κοινωνικό, εργασιακό και περιβαλλοντικό ντάμπινγκ.

Andreas Molzer (NI), γραπτώς. – (DE) Για άλλη μια φορά, οι συνέπειες της παγκοσμιοποίησης πρέπει να μετριάσθουν μέσω της κινητοποίησης του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση (ΕΤΠΠ). Αυτή τη φορά, δυστυχώς, η Στυρία υπέστη επίσης μεγάλο πλήγμα. Συνολικά 744 άτομα από εννέα διαφορετικές εταιρείες έχασαν την εργασία τους τους τελευταίους μήνες και γι' αυτό η επαρχία της Στυρίας ζήτησε βοήθεια από την ΕΕ. Όπως συνέβη και με προηγούμενες αιτήσεις, όλα εξετάστηκαν ενδελεχώς και είμαι ευχαριστημένος που οι κάτοικοι της Στυρίας πληρούν όλες τις προϋποθέσεις. Ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια της τρέχουσας χρηματοπιστωτικής και οικονομικής κρίσης, μας υπενθυμίζονται ξεκάθαρα για άλλη μια φορά οι αρνητικές επιπτώσεις της παγκοσμιοποίησης.

Έχοντας αυτό υπόψη, είναι ακόμη πιο αδιανόητο το γεγονός ότι το Κοινοβούλιο ενέκρινε σήμερα ένα ψήφισμα που προωθεί περισσότερη ελευθέρωση και την άρση των εμποδίων στις εμπορικές συναλλαγές και, κατά συνέπεια, περισσότερη παγκοσμιοποίηση. Μέχρι να προκύψει αλλαγή τρόπου σκέψης στην ΕΕ, μπορούμε μόνο να εργαζόμαστε προκειμένου να περιορίσουμε τη ζημιά που προκαλεί η παγκοσμιοποίηση στις εν λόγω χώρες. Ως εκ τούτου, ψήφισα ανεπιφύλακτα υπέρ της παροχής ενίσχυσης από το ταμείο.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), γραπτώς. – (PL) Υποστηρίξα την κινητοποίηση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση, διότι σήμερα η κατάσταση στις αγορές εργασίας απαιτεί να δράσουμε εξ ονόματος των εργαζομένων. Προηγούμενες κρίσεις χαρακτηρίζονταν από το γεγονός ότι είχαν πλήξει συγκεκριμένες περιοχές και συγκεντρώνονταν σε ένα μέρος. Σε τέτοιες εποχές, όλοι εκείνοι που είχαν χάσει τις εργασίες τους ή αντιμετώπιζαν οικονομικά προβλήματα μπορούσαν να φύγουν στο εξωτερικό προκειμένου να βρουν εργασία ή μπορούσαν να βρουν διάφορες θέσεις εργασίας. Σήμερα, εξαιτίας του παγκόσμιου χαρακτήρα της χρηματοπιστωτικής κρίσης, δεν είναι διαθέσιμες τέτοιες επιλογές.

Η τρέχουσα κατάσταση στις χρηματοπιστωτικές αγορές απαιτεί να υποστηρίξουμε πολλά εκατομμύρια άτομα που έχασαν τις θέσεις εργασίας τους το προηγούμενο έτος. Ασφαλώς, δεν αναφέρομαι μόνο στη βοήθεια για την εξεύρεση εργασίας, αλλά επίσης στη χρήση της ελαστικότητας της αγοράς εργασίας, στη βοήθεια προς τους εργαζόμενους ώστε να αποκτήσουν νέα προσόντα και την προσφορά κατάλληλης εκπαίδευσης, για παράδειγμα, στη χρήση των ηλεκτρονικών υπολογιστών, ή την παροχή συμβουλών σχετικά με τη σταδιοδρομία. Τα περισσότερα χρήματα του ΕΤΠΠ πρέπει να διατεθούν για την προώθηση της επιχειρηματικότητας και για την παροχή βοήθειας στην αυτοαπασχόληση, διότι, όταν τα άτομα έχουν χάσει την εργασία τους, η δημιουργία μιας επιχείρησης και η απόκτηση ενός εισοδήματος για λογαριασμό τους αποτελεί μια ευκαιρία για τη διατήρηση της οικονομικής σταθερότητας και για την ανάπτυξη.

Πιστεύω ότι προγράμματα όπως το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση είναι ιδιαίτερα απαραίτητα, διότι ανταποκρίνονται σε μια συγκεκριμένη κατάσταση και βοηθούν άμεσα εκείνους οι οποίοι έχουν υποφέρει περισσότερο από τις συνέπειες της κρίσης.

Aldo Patriciello (PPE), γραπτώς. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, καταρχήν, θέλω να συγχαρώ τον εισηγητή για το άρτιο έργο του. Το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση αποτελεί ένα μέσο που χρησιμοποιεί τώρα όλο και περισσότερο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, λόγω της δύσκολης φάσης οικονομικής σύγκλισης που βιώνει η Ευρώπη.

Αυτό δείχνει ότι, ενώπιον της κρίσης, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μπόρεσε να εγκρίνει πολιτικά μέτρα προκειμένου να ωφελήσει τους πολίτες που εκπροσωπούμε, μέσω μιας συνέργειας ενός ευρέος φάσματος πολιτικών στόχων. Για τον λόγο αυτόν ψήφισα υπέρ αυτού του Ταμείου, με τη βεβαιότητα ότι θα αποτελέσει ένα βασικό μέσο επαγγελματικής και, κατά συνέπεια, κοινωνικής ενσωμάτωσης για τους εργαζόμενους οι οποίοι έχουν χάσει τις εργασίες τους.

Marit Paulsen, Olle Schmidt και Cecilia Wikstrom (ALDE), γραπτώς. – (SV) Η Σουηδία υπέβαλε αίτηση για παροχή βοήθειας από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση σχετικά με τις απολύσεις στον τομέα της αυτοκινητοβιομηχανίας στη Σουηδία.

Είμαστε πεπεισμένοι ότι το ελεύθερο εμπόριο και η οικονομία της αγοράς ευνοούν την οικονομική ανάπτυξη και, κατά συνέπεια, είμαστε καταρχήν αντίθετοι με την παροχή οικονομικής βοήθειας για χώρες ή για περιοχές. Ωστόσο, αυτή η οικονομική κρίση είναι πολύ πιο έντονη από οποιαδήποτε κρίση που έχει γνωρίσει η Ευρώπη από τη δεκαετία του 1930 και έχει πλήξει ιδιαίτερα σκληρά τους κατασκευαστές αυτοκινήτων στη Σουηδία και ειδικά την εταιρεία Volvo Cars.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι απολύσεις που πραγματοποίησε η εταιρεία Volvo Cars έχουν «σημαντικές αρνητικές συνέπειες στην τοπική και περιφερειακή οικονομία» στη δυτική Σουηδία. Η εταιρεία Volvo Cars είναι ένας ιδιαίτερα σημαντικός εργοδότης στη δυτική Σουηδία. Εάν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν λάβει μέτρα, οι εργαζόμενοι στην εταιρεία Volvo Cars και οι προμηθευτές της θα πληγούν έντονα. Ο κίνδυνος της κοινωνικής περιθωριοποίησης και του μόνιμου αποκλεισμού είναι πολύ μεγάλος, γεγονός το οποίο ως Φιλελεύθεροι δεν μπορούμε να αποδεχθούμε. Συμμεριζόμαστε ιδιαίτερα όλους εκείνους που έχουν πληγεί από την ανεργία και θα θέλαμε πολύ να τους προσφερθεί κατάρτιση.

Η Σουηδία είναι καθαρός εισφορέας της ΕΕ και, ως εκ τούτου, είναι σημαντικό οι υπάλληλοι σε εταιρείες που λειτουργούν στη Σουηδία να λαμβάνουν ενίσχυση από την ΕΕ, εάν πλήττονται από την οικονομική κρίση.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), γραπτώς. – (FR) Απέιχα από την ψηφοφορία σχετικά με την περαιτέρω κινητοποίηση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση.

Η ψηφοφορία αφορά, μεταξύ άλλων, δύο πληρωμές συνολικού ύψους σχεδόν 24 εκατομμυρίων ευρώ στον τομέα της αυτοκινητοβιομηχανίας στη Σουηδία και στην Αυστρία. Ένα άλλο αίτημα αφορά μια κατασκευαστική εταιρεία στις Κάτω Χώρες.

Ο τομέας της αυτοκινητοβιομηχανίας είναι ο κύριος δικαιούχος αυτού του ταμείου, παρότι κλείνει διαρκώς εργοστάσια, προβαίνει σε μετεγκατάσταση της παραγωγής του, απολύει σημαντικό μέρος του εργατικού δυναμικού του και φέρνει τους υπεργολάβους του σε ευάλωτη θέση. Επίσης, έχει λάβει και άλλες μορφές οικονομικής βοήθειας από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο των προγραμμάτων οικονομικής ανάκαμψης, καθώς και άλλες μορφές ενίσχυσης που χορηγούνται συγκεκριμένα σε σχέση με τις πολιτικές για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής.

Αυτά τα κονδύλια, σκοπός των οποίων είναι να χρησιμοποιούνται για να εκπαιδεύονται άτομα τα οποία έχουν απολυθεί –ένα απαραίτητο μέτρο για να καταστεί δυνατό να βρουν νέα θέση απασχόλησης– δεν χορηγούνται με αντάλλαγμα τη δέσμευση της ευρωπαϊκής αυτοκινητοβιομηχανίας να μην απολύσει κι άλλους εργαζόμενους.

Δεν τίθεται θέμα υποστήριξης μιας τέτοιας πολιτικής από την πλευρά μου, αφού στην πραγματικότητα υποστηρίζει τη μετεγκατάσταση.

- Έκθεση: Jutta Haug (A7-0081/2009)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Αυτός ο διορθωτικός προϋπολογισμός αντανakλά σαφώς τις αντιφάσεις στους προϋπολογισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αφενός, οι γενικές τιμές του δεν μπορούν να συγκριθούν με τις ανάγκες των πολιτικών οικονομικής και κοινωνικής συνοχής. Αφετέρου, τα κονδύλια δεν έχουν δαπανηθεί, επειδή οι χώρες που χρειάστηκαν περισσότερο αυτά τα χρήματα δυσκολεύτηκαν να προβλέψουν την απαιτούμενη συγχρηματοδότηση.

Παρόλα αυτά, απέρριψαν τις προτάσεις που υποβάλαμε για τη μείωση των προϋποθέσεων συγχρηματοδότησης, ειδικά σε καιρό κρίσης. Τέτοιου είδους αντιφάσεις και παραλογισμοί της κοινοτικής πολιτικής ευνοούν μόνο τις πιο πλούσιες και πιο αναπτυγμένες χώρες και καταλήγουν να οξύνουν τις κοινωνικές και τις περιφερειακές ανισότητες. Για τον λόγο αυτόν τον καταψηφίσαμε.

Η ίδια η έκθεση αιτιολογεί τη θέση μας όταν τονίζει ότι «υπάρχουν διαφορετικοί λόγοι για την εμφανή καθυστέρηση των πληρωμών σε σύγκριση με τον αναμενόμενο ρυθμό ανάλογα με το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος. Πρώτον, η τρέχουσα οικονομική κατάσταση σε ορισμένες περιπτώσεις έχει προκαλέσει δυσκολίες στην παροχή εθνικής συγχρηματοδότησης. Δεύτερον, το γεγονός ότι η εφαρμογή της αγροτικής ανάπτυξης το 2009 δείχνει ένα λιγότερο δυναμικό προφίλ από ότι το αντίστοιχο έτος της προηγούμενης περιόδου προγραμματισμού εξηγείται από την καθυστερημένη έγκριση ορισμένων προγραμμάτων καθώς και, στην περίπτωση της Ρουμανίας και της Βουλγαρίας, από την έλλειψη επαρκούς προηγούμενης εμπειρίας στην υλοποίηση των προγραμμάτων αγροτικής ανάπτυξης».

- Προτάσεις ψηφίσματος: Προοπτικές της Αναπτυξιακής Ατζέντας της Ντόχα μετά την έβδομη Υπουργική Διάσκεψη του ΠΟΕ

Νικόλαος Χουντής (GUE/NGL), γραπτώς. Καταψήφισα το ψήφισμα, διότι στο σύνολο του προάγει την απελευθέρωση των αγορών, τη διαμόρφωση ενός συστήματος στο εμπόριο, που μόνο σε βάρος των φτωχών και αναπτυσσόμενων χωρών είναι και δεν θα δείχνει καμία πραγματική έγνοια για τις περιβαλλοντικές ανάγκες του πλανήτη. Θεωρώ ότι πρέπει να απορριφθεί η απελευθέρωση των εμπορικών ανταλλαγών και τα καταστροφικά της αποτελέσματα, τα οποία έχουν συμβάλει στην τρέχουσα χρηματοπιστωτική, οικονομική, κλιματική και επισιτιστική κρίση, σε απώλειες θέσεων εργασίας, σε φτώχεια και αποβιομηχάνιση. Επίσης καταψήφισα, διότι το ψήφισμα δεν εξασφαλίζει τον πλήρη σεβασμό του δικαιώματος των κυβερνήσεων να προστατεύουν την ικανότητά τους για ρύθμιση και παροχή θεμελιωδών υπηρεσιών, ιδίως στον τομέα των δημόσιων αγαθών και υπηρεσιών όπως η υγεία, η παιδεία, ο πολιτισμός, οι επικοινωνίες, οι μεταφορές, η ύδρευση και ο εφοδιασμός με ενέργεια.

Δυστυχώς σχετικές τροπολογίες που κατέθεσε η GUE/NGL καταψηφίστηκαν. Θα αγωνιστούμε για μια γνήσια μεταρρύθμιση του διεθνούς συστήματος εμπορίου, προσανατολισμένη στη θέσπιση κανόνων για δίκαιες εμπορικές ανταλλαγές, που να συμμορφώνονται με τους διεθνείς κανόνες στον τομέα της κοινωνικής δικαιοσύνης, του σεβασμού του περιβάλλοντος, της επισιτιστικής κυριαρχίας και ασφάλειας, της αειφόρου γεωργίας, της βιώσιμης ανάπτυξης και της πολιτισμικής πολυμορφίας.

Anne Delvaux (PPE), γραπτώς. – (FR) Καταψήφισα την κοινή πρόταση ψηφίσματος σχετικά με τις προοπτικές της Αναπτυξιακής Ατζέντας της Ντόχα μετά την έβδομη Υπουργική Διάσκεψη του ΠΟΕ. Το έπραξα από γενική άποψη, διότι σαφέστατα δεν έχει όραμα όσον αφορά την προώθηση της ανάπτυξης και τον σεβασμό για τις αναπτυσσόμενες χώρες, ειδικότερα όμως διότι, ενώ είναι ζωτικής σημασίας να ολοκληρωθεί με επιτυχία ο Γύρος της Ντόχα, αυτό δεν μπορεί να γίνει με οποιοδήποτε τίμημα. Οι διεθνείς συναλλαγές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους τη μακροχρόνια παράδοση της Ευρώπης να συνεργάζεται με τις οικονομικά ασθενέστερες χώρες. Επιπλέον, όσον αφορά το θέμα της γεωργίας και την ελευθέρωση των υπηρεσιών, δεν υποστηρίζω την προσέγγιση που συνιστάται από αυτό το ψήφισμα, πόσο μάλλον αφού δεν έγιναν αποδεκτές όλες οι τροπολογίες που σχεδιάστηκαν για την εξισορρόπηση του κειμένου. Για παράδειγμα, αποκλείεται η συμφωνία για επιτάχυνση των διαπραγματεύσεων στον τομέα των υπηρεσιών (προκειμένου να επιτευχθεί μεγαλύτερος βαθμός ελευθέρωσης).

Τέλος, λυπάμαι διότι το ψήφισμα υποστήριξε την ενίσχυση των διμερών συμφωνιών ελεύθερων συναλλαγών. Αυτό το είδος συμφωνίας πολλές φορές είναι πολύ πιο δυσμενές για τις αναπτυσσόμενες χώρες. Αφού πρέπει να αντιμετωπίσουν την ΕΕ μόνες τους, βρίσκονται σε μια πολύ πιο αδύναμη διαπραγματευτική θέση και τείνουν να ωθούνται σε αδιέξοδο.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Κατά την άποψή μου, ο Γύρος της Ντόχα είναι κεφαλαιώδους σημασίας για το διεθνές εμπόριο και μπορεί να βοηθήσει ιδιαίτερα ώστε να μειωθεί η φτώχεια στις αναπτυσσόμενες χώρες και να κατανεμηθούν τα οφέλη της παγκοσμιοποίησης με πιο δίκαιο τρόπο. Ως εκ τούτου, είναι σημαντικό η Αναπτυξιακή Ατζέντα της Ντόχα να λάβει υπόψη της αυτό το αποτέλεσμα και να συμβάλει πραγματικά στην εκπλήρωση των στόχων της Χιλιετίας.

Είναι ιδιαίτερα σημαντικό τα μέλη του ΠΟΕ να εξακολουθήσουν να αποφεύγουν τη θέσπιση μέτρων προστατευτισμού, τα οποία μπορεί να έχουν εξαιρετικά επαχθείς συνέπειες στην παγκόσμια οικονομία. Είμαι πεπεισμένος ότι η μη υιοθέτηση μέτρων προστατευτισμού έχει οδηγήσει σε μια καλύτερη, αν και αργή ανάκαμψη από την οικονομική κρίση την οποία βιώνουμε επί του παρόντος.

Ως εκ τούτου, είναι ιδιαίτερα σημαντικό τα μέλη του ΠΟΕ να καταπολεμήσουν τον προστατευτισμό στις διμερείς και τις πολυμερείς σχέσεις σε μελλοντικές συμφωνίες.

Jose Manuel Fernandes (PPE), γραπτώς. – (PT) Τάσσομαι υπέρ της θέσης να διαδραματίσει η Ευρωπαϊκή Ένωση ηγετικό ρόλο στις τρέχουσες διαπραγματεύσεις του ΠΟΕ, προκειμένου να ολοκληρωθεί ο Γύρος της Ντόχα λαμβανομένων υπόψη των νέων παγκόσμιων προκλήσεων όπως η κλιματική αλλαγή, η ασφάλεια και η επισιτιστική κυριαρχία. Ελπίζω ότι η έκβαση θα έχει ως συνέπεια νέες ευκαιρίες για την αγορά και ενίσχυση των κανόνων σχετικά με το πολυμερές εμπόριο, έτσι ώστε το εμπόριο να τειρεί στην υπηρεσία της βιώσιμης ανάπτυξης. Ο ΠΟΕ θα μπορούσε να διαχειριστεί καλύτερα την παγκοσμιοποίηση. Ωστόσο, αναγνωρίζω ότι, στο πλαίσιο της παρούσας οικονομικής κρίσης, οι κανόνες και οι δεσμεύσεις που έχουν εγκριθεί στον ΠΟΕ έχουν εμποδίσει σε μεγάλο βαθμό τα μέλη του να στραφούν σε περιοριστικά εμπορικά μέτρα και τα έχουν οδηγήσει στη λήψη μέτρων οικονομικής ανάκαμψης.

Τα μέλη του ΠΟΕ πρέπει να διατηρήσουν τη δέσμευσή τους για την ενεργή καταπολέμηση του προστατευτισμού. Ελπίζω να επιτευχθεί μεγαλύτερη συνεργασία μεταξύ του ΠΟΕ και άλλων διεθνών οργανισμών και φορέων, όπως ο Οργανισμός Τροφίμων και Γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών, η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας, το Πρόγραμμα των

Ηνωμένων Εθνών για το Περιβάλλον, το Πρόγραμμα Ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών και η Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για το Εμπόριο και την Ανάπτυξη. Ως εκ τούτου, ψήφισα υπέρ της πρότασης ψηφίσματος.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Αυτό το ψήφισμα τονίζει τις νεοφιλελεύθερες θέσεις του Κοινοβουλίου στον Γύρο της Ντόχα, ο οποίος ξεκίνησε το 2001, αν και περιέχει μια περιστασιακή αναφορά σε κοινωνικά θέματα και στους αναπτυξιακούς στόχους της Χιλιετίας.

Ωστόσο, το ουσιαστικό σημείο του είναι η έμφαση στην πλήρη ελευθέρωση της παγκόσμιας αγοράς. Το ψήφισμα δεν αποδέχεται ότι είναι καιρός να αλλάξουμε προτεραιότητες στο διεθνές εμπόριο και να απορρίψουμε το ελεύθερο εμπόριο εξαιτίας της αρνητικής συμβολής που είχε στην χρηματοπιστωτική, οικονομική, επισιτιστική και κοινωνική κρίση που βιώνουν τώρα οι άνθρωποι, με αυξημένη ανεργία και φτώχεια. Το ελεύθερο εμπόριο εξυπηρετεί μόνο τα συμφέροντα των πλουσιότερων χωρών και τους κύριους οικονομικούς και χρηματοπιστωτικούς ομίλους.

Με την απόρριψη των τροπολογιών που προτείναμε, είπαν «όχι» σε μια βαθιά αλλαγή στις διαπραγματεύσεις που θα έδινε προτεραιότητα στην ανάπτυξη και στην κοινωνική πρόοδο, στη δημιουργία θέσεων εργασίας με δικαιώματα και στην καταπολέμηση της πείνας και της φτώχειας. Είναι λυπηρό ότι δεν θεώρησαν ως κύρια προτεραιότητα την κατάργηση των φορολογικών παραδείσων, την προώθηση της επισιτιστικής κυριαρχίας και ασφάλειας, τη στήριξη ποιοτικών δημόσιων υπηρεσιών και τον σεβασμό του δικαιώματος των κυβερνήσεων να διασφαλίσουν τις οικονομίες και τις δημόσιες υπηρεσίες τους, ιδιαίτερα στους τομείς της υγείας, της εκπαίδευσης, της ύδρευσης, του πολιτισμού, των επικοινωνιών και της ενέργειας.

Bruno Gollnisch (NI), γραπτώς. – (FR) Όχι, το παγκόσμιο ελεύθερο εμπόριο δεν αποτελεί λύση στην παρούσα κρίση. Αντίθετα, είναι μία από τις κύριες αιτίες της. Οι διαπραγματεύσεις του Γύρου της Ντόχα ήταν αβέβαιες από την αρχή και ήταν σε στασιμότητα για ένα έτος, λόγω ενός βασικού προβλήματος, ότι δηλαδή το σύστημα έφτασε στα ανεκτά του όρια για όλους – είτε είναι αναπτυγμένες χώρες, είτε χώρες με αναδυόμενη οικονομία είτε λιγότερο αναπτυγμένες χώρες, όπως ειθίσται να αποκαλούνται διεθνώς εκείνες τις χώρες οι οποίες πλήττονται από τη φτώχεια και είναι αναγκασμένες να ενσωματωθούν σε μια υπερ-ανταγωνιστική παγκόσμια αγορά που τις καταβροχθίζει. Στην Ευρώπη, διαβιούμε σύμφωνα με το παράδοξο που διαιωνίζουν οι ψευδο-ελίτ που μας κυβερνούν και που θέλουν να είμαστε όλοι πλούσιοι και φτωχοί ταυτόχρονα: φτωχοί, επειδή πρέπει να πληρωνόμαστε ανεπαρκώς για να συναγωνιστούμε στον εμπορικό πόλεμο που μας φέρνει σε αντίθεση με χώρες που έχουν χαμηλά επίπεδα αποδοχών και πλούσιοι, έτσι ώστε να μπορούμε να καταναλώνουμε τις φθηνές και συχνά χαμηλής ποιότητας εισαγωγές που κατακλύζουν τις αγορές μας.

Πριν από μερικές δεκαετίες κάποιος γάλλος βραβευθείς με το βραβείο Νόμπελ για την οικονομία βρήκε την προφανή λύση: το ελεύθερο εμπόριο είναι δυνατό και επιθυμητό μόνο μεταξύ χωρών ή οντοτήτων που έχουν το ίδιο επίπεδο ανάπτυξης. Με αυτόν τον τρόπο έχει αμοιβαίο όφελος για τους συμμετέχοντες εταίρους. Σε όλες τις υπόλοιπες περιπτώσεις, οι εμπορικές συναλλαγές πρέπει να υπόκεινται σε κανόνες, είτε αυτό αρέσει στους προφήτες του υπερ-φιλελευθερισμού είτε όχι.

Sylvie Guillaume (S&D), γραπτώς. – (FR) Ελπίζω ότι ο Γύρος της Ντόχα για την ανάπτυξη θα οδηγήσει στην εγκαθίδρυση ορθών και δίκαιων εμπορικών σχέσεων. Γι' αυτόν τον λόγο υποστηρίζω τις τροπολογίες της πολιτικής μου Ομάδας, οι οποίες έχουν ως στόχο τη βελτίωση αυτού του ψηφίσματος, προκειμένου να ενισχύσουν τις απαιτήσεις σχετικά με την ανάπτυξη, να ζητήσουν να μην αμφισβητούνται οι δημόσιες υπηρεσίες στις διαπραγματεύσεις σχετικά με τις υπηρεσίες, να ζητήσουν, σε σχέση με τους βιομηχανικούς δασμούς, να αναγνωριστεί η ανάγκη να λαμβάνεται υπόψη το επίπεδο ανάπτυξης κάθε χώρας και αυτοί οι τομείς να μην ανοίξουν ξαφνικά στον ανταγωνισμό και, τέλος, να διατηρηθεί η ειδική και διαφορετική μεταχείριση για ορισμένους τύπους παραγωγής στον γεωργικό τομέα.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Οι διάφορες ανισορροπίες στο σύστημα διεθνούς εμπορίου συμβάλλουν με αθέμιτο τρόπο στην όξυνση των δυσαναλογιών μεταξύ των ηπείρων. Από αυτή την άποψη, οτιδήποτε συμβάλλει στη διόρθωση των σημερινών ανισορροπιών είναι προς όφελος όλων και βέβαια συμβάλλει στη δημιουργία ενός πολυμερούς συστήματος που βασίζεται σε πιο ορθούς και πιο δίκαιους κανόνες. Αυτό θα δημιουργήσει ένα δίκαιο σύστημα εμπορίου που θα εξυπηρετεί τους πάντες. Αυτό είναι το πνεύμα του Προγράμματος της Ντόχα για την Ανάπτυξη.

Willy Meyer (GUE/NGL), γραπτώς. – (ES) Ύστερα από 30 έτη φονταμενταλισμού της ελεύθερης αγοράς, η παγκόσμια οικονομία αντιμετωπίζει τη χειρότερη κρίση από την εποχή της Μεγάλης Ύφεσης της δεκαετίας του 1930. Η νεοφιλελεύθερη ατζέντα του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ), που περιλαμβάνει την απορρύθμιση, την ελευθέρωση και την ιδιωτικοποίηση των υπηρεσιών, έχει φέρει περισσότερη φτώχεια στην πλειονότητα του πληθυσμού του πλανήτη, τόσο σε αναπτυσσόμενες όσο και σε βιομηχανοποιημένες χώρες. Η Ομάδα μου απέρριπτε ανέκαθεν την ελευθέρωση του εμπορίου και τις καταστροφικές συνέπειές της, οι οποίες συμβάλλουν στην τρέχουσα χρηματοπιστωτική, οικονομική, κλιματική και επισιτιστική κρίση.

Γι' αυτούς τους λόγους, καταψήφισα το ψήφισμα του Κοινοβουλίου σχετικά με την υπουργική διάσκεψη του ΠΟΕ και η Ομάδα μου πρότεινε να ζητήσουμε μια νέα εντολή για τις διαπραγματεύσεις με τον ΠΟΕ. Μια εντολή τέτοιου είδους πρέπει να προσαρμοστεί στην τρέχουσα κατάσταση του κόσμου. Πρέπει να έχει ως στόχο την επίτευξη της πραγματικής μεταρρύθμισης του διεθνούς συστήματος εμπορίου και τη διασφάλιση της θέσπισης δίκαιων εμπορικών κανονισμών που θα σέβονται τις διεθνείς συμφωνίες και τους διεθνείς κανονισμούς στους τομείς της κοινωνικής δικαιοσύνης, του περιβάλλοντος, της επισιτιστικής κυριαρχίας και της αειφόρου γεωργίας.

Andreas Molzer (NI), γραπτώς. – (DE) Η κοινή πρόταση ψηφίσματος της Ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες), των Ευρωπαίων Συντηρητικών και Μεταρρυθμιστών και της Ομάδας της Συμμαχίας Φιλελευθέρων και Δημοκρατών για την Ευρώπη σχετικά με την Αναπτυξιακή Ατζέντα της Ντόχα και τον ΠΟΕ συνεχίζει την τάση της παγκόσμιας ελευθέρωσης σε όλους τους οικονομικούς τομείς. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η κατάργηση των εμπορικών φραγμών και η αύξηση του εμπορίου σε ορισμένους τομείς επιφέρει μεγαλύτερη ευημερία. Επίσης, έχουμε διαπιστώσει ότι το ελεύθερο εμπόριο, ιδιαίτερα μεταξύ χωρών με παρεμφερή ανάπτυξη, είναι επίσης ωφέλιμο.

Ωστόσο, εάν οι εμπορικοί εταίροι διαφέρουν υπερβολικά όσον αφορά το στάδιο ανάπτυξής τους, σε πολλές περιπτώσεις υπάρχουν αρνητικές επιπτώσεις και για τα δύο μέρη. Το πλήρες άνοιγμα των αγορών των αναπτυσσόμενων χωρών στις εξαγωγές από βιομηχανοποιημένες χώρες ορισμένες φορές είχε ως αποτέλεσμα την καταστροφή της τοπικής οικονομικής δομής, ένα αυξημένο επίπεδο φτώχειας για τους ανθρώπους και, κατά συνέπεια, περισσότερα άτομα τα οποία επιθυμούν να μεταναστεύσουν σε χώρες της Δύσης. Αφετέρου, η Ευρώπη κατακλύστηκε από φτηνά αγαθά από την Άπω Ανατολή, η κατασκευή των οποίων, σε πολλές περιπτώσεις, συμπεριελάμβανε την εκμετάλλευση των εργαζομένων. Η εγχώρια παραγωγή έχει μεταφερθεί ή έχει σταματήσει, γεγονός το οποίο έχει ως αποτέλεσμα την ανεργία στην Ευρώπη. Ως εκ τούτου, από αυτή την άποψη, ορισμένα εμπόδια στο εμπόριο, για παράδειγμα για τη διατήρηση της επισιτιστικής κυριαρχίας στην Ευρώπη, θεωρούνται απόλυτα εύλογα. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η ελευθέρωση των υπηρεσιών στις χρηματοπιστωτικές αγορές διαδραμάτισε ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο στην τρέχουσα χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση. Ωστόσο, η πρόταση ψηφίσματος τάσσεται υπέρ της συνέχισης της διαδικασίας ελευθέρωσης και της παροχής μεγαλύτερου ρόλου στον ΠΟΕ ως μέρος μιας νέας πολιτικής παγκόσμιας τάξης και, γι' αυτόν τον λόγο, την καταψήφισα.

Evelyn Regner (S&D), γραπτώς. – (DE) Σήμερα καταψήφισα το ψήφισμα για την Αναπτυξιακή Ατζέντα της Ντόχα, διότι είμαι αντίθετη σε κάθε είδους ελευθέρωση των δημόσιων υπηρεσιών. Σκέφτομαι ιδιαίτερα την ελευθέρωση της υδροδότησης, των υπηρεσιών υγείας και των υπηρεσιών στον τομέα της ενέργειας. Για τη συνοχή της κοινωνίας, είναι σημαντικό να έχουν όλοι οι πολίτες πρόσβαση στις δημόσιες υπηρεσίες. Αυτή η παροχή υπηρεσιών πρέπει να είναι υψηλής ποιότητας, με σεβασμό στην αρχή της καθολικότητας και, κυρίως, πρέπει να είναι οικονομικά προσιτή. Από αυτή την άποψη, οι εθνικές αρχές πρέπει να έχουν μεγάλη διακριτική ευχέρεια και μεγάλες δυνατότητες να διαμορφώσουν τις υπηρεσίες τους.

Frederique Ries (ALDE), γραπτώς. – (FR) Σε αυτή την εποχή της παγκοσμιοποίησης, ένα αποτελεσματικό σύστημα ελέγχου των συναλλαγών είναι πιο σημαντικό παρά ποτέ. Αυτός είναι ο ρόλος του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, ο οποίος δημιουργήθηκε το 1995 προκειμένου να αντικαταστήσει τη Γενική Συμφωνία Δασμών και Εμπορίου. Όπως τονίζεται στην κοινή πρόταση ψηφίσματος που υπέβαλε η δεξιά πτέρυγα του Κοινοβουλίου, την οποία υπερψήφισα σήμερα το μεσημέρι, ο ΠΟΕ πρέπει να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο προκειμένου να διασφαλιστεί ότι θα γίνει μια πιο καλή διαχείριση της παγκοσμιοποίησης και ότι τα οφέλη της θα κατανέμονται με πιο δίκαιο τρόπο. Σαφώς, εκείνοι οι οποίοι τάσσονται υπέρ του προστατευτισμού, υπέρ της εσωστρέφειας, επιλέγουν λάθος στόχο καθιστώντας τον ΠΟΕ το καταστροφικό όπλο της ανεξέλεγκτης ελευθέρωσης. Ο σημερινός γενικός διευθυντής αυτού του οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, ο κ. Pascal Lamy, ήταν εκείνος που υπέδειξε την πορεία που πρέπει να ακολουθήσουμε το 1999: αντίστροφα, την πορεία της ελεγχόμενης παγκοσμιοποίησης.

Προκειμένου να ακολουθήσουμε αυτή την πορεία, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο προτείνει ορισμένες πρακτικές λύσεις: πλήρως αφορολόγητη πρόσβαση και πρόσβαση εκτός ποσοστώσεων στην αγορά για τις λιγότερο αναπτυγμένες χώρες, μια επιτυχή έκβαση στον Γύρο της Ντόχα για τις αναπτυσσόμενες χώρες, απαιτήσεις όσον αφορά τα περιβαλλοντικά και κοινωνικά πρότυπα και μια εντολή για τα γεωργικά θέματα που θα ελέγχεται από την Επιτροπή. Προτείνοντας αυτές τις λύσεις επισημαίνουμε επίσης ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να δώσει προτεραιότητα στους πολιτικούς στόχους της και όχι απλά να επικεντρώνεται στους στόχους για το εμπόριο.

Czesław Adam Siekierski (PPE), γραπτώς. – (PL) Με ευχαρίστηση επικροτώ το ψήφισμα σχετικά με τον ΠΟΕ, διότι πρόκειται για ένα εξαιρετικά σημαντικό πρόβλημα επί του παρόντος. Η κρίση έχει παγκόσμιο χαρακτήρα και η έξοδος από αυτή όσο το δυνατόν πιο γρήγορα είναι προς το συμφέρον όλων μας. Νομίζω ότι ένας τρόπος για τον αποτελεσματικό περιορισμό της κρίσης είναι η επέκταση του παγκόσμιου εμπορίου. Ο περιορισμός της μεταρρύθμισης των οικονομιών σε περιφερειακό ή εθνικό επίπεδο είναι πιο εύκολος, αλλά μακροπρόθεσμα, δεν είναι ο κατάλληλος τρόπος για την καταπολέμηση της κρίσης, η οποία είναι παγκόσμιας εμβέλειας και η

καταπολέμησή της απαιτεί κοινά μέσα που χρησιμοποιούνται σε παγκόσμια κλίμακα. Ως εκ τούτου, πρέπει να κάνουμε τα πάντα προκειμένου να επιταχύνουμε τις διαπραγματεύσεις στο πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, διότι αυτές οι διαπραγματεύσεις απελευθερώνουν το εμπόριο. Ταυτόχρονα, πρέπει να υιοθετήσουμε σωστές αρχές ανταγωνιστικότητας. Σε αυτές τις αρχές είναι ιδιαίτερα σημαντικά τα πρότυπα ποιότητας προϊόντος και οι συνθήκες παραγωγής, και στο πλαίσιο της καταπολέμησης της κλιματικής αλλαγής και της μείωσης των εκπομπών CO₂. Ιδιαίτερα ευαίσθητα αγαθά, όπως τα γεωργικά προϊόντα και τα προϊόντα διατροφής, απαιτούν μια εξαιρετικά ορθή προσέγγιση. Στο μέλλον, πρέπει να εξετάσουμε μήπως πρέπει, παράλληλα με την ελευθέρωση του εμπορίου γεωργικών προϊόντων στο πλαίσιο του ΠΟΕ σε παγκόσμιο επίπεδο, να εισαγάγουμε και την τυποποίηση ορισμένων στοιχείων της γεωργικής πολιτικής σε παγκόσμιο επίπεδο. Πρέπει να ληφθεί υπόψη η ιδιαίτερη φύση του γεωργικού τομέα –η εξάρτησή του από τις κλιματικές συνθήκες, θέματα ποιότητας που έχουν σχέση με την επισιτιστική ασφάλεια, οι συνθήκες παραγωγής και το πρόβλημα της εξασφάλισης του εφοδιασμού τροφίμων σε παγκόσμιο επίπεδο. Στις διαπραγματεύσεις του ΠΟΕ, πρέπει να δείξουμε μεγαλύτερη κατανόηση για τους άλλους και περισσότερη καλή θέληση.

- Πρόταση ψηφίσματος: Περιοριστικά μέτρα με αντίκτυπο στα ατομικά δικαιώματα, κατόπιν της θέσεως σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας (B7-0242/2009)

Νικόλαος Χουντής (GUE/NGL), γραπτώς. – Καταψήφισα το ψήφισμα, διότι διαπνέεται από το δόγμα και την πολιτική του «πολέμου ενάντια στην τρομοκρατία» μέσω του οποίου έχουν δικαιολογηθεί και συνεχίζουν να δικαιολογούνται περιορισμοί των δικαιωμάτων και των ελευθεριών, νομιμοποιούνται στρατιωτικές επεμβάσεις και ενέργειες τις οποίες θεσμοθέτησε και η Συνθήκη της Λισαβόνας. Επίσης, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξαιρείται τελικά από τη συν-νομοθεσία, την εξέταση και τον έλεγχο μέτρων που αφορούν τα ατομικά δικαιώματα και τις αντιτρομοκρατικές πολιτικές, πράγμα που αποδυναμώνει τον ρόλο του σε πολύ κρίσιμα ζητήματα. Τέλος, υπογραμμίζω ότι, εκτός των άλλων, δυστυχώς υπερψηφίστηκε τροπολογία με την οποία διαστρεβλώνεται ο ρόλος των ΜΚΟ, μετατρέποντάς τις σε πληροφοριοδότες και όχημα των διάφορων υπηρεσιών ασφαλείας «καταπολέμησης της τρομοκρατίας» αντί για αρωγούς των κοινωνιών στις οποίες δραστηριοποιούνται.

Carlos Coelho (PPE), γραπτώς. – (PT) Η δημόσια πρόσβαση σε έγγραφα είναι ένας σημαντικός παράγοντας που διασφαλίζει ότι υπάρχει δημοκρατικός έλεγχος των θεσμικών οργάνων και ότι αυτά λειτουργούν αποτελεσματικά, αυξάνοντας με αυτόν τον τρόπο την εμπιστοσύνη των πολιτών. Στο πλαίσιο του Προγράμματος της Στοκχόλμης, το Συμβούλιο επαναβεβαίωσε τη σημασία της διαφάνειας και κάλεσε την Επιτροπή να εξετάσει τον καλύτερο τρόπο για να διασφαλίσει τη διαφάνεια κατά τη διαδικασία λήψης αποφάσεων, την πρόσβαση στα έγγραφα και τη χρηστή διακυβέρνηση, ενόψει των νέων ευκαιριών που παρέχει η Συνθήκη της Λισαβόνας. Δεν έχω καμία αμφιβολία ότι η νομική βάση για τον κανονισμό που ισχύει για την πρόσβαση στα έγγραφα χρειάζεται αλλαγή, το ίδιο και το νομικό πλαίσιο στο οποίο πρέπει να λειτουργεί, ιδίως όσον αφορά τη σχέση μεταξύ των θεσμικών οργάνων της Ένωσης και των πολιτών.

Επίσης, απαιτούνται βελτιώσεις σε ουσιαστικά θέματα, όπως, για παράδειγμα, σε κάτι που θεωρώ θεμελιώδες, δηλαδή την ικανότητα του Κοινοβουλίου να ασκεί το δικαίωμά του για δημοκρατικό έλεγχο μέσω της πρόσβασης σε ευαίσθητα έγγραφα. Η διαφάνεια, είτε σε σχέση με το κοινό είτε όσον αφορά τη σχέση των θεσμικών οργάνων μεταξύ τους, αποτελεί βασική αρχή της ΕΕ. Οι πράξεις και οι αποφάσεις που λαμβάνουν όλα τα θεσμικά όργανα, οι οργανισμοί, οι υπηρεσίες και τα γραφεία της ΕΕ πρέπει να καθοδηγούνται από την πληρέστερη δυνατή συμμόρφωση με την αρχή της διαφάνειας.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Το υπό εξέταση θέμα αφορά τη Συνθήκη της Λισαβόνας, ιδιαίτερα τον τρόπο εναρμόνισης των άρθρων 75 και 215 όσον αφορά την αρμοδιότητα του Κοινοβουλίου στη διαδικασία για την έγκριση περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων ατόμων και φορέων.

Ενώ το άρθρο 215 φαίνεται ότι αποκλείει το Κοινοβούλιο από τη διαδικασία λήψης αποφάσεων, το άρθρο 75 ορίζει τη συνήθη νομοθετική διαδικασία και συνεπώς τη συμμετοχή αυτού του Κοινοβουλίου στον καθορισμό και την έγκριση μέτρων για την πρόληψη της τρομοκρατίας και των σχετικών δραστηριοτήτων.

Αφού η αιτιολογία που ενυπάρχει πίσω από τα περιοριστικά μέτρα, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 215, πολλές φορές είναι ακριβώς η καταπολέμηση της τρομοκρατίας, είναι σημαντικό να καθορισθεί εάν αυτό αποτελεί εξαίρεση από το άρθρο 75 και εάν ισχύει αυτό, κατά πόσον είναι αποδεκτό να εξαιρείται συστηματικά το Κοινοβούλιο από τη διαδικασία για την έγκρισή τους.

Θεωρώ ότι είναι σαφές ότι ο νομοθέτης είχε σκοπό να αναθέσει την έγκριση τέτοιων μέτρων αποκλειστικά στο Συμβούλιο. Αυτή η κίνηση ενδέχεται να βασίζεται σε λόγους ταχύτητας και ενότητας κατά τη λήψη αποφάσεων. Παρ' όλα αυτά, σε κάθε κατάσταση που δεν είναι επείγουσα, θεωρώ ότι η διαβούλευση με το Κοινοβούλιο θα αποτελούσε πλεονέκτημα όταν πρόκειται να εγκριθούν τέτοια μέτρα.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Η καταπολέμηση της τρομοκρατίας χρησιμοποιείται για μια ακόμη φορά ως δικαιολογία για την πρόβλεψη περιοριστικών μέτρων και κυρώσεων κατά των κυβερνήσεων τρίτων κρατών, φυσικών ή νομικών προσώπων, ομάδων ή μη κυβερνητικών οργανώσεων. Αυτό είναι απαράδεκτο, διότι η ίδια η έκθεση αναγνωρίζει ότι στην πράξη είναι δύσκολο να γίνει διαχωρισμός μεταξύ των ειδών των απειλών, παρόλο που καταβάλλει ορισμένες προσπάθειες να το πράξει.

Αντισταθμίζουμε ότι χρειάζεται ένα ακόμη πλαίσιο συμμόρφωσης με το διεθνές δίκαιο. Δεν αποδεχόμαστε την πολιτική διπλών μέτρων και σταθμών σε σχέση με τις κυβερνήσεις τρίτων κρατών, φυσικών ή νομικών προσώπων, ομάδων ή μη κυβερνητικών οργανώσεων που αξιολογούνται σύμφωνα με τα συμφέροντα των Ηνωμένων Πολιτειών ή των μεγάλων ευρωπαϊκών δυνάμεων. Παραδείγματα υπάρχουν πολλά. Για να αναφέρω μερικά, έχουμε τις περιπτώσεις της παράνομης κατοχής της δυτικής Σαχάρας, της Aminatou Haïdar και άλλων πολιτών της Σαχάρας που κρατούνται στο Μarόκο και τις ενέργειες της Τουρκίας κατά των Κούρδων και κατά της Κύπρου.

Κατά συνέπεια, καταψηφίσαμε αυτή την έκθεση, παρότι συμφωνούμε με ορισμένες παραγράφους της, ιδίως στο σημείο όπου ζητούνται διευκρινίσεις από την Επιτροπή.

Bruno Gollnisch (NI), γραπτώς. – (FR) Αυτό το ψήφισμα του Κοινοβουλίου ταλαντεύεται διαρκώς μεταξύ της ανάγκης για τη λήψη ορισμένων μέτρων κατά τρομοκρατικών οργανώσεων και κρατών που τις υποστηρίζουν, όπως το «πάγωμα» των περιουσιακών τους στοιχείων ή η επιβολή διπλωματικών και οικονομικών κυρώσεων και ούτω καθεξής, και του σεβασμού για τα δικαιώματα των ατόμων και των οργανώσεων να υπερασπίζονται τους εαυτούς τους έναντι τέτοιου είδους κατηγοριών και κυρώσεων.

Σαφέστατα, αυτό το Κοινοβούλιο έχει επιλέξει να δώσει προτεραιότητα στα δικαιώματα των υπόπτων έναντι της υπεράσπισης των εθνών. Ωστόσο, εάν οι δημοκρατίες δεν μπορούν, στην πραγματικότητα, να καταπολεμήσουν την τρομοκρατία απαρνούμενες τις δικές τους αξίες, τότε δεν μπορούν ούτε να επιτρέψουν στον εαυτό τους να δώσουν την εντύπωση ότι είναι χαλαρές ή αδύναμες. Φοβάμαι ότι αυτή είναι ακριβώς η εντύπωση που δίνει αυτό το ψήφισμα. Γι' αυτόν τον λόγο, παραμερίζοντας τις θεσμικές πτυχές, το καταψηφίσαμε.

Sylvie Guillaume (S&D), γραπτώς. – (FR) Υπερψήφισα αυτό το ψήφισμα, διότι είναι σημαντικό εμείς οι ευρωβουλευτές να ασκούμε τον κοινοβουλευτικό έλεγχο σε αποφάσεις για την επιβολή κυρώσεων κατά ατόμων που έχουν σχέση με την Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν, καθώς και ατόμων που απειλούν το κράτος δικαίου στη Ζιμπάμπουε και στη Σομαλία. Η νομική βάση που έχει επιλεγεί είναι απαράδεκτη. Απαιτούμε να ζητείται η άποψή μας σύμφωνα με την τακτική νομοθετική διαδικασία και να μας κρατούν ενημερούς για τις εξελίξεις στο έργο της Επιτροπής Κυρώσεων των Ηνωμένων Εθνών. Τέλος, αναφορικά με αυτό το θέμα, λυπάμαι που το Συμβούλιο τηρεί μια ιδιαίτερα διοικητική προσέγγιση, παρότι σε αυτή την περίπτωση συζητάμε για μέτρα που έχουν σχέση με τα ατομικά δικαιώματα.

Timothy Kirkhope (ECR), γραπτώς. – (EN) Η ομάδα ECR είναι ο πιο ισχυρός υποστηρικτής των μέτρων κατά των τρομοκρατών στην ΕΕ και θεωρώ ειδικά ότι οι εθνικές κυβερνήσεις στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να συνεργαστούν, προκειμένου να αντιμετωπίσουν τη μόνιμη απειλή της τρομοκρατίας. Ωστόσο, η ομάδα ECR έχει αποφασίσει να απέχει σε σχέση με αυτό το ψήφισμα για δύο συγκεκριμένους λόγους: Πρώτον, είμαστε αντίθετοι με οποιαδήποτε νομοθεσία η οποία μας οδηγεί προς μια ευρωπαϊκή κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας, αλλά, δεύτερον, θέλουμε αντιθέτως να υπάρξει βελτιωμένος και ενισχυμένος συντονισμός και συνεργασία μεταξύ της ΕΕ και των εθνικών κυβερνήσεων και είμαστε ιδιαίτερα απογοητευμένοι που αυτό το ψήφισμα δεν απηχούσε επαρκώς αυτή την άποψη.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Η κοινή λογική πίσω από τις ερωτήσεις που υποβλήθηκαν ξεπερνά μια απλή αξιολόγηση του δόγματος και της συνοχής μεταξύ των δηλωμένων προθέσεων και της ερμηνείας τους. Υπάρχει επίσης μια πρακτική συνέπεια, η οποία απορρέει από το παλαιό ρητό ότι όποιος μπορεί να κάνει τα πολλά μπορεί βέβαια να κάνει και τα λίγα και αφορά τα εξής: τι νόημα έχει όταν ένας οργανισμός που είναι αρμόδιος για ποινικές υποθέσεις και για την πρόληψη και την καταπολέμηση τρομοκρατικών επιθέσεων, μέσω της συμμετοχής του σε μια διαδικασία συναπόφασης, εξαιρείται στη συνέχεια *a priori* όταν διακυβεύονται άλλα μέτρα, τα οποία, καθώς πλήττουν τα δικαιώματα των πολιτών, ενδέχεται ακόμη και να είναι σημαντικά και σε αυτό το πλαίσιο;

Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να αντιστοιχεί στην πραγματικότητα ο τρόπος με τον οποίο γίνεται η ερμηνεία της Συνθήκης της Λισαβόνας στη νομοθεσία με τη δεδηλωμένη ενίσχυση των εξουσιών και αρμοδιοτήτων του Κοινοβουλίου. Θα πρέπει τουλάχιστον σε ορισμένες περιπτώσεις, όπως αναφέρθηκε στην ερώτηση, να είναι δυνατό να υπάρχει μια διπλή νομική βάση όταν διακυβεύονται τα δικαιώματα των πολιτών και απειλούνται οι πολιτικές κατά της τρομοκρατίας. Σε άλλες περιπτώσεις, όπως η Ζιμπάμπουε και η Σομαλία, πρέπει να εξετάζεται η προαιρετική διαβούλευση, όπως κατοχυρώνεται πράγματι στη Διακήρυξη της Στουτγάρδης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία αναφέρθηκε επίσης στην ερώτηση.

Andreas Molzer (NI), γραπτώς. – (DE) Τα τελευταία έτη έχουν περιοριστεί όλο και περισσότερες ελευθερίες στο όνομα της καταπολέμησης της τρομοκρατίας. Με τη Συμφωνία SWIFT και με το Πρόγραμμα της Στοκχόλμης ιδιαίτερα, το «διάφανο άτομο» καθίσταται πραγματικό περισσότερο από ποτέ. Βέβαια, στην εποχή της σύγχρονης τεχνολογίας, της παγκοσμιοποίησης και της ΕΕ χωρίς σύνορα, είναι σημαντικό οι αρχές να συνεργάζονται καθώς και να προετοιμάζονται ανάλογα. Ωστόσο, το κράτος δεν πρέπει να πέσει στο επίπεδο των τρομοκρατών. Αρκεί να σκεφτούμε τον αμφισβητούμενο ρόλο της ΕΕ και επιμέρους κρατών μελών σε σχέση με τις υπερπτήσεις της CIA και τις μυστικές φυλακές των Ηνωμένων Πολιτειών.

Ο έλεγχος της νομιμότητας είναι ένα σημαντικό αντίβαρο προκειμένου να διασφαλιστεί ότι ένας κατηγορούμενος μπορεί να έχει τα ελάχιστα δικαιώματα σύμφωνα με τις απαιτήσεις μιας σύγχρονης δημοκρατίας. Η εν λόγω έκθεση δεν είναι αρκετά σαφής όσον αφορά την προσέγγισή της κι επίσης αναφέρει ελάχιστα σχετικά με τις προηγούμενες αποτυχίες και τα θέματα προστασίας δεδομένων. Ως εκ τούτου, απείχα από την ψηφοφορία.

6. Διορθώσεις και προθέσεις ψήφου: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. BUZEK

Αντιπροέδρου

7. Απονομή του Βραβείου Ζαχάρωφ (Πανηγυρική Συνεδρίαση)

Πρόεδρος. – Αξιότιμοι καλεσμένοι, αγαπητοί συνάδελφοι, αγαπητοί φίλοι, υπάρχουν μέρες που αισθάνομαι ιδιαίτερα υπερήφανος που προεδρεύω του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Σήμερα είναι μία από αυτές τις μέρες. Σήμερα τιμούμε τους τιμηθέντες με το Βραβείο Ζαχάρωφ 2009, του βραβείου για την ελευθερία της σκέψης.

Είναι μεγάλη τιμή να υπενθυμίσουμε ότι η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε να απονεμίσει το βραβείο στους Oleg Orlov, Sergei Kovalev και Lyudmila Alexeyeva, εξ ονόματος της οργάνωσης Memorial και όλων των άλλων υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Ρωσία. Είμαι υπερήφανος που η εν λόγω απόφαση ελήφθη ομόφωνα.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

Με αυτό το βραβείο εμείς, τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, τιμούμε εκείνους που βρίσκονται ακόμα κοντά μας και αγωνίζονται για τα ανθρώπινα δικαιώματα, αλλά τιμούμε επίσης εκείνους που έχασαν τη ζωή τους σε αυτόν ακριβώς τον αγώνα. Η Natalia Estemirova θα έπρεπε να βρίσκεται ανάμεσα μας σήμερα, όπως και η Anna Politkovskaya. Οι δολοφόνοι τους πρέπει ακόμα να προσαχθούν στη δικαιοσύνη.

(Χειροκροτήματα)

Εμείς στην Ευρώπη γνωρίζουμε ποιο είναι το τίμημα της ελευθερίας· ποιο είναι το τίμημα της ελευθερίας της σκέψης. Στις 16 Δεκεμβρίου, ακριβώς πριν από 28 χρόνια, απεργοί δολοφονήθηκαν στο ανθρακωρυχείο Wujek από την πολωνική κομμουνιστική αστυνομία, επειδή αγωνίζονταν για αλληλεγγύη· δηλαδή για θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα, για αξιοπρέπεια. Πριν από είκοσι χρόνια, στις 16 Δεκεμβρίου στη Ρουμανία, ξεκίνησε μια επανάσταση που στοίχισε τη ζωή σε περισσότερους από 1 000 ανθρώπους, επειδή αγωνίζονταν για την ελευθερία τους.

Αυτά συνέβησαν σε χώρες που είναι πλέον μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης· χώρες που σήμερα είναι μαζί με εμάς. Στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν θα ξεχάσουμε ποτέ το παρελθόν. Είναι καθήκον μας να διασφαλίζουμε αυτές τις αξίες που είναι τόσο προσφιλείς σε όλους μας. Στην Ευρώπη απολαμβάνουμε το καθημερινό ανθρώπινο δικαίωμά μας για ελευθερία της σκέψης χάρη στην ύψιστη θυσία τους.

(PL) Είναι μεγάλη μου τιμή που απονέμω σήμερα αυτό το βραβείο στην οργάνωση Memorial. Ωστόσο, ταυτόχρονα, εκφράζω τον θυμό μου διότι είναι ακόμα απαραίτητο να απονέμονται τέτοια βραβεία στην Ευρώπη – στην παρούσα περίπτωση στους ρώσους φίλους μας για το έργο τους σχετικά με την υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Φέτος τιμήσαμε την εικοστή επέτειο του θανάτου του Andrei Sakharov, ενός εκ των ιδρυτών της οργάνωσης Memorial. Εάν βρισκόταν εδώ σήμερα, θα ένιωθε υπερηφάνεια ή μάλλον μια αίσθηση λύπης που η σημερινή Ρωσία χρειάζεται ακόμα τέτοιες οργανώσεις;

Ο Andrei Sakharov έζησε για να δει το ξεκίνημα των αλλαγών στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη, είδε να πέφτει το Τείχος του Βερολίνου και την αρχή των ελευθεριών για τις οποίες αγωνίστηκε. Πιστεύουμε ότι οι σημερινοί ακτιβιστές για τα ανθρώπινα δικαιώματα στη Ρωσία θα δουν την αυθεντική και διαρκή ελευθερία· τον τύπο της ελευθερίας που απολαμβάνουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό ευχόμαστε σήμερα για όλους τους Ρώσους πολίτες.

(Χειροκροτήματα)

Κάθε χρόνο, εμείς, τα μέλη του παρόντος Κοινοβουλίου, απονέμουμε το Βραβείο Ζαχάρωφ ως υπενθύμιση ότι τα θεμελιώδη δικαιώματα των ανθρώπων πρέπει να διασφαλίζονται σε όλο τον κόσμο. Οι άνθρωποι πρέπει να έχουν το δικαίωμα στην ελευθερία της πίστης και στην ελευθερία της σκέψης. Διότι, όπως είπε ο ίδιος ο Andrei Sakharov, και παραθέτω: «η ελευθερία της σκέψης είναι η μόνη εγγύηση έναντι της μόλυνσης του λαού από μαζικούς μύθους, οι οποίοι στα χέρια επίβουλων υποκριτών και δημαγωγών, μπορούν να μετασχηματιστούν σε αιματηρή δικτατορία.» Για τον λόγο αυτόν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υποστηρίζει το δικαίωμα ελευθερίας της σκέψης και θα συνεχίσει να το πράττει, τόσο εντός όσο και εκτός Ευρώπης.

Με τη σημερινή απονομή του Βραβείου Ζαχάρωφ, τα μέλη του παρόντος Κοινοβουλίου, τα οποία εξελέγησαν απευθείας από τους πολίτες των 27 κρατών μελών της ΕΕ, επιθυμούν να δείξουν τη συμπαράστασή τους προς οποιονδήποτε σε ολόκληρο τον κόσμο αγωνίζεται για βασικές αξίες. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει μια ευγενή αποστολή: είναι καθήκον μας να δράσουμε υπερασπιζόμενοι την ελευθερία της έκφρασης και της σκέψης σε κάθε γωνιά του κόσμου. Ελπίζουμε ότι, σε αυτόν τον τομέα, η Ρωσία θα είναι ένας εταίρος στον οποίο μπορούμε να βασιστούμε.

Sergei Kovalev, εξ ονόματος της οργάνωσης Memorial, βραβευθείσας με το Βραβείο Ζαχάρωφ 2009. – (ΕΝ) (μεταφράστηκε από το ρωσικό πρωτότυπο) Κυρίες και κύριοι, εξ ονόματος της οργάνωσης Memorial, θα ήθελα να ευχαριστήσω το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για αυτή τη σημαντική διάκριση – το Βραβείο Ζαχάρωφ.

Η οργάνωση Memorial θεωρεί ότι αυτό το βραβείο δεν είναι μόνο για την οργάνωσή μας: το βραβείο απονέμεται σε ολόκληρη την κοινότητα ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Ρωσία και ευρύτερα σε ένα σημαντικό τμήμα της ρωσικής κοινωνίας. Εδώ και 40 χρόνια, πρώτα στη Σοβιετική Ένωση και έπειτα στη Ρωσία, οι υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων υποστήριζαν τις «ευρωπαϊκές» – δηλαδή καθολικές – αξίες. Αυτός ο αγώνας ήταν πάντοτε τραγικός, και, τα τελευταία χρόνια, στοίχισε τη ζωή των καλύτερων και πιο θαρραλέων. Είμαι βέβαιος ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο απένειμε το Βραβείο Ζαχάρωφ στην οργάνωση Memorial έχοντας κατά νου πρώτα απ' όλα τους νεκρούς φίλους και συντρόφους μας. Αυτό το βραβείο τους ανήκει δικαιοδικά. Το πρώτο όνομα που θα πρέπει να αναφέρω είναι αυτό της Natalya Estemirova, μέλους της Memorial που υπερασπίστηκε τα ανθρώπινα δικαιώματα, που δολοφονήθηκε αυτό το καλοκαίρι στην Τσετσενία. Δεν μπορώ, όμως, να μην αναφέρω και άλλα άτομα: τον δικηγόρο Stanislav Markelov και τις δημοσιογράφους Anna Politkovskaya και Anastasia Baburova που δολοφονήθηκαν στη Μόσχα, τον εθνολόγο Nikolai Girenko που πυροβολήθηκε στην Αγία Πετρούπολη, τον Farid Babayev που δολοφονήθηκε στο Νταγκεστάν, και πολλούς άλλους – δυστυχώς, η λίστα θα μπορούσε να συνεχιστεί για πολλή ώρα. Θα ήθελα να σας ζητήσω να σηκωθείτε για να τιμήσουμε τη μνήμη αυτών των ανθρώπων.

(Τα μέλη του Κοινοβουλίου σηκώθηκαν και τήρησαν ενός λεπτού σιγή)

Αυτοί οι άνθρωποι πέθαναν ώστε η Ρωσία να καταστεί μια πραγματικά ευρωπαϊκή χώρα, όπου η δημόσια και πολιτική ζωή βασίζεται στην υπεροχή της ζωής και της ελευθερίας του κάθε ατόμου. Αυτό σημαίνει ότι πέθαναν και για την Ευρώπη, διότι μια Ευρώπη χωρίς τη Ρωσία είναι ανολοκλήρωτη.

Ελπίζω να κατανοούν όλοι ότι όταν μιλώ για «ευρωπαϊκές αξίες» και «ευρωπαϊκή πολιτική κουλτούρα», δεν προσδίδω σε αυτούς τους όρους κανένα γεωγραφικό περιεχόμενο ή «ευρωκεντρισμό», διότι μια πολιτική κουλτούρα που βασίζεται στην ελευθερία και τα ατομικά δικαιώματα αντιπροσωπεύει ένα καθολικό σύστημα αξιών που ταιριάζει εξίσου στην Ευρώπη και την Αφρική, τη Ρωσία και την Κίνα.

Η σημερινή εκδήλωση είναι συμβολική και είναι αλληλένδετα: το ίδιο το βραβείο, η ημέρα κατά την οποία απονέμεται, αυτοί που κάνουν την απονομή του βραβείου και εκείνοι που το λαμβάνουν.

Ο Andrei Sakharov, που πέθανε πριν από 20 χρόνια, ήταν διακεκριμένος υπέρμαχος των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, καθώς και διακεκριμένος στοχαστής. Προώθησε δύο σημαντικές προτάσεις. Η πρώτη συνίστατο στο ότι μόνο εάν η ανθρωπότητα υπερβεί τον πολιτικό διχασμό και την εχθρότητα, θα έχει την ευκαιρία να επιβιώσει, να αναπτυχθεί, να αντιμετωπίσει τις παγκόσμιες προκλήσεις της εποχής και να διασφαλίσει την παγκόσμια ειρήνη και την πρόοδο στον πλανήτη μας. Η δεύτερη πρόταση συνίστατο στο ότι η μόνη αξιόπιστη υποστήριξη στις προσπάθειές μας να ξεπεράσουμε τον πολιτικό διχασμό του σύγχρονου κόσμου είναι τα ανθρώπινα δικαιώματα και, πάνω από όλα, η πνευματική ελευθερία.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, το Κοινοβούλιο της οποίας θέσπισε το Βραβείο Ζαχάρωφ ενώ ακόμη ήταν ζωντανός ο Ζαχάρωφ, αποτελεί ίσως σήμερα το μοντέλο που βρίσκεται πλησιέστερα σε εκείνη τη μελλοντικά ενοποιημένη ανθρωπότητα που ονειρεύτηκε ο Andrei Dmitrievich Sakharov.

Προσφάτως, η Ρωσία και η Ευρώπη τίθενται σε ολόένα και συχνότερη αντιπαράθεση. Στη Ρωσία κατέστη σύνηθες να γίνεται αναφορά στην «ξεχωριστή πορεία της Ρωσίας», στην «ξεχωριστή πνευματικότητα της Ρωσίας», ακόμα και στις «ξεχωριστές εθνικές αξίες». Και στον ευρωπαϊκό κόσμο ακούμε συχνά την άποψη ότι η Ρωσία είναι «αλλιώτικη» από τις άλλες χώρες, μια χώρα της οποίας η πολιτική ανάπτυξη καθορίζεται από την ιστορία και τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά της, και παρόμοιες αναπόδεικτες φράσεις. Τι πρέπει να πούμε εν προκειμένω; Η Ρωσία, όπως κάθε

άλλη χώρα, έχει τη δική της πορεία προς μια διευθέτηση της ζωής βάσει καθολικών ανθρωπίνων θεμελίων. Κανένα έθνος παγκοσμίως δεν οργανώνει τη ζωή του σύμφωνα με ιδέες και σχέδια που δανείζεται αποκλειστικά από έξω, αλλά η σύνδεση της Ρωσίας με την Ευρώπη απέχει πολύ από το να καθορίζεται μόνο από το ποιος δανείζεται και από ποιον. Το ερώτημα μπορεί να τεθεί με άλλον τρόπο: πρόσφερε κάτι η Ρωσία στον πανευρωπαϊκό και καθολικό πολιτισμό που λαμβάνει μορφή μπροστά στα μάτια μας; Και στο σημείο αυτό θα ήθελα να υπενθυμίσω τη μοναδική συνεισφορά της Ρωσίας στην πνευματική και πολιτική πρόοδο της Ευρώπης και της ανθρωπότητας: τον βασικό ρόλο που διαδραμάτισε το σοβιετικό κίνημα ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη διαμόρφωση της σύγχρονης πολιτικής κουλτούρας.

Ο Ζαχάρωφ αναθεώρησε τον ρόλο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της πνευματικής ελευθερίας στο σύγχρονο κόσμο από το 1968. Οι ιδέες του μεταφέρθηκαν σε πρακτικό επίπεδο από τις οργανώσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα που δημιουργήθηκαν από σοβιετικούς αντιφρονούντες –πάνω από όλα, από την Ομάδα Ελσίνκι της Μόσχας, η οποία εκπροσωπείται εδώ σήμερα από τη Lyudmila Alexeyeva. Οι εν λόγω οργανώσεις ήταν οι πρώτες που διακήρυξαν δημοσίως ότι οι εύχες δηλώσεις σχετικά με τη διεθνή προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων δεν μπορούν απλώς να παραμείνουν δηλώσεις. Επιτύχαμε την κινητοποίηση της παγκόσμιας κοινής γνώμης και η δυτική πολιτική ελίτ αναγκάστηκε να απομακρυνθεί από τον παραδοσιακό της πραγματισμό. Φυσικά, η εν λόγω εξέλιξη οδήγησε σε πληθώρα νέων προβλημάτων που δεν έχουν επιλυθεί ακόμα πλήρως – ένα παράδειγμα αποτελεί το δόγμα της ανθρωπιστικής παρέμβασης. Ωστόσο, τα τελευταία 30 χρόνια σημειώθηκε σημαντική πρόοδος, αν και υπάρχουν ακόμα πολλά που πρέπει να γίνουν. Οι ρώσοι υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων της δεκαετίας του 1970 ήταν επικεφαλής στην ανάπτυξη αυτής της διαδικασίας και, έστω και μόνο για αυτόν τον λόγο, η Ρωσία δεν μπορεί να διαγραφεί από τον κατάλογο των ευρωπαϊκών χωρών.

Στη Ρωσία, στο τελευταίο τρίτο του 20ού αιώνα, το κίνημα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων κατέστη περισσότερο από οπουδήποτε αλλού συνώνυμο με την ιθαγένεια και ο ρωσικός στοχασμός για τα ανθρώπινα δικαιώματα μπόρεσε να αναπτυχθεί στο μέτρο των παγκόσμιων γενικεύσεων του Ζαχάρωφ και να αποκτήσει το χαρακτηριστικό μιας νέας πολιτικής φιλοσοφίας. Αυτό συνδέεται με τον μοναδικό χαρακτήρα της τραγικής ιστορίας της Ρωσίας τον εικοστό αιώνα, με την ανάγκη κατανόησης και αντιμετώπισης του αιματηρού και βρώμικου παρελθόντος. Εάν ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος υπήρξε η ώθηση για τον μεταπολεμικό πολιτικό εκσυγχρονισμό της Δυτικής Ευρώπης, που είχε καταστεί η λογική κατάληξη της σχετικά σύντομης περιόδου κυριαρχίας του ναζιστικού καθεστώτος στη Γερμανία, για την ΕΣΣΔ και τη Ρωσία η ανάγκη ανασυγκρότησης υπαγορεύτηκε από την εμπειρία των 70 χρόνων κυριαρχίας του κομμουνιστικού καθεστώτος, το αποκορύφωμα της οποίας ήταν η τρομοκρατική δικτατορία του Στάλιν. Τα δύο βασικά στοιχεία της επανεμφανιζόμενης ρωσικής ιθαγένειας ήταν η νομική συνείδηση και η ιστορική μνήμη. Το κίνημα ανθρωπίνων δικαιωμάτων τοποθετήθηκε από την αρχή πάνω από όλα ως κίνημα για την αντιμετώπιση του σταλινισμού στη δημόσια, πολιτική και πολιτιστική ζωή της χώρας. Σε ένα από τα πρώτα δημόσια κείμενα του εν λόγω κινήματος –ένα φυλλάδιο που διανεμήθηκε από τους οργανωτές της ιστορικής συνάντησης της 5ης Δεκεμβρίου 1965 για την υπεράσπιση του νόμου– αναφερόταν σχετικά με απόλυτη απλότητα και συντομία: «Το αιματηρό παρελθόν μας καλεί σε εγρήγορση στο παρόν».

Στην ουσία, η εν λόγω ειδική σύνδεση μεταξύ δύο στοιχείων της συνείδησης του πολίτη –η νομική σκέψη και η ιστορική μνήμη– κληροδοτήθηκε αποκλειστικά από τη σύγχρονη κοινότητα ανθρωπίνων δικαιωμάτων της Ρωσίας, και ίσως επίσης από τη ρωσική κοινωνία των πολιτών εν γένει.

Πιστεύω ότι η εξαιρετική σημασία που προσέδωσε ο Ζαχάρωφ στην οργάνωση Memorial τα τελευταία χρόνια και μήνες της ζωής του συνδέεται με το γεγονός ότι κατανοούσε σαφώς την εν λόγω συγκεκριμένη πτυχή. Στη δραστηριότητα της οργάνωσης Memorial, αυτά τα δύο βασικά στοιχεία της ευαισθητοποίησης του ρωσικού κοινού συγχωνεύτηκαν σε μια ολότητα.

Η άποψή μου είναι ότι και τώρα, στην 20ή επέτειο του θανάτου του Ζαχάρωφ, τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, επιλέγοντας τον παραλήπτη του βραβείου, αισθάνθηκαν και κατανόησαν επίσης αυτή τη συγκεκριμένη πτυχή. Θυμόμαστε όλοι το ψήφισμα για την ευρωπαϊκή συνείδηση και τον ολοκληρωτισμό που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τον Απρίλιο. Το εν λόγω ψήφισμα, όπως το ψήφισμα για τον ΟΑΣΕ για την επανένωση της διαιρεμένης Ευρώπης, που ακολούθησε τον Ιούλιο, δείχνει ότι μία ενωμένη Ευρώπη κατανοεί το νόημα και την κινητήρια δύναμη του έργου μας. Η οργάνωση Memorial σας ευχαρίστησε για αυτή την κατανόηση. Ο παραλογισμός της σημερινής πολιτικής κατάστασης στη Ρωσία διαγράφεται σαφώς από το γεγονός ότι το Κοινοβούλιο μας –το Κοινοβούλιο της χώρας που υπέφερε περισσότερο και για περισσότερο καιρό από όλες από τη σταλινική και την κομμουνιστική δικτατορία– αντί να υποστηρίζει ένθερμα τα εν λόγω ψηφίσματα, τα ανακηρύσσει αμέσως «αντιρωσικά»!

Αυτό δείχνει ότι, ακόμα και σήμερα, ο σταλινισμός δεν είναι για τη Ρωσία απλώς ένα ιστορικό επεισόδιο του 20ού αιώνα. Αφήνουμε να χωθούν λίγα χρόνια συγκεκριμένης και ατελούς πολιτικής ελευθερίας. Το βασικό χαρακτηριστικό του κομμουνιστικού ολοκληρωτισμού –η αντιμετώπιση των ανθρώπων ως αναλώσιμων πόρων– δεν έχει εξαλειφθεί.

Οι στόχοι της κρατικής πολιτικής καθορίζονται, όπως πριν, ανεξαρτήτως της γνώμης και των συμφερόντων των πολιτών της χώρας.

Η καθιέρωση ενός καθεστώτος «απομίμησης δημοκρατίας» στη σημερινή Ρωσία συνδέεται ακριβώς με αυτό. Όλοι οι θεσμοί της σύγχρονης δημοκρατίας είναι εμφανείς απομιμήσεις: πολυκομματικό σύστημα, κοινοβουλευτικές εκλογές, διάκριση των εξουσιών, ανεξάρτητο δικαστικό σύστημα, ανεξάρτητες τηλεοπτικές μεταδόσεις, και ούτω καθεξής. Αλλά μια τέτοια απομίμηση, που είναι γνωστή με την ονομασία της «σοσιαλιστικής δημοκρατίας», υπήρχε και κατά την περίοδο του Στάλιν.

Σήμερα, η μαζική τρομοκρατία δεν χρειάζεται για την απομίμηση: υπάρχουν αρκετά στερεότυπα δημόσιας συνείδησης και συμπεριφοράς που διατηρούνται από τη σταλινική εποχή.

Από την άλλη πλευρά, η τρομοκρατία χρησιμοποιείται επίσης όταν είναι απαραίτητη. Τα τελευταία 10 χρόνια, στην περιοχή της Τσετσενικής Δημοκρατίας έχουν «εξαφανιστεί» περισσότεροι από 3 000 άνθρωποι – δηλαδή απήχθησαν, υπέστησαν βασανιστήρια, εκτελέστηκαν με συνοπτικές διαδικασίες και θάφτηκαν κάπου που κανείς δεν ξέρει. Αρχικά, αυτά τα εγκλήματα διαπράχθηκαν από αντιπροσώπους των ομοσπονδιακών αρχών, αλλά έπειτα ανέθεσαν αυτό το, ως το πούμε, «έργο» στις τοπικές δομές ασφάλειας.

Πόσοι ρώσοι αξιωματούχοι ασφάλειας τιμωρήθηκαν για αυτά τα εγκλήματα; Μόνο ένας μικρός αριθμός. Ποιος εξασφάλισε ότι θα καλούνταν για να απολογηθούν και να δικαστούν; Πάνω από όλα, η υπέρμαχος των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, Natalya Estemirova, η δημοσιογράφος, Anna Politkovskaya, ο δικηγόρος, Stanislav Markelov. Πού είναι όλοι αυτοί; Δολοφονήθηκαν.

Βλέπουμε ότι η βία που λαμβάνει χώρα καθημερινά στην Τσετσενία επεκτείνεται πέραν των συνόρων της και απειλεί να εξαπλωθεί σε ολόκληρη τη χώρα. Ωστόσο, παρατηρούμε ότι ακόμα και σε τέτοιες περιστάσεις βρίσκονται άνθρωποι που είναι έτοιμοι να εναντιωθούν στην επιστροφή στο παρελθόν. Και αυτό αποτελεί μια βάση για ελπίδα. Κατανοούμε όλοι ότι κανείς δεν μπορεί να επαναφέρει τη Ρωσία στο δρόμο της ελευθερίας και της δημοκρατίας, παρά μόνο η ίδια η Ρωσία, ο λαός της και η κοινωνία των πολιτών της.

Επιπλέον, η κατάσταση στη χώρα μας δεν είναι τόσο απλή όσο μπορεί να φανεί στον επιφανειακό παρατηρητή. Έχουμε πολλούς συμμάχους στην κοινωνία – τόσο στον αγώνα μας για τα ανθρώπινα δικαιώματα όσο και στον αγώνα μας κατά του σταλινισμού.

Τι μπορούμε να περιμένουμε εδώ από τους ευρωπαίους πολιτικούς και από την ευρωπαϊκή κοινή γνώμη; Ο Andrei Dmitrievich Sakharov διατύπωσε τις εξής προσδοκίες πριν από περισσότερα από 20 χρόνια: «Η χώρα μου χρειάζεται υποστήριξη και πίεση».

Μια ενωμένη Ευρώπη έχει δυνατότητες για μια τέτοια σταθερή και ταυτόχρονα φιλική πολιτική που βασίζεται στην υποστήριξη και την πίεση, αλλά απέχει πολύ από το να τις αξιοποιεί πλήρως. Θα ήθελα να αναφέρω μόνο δύο παραδείγματα.

Το πρώτο είναι το έργο του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου σε σχέση με τις καταγγελίες από ρώσους πολίτες. Η ίδια η δυνατότητα ότι τα θύματα μπορούν να προσφύγουν στο Στρασβούργο αναγκάζει τα ρωσικά δικαστήρια να εργάζονται με ποιοτικό και ανεξάρτητο τρόπο. Το βασικό είναι ότι η εφαρμογή των αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου πρέπει να εξαλείφει τις αιτίες που οδηγούν στην παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Τα τελευταία χρόνια εκδόθηκαν περισσότερες από 100 αποφάσεις στο Στρασβούργο για «τσετσενικές» υποθέσεις, που αφορούσαν σοβαρά εγκλήματα εκ μέρους αντιπροσώπων του κράτους σε βάρος πολιτών. Ωστόσο, τι συμβαίνει; Τίποτα. Η Ρωσία καταβάλλει, ως οφείλει, στα θύματα την αποζημίωση που επιβάλλεται από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, ως ένα είδος «φόρου ατιμωρησίας», αρνούμενη να διερευνήσει τα εγκλήματα και να τιμωρήσει τους ένοχους. Επιπλέον, όχι μόνο δεν προσάγονται ενώπιον των δικαστηρίων όλοι οι στρατηγοί που αναφέρονται ονομαστικά στις αποφάσεις του Στρασβούργου, αλλά προτείνονται για προαγωγή.

Συνεπώς, τι και αν η Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης καλείται να παρακολουθεί την εφαρμογή των αποφάσεων του Δικαστηρίου; Στο Στρασβούργο σηκώνουν τους ώμους: «Τι μπορούμε να κάνουμε;» – και παραμένουν σιωπηλοί.

Το δεύτερο, γενικότερο παράδειγμα αφορά τις σχέσεις μεταξύ της Ρωσίας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Σήμερα ουσιαστικά περιορίζονται στο να διεξάγει η Ευρωπαϊκή Ένωση διαβουλεύσεις με τη Ρωσία για το εν λόγω θέμα μια φορά κάθε έξι μήνες. Πώς χρησιμοποιείται αυτή η ευκαιρία; Οι αξιωματούχοι, όχι των υψηλότερων κλιμακίων, συζητούν για λίγες ώρες κλεισμένων των θυρών – η Ευρώπη ρωτά για την Τσετσενία, η Ρωσία απαντά με μια ερώτηση σχετικά με την Εσθονία ή τη Λετονία, και ακολουθούν τους χωριστούς

δρόμους τους για άλλους έξι μήνες. Τόσο οι ρωσικές όσο και διεθνείς μη κυβερνητικές οργανώσεις πραγματοποιούν εκδηλώσεις στο περιθώριο και ακροάσεις, και υποβάλλουν εκθέσεις. Σε συναντήσεις με υπερασπιστές ανθρωπίνων δικαιωμάτων, οι εκπρόσωποι των Βρυξελλών αναστενάζουν λυπημένα: «Τι μπορούμε να κάνουμε;» – και παραμένουν σιωπηλοί.

Τι πρέπει λοιπόν να κάνει η Ευρώπη απέναντι στη Ρωσία; Για μας η απάντηση είναι απλή: θα πρέπει να συμπεριφερθεί προς τη Ρωσία όπως ακριβώς φέρεται απέναντι σε κάθε άλλη ευρωπαϊκή χώρα που έχει αναλάβει ορισμένες υποχρεώσεις και έχει την ευθύνη να τις εκπληρώσει. Αλίμονο, σήμερα, η Ευρώπη διατυπώνει ολοένα και σπανιότερα τις συστάσεις της προς τη Ρωσία στον τομέα της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ενώ ορισμένες φορές προτιμά να μην τις αναφέρει καθόλου. Δεν είναι σημαντικό γιατί συμβαίνει αυτό – εάν πρόκειται για την αίσθηση της ματαιότητας των προσπαθειών ή ρεαλιστικές σκέψεις που συνδέονται με το πετρέλαιο και το φυσικό αέριο.

Καθήκον της Ευρώπης είναι να μην σιωπά, αλλά να επαναλαμβάνει και να υπενθυμίζει, ξανά και ξανά, και να επιμένει με σεβασμό και σταθερότητα να τηρήσει η Ρωσία τις υποχρεώσεις της.

(Χειροκροτήματα)

Φυσικά, όχι μόνο δεν υπάρχουν εγγυήσεις, αλλά δεν υπάρχουν επίσης συγκεκριμένες ελπίδες ότι αυτές οι εκκλήσεις θα επιτύχουν τους στόχους τους. Ωστόσο, η παράλειψη της υπενθύμισης θα γίνεται σίγουρα αντιληπτή από τις ρωσικές αρχές ως ανοχή. Η διαγραφή ευαίσθητων θεμάτων από την ημερήσια διάταξη σαφώς βλάπτει τη Ρωσία, αλλά βλάπτει εξίσου και την Ευρώπη, καθώς θέτει σε αμφισβήτηση τη δέσμευση των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων σε σχέση με ευρωπαϊκές αξίες.

Το βραβείο που απονέμετε σήμερα απονέμεται «για την Ελευθερία της Σκέψης».

Θα μπορούσαμε να σκεφτούμε: πώς μπορεί να μην είναι ελεύθερη η σκέψη, ποιος μπορεί να περιορίσει την ελευθερία της και πώς; Υπάρχει ένα μέσο – είναι ο φόβος που καθίσταται μέρος της προσωπικότητας ενός ατόμου και κάνει το άτομο να σκέφτεται και ακόμα και να νιώθει όπως απαιτείται από αυτό. Οι άνθρωποι δεν φοβούνται μόνο· βρίσκουν μια διέξοδο στην «αγάπη προς τον Μεγάλο Αδελφό», όπως περιγράφηκε από τον George Orwell. Έτσι έγινε όταν η Ρωσία είχε τον Στάλιν και έτσι έγινε όταν η Γερμανία είχε τον Χίτλερ. Αυτό επαναλαμβάνεται τώρα στην Τσετσενία υπό την ηγεσία του Ramzan Kadyrov. Αυτός ο φόβος μπορεί να εξαπλωθεί σε όλη τη Ρωσία.

Τι μπορεί όμως να σταματήσει τον φόβο; Όσο παράδοξο και εάν είναι, αποκλειστικά και μόνο η ελευθερία της σκέψης. Αυτή η ιδιότητα, την οποία κατείχε ο Ζαχάρωφ σε ασυνήθιστο βαθμό, τον έκανε άτρωτο απέναντι στον φόβο. Και η παρατήρησή του απελευθέρωνε και άλλους από το φόβο.

Η ελευθερία της σκέψης είναι η βάση όλων των άλλων ελευθεριών.

Γι' αυτό και ταιριάζει τόσο στο Βραβείο Ζαχάρωφ το ότι απονέμεται «για την Ελευθερία της Σκέψης». Είμαστε υπερήφανοι που παραλαμβάνουμε το βραβείο αυτό σήμερα.

(Οι βουλευτές όρθιοι, χειροκροτούν)

(Η συνεδρίαση διακόπτεται στις 12.30 και επαναλαμβάνεται στις 15.00)

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΗΣ κ. ΚΡΑΤΣΑ-ΤΣΑΓΚΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

Αντιπροέδρου

8. Έγκριση των συνοπτικών πρακτικών της προηγούμενης συνεδρίασης: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

9. Νέο πρόγραμμα δράσης της ΕΕ για το Αφγανιστάν και το Πακιστάν (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Το επόμενο σημείο είναι οι δηλώσεις του Συμβουλίου και της Επιτροπής σχετικά με το νέο πρόγραμμα δράσης της ΕΕ για το Αφγανιστάν και το Πακιστάν.

Cecilia Malmstrom, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (SV) Κυρία Πρόεδρε, τα προβλήματα που αντιμετωπίζει το Αφγανιστάν και το Πακιστάν ανησυχούν, βεβαίως, όλο τον κόσμο. Ο βίαιος εξτρεμισμός εξαπλώνεται πέραν της περιοχής. Οι ναρκωτικές ουσίες που καλλιεργούνται και παράγονται στο Αφγανιστάν καταλήγουν στους δρόμους της Ευρώπης. Μία από τις κινητήριες δυνάμεις της δέσμευσής μας είναι η ανάγκη να αποτρέψουμε να καταστούν το Αφγανιστάν και το Πακιστάν ασφαλή καταφύγια για τρομοκρατικές δραστηριότητες και το οργανωμένο έγκλημα.

Βεβαίως, παράλληλα, θέλουμε να βοηθήσουμε στη δημιουργία καλύτερων χωρών διαβίωσης για τους λαούς του Αφγανιστάν και του Πακιστάν.

Μεγάλη προσοχή αφιερώνεται στο Αφγανιστάν. Πολλές εκ των χωρών μας διαθέτουν στρατεύματα και σημαντικό αριθμό πολιτικού προσωπικού στη χώρα. Η αντιστροφή της κατάστασης στο Αφγανιστάν συνιστά σημαντική πρόκληση. Το Πακιστάν αντιμετωπίζει επίσης σοβαρές προκλήσεις. Δεν πρόκειται να υπάρξει επίλυση της σύγκρουσης στο Αφγανιστάν, εάν δεν αντιμετωπίσουμε παράλληλα την κατάσταση στο Πακιστάν και αντιστρόφως.

Απαιτείται συνολική πρωτοβουλία. Πρέπει όλοι να ενεργήσουμε περισσότερο και καλύτερα. Τον Ιούνιο, το Συμβούλιο ζήτησε από τη Γραμματεία του Συμβουλίου και την Επιτροπή να διατυπώσουν συγκεκριμένες προτάσεις και πολιτικές προτεραιότητες για την ενίσχυση και τόνωση της δέσμευσής μας στην περιοχή. Το αποτέλεσμα ήταν το ευρωπαϊκό σχέδιο δράσης για την ενίσχυση της επέμβασης της ΕΕ στο Αφγανιστάν και το Πακιστάν, το οποίο εγκρίθηκε τον Οκτώβριο. Θεωρώ αυτό το σχέδιο δράσης ένα καλό εργαλείο. Η βασική στρατηγική ήδη υπάρχει. Το σχέδιο δράσης θα μας επιτρέψει να προσαρμόσουμε τα μέσα που χρησιμοποιούνται επί του παρόντος προκειμένου να ανταποκριθούμε στις πολιτικές προτεραιότητές μας.

Το σχέδιο βασίζεται στην υφιστάμενη δέσμευσή μας και καθορίζει ορισμένες προτεραιότητες. Πρόκειται για τους τομείς όπου θεωρούμε ότι τα μέτρα της ΕΕ μπορούν να είναι πλέον αποτελεσματικά. Κατά αυτόν τον τρόπο, ενισχύουμε τη δέσμευσή μας και παρουσιάζουμε κοινή αντίδραση στις προκλήσεις που αντιμετωπίζει το Αφγανιστάν και το Πακιστάν. Επίσης, αποστέλλουμε μήνυμα προς την περιοχή ότι είμαστε προετοιμασμένοι να καταβάλουμε προσπάθειες για την επίτευξη του στόχου. Η περιφερειακή προοπτική είναι σημαντική, γεγονός το οποίο δικαιολογεί γιατί το σχέδιο δράσης δίνει ιδιαίτερη έμφαση συγκεκριμένα στην περιφερειακή συνεργασία.

Το Αφγανιστάν εισέρχεται σε μια αποφασιστική περίοδο. Δεν υπάρχει λόγος να συζητήσουμε περαιτέρω την εκλογική διαδικασία. Την έχουμε προσπεράσει. Άφησε πολλές ανεκπλήρωτες επιθυμίες και ελπίζουμε ότι δεν θα επαναληφθεί. Πιστεύω πως αυτή είναι και η άποψη του αφγανικού λαού. Η ΕΕ είναι έτοιμη να στηρίξει το έργο που μένει να υλοποιηθεί βάσει –μεταξύ άλλων– των συστάσεων των εκλογικών παρατηρητών της ΕΕ. Ελπίζουμε ότι σύντομα θα σχηματιστεί νέα κυβέρνηση. Το γεγονός αυτό αποτελεί ευκαιρία προκειμένου να συμφωνηθεί νέα ατζέντα και νέα συμφωνία μεταξύ της αφγανικής κυβέρνησης και της διεθνούς κοινότητας. Ο πρόεδρος Karzai υποσχέθηκε στον εναρκτήριο λόγο του να χαιρετίσει τη νέα αρχή. Ελπίζουμε ότι η διάσκεψη που θα πραγματοποιηθεί σύντομα στο Λονδίνο θα δημιουργήσει κάποια δυναμική.

Η ΕΕ προσδοκά ισχυρή δέσμευση και ηγεσία από τον πρόεδρο Karzai και την κυβέρνησή του. Πέντε έτη χωρίς αλλαγή δεν συνιστούν επιλογή. Τώρα το ενδιαφέρον πρέπει να επικεντρωθεί στη διασφάλιση της ανάληψης ολοένα και μεγαλύτερης ευθύνης από το αφγανικό κράτος, με τη διεθνή κοινότητα να αναλαμβάνει υποστηρικτικό ρόλο. Με αυτό δεν εννοώ αποχώρηση. Το επόμενο έτος, ο αριθμός του διεθνούς προσωπικού στο Αφγανιστάν πρόκειται να αυξηθεί σημαντικά. Οι ΗΠΑ αποστέλλουν άλλους 30 000 εργαζομένους πλέον των 68 000 που βρίσκονται ήδη στη χώρα. Άλλες χώρες μέλη και σύμμαχοι του ΝΑΤΟ έχουν υποσχεθεί τουλάχιστον επιπλέον 7 000 εργαζομένους, πέραν των ήδη 38 000 που βρίσκονται στη χώρα.

Αυτή η στρατιωτική δέσμευση πρέπει να συνοδεύεται από πρωτοβουλίες πολιτικής δράσης. Δεν μπορεί να υπάρξει μόνιμη στρατιωτική αποχώρηση από το Αφγανιστάν εάν δεν θεσπιστεί ένα πλαίσιο πολιτικής δράσης με στόχο τη σταθερότητα. Οι αποτελεσματικοί κρατικοί θεσμοί, οι καλύτερες μορφές διακυβέρνησης, η πρόσβαση στη στοιχειώδη κοινωνική πρόνοια, το κράτος δικαίου και η λειτουργία ενός κράτους πολιτών είναι τουλάχιστον εξίσου σημαντικά με την αυστηρή ασφάλεια. Κανένας δεν το αμφισβητεί. Η ασφάλεια πρέπει να συμβαδίζει με τη χρηστή διακυβέρνηση και την ανάπτυξη. Αναλαμβάνουμε μια μακροχρόνια δέσμευση για το Αφγανιστάν. Ωστόσο, ο αφγανικός λαός πρέπει να διασφαλίσει ότι η δική του κυβέρνηση είναι αυτή που θα επιφέρει βελτιώσεις στις συνθήκες διαβίωσης και όχι οι διεθνείς οργανισμοί. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος προκειμένου ο λαός να επανακτήσει την εμπιστοσύνη του στους ηγέτες του. Η διεθνής κοινότητα βρίσκεται εκεί.

Θα πρέπει να κάνουμε περισσότερα και να τα κάνουμε καλύτερα.

Πρέπει να στηρίξουμε τη διαδικασία που βρίσκεται σε εξέλιξη –τη διαδικασία αφγανοποίησης η οποία είναι τόσο ουσιώδης για τη χώρα.

Αυτό αποτελεί τον πυρήνα του σχεδίου δράσης μας. Ενισχύουμε τις προσπάθειες της ΕΕ για τη βελτίωση των δυνατοτήτων του Αφγανιστάν και συνεργαζόμαστε με την κυβέρνηση για την προώθηση αποτελεσματικών κρατικών θεσμικών οργάνων που θα μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνα τόσο σε τοπικό όσο και σε περιφερειακό επίπεδο. Θεωρούμε εξαιρετικής σημασίας την αρχή του κράτους δικαίου, τη χρηστή διακυβέρνηση, την πάταξη της διαφθοράς και τη βελτίωση της κατάστασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η γεωργία και η ανάπτυξη της υπαίθρου αποτελούν έναν περαιτέρω τομέα προτεραιότητας για την Ευρώπη. Είναι πολύ σημαντικό να βελτιωθεί το βιοτικό επίπεδο της πλειονότητας των Αφγανών που ζουν σε αγροτικές περιοχές. Επίσης, είμαστε έτοιμοι να στηρίξουμε μια διαδικασία

υπό την αφγανική ηγεσία για την επανένταξη πρώην μαχητών. Πρέπει να προσφερθούν εναλλακτικές λύσεις σε όσους συμμετείχαν στις συγκρούσεις κατά το παρελθόν. Βεβαίως, η στήριξη του εκλογικού συστήματος θα αποτελέσει σημαντική προτεραιότητα της ατζέντας.

Θα ήθελα επίσης να αναφερθώ και στο Πακιστάν. Το Πακιστάν είναι μια χώρα η οποία έχει υποστεί σημαντικές αλλαγές τα τελευταία έτη. Οι εκλογές του 2008 επανακαθιέρωσαν τη δημοκρατία και τον πολιτικό νόμο. Η μετάβαση στη δημοκρατία ήταν εντυπωσιακή. Ωστόσο, η δημοκρατία βρίσκεται επί του παρόντος σε εύθραυστη και ασταθή κατάσταση. Ταυτόχρονα, οι Ταλιμπάν του Πακιστάν έχουν καταστεί πραγματική απειλή για την ειρήνη και τη σταθερότητα της χώρας. Σχεδόν κάθε εβδομάδα αναφέρονται στις ειδήσεις περαιτέρω περιστατικά επιθέσεων αυτοκτονίας. Την προηγούμενη εβδομάδα, περισσότεροι από 400 άνθρωποι σκοτώθηκαν από επιθέσεις ομάδων μαχητών.

Η ΕΕ θέλει να συμβάλει στη στήριξη των πολιτικών θεσμών του Πακιστάν. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να δοθεί συνέχεια στις συστάσεις του Michael Gahler, του παρατηρητή μας στις εκλογές του 2008. Αυτές οι συστάσεις παρέχουν το βασικό πλαίσιο για τη δημοκρατία, την εκλογική μεταρρύθμιση και την οικοδόμηση θεσμών στο μέλλον. Η κυβέρνηση του Πακιστάν γνωρίζει ότι αυτά πρέπει να υλοποιηθούν. Πρέπει να μας επισημάνει τους τομείς στους οποίους επιθυμεί να συνεργαστεί. Η ΕΕ θα αναπτύξει τη στρατηγική εταιρική σχέση με το Πακιστάν η οποία προέκυψε από την επιτυχή ειδική διάσκεψη κορυφής τον Ιούνιο του 2009. Θέλουμε να ενισχύσουμε τη δημοκρατία και να επιτύχουμε τη σταθερότητα. Γι' αυτόν τον λόγο εργαζόμαστε για ένα κράτος πολιτών, την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και το εμπόριο. Βεβαίως, μια κυβέρνηση που λειτουργεί και αναλαμβάνει την ευθύνη για τον λαό της και επιδεικνύει την ηγετική ικανότητα που απαιτείται για την προώθηση της χώρας αποτελεί βασικό στοιχείο αυτής της επιδίωξης.

Η ΕΕ, σε συνεργασία με την κυβέρνηση του Πακιστάν, θα στηρίξει την ενίσχυση των δημοκρατικών θεσμών και δομών της χώρας. Αυτό θα επιτευχθεί, επίσης, μέσω της οικονομικής ανάπτυξης και του εμπορίου. Χαιρετίζουμε την ανάληψη μεγαλύτερης ευθύνης από το Πακιστάν όσον αφορά την ασφάλεια του. Προσδοκούμε από τη χώρα να υιοθετήσει την ίδια προσέγγιση σχετικά με όλες τις μορφές τρομοκρατίας, συμπεριλαμβανομένων των μαχητών που χρησιμοποιούν την πακιστανική επικράτεια για την εξαπόλυση επιθέσεων εντός του Αφγανιστάν. Οι προσπάθειες της κυβέρνησης κατά των Ταλιμπάν του Πακιστάν αποτελούν θετική κίνηση. Την ίδια στιγμή οι πολίτες πρέπει να προστατευθούν και πρέπει να υπάρξει συμμόρφωση προς το διεθνές δίκαιο. Επίσης, η κυβέρνηση πρέπει να είναι προσηλωμένη στην ανάγκη ανθρωπιστικής βοήθειας και ανοικοδόμησης στις πληγείσες περιοχές.

Πρέπει να λάβουμε περαιτέρω μέτρα στο πλαίσιο των επιχειρήσεών μας στο Αφγανιστάν και το Πακιστάν. Η ΕΕ αναλαμβάνει ήδη ουσιαστική δέσμευση όσον αφορά τις προκλήσεις στην περιοχή και αυτό θα συνεχιστεί. Πολλά έχουν επιτευχθεί και στις δύο χώρες –τόσο με τις προσπάθειες του Αφγανιστάν και του Πακιστάν όσο και από τη διεθνή κοινότητα. Οι στρατηγικές και τα κείμενα δεν πρόκειται να βελτιώσουν από μόνα τους την κατάσταση. Έχει έρθει η ώρα να τα θέσουμε σε εφαρμογή από κοινού με τους εταίρους μας στο Αφγανιστάν και το Πακιστάν.

Catherine Ashton, ορισθείσα Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (ΕΝ) Επιτρέψτε μου να ξεκινήσω με το Αφγανιστάν. Βρισκόμαστε σε ένα σημαντικό σημείο των σχέσεων μας. Η μελλοντική στήριξή μας πρέπει να συμβάλει στην οικοδόμηση μιας κυβέρνησης η οποία θα ανταποκρίνεται στις ανάγκες και τις ανησυχίες του αφγανικού λαού. Επειδή η κατάσταση είναι ρευστή, χρειάζεται τόσο να εργαστούμε σχετικά με την κατάσταση στην περιοχή όσο και να την επηρεάσουμε επί τόπου. Σε αυτό αποσκοπούν οι διεθνείς διασκέψεις που θα ξεκινήσουν με μια διάσκεψη στο Λονδίνο τον επόμενο μήνα.

Είμαστε διατεθειμένοι να διαθέσουμε περισσότερους πόρους. Η Επιτροπή αυξάνει την αναπτυξιακή της βοήθεια κατά ένα τρίτο σε 200 εκατομμύρια ευρώ. Χρειαζόμαστε αυτούς τους επιπλέον πόρους προκειμένου να επαναλάβουμε τις επιτυχίες, όπως την επέκταση του συστήματος πρωτοβάθμιας υγειονομικής περίθαλψης στο 80% των Αφγανών –συμπεριλαμβανομένης της πολύ καλύτερης περίθαλψης των γυναικών και των κοριτσιών– και πρόσφατες επιτυχίες σχετικά με την απαλλαγή επαρχιών από την καλλιέργεια παπαρούνας. Επίσης, τα κράτη μέλη μας έχουν δεσμευθεί να στηρίζουν την ενίσχυση του προγράμματος μας για την εκπαίδευση των αστυνομικών.

Τα ανωτέρω, όμως αποτελούν μόνο την αρχή. Πρέπει να τα εφαρμόσουμε στο πλαίσιο μιας συνεκτικής συμβολής της ΕΕ εντός μιας συντονισμένης διεθνούς ανταπόκρισης. Στον πυρήνα αυτής της ανταπόκρισης πρέπει να βρίσκεται η συνεργασία των Αφγανών με τον ΟΗΕ.

Το σχέδιο δράσης που συμφωνήθηκε από το Συμβούλιο τον Οκτώβριο μας δίνει αυτή τη δυνατότητα. Μαζί με τις προσπάθειες των ΗΠΑ και τις επιχειρήσεις ασφαλείας του ΝΑΤΟ, αποστέλλει ένα ηχηρό μήνυμα στην περιοχή και τη διεθνή κοινότητα για τη δέσμευσή μας. Βεβαίως, ευθυγραμμίζεται επίσης με τις προτεραιότητες που καθορίζονται από τον πρόεδρο Karzai, ιδίως στους τομείς της βελτιωμένης διακυβέρνησης και της δράσης κατά της διαφθοράς.

Το σχέδιο επιβεβαιώνει ότι θα συνεχίσουμε να θέτουμε βασικούς τομείς, όπως το κράτος δικαίου και τη γεωργία, στο επίκεντρο της δέσμευσής μας.

Ήδη βοηθούμε την κυβέρνηση να βελτιώσει τις δεξιότητες των διοικητών στην Καμπούλ. Τώρα θα ξεκινήσουμε να αναπτύσσουμε αυτές τις δεξιότητες σε όλες τις επαρχίες προκειμένου να βοηθήσουμε τον αφγανικό λαό να διαχειριστεί τις υποθέσεις του και να διασφαλίσουμε ότι η κυβέρνηση του παρέχει υπηρεσίες –και φαίνεται ότι τις παρέχει.

Το σχέδιο αποστέλλει το μήνυμα ότι θα στηρίξουμε την ενσωμάτωση των ανταρτών οι οποίοι προτίθενται να ανταποκριθούν στην έκκληση του προέδρου Karzai για συνεργασία με την κυβέρνησή του.

Η αποστολή της ΕΕ για την παρακολούθηση των εκλογών παρουσιάζει, επίσης, σήμερα την έκθεση της στην Καμπούλ και θα ήθελα να συγχαρώ τον κ. Bergman και την ομάδα του για το άριστο τους έργο υπό εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες. Θα διασφαλίσουμε τη συνέχεια, επειδή είναι σαφές ότι η αξιοπιστία της κυβέρνησης και του πολιτικού συστήματος βασίζονται στη συνολική αναθεώρηση του εκλογικού συστήματος.

Τέλος, αλλά ενδεχομένως το πιο σημαντικό, εκσυγχρονίζουμε τις επιτόπιες δομές μας στο Αφγανιστάν. Τα κράτη μέλη θα ευθυγραμμίσουν τις πολιτικές με τους πόρους στήριξης αυτών των πολιτικών και ελπίζω ότι θα υπάρξει το συντομότερο δυνατό συγχώνευση των αξιωματών του ειδικού απεσταλμένου της ΕΕ και του αρχηγού της αντιπροσωπείας της ΕΕ σε ένα αξίωμα. Αυτό θα μας βοηθήσει να οικοδομήσουμε μια συνεκτική προσέγγιση που θα μπορέσει να λειτουργήσει ως πρότυπο για άλλες περιοχές.

Επανερχόμενη στο Πακιστάν, θα ήθελα να αναφέρω ότι κύριο μέλημα και ενδιαφέρον μας είναι το Πακιστάν να αποτελέσει σταθερή δημοκρατία απαλλαγμένη από την τρομοκρατία και ικανή να συνεργαστεί με τους γείτονές της κατά κοινών απειλών.

Το σχέδιο δράσης το υπογραμμίζει αυτό και στηρίζεται στις υφιστάμενες δεσμεύσεις που πραγματοποιήθηκαν στη διάσκεψη κορυφής ΕΕ-Πακιστάν τον Ιούνιο, συμπεριλαμβανομένης της ανθρωπιστικής βοήθειας, της στήριξης για την ανοικοδόμηση, της συνδρομής προς την αστυνομία και τη δικαιοσύνη και της ενίσχυσης των δημοκρατικών θεσμών και της κοινωνίας των πολιτών με σκοπό τη βελτίωση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, καθώς και συμφωνίες για το εμπόριο και την κοινωνικοοικονομική ανάπτυξη. Θα εξακολουθήσουμε να στηρίζουμε την εφαρμογή των συστάσεων της αποστολής για την παρακολούθηση των εκλογών του 2008.

Το σχέδιο δράσης στηρίζεται από σημαντικό χρηματοδοτικό πόρο της Επιτροπής ύψους λίγο μικρότερου από 500 εκατομμύρια ευρώ έως το 2013, συν ένα δάνειο για ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές ύψους 100 εκατομμυρίων ευρώ από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, καθώς και από δεσμεύσεις για τη σύσφιγξη των εμπορικών και πολιτικών μας σχέσεων. Επίσης, το σχέδιο δράσης καθορίζει τον εντατικοποιημένο διάλογο σχετικά με όλα αυτά τα ζητήματα και θα πρέπει να υπάρξει μια δεύτερη διάσκεψη κορυφής το επόμενο έτος στο πλαίσιο της ισπανικής Προεδρίας.

Το σχέδιο δράσης καθιστά, επίσης, σαφές ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα αξιοποιήσει την εμπειρογνομοσύνη της σχετικά με την περιφερειακή ολοκλήρωση προκειμένου να βοηθήσει το Αφγανιστάν, το Πακιστάν και τους γείτονές τους να δώσουν ώθηση στις οικονομικές σχέσεις, ιδίως με την Ινδία. Δεν πρόκειται να βρεθεί λύση εν μία νυκτί για τις τρέχουσες εντάσεις, αλλά οφείλουμε να κάνουμε μια αρχή για την υπέρβαση της δυσπιστίας. Τα ενδεχόμενα οφέλη από αυτού του είδους την περιφερειακή συνεργασία όσον αφορά το εμπόριο και τις επενδύσεις θα μπορούσαν να επισκιάσουν οποιαδήποτε μπορούμε να κάνουμε ως Ευρωπαϊκή Ένωση.

Συμπερασματικά, η εφαρμογή του σχεδίου για το Αφγανιστάν και το Πακιστάν είναι βασική για τη μελλοντική μας συνδρομή σε αυτές τις χώρες. Πρόκειται για ένα κοινό εγχείρημα μεταξύ των κρατών μελών και των θεσμικών οργάνων της ΕΕ και αποτελεί το πρώτο του είδους του, το οποίο, εάν επιτύχει, θα μπορέσει να συμβάλει στη διαμόρφωση της διεθνούς πολιτικής αντιμετώπισης των κρίσεων, οι οποίες μέχρι στιγμής καθοριζόνταν σε σημαντικό βαθμό υπό στρατιωτικούς όρους.

Το σχέδιο δράσης συνιστά σημαντική δέσμευση όχι μόνο για το Αφγανιστάν και το Πακιστάν, αλλά και για όλη τη νότια και κεντρική Ασία. Ωστόσο, δεν αρκεί να παρουσιάζουμε μόνο ιδέες: χρειαζόμαστε τους κατάλληλους ανθρώπους και τις κατάλληλες δεξιότητες, που με τη σειρά τους χρειάζονται ασφάλεια για να εργαστούν. Απαιτείται μεγαλύτερη πολιτική συνδρομή από τις κυβερνήσεις υποδοχής και μεγαλύτερη συνοχή μεταξύ των δωρητών, και σε εσωτερικό επίπεδο μεταξύ των κρατών μελών.

Η νότια Ασία αντιμετωπίζει καθημερινά τον εξτρεμισμό, είτε στο πεδίο της μάχης στην επαρχία Helmand είτε στους δρόμους των πόλεων Peshawar, Λαχώρα και Rawalpindi. Δεν πρόκειται να αντιμετωπίσουμε αυτήν την κατάσταση μόνο μέσω στρατιωτικής δράσης, αλλά συμβάλλοντας επίσης στη δημιουργία ενός ασφαλούς περιβάλλοντος απαλλαγμένου από τις εντάσεις και τις ανισότητες που τροφοδοτούν τον εξτρεμισμό.

Η Ευρώπη έχει πολλά να προσφέρει από την εμπειρία μας. Το σχέδιο δράσης μάς παρέχει τη δυνατότητα αξιοποίησης αυτής της εμπειρίας προκειμένου να βοηθήσουμε άλλους και ελπίζω ότι το Κοινοβούλιο θα το στηρίξει.

Ιωάννης Κασουλίδης, *εξ ονόματος της Ομάδας PPE*. – (EN) Κυρία Πρόεδρε, στόχος στο Αφγανιστάν ήταν ο αγώνας κατά των Ταλιμπάν, οι οποίοι προσέφεραν ασφαλές καταφύγιο στην Αλ Κάιντα. Το Αφγανιστάν δεν αποτελεί πλέον καταφύγιο, ωστόσο οι αντάρτες των Ταλιμπάν δεν έχουν ακόμα νικήθει, επειδή αποδείχθηκε ότι η νίκη δεν μπορεί να επιτευχθεί μόνο με στρατιωτικά μέσα και ότι η υπερβολική στήριξη στη στρατιωτική δύναμη και τη θανάτωση ανταρτών ήταν αντιπαραγωγική.

Η αλλαγή στρατηγικής είναι προς όφελος της προστασίας του πληθυσμού, της δημιουργίας ικανότητας ασφάλειας για το Αφγανιστάν, της διευκόλυνσης της χρήσης διακυβέρνησης σε κεντρικό και, ιδίως, σε τοπικό επίπεδο και της προώθησης της ανάπτυξης. Σε αυτό το πλαίσιο, απαιτείται ενθάρρυνση μιας διαδικασίας συμφιλίωσης υπό αφγανική ηγεσία όσον αφορά εκείνα τα στρώματα των Ταλιμπάν που πέρασαν στην λάθος πλευρά λόγω ιδιαίτερων συνθηκών.

Το σχέδιο δράσης της ΕΕ ανταποκρίνεται σε όλες αυτές τις προκλήσεις και η ΕΕ μπορεί να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στις μη στρατιωτικές περιοχές. Ωστόσο, θα ανέμενα να δοθεί πολύ μεγαλύτερη έμφαση στο ζήτημα των ναρκωτικών –το αναφέρατε, κυρία υπουργέ– και να ειπωθούν σκληρότερα λόγια προειδοποίησης κατά της διαφθοράς και της κακής διακυβέρνησης.

Όσον αφορά το Πακιστάν: «ναι» στο σχέδιο δράσης. Και οι δύο υποθέσεις είναι αλληλένδετες και η επιτυχία της κάθε μίας εξαρτάται από την κοινή τους επιτυχία. Το Πακιστάν πρέπει να είναι σε θέση να αντιμετωπίσει επαρκώς την εισροή ανταρτών από το Αφγανιστάν. Τέλος, η διπλωματία είναι απαραίτητη προκειμένου η αιώνια δυσπιστία μεταξύ της Ινδίας και του Πακιστάν να μην σταθεί εμπόδιο στη συνολική επιτυχία.

Roberto Gualtieri, *εξ ονόματος της Ομάδας S&D*. – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κυρία Υπάτη Εκπρόσωπε, κυρίες και κύριοι, με αυτήν τη συζήτηση το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο προσπαθεί να συμβάλει στη συζήτηση για τον ρόλο της Ευρώπης σε μια περιοχή που είναι ζωτικής σημασίας για την ασφάλεια και τη σταθερότητα όλου του πλανήτη.

Η νέα στρατιωτική στρατηγική που ανακοινώθηκε από τον πρόεδρο Obama και που διατυπώθηκε ακόμη σαφέστερα στη δήλωση που ακολούθησε από τους υπουργούς Εξωτερικών των χωρών της ISAF, συνέδεσε την αποστολή νέων στρατευμάτων με τον πρωταρχικό στόχο της προστασίας του πληθυσμού και της ενίσχυσης των δυνατοτήτων των δυνάμεων ασφαλείας και των αφγανικών θεσμών. Αυτές οι ευπρόσδεκτες σημαντικές αλλαγές λαμβάνουν υπόψη το άσκοπο, θα έλεγα ακόμα και αντιπαραγωγικότητα, μιας συμβατικού τύπου στρατιωτικής επιχείρησης, η οποία θα επικεντρώνεται αποκλειστικά στην καταστολή της αντάρτικης δράσης των Ταλιμπάν.

Ωστόσο, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι αυτή η νέα πορεία είναι παραγωγική και σηματοδοτεί τη μετάβαση προς ένα ασφαλές Αφγανιστάν με ευημερία και σταθερότητα, και συνεπώς με αυτάρκεια, είναι αρκετά σαφές ότι η στρατιωτική διάσταση της επέμβασης της διεθνούς κοινότητας πρέπει να συνοδεύεται από αυξανόμενη δέσμευση στο αστικό και πολιτικό μέτωπο. Αφενός, πρέπει να προωθήσουμε την οικονομική ανάπτυξη και να ενισχύσουμε τους θεσμούς, τη διακυβέρνηση και το κράτος δικαίου και, αφετέρου, πρέπει να διευκολύνουμε τη διαδικασία της εσωτερικής συμφιλίωσης και να συμβάλουμε στη σταθεροποίηση της κατάστασης στο Πακιστάν.

Σε αυτόν τον τομέα πρέπει να αναλάβει ρόλο η Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Ευρώπη βοήθησε σημαντικά την περιοχή εδώ και κάποιο διάστημα: 1 δισεκατομμύριο ευρώ ετησίως στο Αφγανιστάν, 300 εκατομμύρια ευρώ στο Πακιστάν, η αποστολή EUPOL, η οποία πραγματοποιεί ανεκτίμητο έργο παρά τα προβλήματα επάνδρωσής της, η διεθνής αποστολή παρατήρησης και επίσης, βεβαίως, η συμμετοχή μεμονωμένων κρατών στην αποστολή της ISAF.

Παρ' όλα αυτά η ικανότητα της Ευρώπης να επιτύχει ουσιαστική διαφορά στην περιοχή φαίνεται να είναι αναμφισβήτητα μικρή λαμβανομένου υπόψη του όγκου ανθρώπινων και οικονομικών πόρων που έχει αφιερώσει. Για τον λόγο αυτόν, επιβάλλεται να ενισχύσουμε τη δέσμευσή μας, με άλλα λόγια, την ευρωπαϊκή καθοδήγηση, και να την καταστήσουμε συνεκτικότερη και αποτελεσματικότερη από την άποψη της πολιτικής στρατηγικής και της πολιτικής δέσμευσης. Από αυτήν την άποψη, το σχέδιο δράσης αποτελεί σημαντικό βήμα προόδου και η Ομάδα της Προοδευτικής Συμμαχίας των Σοσιαλιστών και Δημοκρατών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο το στηρίζει και απαιτεί την αυστηρή εφαρμογή του.

Παράλληλα, διερωτώμεθα εάν οι στόχοι που τίθενται στο σχέδιο απαιτούν επίσης την επισήμανση ad hoc μέτρων και ζητούμε να εξεταστεί η επέκταση των στόχων και η ενίσχυση των εργαλείων της αποστολής ESDP EUPOL. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι διατεθειμένο να προσφέρει τη στήριξή του στη δράση της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε όλα αυτά τα μέτωπα.

Pino Arlacchi, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (EN) Κυρία Πρόεδρε, βρισκόμαστε εδώ για να εξετάσουμε το σχέδιο δράσης της ΕΕ για το Αφγανιστάν και το Πακιστάν. Η Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου μου έδωσε την ευκαιρία να είμαι εισηγητής μιας νέας στρατηγικής για το Αφγανιστάν.

Χρειαζόμαστε μια νέα στρατηγική –ή ίσως χρειαζόμαστε γενικά μια στρατηγική– σε ό,τι αφορά τους πολίτες, επειδή μέχρι στιγμής η επέμβαση της ΕΕ σε αυτή τη χώρα δεν ήταν αρκετά συνεκτική και φαίνεται ότι είχε πολύ περιορισμένο αντίκτυπο. Φοβάμαι, κυρία Ashton, ότι δεν συμεριζόμαι την αρχική δήλωσή σας για το Αφγανιστάν, επειδή είναι πολύ γενική, πολύ γραφειοκρατική, καθόλου στοχοθετημένη –όπως το υφιστάμενο σχέδιο δράσης. Πιστεύω πως το Κοινοβούλιο πρέπει να συμβάλει προκειμένου να καταστεί αυτή η στρατηγική ισχυρότερη και συνεκτικότερη.

Ας συνδέσω όλες τις απαραίτητες πληροφορίες. Καταρχάς, πρέπει να δηλώσω ότι καθίσταται πολύ δύσκολο να λάβει κανείς έστω και τις βασικότερες πληροφορίες σχετικά με τα ποσά που έχουν δαπανηθεί από την ΕΕ στο Αφγανιστάν μετά την κατοχή του 2001, με το πού κατέληξε η ευρωπαϊκή βοήθεια και ποιο τμήμα αυτής μπορεί να αιτιολογηθεί. Γνωρίζουμε ότι σχεδόν 1 δισεκατομμύριο ευρώ δαπανάται ετησίως για το Αφγανιστάν, ποσό το οποίο είναι υψηλό. Το ΑΕΠ του Αφγανιστάν είναι μόλις 6,9 δισεκατομμύρια ευρώ. Συνεπώς, η βοήθειά μας προς τους πολίτες αντιστοιχεί σε περισσότερο από το 20 τοις εκατό του ετήσιου ΑΕΠ του Αφγανιστάν, ένας αριθμός ο οποίος μπορεί να αντιστρέψει την κατάσταση στη χώρα, εάν χρησιμοποιηθεί κατάλληλα.

Δεύτερον, η προσπάθειά μου για τη χάραξη νέας στρατηγικής για το Αφγανιστάν θα ξεκινήσει με μια προσπάθεια να διαπιστωθεί ποιο είναι και ποιο πρέπει να είναι το συμφέρον της ΕΕ στην περιοχή. Θα επικεντρώσω μέρος της έκθεσής μου στην εξάλειψη της καλλιέργειας παπαρούνας μέσω της στρατηγικής εναλλακτικής ανάπτυξης.

Jean Lambert, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (EN) Κυρία Πρόεδρε, θεωρώ ότι υπάρχουν συγκεκριμένα ζητήματα που πρέπει να επιδοκιμάσουμε στο σχέδιο δράσης, αλλά, όπως ορθά επεσήμαναν ορισμένοι συνάδελφοι, υπάρχουν ορισμένα ερωτήματα που δεν έχουν απαντηθεί.

Πιστεύω πως, όταν εξετάζουμε το ζήτημα, το εξετάζουμε πάντα υπό το πρίσμα του δικού μας προβλήματος και ορισμένες φορές τείνουμε να υποτιμούμε την καθημερινή πραγματικότητα των λαών στο Αφγανιστάν και το Πακιστάν όσον αφορά την πληθώρα θανάτων, τις στοχευμένες δολοφονίες του πληθυσμού των Hazara, για παράδειγμα, σε περιοχές του Πακιστάν, τις επιθέσεις κατά σχολείων κοριτσιών, κατά της αστυνομίας και τόσα άλλα περιστατικά.

Πρόσφατα μας περιέγραψαν την αφγανική αστυνομία ως ουσιαστικό στόχο επιθέσεων για τους Ταλιμπάν. Πιστεύω πως πολλοί από εμάς ακόμη διερωτώνται τι πραγματικά είχαμε κατά νου ότι θα επιτυγχάναμε με την επέμβαση μας. Από την άποψη της διεθνούς αντίδρασης, άκουσα με ευχαρίστηση την Επίτροπο να μιλά για ώθηση της συνεργασίας, πραγματοποιώντας ιδιαίτερη μνεία στην Ινδία. Η περιφερειακή προσέγγιση είναι σημαντική και ανυπομονώ να ακούσω πώς θα αντιμετωπίσουμε άλλες περιοχές πραγματικής έντασης, όπως το Κασμίρ, το οποίο, όπως μας ανέφερε τις προάλλες ο αφγανός πρέσβης, συνιστά πραγματικό πρόβλημα για οποιαδήποτε προσπάθεια των λαών στην περιοχή.

Επίσης πρέπει να εξετάσουμε, ιδίως στο Πακιστάν, ποια αποτελεσματική στήριξη προσφέρουμε όσον αφορά τις χιλιάδες εκτοπισμένων ανθρώπων και να διδαχθούμε από την έλλειψη συνδρομής μας στους εκτοπισμένους στα σύνορα Πακιστάν-Αφγανιστάν κατά το παρελθόν προκειμένου να αναπληρωθεί το κενό. Ως εκ τούτου, χρειάζεται να δώσουμε ιδιαίτερη προσοχή στην εκπαίδευση και επίσης στην ικανοποίηση των αναγκών του πληθυσμού που μεριμνούν και για αυτούς τους εκτοπισμένους ανθρώπους.

Charles Tannock, εξ ονόματος της Ομάδας ECR. – (EN) Κυρία Πρόεδρε, δεν έχουμε την πολυτέλεια να αφήσουμε τη στρατιωτική αποστολή NATO-ISAF να αποτύχει. Με την επαρκή πολιτική βούληση, τον κατάλληλο στρατιωτικό εξοπλισμό και μεγαλύτερο αριθμό επιτόπιων στρατευμάτων από όλα τα κράτη μέλη, το NATO μπορεί να νικήσει τους Ταλιμπάν και, φυσικά, αυτό πρέπει να συνδυαστεί επίσης με εκστρατείες με σκοπό να κερδίσουμε τις καρδιές των ανθρώπων. Όμως, το γειτονικό Πακιστάν αποτελεί ενδεχόμενη καταστροφή –ένα κράτος που διαθέτει πυρηνικά όπλα και μαστίζεται από τον ισλαμικό ριζοσπαστισμό, τη διαφθορά και την αδύναμη ηγεσία, το οποίο, ωστόσο πρέπει να βοηθήσουμε για στρατηγικούς λόγους.

Βέβαια, για παράδειγμα, εδώ και καιρό υπάρχουν υποψίες ότι στοιχεία της πακιστανικής ISA στηρίζουν σιωπηρά τους αφγανούς Ταλιμπάν και μόλις τώρα συνειδητοποιούν με απροθυμία τους εσωτερικούς κινδύνους μιας τέτοιας προσέγγισης. Ο κίνδυνος που δημιουργεί το Πακιστάν, ιδίως μέσω της υπόθαλψης τρομοκρατών, για την Ινδία μέσω του Κασμίρ αποτελεί επίσης σοβαρό κίνδυνο για όλη την περιοχή.

Για να συνεχίσει το Πακιστάν να δέχεται στρατιωτική βοήθεια από χώρες της ΕΕ για επιχειρήσεις καταστολής εξεγέρσεων κατά τρομοκρατών που συμετέχουν στην τζιχάντ, καθώς και οικονομική βοήθεια από την ΕΕ, πρέπει να παράσχει ισχυρές εγγυήσεις ότι αυτή η βοήθεια δεν θα διοχετευθεί στην ενίσχυση των συμβατικών του δυνάμεων στα σύνορα με την Ινδία.

Τέλος, η αστάθεια του Πακιστάν και του Αφγανιστάν έρχεται σε τρομερή αντίθεση με τη σταθερότητα και τη μετριοπάθεια του δημοκρατικού συμμάχου και εταίρου μας, της Ινδίας, η οποία αξίζει την πλήρη στήριξη της ΕΕ.

Willy Meyer, *εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL*. – (ES) Κυρία Πρόεδρε, κυρία Αντιπρόεδρε, η Ομάδα μου ποτέ δεν στήριξε τη στρατηγική του τέως προέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών, κ. Bush, όσον αφορά το Αφγανιστάν. Ποτέ δεν την στηρίξαμε και ο χρόνος μας δικαίωσε.

Το Αφγανιστάν έχει επί του παρόντος μια διεφθαρμένη, παράνομη κυβέρνηση, υπάρχουν αθώα θύματα και η κατάσταση των γυναικών δεν έχει αλλάξει καθόλου. Συνεπώς, θα ήταν λογικό να υπάρξει αλλαγή στρατηγικής και λυπούμαστε για το γεγονός ότι ο πρόεδρος Obama επέλεξε τη στρατιωτική λύση και προτιμάται να αναπτύξει επιπλέον 30 000 στρατεύματα. Πιστεύω πως η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν πρέπει να ακολουθήσει αυτήν την πρακτική, επειδή υφίσταται πραγματικός κίνδυνος δημιουργίας ενός νέου Βιετνάμ στο Αφγανιστάν τον 21ο αιώνα.

Στο Αφγανιστάν η ιστορία έδειξε ότι δεν μπορεί να υπάρξει στρατιωτική λύση. Η συνεργασία πρέπει να αυξηθεί και όλες οι προσπάθειες για την εξεύρεση διπλωματικής λύσης πρέπει να εντατικοποιηθούν. Στην ίδια τη ζώνη των συγκρούσεων και σε γεωστρατηγικούς όρους πρέπει να επιλέξουμε τον σεβασμό του διεθνούς δικαίου μέσω εσωτερικών λύσεων στο Αφγανιστάν.

Nicole Sinclair, *εξ ονόματος της Ομάδας EFD*. – (EN) Κυρία Πρόεδρε, πριν από μερικές εβδομάδες είχα τη χαρά να συναντήσω ορισμένες δυνάμεις του Ηνωμένου Βασιλείου που επέστρεφαν από το Αφγανιστάν και επανειλημμένα άκουσα την ίδια ιστορία, ήτοι ότι δεν ήταν κατάλληλα εξοπλισμένες. Παρόλα αυτά το Ηνωμένο Βασίλειο πληρώνει 45 εκατομμύρια βρετανικές λίρες ημερησίως σε αυτόν τον διεφθαρμένο θεσμό. Μέρος αυτού του ποσού θα μπορούσε να δαπανάται καλύτερα για τον εξοπλισμό των δυνάμεών μας στο Αφγανιστάν, οι οποίες ουσιαστικά εκπαιδεύουν τις αφγανικές αστυνομικές δυνάμεις κλπ.

Όπως πολύ σωστά επεσήμαναν ορισμένοι από εσάς, πρόκειται για μια σημαντική περιοχή του κόσμου και μια σημαντική περιοχή στην οποία ενδεχομένως να πρέπει να σημειώσουμε πρόοδο.

Το πρόβλημα που προσωπικά εντοπίζω είναι η έλλειψη εμπειρίας της Ύπατης Εκπροσώπου για θέματα εξωτερικής πολιτικής, της Cathy μεταφέρω-την-ευθύνη Ashton, αναμφίβολα καλοπληρωμένης, βέβαια. Χρειαζόμαστε κάποιον πιο έμπειρο. Δεν έχει καμία εμπειρία στο υπουργείο Εξωτερικών, ποτέ δεν ήταν υπουργός Εξωτερικών και δεν νομίζω ότι ποτέ εργάστηκε έστω και με καθεστώς μερικής απασχόλησης σε ταξιδιωτικό γραφείο. Σας παρακαλώ! Πρόκειται για ένα ευαίσθητο αξίωμα, για μια θέση που απαιτεί την αλλαγή προς το καλύτερο και εκείνη απλά δεν έχει την κατάλληλη εμπειρία.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, εκ πρώτης όψεως τα συμπεράσματα του Συμβουλίου για το Αφγανιστάν φαίνεται να αποτελούν θετική αντίθεση προς τη φιλοπόλεμη στάση των Ηνωμένων Πολιτειών και του Ηνωμένου Βασιλείου. Μετά από προσεκτική εξέταση, διαπιστώνεται ότι πρόκειται ουσιαστικά για έναν συνδυασμό αφέλειας και συνενοχής στις μεθόδους τους. Το Συμβούλιο είναι παντελώς αφελές όταν προσπαθεί να φυτέψει το ευαίσθητο άνθος της δυτικής δημοκρατίας στο αφιλόξενο έδαφος του αφγανικού φυλετισμού. Οι κάθετες διατρέσεις στην κοινωνία και η κυριαρχία της φυλετικής πίστης έναντι της προσωπικής κρίσης θα καθιστούσαν κάτι τέτοιο αδύνατο. Θέλει να εξαλείψει τη διαφθορά, αλλά απλά δεν κατανοεί ότι το γραφειοκρατικό πρότυπο της αντικειμενικής κρίσης και των οικονομικών αποφάσεων και των αποφάσεων σχετικά με τους πόρους δεν θα είχε καμία πιθανότητα να τύχει σεβασμού. Αυτό δεν οφείλεται στο ότι οι Αφγανοί είναι εγγενώς ανέντιμοι, αλλά στο ότι η φυλετική αφγανική κοινωνία θεωρεί αυταπόδεικτη αξία τη μέριμνα του καθενός για την οικογένεια και τη φυλή του.

Το Συμβούλιο επιθυμεί να αντιμετωπίσει την παραγωγή παπαρούνας. Ωστόσο, η απομάκρυνση των Ταλιμπάν από την κυβέρνηση δεν ήταν ο καλύτερος τρόπος μείωσης της παραγωγής. Η κυβέρνηση των Ταλιμπάν τη μείωσε κατά 90%, αλλά μετά την εισβολή στο Αφγανιστάν το Αφγανιστάν αποτελεί και πάλι τον κορυφαίο παραγωγό οπίου παγκοσμίως. Σύμφωνα με την έκθεση, «η ανασφάλεια στο Αφγανιστάν δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί μόνο με στρατιωτικά μέσα.» Αυτό μπορεί να σημαίνει μόνο ότι η στρατιωτική δράση αναλαμβάνει να διαδραματίσει ένα νόμιμο ρόλο. Κατά την άποψη μου αυτό δεν ισχύει. Κατά τη διάρκεια του 19ου και 20ου αιώνα είχαμε τρεις αποτυχημένους πολέμους στο Αφγανιστάν –πραγματικά θα έπρεπε να είχαμε μάθει το μάθημά μας.

Οι Ταλιμπάν καταπιέζουν τις γυναίκες, περιφρονούν τη δημοκρατία και δολοφονούν βρετανούς στρατιώτες: πρόκειται για μια παντελώς δυσάρεστη οργάνωση. Θα μπορούσαμε, όμως να σταματήσουμε αύριο τις δολοφονίες βρετανών και συμμάχων στρατιωτών αποσύροντας τα στρατεύματά μας. Πρόκειται για έναν δολοφονικό, άσκοπο πόλεμο, ο οποίος απλά δεν μπορεί να κερδηθεί.

Jose Ignacio Salafranca Sanchez-Neyra (PPE). – (ES) Κυρία Πρόεδρε, πρόβλημα στο Αφγανιστάν δεν αντιμετωπίζουν μόνο οι Ηνωμένες Πολιτείες αλλά και η διεθνής κοινότητα. Ο πρόεδρος Obama χρειάστηκε τρεις μήνες για να χαράξει συνολική στρατηγική μετά την ανησυχητική έκθεση του στρατηγού McChrystal.

Είναι ευρέως γνωστό ότι η νέα στρατηγική αφορά τη βραχυπρόθεσμη ενίσχυση της στρατιωτικής παρουσίας, την απόσυρση το 2011, τη σταδιακή μεταφορά πτυχών της ασφάλειας στις αφγανικές δυνάμεις, τον καλύτερο συντονισμό μεταξύ πολιτικών και στρατιωτικών προσπαθειών και την επικέντρωση σε μεγάλες πόλεις.

Αυτή τη στιγμή, κυρία Ashton, η σημαντική πρόκληση αφορά τη διατύπωση και την επισημάνση μιας ευρωπαϊκής αντίδρασης, κυρίως στη διάσκεψη του Λονδίνου. Στη δήλωσή σας αναφέρατε δύο λέξεις κλειδιά. Αναφέρατε ότι η αντίδρασή μας πρέπει να συντονιστεί με άλλους διεθνούς οργανισμούς και ότι στηρίζουμε τον συντονισμό με τα Ηνωμένα Έθνη. Επίσης, αναφέρατε ότι η αντίδρασή μας πρέπει να είναι συνεκτική.

Έχω δύο σχόλια, εν προκειμένω, κυρία Ashton. Το 2005 είχα το προνόμιο να ηγούμαι μιας αποστολής του Κοινοβουλίου για την παρακολούθηση των εκλογών και είχα την ευκαιρία να συναντήσω τον επικεφαλής της Διεθνούς Δύναμης Αρωγής για την Ασφάλεια (ISAF), υποστράτηγο Graziano, του οποίου η θητεία στην Προσωρινή Δύναμη των Ηνωμένων Εθνών στο Λίβανο (UNIFIL) πλησιάζει στο τέλος της. Οι 44 χώρες της ISAF σήμερα (28 εξ αυτών αποτελούν μέλη του NATO) συνιστούν μια ετερογενή δύναμη η οποία δεν παρέχει αποτελεσματική αντίδραση στον υφιστάμενο αγώνα κατά των ανταρτών.

Το δεύτερο ζωτικό σημείο, κυρία Ashton, είναι ότι ένας πόλεμος δεν μπορεί να κερδηθεί –και αυτήν τη στιγμή εξελίσσεται πόλεμος στο Αφγανιστάν– χωρίς να έχουμε με το μέρος μας, με το μέρος της διεθνούς συμμαχίας τον άμαχο πληθυσμό. Πιστεύω, κυρία Ashton, πως ένας από τους κύριους στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να είναι η επικέντρωση των προσπαθειών μας, οι οποίες αφορούν 1 δισεκατομμύριο ευρώ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προκειμένου να διασφαλίσουμε ότι έχουμε με το μέρος μας τον άμαχο πληθυσμό.

Richard Howitt (S&D). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να ξεκινήσω σήμερα ενθυμούμενος τον υποδεκαεά Adam Drane, 23 ετών, του βασιλικού αγγλικού συντάγματος από το Bury St Edmunds της εκλογικής μου περιφέρειας, ο οποίος σκοτώθηκε στην επαρχία της Helmand στις 7 Δεκεμβρίου, το 100ο μέλος των βρετανικών ενόπλων δυνάμεων που σκοτώνεται φέτος.

Οι σκέψεις μας πρέπει να βρίσκονται κοντά στην οικογένεια του Adam και σε όλες εκείνες τις οικογένειες στην Ευρώπη, το Αφγανιστάν και το Πακιστάν που υπέστησαν τέτοια απώλεια.

Υπό το πρίσμα τέτοιων θυσιών, εμείς εδώ σε αυτό το Σώμα έχουμε το καθήκον να διασφαλίσουμε ότι θα πράξουμε ό,τι είναι δυνατό προκειμένου να προωθήσουμε την ειρήνη και την ευημερία στο Αφγανιστάν. Εάν θέλουμε να αντιμετωπίσουμε σοβαρά τις νέες αλλαγές της Λισαβόνας και μια κατάλληλη κοινή ευρωπαϊκή εξωτερική πολιτική, δεν υπάρχει άλλο μέρος όπου η κατάσταση να επείγει τόσο πολύ και να μπορούμε να αποδείξουμε ότι μπορούμε να το κάνουμε όσο το έδαφος του Αφγανιστάν: πρώτον, διασφαλίζοντας την κατάλληλη ευθυγράμμιση των δραστηριοτήτων των μεμονωμένων κρατών μελών σε αυτήν τη νέα στρατηγική και, δεύτερον, χαιρετίζοντας τη σημερινή δέσμευση της Υπατης Εκπροσώπου Ashton για τη θέσπιση της ισχυρής θέσης ενός νέου εκπροσώπου με διπλή ιδιότητα στο Αφγανιστάν στις αρχές του νέου έτους. Αυτό αποτελεί τόσο τη λυδία λίθο για την αποτελεσματικότερη λειτουργία της ΕΕ στο πλαίσιο της Συνθήκης όσο και δείκτη της μελλοντικής μας αποφασιστικότητας για το Αφγανιστάν.

Τέλος, σε συνδυασμό με τα ανωτέρω, τα κράτη μέλη πρέπει να διασφαλίσουν ότι η EUPOL θα προσλάβει τους 400 αστυνομικούς που της υποσχέθηκαν –αυτό είναι απολύτως αναγκαίο προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι αφγανικές υπηρεσίες επιβολής του νόμου μπορούν να επιτελέσουν κατάλληλα το έργο τους.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να καταστήσω σαφές εξ αρχής ότι διαφωνώ κάθετα με τα σχόλια που μόλις διατύπωσε η κ. Sinclair κατά της κ. Ashton.

Κυρία Πρόεδρε, ένα στα τέσσερα παιδιά δεν φτάνει στην ηλικία των πέντε ετών στο Αφγανιστάν, μια χώρα η οποία χαρακτηρίζεται από κοινωνικό έλλειμμα και έλλειμμα στον τομέα της υγείας, στα οποία μπορούν να προστεθούν το δημοκρατικό έλλειμμα και, πάνω από όλα, το έλλειμμα ασφάλειας. Η πιθανότητα αναμέτρησης με το Πακιστάν παρέχει κίνητρο στους Ταλιμπάν για κινητοποίηση και επισημαίνει την ανάγκη αντιμετώπισης των προβλημάτων του Αφγανιστάν υπό το πρίσμα της περιφερειακής προοπτικής. Σε αυτό πρέπει να προστεθεί και το γεγονός ότι η αδυναμία αντιμετώπισης της κατάστασης μόνο με στρατιωτικά μέσα προκαθορίζει την ανάληψη ειδικού ρόλου για την Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία διαθέτει εκτεταμένα μέσα.

Το NATO, το οποίο είναι πρωταρχικά αρμόδιο για τη στρατιωτική πτυχή, φθάνει στα όριά του ενώπιον της αφγανικής πρόκλησης. Η ανθρωπιστική δράση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα μέσα της για τη συνεργασία και την ανάπτυξη και

η αποτελεσματικότερη διπλωματία της σίγουρα δεν αποτελούν εγγύηση για την επιτυχία, αλλά χωρίς τη στήριξη της η δράση του NATO είναι καταδικασμένη να αποτύχει.

Ένας νέος συνδυασμός όλων αυτών των στοιχείων θα οδηγήσει –πρέπει να ελπίζουμε– σε μια περισσότερα υποσχόμενη προοπτική για τους αφγανούς πολίτες.

Αν και η ευθύνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην παρούσα κατάσταση είναι μεγάλη, η ευθύνη του Αφγανιστάν, το οποίο παραμένει εξαιρετικά διαφθαρμένο, διαιρεμένο και αποδιοργανωμένο, είναι τεράστια.

Ας μην ξεχνάμε ότι η εταιρική σχέση που προσφέρεται στο Αφγανιστάν μπορεί να επιτύχει μόνο εάν στηρίξει επαρκής αριθμός πολιτών την ανοικοδόμηση της χώρας. Αν και πρόκειται για τεράστιο έργο, αυτό δεν αποτελεί λόγο για να επαναπαυθούμε και να αφήσουμε τις χώρες βορά σε κάθε λογής φονταμενταλιστές.

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Κυρία Πρόεδρε, ναι, θα πρέπει να βγούμε από την παγίδα του Αφγανιστάν στην οποία πέσαμε εξαιτίας της πολιτικής του George Bush. Ωστόσο, το ερώτημα δεν είναι τότε αλλά πώς θα αναχωρήσουμε από το Αφγανιστάν.

Εάν δεν διερευνηθούν τα αμέτρητα σφάλματα που διεπράχθησαν από τη διεθνή κοινότητα, κινδυνεύουμε να χάσουμε παντελώς την εμπιστοσύνη και τη στήριξη του αφγανικού λαού προς όφελος των Ταλιμπάν. Η στρατιωτικοποίηση της ανθρωπιστικής και αναπτυξιακής βοήθειας πρέπει να σταματήσει, επειδή δημιουργεί σύγχυση στο μυαλό των ανθρώπων και ανυποληψία όσον αφορά τους ΜΚΟ.

Πρέπει να στηριχτούμε περισσότερο στην αναδυόμενη κοινωνία των πολιτών και στους Αφγανούς μεταρρυθμιστές. Για ποιο λόγο βρίσκεται η Ευρώπη στο Αφγανιστάν; Επειδή το είπαν οι Ηνωμένες Πολιτείες ή για να ελευθερώσει τη χώρα από τον σκοταδισμό και τη βία; Πρέπει να ενισχύουμε τις πιο αποτελεσματικές αφγανικές δομές, να δώσουμε προτεραιότητες στις δημόσιες επενδύσεις –εκπαίδευση, υγεία και μεταφορές– και να στηρίξουμε τη χρηστή διακυβέρνηση των τοπικών εξουσιών, καθώς ο πολιτισμός αυτών των χωρών απαιτεί να αναλογιστούμε την καταλληλότητα του εθνικού κράτους. Η Ευρώπη πρέπει, για παράδειγμα, να στηρίξει την Habiba Sarabi, την διοικητή της επαρχίας Bamiyan. Ο διορισμός της είναι ο πρώτος στην ιστορία αυτής της χώρας όπου, όπως θυμάστε, πήγαμε το 2001 προκειμένου να βοηθήσουμε τον γυναικείο πληθυσμό.

Geoffrey Van Orden (ECR). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, διαβάζοντας το σχέδιο δράσης της ΕΕ για το Αφγανιστάν και το Πακιστάν, φαντάζεται κανείς ότι όλη η κατάσταση εξαρτάται από τη δράση της ΕΕ.

Θεωρώ ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα μπορούσε να συμβάλει με χρήσιμο και πρακτικό τρόπο, όμως αυτή η συμβολή πρέπει να τεθεί στο πλαίσιο της ευρύτερης διεθνούς προσπάθειας και να επικεντρωθεί σε συγκεκριμένες δραστηριότητες στις οποίες η συμμετοχή της ΕΕ ενδέχεται να προσθέσει πραγματική αξία. Το θέμα είναι πολύ σοβαρό για να κάνει φιγούρα η ΕΕ. Σε ένα κείμενο μεγαλύτερο των δώδεκα σελίδων συνάντησα μόνο τέσσερις σύντομες αναφορές στις Ηνωμένες Πολιτείες και, πράγμα ίσως ακόμα πιο σημαντικό, μόνο μία στο NATO, ενώ εν τέλει η αποστολή ISAF του NATO είναι εκείνη η οποία βρίσκεται στο επίκεντρο όλων των επιτυχημένων εγχειρημάτων.

Χωρίς ασφάλεια και σταθερότητα δεν είναι δυνατή η διασφάλιση της χρηστής διακυβέρνησης ή οποιουδήποτε ουσιαστικού προγράμματος ανοικοδόμησης και ανάπτυξης.

Από την άποψη των πολιτών, οι ευρωπαϊκές χώρες και η ίδια η ΕΕ έχουν διοχετεύσει 8 δισεκατομμύρια ευρώ στο Αφγανιστάν από το 2001, ωστόσο αυτό το τεράστιο ποσό φαίνεται να μην έχει κάνει μεγάλη διαφορά –έχουμε ιδέα ποιο μέρος αυτού του ποσού πήγε χαμένο;

Χρειάζεται να καταρτιστεί ένα ολοκληρωμένο διεθνές σχέδιο για το Αφγανιστάν και το Πακιστάν, αλλά αναμένω να δω πού εντάσσεται η συμβολή της ΕΕ σε αυτήν την ευρύτερη διεθνή δέσμευση.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, σήμερα, μετά από οκτώ έτη, όλοι ουσιαστικά γνωρίζουμε ότι η προηγούμενη στρατηγική για το Αφγανιστάν που βασίστηκε στις στρατιωτικές δυνάμεις έχει αποτύχει. Η ανισορροπία μεταξύ, αφενός, των στρατιωτικών επιχειρήσεων και, αφετέρου, των ανεπαρκών πόρων για πολιτικούς σκοπούς εμποδίζει οποιαδήποτε βελτίωση στις συνθήκες διαβίωσης στο Αφγανιστάν.

Συνεπώς, το σημαντικότερο μήνυμα της Συνομοσπονδιακής Ομάδας της Ευρωπαϊκής Ενωτικής Αριστεράς - Αριστεράς των Πρασίνων των Βορείων Χωρών είναι ότι χρειαζόμαστε μια ριζοσπαστική αλλαγή στη στρατηγική. Χρειαζόμαστε μια ριζοσπαστική αλλαγή στη στρατηγική, η οποία πρέπει να απομακρυνθεί από τη στρατιωτική δράση και, πάνω από όλα, να κατευθυνθεί προς μια πιο ανθρωποκεντρική στρατηγική. Σαράντα τοις εκατό των Αφγανών είναι άνεργοι και περισσότεροι από τους μισούς ζουν σε απόλυτη φτώχεια χωρίς υγειονομική περίθαλψη ή επαρκή εκπαίδευση. Η προσοχή πρέπει να εστιαστεί στο κοινωνικό ζήτημα και αυτό προσδοκώ από το Συμβούλιο, την Επιτροπή και όλους τους εμπλεκόμενους παράγοντες.

Αυτό, βέβαια, περιλαμβάνει την ενίσχυση της χρηστής διακυβέρνησης, την ενίσχυση της γεωργίας και την ενσωμάτωση των πρώην μαχητών Ταλιμπάν. Ωστόσο, ειλικρινά σας δηλώνω ότι: εάν φτάσουμε μόνο στα μισά της πορείας και βασιστούμε εκ νέου στις στρατιωτικές δυνάμεις, θα σταταλήσουμε τις ευκαιρίες μας. Ο χρόνος τελειώνει!

Philippe Juvin (PPE). – (FR) Κυρία Πρόεδρε, πιστεύω πως πρέπει να αναπτύξουμε ορισμένες απλές ιδέες όσον αφορά αυτά τα εξαιρετικά περίπλοκα ζητήματα.

Το πρώτο ερώτημά μου είναι απλό: Για ποιον λόγο πήγαμε στο Αφγανιστάν; Πήγαμε στο Αφγανιστάν με έναν στόχο: να διαλύσουμε τα στρατόπεδα εκπαίδευσης της Αλ Κάιντα, τη βάση στήριξης της διεθνούς τρομοκρατίας, τα οποία απειλούσαν και εμάς και τη σταθερότητα της περιοχής. Σήμερα, αυτά τα στρατόπεδα δεν υφίστανται πλέον.

Η δεύτερη παρατήρηση μου αφορά το γεγονός ότι δυστυχώς, είτε μας αρέσει είτε όχι, τα στρατεύματα της Δύσης που βρίσκονται στο Αφγανιστάν θεωρούνται ολοένα και περισσότερο δυνάμεις κατοχής παρά φιλικές δυνάμεις. Αυτό αποτελεί ένα τεράστιο, καθημερινό πρόβλημα που πρέπει να έχουμε κατά νου. Καλώ όσους έχουν αντιθετική άποψη να πάνε να δουν τι συμβαίνει σε αυτήν τη χώρα.

Το τρίτο σημείο αφορά τη σημαντική επιδείνωση της κατάστασης ως προς την ασφάλεια. Το 2004 μπορούσε κανείς να περπατήσει στην Καμπούλ. Σήμερα, η Καμπούλ αποτελεί ένα τεράστιο οχυρωμένο στρατόπεδο. Ως εκ τούτου, η αδυναμία μας να διδαχθούμε από την επιχειρησιακή αποτυχία στην περιοχή και εν τέλει η εφαρμογή μόνο παλαιών μεθόδων μάς οδηγεί στην επανάληψη αυτών των αποτυχιών.

Ποιες είναι οι επιπτώσεις όλης αυτής της κατάστασης; Πιστεύω, πράγματι, πως πρέπει να αναγνωριστεί ότι εξαρθώσαμε την Αλ Κάιντα – αυτό αποτελεί γεγονός – και πρέπει να αποχωρήσουμε. Μπορούμε να αποσυρθούμε άμεσα σήμερα; Όχι, γιατί η απόσυρσή μας θα προκαλέσει αναμφίβολα χάος και θα οδηγήσει ίσως στην επιστροφή αυτών των στρατοπέδων τα οποία πολεμούμε. Η απόσυρσή μας, συνεπώς, πρέπει να υλοποιηθεί υπό ορισμένους όρους.

Καταρχάς, όπως όλοι γνωρίζουν, πρέπει να παραδώσουμε τα κλειδιά στους ίδιους τους Αφγανούς: πρέπει να διασφαλίσουμε ότι η σύγκρουση αποτελεί σύγκρουση των Αφγανών. Δεύτερον, πρέπει να καθιερωθεί διάλογος με όλους τους στασιαστές, και να σημειωθεί ότι δεν είπα «με τους Ταλιμπάν», επειδή ο όρος «Ταλιμπάν» είναι πολύ περιοριστικός. Τρίτον, πρέπει να γίνει αποδεκτό ένα κοινωνικό επίπεδο το οποίο δεν είναι τέλει. Ας μην θεωρούμε ότι τα ευρωπαϊκά κριτήρια είναι κριτήρια που πρέπει να εφαρμοστούν στο Αφγανιστάν. Πρέπει να το δεχτούμε αυτό.

Κυρία Πρόεδρε, είναι πάντα δυσκολότερο να λήξει μια στρατιωτική επιχείρηση παρά να ξεκινήσει και για να μπορέσουμε να την σταματήσουμε, πρέπει να λάβουμε υπόψη τον αρχικό στόχο, δηλαδή τη διάλυση των στρατοπέδων της Αλ Κάιντα. Αυτό έχει πραγματοποιηθεί σήμερα.

Ana Gomes (S&D). – (PT) Το Συμβούλιο δηλώνει ότι η κατάσταση στο Αφγανιστάν και το Πακιστάν έχει άμεσο αντίκτυπο στην Ευρώπη. Αυτό είναι, πράγματι, το βασικό μήνυμα που πρέπει να μπορέσουμε να περάσουμε με ειλικρίνεια και θάρρος στους ευρωπαίους πολίτες. Εν προκειμένω, επιδοκιμάζω το νέο σχέδιο δράσης της ΕΕ για το Αφγανιστάν και το Πακιστάν, το οποίο περιλαμβάνει την επένδυση σε ένα τεράστιο πρόγραμμα ανάπτυξης ικανοτήτων σε όλα τα επίπεδα της αφγανικής διοίκησης.

Η αποτελεσματική εφαρμογή αυτού του σχεδίου δράσης, ως μέσο ενοποίησης των ευρωπαϊκών προσπαθειών στο Αφγανιστάν, είναι ο μόνος τρόπος για να συμβάλουμε στην οικοδόμηση του κράτους που είναι αναγκαία για να τερματιστεί ο πόλεμος και η υπανάπτυξη. Η Ευρώπη δεν μπορεί να εγκαταλείψει τους Αφγανούς και δεν βρίσκεται εκεί επειδή το αποφάσισαν οι Αμερικανοί. Η διεθνής στρατιωτική και πολιτική παρουσία θα συνεχίσει να είναι αναγκαία στην περιοχή για πολλά έτη ακόμα.

Συμπερασματικά, καταδικάζω απερίφραστα την απόφαση της γαλλικής κυβέρνησης για εξαναγκαστικό επαναπατρισμό των Αφγανών που είχαν διαφύγει τον πόλεμο στη χώρα τους.

Reinhard Butikofer (Verts/ALE). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, αυτό που σίγουρα δεν χρειαζόμαστε στο πλαίσιο αυτής της πικρής πραγματικότητας που βιώνουμε στο Αφγανιστάν, είναι οι πομπώδεις λόγοι. Λέγοντας αυτό κοιτάω προς εσάς, βαρόνη Ashton. Αναφερθήκατε στα κράτη μέλη που συμμετέχουν στην αποστολή εκπαίδευσης της αστυνομίας της EUPOL. Ισχύει πραγματικά κάτι τέτοιο; Εάν ναι, πώς γίνεται να μην έχουν καν ακόμα προσληφθεί οι 400 αστυνομικοί; Αυτό αποτελεί συνδυασμό υποκρισίας και παραλογισμού. Είμαστε ειλικρινείς στις δηλώσεις μας;

Πριν από δυο χρόνια η Ευρωπαϊκή Επιθεώρηση Ασφάλειας δήλωσε ότι ο μικρός αριθμός εκπαιδευτών της αστυνομίας θέτει υπό αμφισβήτηση την πραγματική δέσμευση της Ευρώπης. Για ποιον λόγο δεν χρηματοδοτούμε τους εκπαιδευμένους αστυνομικούς προκειμένου να αποτραπεί η συμπαράταξή τους με τους πολέμαρχους ή τους

Ταλιμπάν; Δεν θα κόστιζε ακριβά και θα ήταν πολύ αποτελεσματική ενέργεια. Έχω την εντύπωση, βάρωνη Ashton, ότι η Ευρώπη είναι γεμάτη από πομπώδη λόγια, αλλά οι πράξεις της είναι ντροπιαστικά μικρές και ανεπαρκείς.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, ο τίτλος που επιλέχθηκε, δηλαδή «ένα νέο σχέδιο δράσης για το Αφγανιστάν και το Πακιστάν» είναι ο κατάλληλος. Ωστόσο, αυτό που παρουσιάστηκε εδώ μου φαίνεται περισσότερο σαν δύο ξεχωριστά σχέδια δράσης που παρουσιάστηκαν το ένα μετά το άλλο.

Υποστηρίζω ουσιαστικά όσα ειπώθηκαν για τις δύο χώρες. Όσον αφορά το Αφγανιστάν, ελπίζω ότι έχουμε διδαχθεί από τα σφάλματα του παρελθόντος και ότι θα προσαρμόσουμε αντίστοιχα τις πολιτικές και τις δομές μας. Όσον αφορά το Πακιστάν, χαίρομαι για το γεγονός ότι η νέα πολιτική θεωρείται συνέχεια της έκθεσής μου για την παρακολούθηση των εκλογών. Σχετικά με τις χώρες στις οποίες έχουμε διαξαγάγει αποστολές για την παρακολούθηση των εκλογών, θεωρώ ορθό να ενσωματώσουμε τις συστάσεις μας στις συγκεκριμένες πολιτικές μας που αφορούν αυτές τις χώρες.

Όσον αφορά την αντίδραση του Συμβουλίου και της Επιτροπής σε αυτή τη συζήτηση, θα ήθελα περαιτέρω διευκρινίσεις σχετικά με την κοινή στρατηγική για αυτές τις δύο χώρες, καθώς πρέπει να αναγνωρίσουμε, για παράδειγμα, πως σε αυτήν την περιοχή υπάρχουν σύνορα ενός χιλιομέτρου τα οποία δεν μπορούν να ελεγχθούν κατάλληλα σε καμία από τις δύο πλευρές, ενώ οι πολιτικές που εφαρμόζουμε στη μία πλευρά των συνόρων θα έχουν άμεσες επιπτώσεις στην άλλη πλευρά. Συνεπώς, ποιες δομές θέλουμε πραγματικά να δημιουργήσουμε; Πώς θέλουμε να θεσπίσουμε τον διάλογο μεταξύ της αφγανικής και της πακιστανικής κυβέρνησης; Πώς μπορούμε να διασφαλίσουμε ότι οι πολιτικές μας γίνονται αποδεκτές από τους ανθρώπους της περιοχής; Πρόκειται για ερωτήματα τα οποία χρειάζονται ακόμα απαντήσεις και ελπίζω πως θα τις λάβουμε.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, το σχέδιο δράσης για το Αφγανιστάν και το Πακιστάν που εγκρίθηκε τον περασμένο Οκτώβριο αποτελεί ουσιαστικά ένα καλό κείμενο. Στόχος του είναι να δημιουργήσει τις συνθήκες προκειμένου η ευθύνη να μεταφερθεί εκ νέου από τη διεθνή κοινότητα, συμπεριλαμβανομένης της ΕΕ, στο αφγανικό κράτος, ενώ η πρώτη θα αναλάβει υποστηρικτικό ρόλο. Το ίδιο προβλέπουν και οι ΗΠΑ στον τομέα της ασφάλειας. Ελπίζουμε ότι οι επιπλέον 30 000 στρατιώτες των ΗΠΑ θα δημιουργήσουν μια κατάσταση κατά την οποία η ευθύνη θα μπορεί να μεταβιβαστεί στις αφγανικές δυνάμεις μέχρι το 2011 όταν θα ξεκινήσει η αμερικανική αποχώρηση.

Ακόμα και εάν οι στόχοι της ΕΕ και των ΗΠΑ είναι παρόμοιοι, δηλαδή η δημιουργία των κατάλληλων συνθηκών ώστε το αφγανικό κράτος να αναλάβει την ευθύνη των υποθέσεών του, το χρονοδιάγραμμα για την επίτευξη αυτών των στόχων είναι αναπόφευκτα διαφορετικό. Η επάρκεια ασφάλειας πρέπει να επιτευχθεί έως το 2011, ενώ η οικοδόμηση του κράτους αναπόφευκτα θα διαρκέσει περισσότερο.

Τότε το ερώτημα που τίθεται είναι το εξής: εάν υποθέσουμε ότι η επαρκής ασφάλεια είτε δεν επιτυγχάνεται έως το 2011 είτε επιδεινώνεται εκ νέου μετά την αποχώρηση των ΗΠΑ, η ΕΕ, που ήδη συμμετέχει στην οικοδόμηση του κράτους, θα είναι έτοιμη να αναλάβει και το καθήκον της παροχής ασφάλειας; Νομίζω πως όχι –και σε αυτήν την περίπτωση θα έχουμε πρόβλημα.

Francisco Jose Millan Mon (PPE). – (ES) Κυρία Πρόεδρε, χαίρομαι για το γεγονός ότι η σουηδική Προεδρία ενίσχυσε μέσω του σχεδίου δράσης τη δέσμευση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για σταθερότητα και ανάπτυξη στο Αφγανιστάν. Θα ήθελα, βεβαίως, να έχω περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τη χρηματοδότηση του σχεδίου όσον αφορά το Αφγανιστάν.

Άλλη μια πολύ σημαντική στιγμή για το Αφγανιστάν θα αποτελέσει η διάσκεψη του Λονδίνου τον Ιανουάριο. Στο πλαίσιο αυτής της διάσκεψης θα ακούσουμε τις συγκεκριμένες δεσμεύσεις που ανέλαβε η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη. Θα πρέπει επίσης να ακούσουμε από τη νέα αφγανική κυβέρνηση για την πληθώρα των δεσμεύσεων που πρέπει να αναλάβει σε τομείς όπως η πάταξη της διαφθοράς και του λαθρεμπορίου ναρκωτικών. Έχω θορυβηθεί αρκετά από αναφορές του σημερινού Τύπου στην ομιλία του προέδρου Karzai όσον αφορά το θέμα της διαφθοράς.

Κυρίες και κύριοι, η απόφαση του προέδρου Obama να αυξήσει τα στρατεύματά του κατά 30 000 είναι πολύ πρόσφατη. Εν συντομία, το Αφγανιστάν βρίσκεται σε κρίσιμη φάση και οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Ευρώπη πρέπει να εργαστούν με αυξημένο συντονισμό.

Αυτό που διακυβεύεται στο Αφγανιστάν δεν είναι μόνο η ευημερία και η ελευθερία των Αφγανών, αλλά επίσης η σταθερότητα της περιοχής, συμπεριλαμβανομένης μιας τόσο σημαντικής χώρας όπως το Πακιστάν. Διακυβεύεται, επίσης, η δική μας ασφάλεια δεδομένης της συνεχιζόμενης απειλής της Αλ Κάιντα, όπως έχει ήδη αναφερθεί.

Η αξιοπιστία του ΝΑΤΟ και αυτού που αποκαλούμε Δύση εξαρτάται επίσης σε μεγάλο βαθμό από τα αποτελέσματα στο Αφγανιστάν. Δεν μπορούμε να αποτύχουμε. Ωστόσο, όπως επίσης έχει αναφερθεί, για να επιτύχουμε χρειάζομαστε την υποστήριξη των πολιτών. Αυτή η υποστήριξη εξαρτάται από τη διαφάνεια και τη σαφήνεια. Πρέπει να

διευκρινίσουμε ότι οι συμπατριώτες μας στο Αφγανιστάν διατρέχουν σοβαρό κίνδυνο, αλλά πρέπει να τονίσουμε επίσης τη σπουδαιότητα της αποστολής στην περιοχή και το γεγονός ότι η αποτυχία δεν μπορεί να αποτελέσει επιλογή. Όπως ανέφερα, πολλοί σημαντικοί παράγοντες διακυβεύονται.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, ένας αφγανός φίλος μου είπε κάποτε ότι «η εισβολή της Δύσης στο Αφγανιστάν είναι θετική, όμως να θυμάσαι ότι στην αφγανική ιστορία, όποιος παρέμεινε για περισσότερο από έναν χρόνο έγινε κατακτητής, ακόμα και αν είχε έρθει αρχικά ως απελευθερωτής.» Αυτό έγινε το 2001. Τώρα βρισκόμαστε στο 2009 και ακριβώς αυτό συνέβη.

Οι Ταλιμπάν κυβερνούν de facto το 80% της χώρας και η στρατιωτική ηγεσία των ΗΠΑ καθώς και οι ευρωπαίοι υπουργοί Άμυνας δηλώνουν ότι αυτός ο πόλεμος δεν μπορεί να κερδηθεί με στρατιωτικά μέσα. Τότε, ποιος είναι ο στόχος; Μια χώρα, την οποία δεν έχουμε υπό έλεγχο, δεν μπορεί να μετατραπεί σε δημοκρατία διοικούμενη από το κέντρο, εάν αυτή η χώρα δεν διέθετε ποτέ κεντρική κυβέρνηση. Με άλλα λόγια, δεν θα ήταν εύλογο να επικεντρωθούμε στην Αλ Κάιντα και την τρομοκρατία και στη συνέχεια να αποχωρήσουμε; Αυτά τα ερωτήματα πρέπει να απαντηθούν.

Χρειαζόμαστε επίσης απαντήσεις στα ερωτήματα, τα οποία πολύ σωστά τέθηκαν από τον κ. Van Orden σε σχέση με την ενσωμάτωση αυτού του σχεδίου δράσης στον γενικό στρατηγικό στόχο, τη διάσκεψη του Λονδίνου, το σχέδιο του προέδρου Obama για το Αφγανιστάν κλπ. Υπάρχει συνοχή μεταξύ όλων αυτών; Συνεπώς, είναι πολύ ορθό και αναγκαίο να υπάρξει, εν προκειμένω, μια συνδυασμένη προσέγγιση ως προς το Αφγανιστάν και το Πακιστάν, και να συμπεριληφθούν επίσης όσα αναφέρθηκαν εν τέλει σχετικά με την Ινδία.

Πολύ σημαντική είναι η παρακολούθηση των εσωτερικών εξελίξεων. Όταν μια ξένη στρατιωτική πίεση εγκαταλείπει μια χώρα με εκπαιδευμένους στρατιώτες και αστυνομικούς χωρίς στόχο, δεν έχω δει ποτέ να αφήνουν πίσω τους αυτοί οι στρατιώτες και η αστυνομία την ιδεολογία του εμφύλιου πολέμου, η οποία έχει πράγματι έναν στόχο. Πάντα νικάει! Η ιστορία το αποδεικνύει αυτό και, συνεπώς, ανησυχώ ιδιαίτερα μήπως η δράση μας δεν έχει συνέχεια. Πρέπει πραγματικά να σκεφτούμε ποιο σχέδιο θα μας επέτρεπε να αποσύρουμε τα στρατεύματά μας με συνετό τρόπο και, ταυτόχρονα να θέσουμε τέλος στην τρομοκρατία.

Lara Comi (PPE). – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η κατάσταση της ασφαλείας στο Αφγανιστάν επιδεινώθηκε πρόσφατα εξαιτίας της έλλειψης πλήρους ελέγχου της περιοχής. Τεράστιες περιοχές της χώρας διοικούνται βάσει του νόμου των φυλών και συνεπώς, όχι πλέον βάσει της εθνικής νομοθεσίας. Το αίσθημα της ανασφάλειας έχει επίσης εξαπλωθεί στις κύριες πόλεις, παρά τη συνεχιζόμενη συνδρομή και δράση παρακολούθησης των δυνάμεων της ISAF.

Καθώς ο αγώνας κατά της τρομοκρατίας συνδέεται στενά με τις δραστηριότητες που διεξάγονται στην περιοχή, είναι σαφές ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες, οι συμμαχικές χώρες και το NATO δεν μπορούν να αποσυρθούν. Η συνεχιζόμενη παρουσία και η επιτυχία μας στο Αφγανιστάν εξαρτώνται σημαντικά από μια πολιτική και στρατιωτική προσέγγιση που θα είναι κοινή σε διεθνές επίπεδο και θα στοχεύει σε μια περιφερειακή προσέγγιση στην περιοχή τόσο στο Αφγανιστάν όσο και στο Πακιστάν.

Υπό αυτήν την έννοια, το σχέδιο δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποτελεί ένα σημαντικό βήμα προς την ενίσχυση της ασφάλειας και την ευαίσθητη διαδικασία της ανάπτυξης ικανοτήτων, η οποία αφορά τους δημοκρατικούς θεσμούς, τα ανθρώπινα δικαιώματα και την κοινωνικοοικονομική ανάπτυξη της περιοχής.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Κυρία Πρόεδρε, πιστεύω πως το σχέδιο δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει σωστή κατεύθυνση, επειδή η βοήθειά μας πρέπει να αφορά δύο τομείς. Ο πρώτος αφορά τη βελτίωση της ασφάλειας. Ο δεύτερος αφορά τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των ανθρώπων. Μπορούμε να πούμε ότι η πρόοδος ως προς τον πρώτο τομέα –της ασφάλειας– θα έχει θετικό αντίκτυπο στις συνθήκες διαβίωσης των ανθρώπων, ενώ η πρόοδος ως προς τον δεύτερο τομέα –της βελτίωσης των συνθηκών διαβίωσης των ανθρώπων– θα ευνοήσει τη βελτίωση της ασφάλειας.

Θεωρώ, ωστόσο, ότι πρέπει να αναρωτιόμαστε διαρκώς για την αποτελεσματικότητα της βοήθειάς μας. Κατά την άποψή μου, θα ήταν πολύ πιο αποτελεσματικό εάν μπορούσαμε να βασιστούμε στη στήριξη των κρατών που περιβάλλουν την κεντρική Ασία. Θα ήθελα ιδιαίτερα να ενθαρρύνω την Ευρωπαϊκή Ένωση, την κ. Ashton και την κ. Malmstrom να έρθουν σε επαφή με τη Ρωσία και το Τατζικιστάν, επειδή αυτές αποτελούν χώρες που θα μπορούσαν να βοηθήσουν σημαντικά, ιδίως όσον αφορά τη διοικητική μέριμνα και τη μεταφορά προμηθειών στον πληθυσμό.

Sajjad Karim (ECR). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, σήμερα οι τρομοκρατικές βομβιστικές επιθέσεις αποτελούν καθημερινό φαινόμενο τόσο στο Αφγανιστάν όσο και το Πακιστάν. Σχολεία, εμπορικά κέντρα, κέντρα των πόλεων, ακόμα και στρατιωτικά αρχηγεία δέχονται επιθέσεις.

Ο πακιστανικός στρατός αναγκάζει με επιτυχία άτομα που διεισδύουν στο Πακιστάν από το Αφγανιστάν, ωστόσο πρέπει να αναρωτηθώ: από πού συνεχίζουν αυτοί οι τρομοκράτες να προμηθεύονται τον οπλισμό τους; Είναι υπεραπλουστευμένη η άποψη ότι πρόκειται για εσωτερικό πρόβλημα του Πακιστάν. Είναι πολύ πιο περίπλοκο.

Η Malmstrom, πολύ σωστά, έθεσε το ζήτημα της περιφερειακής συνεργασίας. Θα απευθυνθούμε, μέσω του νέου αξιώματος για θέματα εξωτερικής πολιτικής, της Ύπατης Εκπροσώπου, στους γείτονες του Πακιστάν προκειμένου να τους ενθαρρύνουμε να πράξουν ό,τι είναι δυνατό για να βοηθήσουν το Πακιστάν αυτήν την δύσκολη περίοδο;

Επίσης, είναι πολύ σωστή η άποψη ότι, όσο υπάρχει αμοιβαία δυσπιστία μεταξύ του Πακιστάν και της Ινδίας –και είμαι υπέρμαχος της συμφιλίωσης αυτών των δύο χωρών– η πρόοδος που θα σημειώσουμε είναι πολύ μικρή. Όσο δεν αντιμετωπίζεται το βασικό ζήτημα του Κασμίρ, φοβάμαι πως δεν θα σημειώσουμε σημαντική πρόοδο.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Κατά την άποψή μου, το σχέδιο δράσης για το Αφγανιστάν θα έχει νόημα μόνο εάν υπογραμμίζει την ευρωπαϊκή πολιτική μας, δηλαδή την ευρωπαϊκή προσέγγιση για το Αφγανιστάν. Είμαστε ήδη βαθιά εμπλεκόμενοι στην περιοχή και δεν μπορούμε απλά να συμφωνούμε με τις αποφάσεις των σημαντικών συμμάχων μας, καθώς οι τελευταίοι μας εκπλήσσουν με ορισμένες από τις στρατηγικές αποφάσεις τους.

Πιστεύω πως το σημαντικό στο εν λόγω σχέδιο δράσης είναι ότι δίνει σαφώς προτεραιότητα σε πρωτοβουλίες που αφορούν τους πολίτες. Πρέπει να εγκαταλείψουμε οριστικά τις ιδέες περί στρατιωτικής νίκης. Δεν μπορούμε να νικήσουμε σε μια επικράτεια της οποίας ο πληθυσμός θεωρεί όλους εμάς, που βρισκόμαστε εκεί για να βοηθήσουμε, κατακτητές και τους Ταλιμπάν μαχητές για την ελευθερία, όπως αποκαλούνται.

Θα ήθελα να συμφωνήσω με όλους εσάς που τονίσατε την ανάγκη για περιφερειακή λύση και μεγαλύτερη συμμετοχή των χωρών της περιοχής που συνορεύουν με το Αφγανιστάν. Αυτούς τους εμπιστεύεται περισσότερο ο λαός.

Arnaud Danjean (PPE). – (FR) Κυρία Πρόεδρε, πολλά έχουν ειπωθεί για το σχέδιο δράσης για το Αφγανιστάν. Μιλώντας προσωπικά, εκφράζω τη λύπη μου για το γεγονός ότι οι σημερινές παρουσιάσεις δεν έδωσαν λίγο μεγαλύτερη έμφαση στη σύνδεση μεταξύ της αποστολής της EUPOL και της αποστολής του NATO στο Αφγανιστάν. Πρόκειται για μια αποστολή που πρέπει να εκτελέσουμε. Τα ποσοτικά και ποιοτικά προβλήματα που αντιμετωπίζει, οφείλονται κυρίως στη σχέση με το NATO και πρέπει να λυθούν το συντομότερο δυνατό προκειμένου να καταστεί αποτελεσματική. Θα ήθελα να είχαν ειπωθεί περισσότερα σχετικά με αυτό το θέμα.

Το ερώτημά μου αφορά το Πακιστάν, του οποίου η χρόνια αστάθεια, όπως όλοι γνωρίζουμε, αποτελεί παράγοντα της κρίσης για όλη την περιοχή και για το Αφγανιστάν. Βλέπω ότι στο σχέδιο δράσης η συνεργασία με το Πακιστάν προβλέπεται για τους τομείς της καταπολέμησης της τρομοκρατίας και της ασφάλειας. Σε αυτήν τη χώρα, όπως γνωρίζουμε, υπάρχει ισχυρή ιδεολογική και ορισμένες φορές διαρθρωτική και οργανωτική σύνδεση μεταξύ των ριζοσπαστικών ισλαμικών κινήσεων που δραστηριοποιούνται στο Κασμίρ και στα σύνορα με το Αφγανιστάν. Ήθελα να βεβαιωθώ ότι οι μέθοδοι, η φύση και το χρονοδιάγραμμα της βοήθειας που προβλέπουμε αξιολογούνται κατάλληλα προκειμένου να αποφευχθούν δυσμενείς και επιβλαβείς επιπτώσεις εξαιτίας αυτής της σύνδεσης.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Για περισσότερα από οκτώ έτη, οι χώρες μας θυσιάζουν ανθρώπινες ζωές, ενέργεια και τεράστιους οικονομικούς πόρους σε μια χώρα που καταστρέφεται από τον πόλεμο και στην οποία δύο αυτοκρατορίες, η βρετανική και η σοβιετική, είχαν ήδη περιέλθει σε αδιέξοδο. Δυστυχώς, η πολιτική και στρατιωτική ενίσχυση της επιρροής των Ταλιμπάν, η φτώχεια που μαστιάζει τη χώρα, η κατάσταση των γυναικών, το λαθρεμπόριο οπίου και η ευρεία διαφθορά αποτελούν πραγματικά γεγονότα, τα οποία επισημαίνουν την αποτυχία των επιχειρήσεων που διεξάγονται επί του παρόντος στο Αφγανιστάν.

Πιστεύω πως η στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να αντιμετωπίσει το αυξανόμενο ενδεχόμενο του χάους και της βίας μέσω της ενίσχυσης της στρατιωτικής παρουσίας και της αποτελεσματικότερης λειτουργίας της, καθώς και μέσω της εντατικοποίησης των προσπάθειών για την ανοικοδόμηση, την ανάπτυξη και τον εκδημοκρατισμό του Αφγανιστάν. Η αυξανόμενη αναπτυξιακή βοήθεια στο Αφγανιστάν σημαίνει πρακτικά την επένδυση στη δική μας ασφάλεια. Για τον λόγο αυτόν πρέπει να καταβάλουμε κάθε προσπάθεια προκειμένου να καταφέρει αυτό το κατεστραμμένο κράτος να μην βουλιάξει και να εγγυηθούμε στους πολίτες του ένα ελάχιστο επίπεδο σωματικής και υλικής ασφάλειας.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. McMILLAN-SCOTT

Αντιπροέδρου

Piotr Borys (PPE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, η κατάσταση στο Αφγανιστάν αποτελεί σήμερα το σημαντικότερο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι διεθνείς θεσμοί και, τώρα που τέθηκε σε ισχύ η Συνθήκη της Λισαβόνας, η Ευρωπαϊκή Ένωση ειδικότερα. Αυτή η πρόκληση δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί, εάν η στρατηγική μας δεν συμπεριλάβει τρία στοιχεία: πρώτον, την επιτυχία μιας πολύ φιλόδοξης, διετούς στρατιωτικής αποστολής, η οποία πρέπει να

καταλήξει στην ήττα της Αλ Κάιντα και στην υποδοχή μέρους της ηγεσίας των Ταλιμπάν στην κυβερνητική παράταξη. Δεύτερον, τη σταθερότητα στο Πακιστάν και σε όλη την περιοχή, συμπεριλαμβανομένης της Ινδίας –πρόκειται για μια δεύτερη βασική πρόκληση– και τρίτον, την ανάγκη οικοδόμησης μια κοινωνίας των πολιτών. Τριάντα έτη πολέμου αποτελούν τεράστιο πρόβλημα. Είναι μια κοινωνία χωρίς μόρφωση –πάνω από το 90% του πληθυσμού δεν ξέρει να διαβάσει. Εν προκειμένω, απαιτείται τεράστια κοινωνική βοήθεια για να οικοδομηθεί ένα κράτος δικαίου, χρηστής διακυβέρνησης και κοινωνικής πρόνοιας.

Θα ήθελα να αναφέρω ότι σήμερα ο αριθμός των παιδιών που πηγαίνουν στο σχολείο στο Αφγανιστάν έχει αυξηθεί από 700 000 σε 7 000 000, και ένα από τα βασικά ζητήματα που έχει να αντιμετωπίσει σχετικά η κ. Ashton είναι, ειδικότερα, η ανάγκη αποτελεσματικής οικονομικής βοήθειας για τη δημιουργία μιας κοινωνίας των πολιτών στο Αφγανιστάν.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου, ως μέλος της αντιπροσωπείας για τις σχέσεις με το Ιράν, να προβώ σε ένα σύντομο σχόλιο. Πριν από λίγο καιρό, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις Βρυξέλλες διεξήγαγε συζήτηση με τον ιρανό πρέσβη στις Βρυξέλλες. Όταν ρωτήθηκε γιατί τετραπλασιάστηκε ο αριθμός θανατικών ποινών στο Ιράν μετά την ανάληψη της εξουσίας από τον ιρανό πρόεδρο, το απέδωσε στην αύξηση του λαθρεμπορίου ναρκωτικών στην περιοχή των συνόρων μεταξύ Ιράν και Αφγανιστάν. Ήθελα να σας αναφέρω αυτήν τη δήλωση προκειμένου, πέραν της διαφθοράς, να δοθεί και σε αυτό το πρόβλημα η απαραίτητη σημασία στο πλαίσιο του σχεδίου δράσης.

Cecilia Malmstrom, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (SV) Κύριε Πρόεδρε, το Συμβούλιο είναι πραγματικά ευγνώμον για την τεράστια δέσμευση που έχει επιδείξει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σε αυτό το ζήτημα. Θα απαντήσω σε ορισμένα εκ των ερωτημάτων σας.

Κύριε Κασουλίδη: το σχέδιο δράσης λαμβάνει την περιφερειακή προοπτική ως σημείο εκκίνησης. Θεωρείται απόλυτα κεντρικό ζήτημα. Δίνεται τεράστια έμφαση στη χρηστή διακυβέρνηση, την καταπολέμηση της διαφθοράς και τις αρχές του κράτους δικαίου, και αυτό είναι το έργο που κατευθύνει την ΕΕ. Σε αυτούς τους τομείς το Αφγανιστάν και το Πακιστάν θα χρειαστούν τη στήριξή μας για πολύ καιρό ακόμα. Ο κ. Κασουλίδης έχει δίκιο όταν δηλώνει ότι δεν έχουμε δώσει επαρκή προσοχή στο ζήτημα των ναρκωτικών. Στηρίζουμε τις προσπάθειες που έχουν καταβληθεί, για παράδειγμα, τη συνεργασία και την τεχνική βοήθεια της UNIDOC. Αυτό πρέπει να συνεχιστεί. Βέβαια, πιο σημαντικό είναι να στηρίζουμε το έργο της αφγανικής κυβέρνησης όσον αφορά τη δημιουργία μεγαλύτερης ευημερίας και χρηστής κοινωνικής διακυβέρνησης.

Στον κ. Arlacchi θα ήθελα να πω ότι συμφωνούμε με το γεγονός ότι οι προσπάθειες που έχουν καταβληθεί έως σήμερα δεν ήταν επαρκώς συντονισμένες. Αυτό αποτελεί πρόβλημα για την ΕΕ και για αυτόν τον λόγο είναι τόσο σημαντικό για εμάς τώρα αυτό το σχέδιο. Η σουηδική Προεδρία αγωνίστηκε επίσης σκληρά κατά τη διάρκεια του φθινοπώρου προκειμένου να λάβει τις πληροφορίες τις οποίες ζητάτε –ποιος κάνει τι και σε ποιον βαθμό– καθώς και να σχηματίσει μια συνολική εικόνα της κατάστασης. Διαθέτουμε πλέον καλύτερη εικόνα και αναμένουμε με ανυπομονησία την έκθεσή σας, η οποία μπορεί να μας βοηθήσει σε αυτό το έργο, καθώς και τη συνεργασία με εσάς και την Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων.

Στον κ. Danjean θα ήθελα να πω ότι η EUPOL αποτελεί πολύ σημαντικό στοιχείο της συνεργασίας μας και το σημαντικότερο στοιχείο για την αφγανική κυβέρνηση όσον αφορά το έργο της πολιτικής αστυνομίας. Έχει αποδειχθεί ότι υπάρχει πολύ ισχυρή ηγεσία. Τα ποιοτικά χαρακτηριστικά της EUPOL αναγνωρίζονται από όλα τα μέρη –τους Αφγανούς, τις ΗΠΑ και άλλα μέρη. Έχουμε αυξήσει τον αριθμό του διεθνούς προσωπικού κατά 280. Εκφράζουμε τη λύπη μας για το γεγονός ότι τα κράτη μέλη δεν έχουν καταφέρει να παράσχουν τους 400 εργαζομένους που χρειαζόμαστε και ζητούμε περαιτέρω συμβολή, επειδή θέλουμε τη συμμετοχή των κρατών μελών.

Σήμερα, η EUPOL ενοποιεί τις δραστηριότητές της σε έξι στρατηγικούς τομείς στους οποίους πιστεύουμε ότι μπορεί να προστεθεί αξία: τις υπηρεσίες πληροφοριών της αστυνομίας, την έρευνα των εγκλημάτων, τη διοικητική δομή της αστυνομίας, τις σχέσεις μεταξύ αστυνομίας και εισαγγελέων, την πάταξη της διαφθοράς, καθώς και τα ανθρώπινα δικαιώματα και την ισότητα. Αυτές είναι οι αφγανικές προτεραιότητες. Το NATO πρόκειται τώρα να συμμετάσχει στην εκπαίδευση των αστυνομικών μέσω της εκπαιδευτικής αποστολής του και, φυσικά, πρέπει να εντατικοποιήσουμε τη συνεργασία μας σε αυτόν τον τομέα.

Τέλος, θα ήθελα να δηλώσω ότι το σχέδιο δράσης είναι εξαιρετικά σημαντικό προκειμένου να επιτρέψει στην ΕΕ να χρησιμοποιήσει τους πόρους της με καλύτερο και πιο συντονισμένο τρόπο. Πρέπει τώρα να επικεντρωθούμε στην εφαρμογή όλων αυτών των καλών ιδεών. Αυτό μπορούμε να το επιτύχουμε μέσω της περιφερειακής προοπτικής, της ανάληψης ευθύνης από τις ίδιες τις κυβερνήσεις του Αφγανιστάν και του Πακιστάν και της εστίασης στις πολιτικές προτεραιότητές μας, το κράτος δικαίου, τη δημοκρατία και τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Η ΕΕ αποτελεί έναν εταίρο. Έναν πολύ σημαντικό εταίρο, ωστόσο, υπάρχουν και άλλοι εταίροι στην περιοχή και, βεβαίως, πρέπει να συνεργαστούμε μαζί τους. Προσβλέπουμε στη διάσκεψη του Λονδίνου στην οποία ελπίζουμε ότι ο πρόεδρος Karzai θα παρουσιάσει τα σχέδιά του και αναμένουμε την μετέπειτα αύξηση της στήριξής μας.

Η στήριξη της ΕΕ είναι μακροπρόθεσμη και διαρκής και πρέπει να είναι βιώσιμη. Αυτό είναι το μήνυμα που πρέπει να αποστείλουμε. Θα χρειαστεί καιρός. Πρέπει να είμαστε ρεαλιστές. Έχουμε τεράστιο όγκο έργου μπροστά μας. Γι αυτό χρειαζόμαστε τη δέσμευση της ΕΕ. Πρέπει να στείλουμε το μήνυμα της μακροπρόθεσμης δέσμευσης –κυρίως προς όφελος των γυναικών και των παιδιών, όπως ανέφεραν πολλοί βουλευτές.

Catherine Ashton, ορισθείσα Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (ΕΝ) Κύριε Πρόεδρε, αν μου επιτρέπετε, θα αναφερθώ σε ορισμένα βασικά σημεία τα οποία τέθηκαν από βουλευτές.

Συμφωνώντας με την Προεδρία σχετικά με το ζήτημα των ναρκωτικών, αυτό που έχουμε επιδιώξει είναι η ανάπτυξη ολοκληρωμένης αντίδρασης, η οποία πραγματικά συγκεντρώνει τις πτυχές της ανάπτυξης της υπαίθρου, των κοινωνικών ζητημάτων και, βεβαίως, του κράτους δικαίου. Είναι πολύ σημαντική η αντιμετώπισή του από όλες τις διαφορετικές προοπτικές.

Συμφωνώ με τα όσα ανέφεραν οι αξιότιμοι βουλευτές για τη σπουδαιότητα των ζητημάτων που αφορούν τους πολίτες. Έχουμε πραγματικά σημειώσει σημαντική πρόοδο –ορισμένοι βουλευτές εξέφρασαν την ανησυχία τους σχετικά. Μόνο ένα παράδειγμα: το 2002, περίπου το 7% του πληθυσμού είχε λάβει ενίσχυση υγιεινολογικής περιθαλψής· το ποσοστό αυτό τώρα ανέρχεται σε 85% για το 2009. Μπορώ να αναφέρω και άλλα παραδείγματα –αυτό αποτελεί απλά ένα παράδειγμα μέσα από το οποίο μπορούμε να καταδείξουμε τι κάνουμε και πόσο αποτελεσματικό ήταν αυτό στην περιοχή. Συμφωνώ κι εγώ με αυτό που ειπώθηκε από βουλευτές, όπως την κ. Lambert, σχετικά με το ότι η εκπαίδευση είναι απολύτως καίρια για τη δράση μας όσον αφορά τη στήριξη προς τα παιδιά και φυσικά την κατάρτιση των ενηλίκων με στόχο την απασχόληση.

Τα κονδύλια: Είμαι στην ευχάριστη θέση να δηλώσω ότι η διαχείριση τους είναι πράγματι πολύ καλή. Η διαχείρισή τους πραγματοποιείται από τον ΟΗΕ ή την Παγκόσμια Τράπεζα και νομίζω ότι οι αξιότιμοι βουλευτές λαμβάνουν έκθεση προόδου. Η τελευταία που έχω στα χέρια μου είναι του Ιουλίου του 2009. Για όσους δεν την έχουν λάβει, μπορούμε να φροντίσουμε να λάβουν αντίγραφο. Η έκθεση καταδεικνύει με μεγάλη σαφήνεια πού ακριβώς καταλήγουν τα κονδύλια, πού ακριβώς δαπανώνται τα ποσά και τι ελπίζουμε να επιτύχουμε μέσα από αυτό. Ωστόσο, συμφωνώ ότι πρέπει να καταστούν πιο αποτελεσματικοί. Υπάρχει πάντα περιθώριο για αυτό. Μία εκ των προκλήσεων του ρόλου μου είναι να συγκεντρώσω την επιτόπια δράση, να την καταστήσω συνεκτικότερη και αποτελεσματικότερη. Ορισμένοι συνάδελφοι ανέφεραν την ανάγκη διασφάλισης της εκπλήρωσης των δεσμεύσεων σχετικά με τη EUROL.

Αναφέρθηκε ότι πρέπει να συνεργαστούμε με το ΝΑΤΟ· είχα ήδη μια συνάντηση με τον Γενικό Γραμματέα του ΝΑΤΟ και παρευρέθηκα σε συνάντηση με τον στρατηγό McChrystal και τον Richard Holbrook και την υπουργό Εξωτερικών Clinton στο πλαίσιο συνομιλιών για το Αφγανιστάν. Ήδη προετοιμαζόμαστε για τη διάσκεψη του Λονδίνου στο πλαίσιο του διαλόγου μας με αυτούς τους σημαντικούς και βασικούς εταίρους στην περιοχή.

Φυσικά, ό,τι ειπώθηκε για τις περιφερειακές πτυχές είναι εξαιρετικής σημασίας. Στο πλαίσιο αυτού του σχεδίου δράσης θέλουμε να συγκεντρώσουμε αυτήν την περιφερειακή συνεργασία. Επιτελείται έργο: πολύ πρακτικό έργο για την ανάπτυξη, ιδίως, σιδηροδρομικών γραμμών και εμπορικής συνεργασίας κλπ. Βεβαίως, συμφωνώ απόλυτα: πρέπει να πράξουμε περισσότερο σε αυτόν τον τομέα.

Η διάσκεψη του Λονδίνου στις 28 Ιανουαρίου αποτελεί το επόμενο σημαντικό ορόσημο και πρόκειται να θέσει τα ζητήματα της ασφάλειας, της διακυβέρνησης και της κοινωνικής, οικονομικής και περιφερειακής ανάπτυξης –πολύ σημαντικά ζητήματα. Ζητήματα τα οποία έχω εντοπίσει προσωπικά αποτελούν η εκπαίδευση, η υγεία, η οικονομική ανάπτυξη, το εμπόριο, η δικαιοσύνη και τα ανθρώπινα δικαιώματα, όλα ζητήματα στα οποία μπορώ να δηλώσω ότι έχω σημαντική εμπειρία.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149)

Χαράλαμπος Αγγουράκης (GUE/NGL), γραπτώς. – Το «νέο Πρόγραμμα Δράσης» της ΕΕ για το Αφγανιστάν και το Πακιστάν έρχεται να υλοποιήσει τη στρατηγική επιδίωξη της Ε.Ε να παίξει ακόμη πιο ενεργό ιμπεριαλιστικό ρόλο στο Αφγανιστάν και το Πακιστάν, καθώς και στην ευρύτερη περιοχή. Στο Πακιστάν προωθεί συμφωνία ελεύθερων συναλλαγών, που θα επιτρέψει τη μεγαλύτερη διείσδυση των ευρωενωσιακών μονοπωλίων στην περιοχή της Νότιας Ασίας. Στο Αφγανιστάν επιδιώκει να σταθεροποιήσει ακόμη περισσότερο την παρουσία της, τόσο αυτοτελώς με την αστυνομική αποστολή της EUPOL Afghanistan, όσο και στα πλαίσια του ΝΑΤΟ, με την ανάπτυξη Ευρωπαϊκής Δύναμης Χωροφυλακής. Οι ενδοϊμπεριαλιστικές αντιθέσεις για το μοίρασμα της λείας παρά τη στρατηγική της συνεργασίας με ΗΠΑ και ΝΑΤΟ οξύνονται. Η ΕΕ με πακτωλό χρημάτων που φτάνει το 1

δισεκατομμύριο ευρώ το χρόνο και διάφορα «αναπτυξιακά προγράμματα» επιχειρεί να ισχυροποιήσει τη θέση του ευρωπαϊκού κεφαλαίου στην καταλήστευση της κατεχόμενης χώρας και να αποκτήσει ορμητήριο για την εκμετάλλευση των λαών και του πλούτου της ευρύτερης περιοχής. Ταυτόχρονα, με την πολιτική «εξαγωγής της δημοκρατίας» επιχειρεί να διευρύνει τα ερείσματά της στην ιμπεριαλιστική κατοχική δομή. Οι λαοί δεν μπορούν διαλέγουν τον «καλύτερο ιμπεριαλιστή». Πρέπει να δυναμώσουν την πάλη τους ενάντια στα σχέδια όλων των ιμπεριαλιστών, για την αποτίναξη του ιμπεριαλιστικού κατοχικού ζυγού από το Αφγανιστάν και την ευρύτερη περιοχή.

Elena Băsescu (PPE), γραπτώς. – (RO) Τα προβλήματα που πλήττουν το Αφγανιστάν και το Πακιστάν δεν περιορίζονται μόνο σε αυτές τις χώρες. Επηρεάζουν πράγματι όλους μας. Η αποστολή που δρομολογήθηκε στο Αφγανιστάν πρέπει να τερματιστεί. Με αυτό το πνεύμα, η Ρουμανία εξετάζει ανοικτά το ενδεχόμενο αύξησης της εμπλοκής της σε αυτήν τη χώρα, συμπεριλαμβανομένων ενισχύσεων για την εκπαίδευση του στρατού και την παροχή ιατρικής και θεσμικής στήριξης. Η Ρουμανία διαδέχεται προς το παρόν 1 020 στρατιώτες στο Αφγανιστάν, των οποίων η παρέμβαση για την εγγύηση της ειρήνης και της σταθερότητας εκτιμάται ομόφωνα από τους συμμάχους μας. Πρέπει να συμμετάσχουμε όχι μόνο στο στρατιωτικό μέτωπο, αλλά και στην ενίσχυση των θεσμών του αφγανικού κράτους, παρέχοντας διακυβέρνηση σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο, καταπολεμώντας τη διαφθορά και το λαθρεμπόριο ναρκωτικών, εκπαιδεύοντας αστυνομικούς και παρέχοντας τεχνική υποστήριξη για την αγροτική ανάπτυξη. Σε αυτό το πλαίσιο, θα ήθελα να αναφερθώ στην ανακοίνωση που πραγματοποίησε η Catherine Ashton σχετικά με την αύξηση των κονδυλίων που διανέμει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την ανάπτυξη στο Αφγανιστάν. Οι δράσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Αφγανιστάν και το Πακιστάν πρέπει να είναι συντονισμένες. Οι καταστάσεις και στις δύο χώρες συνδέονται στενά και η επιτυχία στη μία εξαρτάται από την άλλη. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να συνεχίσει την εταιρική σχέση της με το Πακιστάν και να βοηθήσει αυτήν τη χώρα στη μάχη της κατά του εξτρεισμού και της τρομοκρατίας, καθώς και όσον αφορά τις εμπορικές σχέσεις και την προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Ricardo Cortes Lastra (S&D), γραπτώς. – (ES) Πρέπει να διασφαλιστεί η επαρκής διεθνής παρουσία προκειμένου να δημιουργηθούν οι βασικές συνθήκες ειρήνης και ασφάλειας, οι οποίες θα επιτρέψουν την αύξηση των ικανοτήτων της κυβέρνησης της χώρας, την ενίσχυση του κράτους δικαίου, την πάταξη της διαφθοράς και τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Όταν μιλώ για διακυβέρνηση αναφέρομαι επίσης στο τοπικό επίπεδο, το επίπεδο που βρίσκεται πιο κοντά στους πολίτες, και στη διακυβέρνηση με την ευρύτερη έννοια, συμπεριλαμβανομένων όλων των ενδιαφερομένων μερών στο Αφγανιστάν. Η ανάπτυξη της χώρας και η ανάπτυξη της γεωργίας, των υποδομών και του εμπορικού ιστού απαιτούν επείγοντως κλίμα ειρήνης και σταθερότητας και, πάνω απ' όλα, την προστασία των πολιτών μέσω της πάταξης της ατιμωρησίας και της νομικής ανασφάλειας που τους επηρεάζει άμεσα.

Παρ' όλα αυτά, δεν πρέπει να παραβλέπουμε τα καθημερινά επείγοντα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι πολίτες. Τα προβλήματα αυτά δεν περιορίζονται στην ασφάλεια και σχετίζονται με τον επισιτισμό, την υγεία και την εκπαίδευση. Το Αφγανιστάν θα επιζήσει, και θα το καταφέρει χάρη στη δύναμη και τις προσπάθειες του ίδιου του αφγανικού λαού. Πρέπει, ωστόσο να τους τείνουμε χείρα βοήθειας και, ειδικότερα, δεν πρέπει να την πάρουμε πίσω πρόωρα, όταν την χρειάζονται περισσότερο.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), γραπτώς. – (CS) Εάν υπάρχει στον κόσμο ένα τρανταχτό παράδειγμα της αδυναμίας της ΕΕ να υιοθετήσει μια ανεξάρτητη θέση ως προς ένα πρόβλημα που δημιούργησαν οι Ηνωμένες Πολιτείες, τότε αυτό είναι η παρούσα δυσάρεστη κατάσταση στο Αφγανιστάν: κατακερματισμένες υποδομές, πολλές γενεές με ελάχιστες ευκαιρίες εκπαίδευσης, μεσαιωνικές συνθήκες όσον αφορά την ισότητα των φύλων και το διεθνές πρότυπα της απόλυτης διαφθοράς. Πρόκειται για μια κατάσταση η οποία, σε συνδυασμό με την παραγωγή περισσότερου από το 70% της παγκόσμιας παραγωγής οπλοπίστοι και την αυξημένη δραστηριότητα τρομοκρατικών ομάδων, καταδεικνύει την πλήρη ανικανότητα των δυνάμεων κατοχής. Τα πασίγνωστα παραδείγματα αδικίας, ακόμα και κατά εκλεγμένων αντιπροσώπων, σε συνδυασμό με τις παράνομες πρακτικές της κυβέρνησης των ΗΠΑ, έχουν δημιουργήσει ένα ασταθές περιβάλλον. Οι συνεχείς αναφορές στην έλλειψη σεβασμού στην ανθρωπινή αξιοπρέπεια υπό τη σοβιετική κατοχή αποτελούν μια άκαρπη προσπάθεια συγκάλυψης του υφιστάμενου χάους και της αναρχίας. Με περισσότερους από δύο εκατομμύρια πρόσφυγες στο Πακιστάν και διαπερατά σύνορα μεταξύ των κρατών υφίστανται οι ιδανικές προϋποθέσεις για τη διείσδυση των ενόπλων ομάδων στις νότιες και ανατολικές περιοχές της χώρας. Οι φυλές των Παστούν ζουν επί πολλά έτη και στις δύο πλευρές των συνόρων και είναι δύσκολο μέσα στο υφιστάμενο χάος να διαπιστωθεί ποιος προέρχεται από πού. Το ψήφισμα του ΕΚ του 2008 περιγράφει με ακρίβεια αυτήν την κατάσταση, αλλά πρέπει να πούμε ότι οι αισιόδοξοι ισχυρισμοί είναι άτοποι. Υπό την παρούσα κατάσταση, η ενίσχυση της στρατιωτικής παρουσίας και οι περαιτέρω μεταφορές οικονομικών πόρων και ομάδων εμπειρογνομόνων είναι τελείως παράλογες. Η κατάσταση έχει παρουσιάσει σημαντική επιδείνωση κατά το τελευταίο έτος και οι αισιόδοξες δηλώσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής δεν βασίζονται στην τρέχουσα πραγματικότητα στο Αφγανιστάν.

Krzysztof Lisek (PPE), γραπτώς. – (PL) Είναι επιτακτική η ανάληψη δράσης για τη βελτίωση της κατάστασης στο Αφγανιστάν. Συγκεκριμένα, σημαντικά μέτρα αποτελούν: η εκπαίδευση των αστυνομικών, του στρατιωτικού προσωπικού, των εργαζομένων στο δικαστικό σύστημα και των εκπαιδευτικών, καθώς και η καταπολέμηση της παραγωγής και του εμπορίου ναρκωτικών. Το γεγονός αυτό θα επιτρέψει τη σταθεροποίηση του κοινωνικού συστήματος στο Αφγανιστάν. Αναμφίβολα, είναι επίσης απαραίτητο να αυξηθούν οι στρατιωτικές και αστυνομικές δυνάμεις και να διπλασιαστούν οι προσπάθειες στις περιοχές που συνορεύουν με το Πακιστάν προκειμένου να αποτραπεί η ροή οπλισμού και ναρκωτικών μεταξύ των δύο χωρών. Αξίζει ήδη να εξετάσουμε την κατεύθυνση προς την οποία πρέπει να αναπτυχθεί η αφγανική οικονομία στο μέλλον, ώστε ο λαός να καταφέρει να παραιτηθεί από την καλλιέργεια και το εμπόριο οπίου. Με άλλα λόγια, η στρατιωτική και αστυνομική δράση πρέπει να συνοδεύεται από πολιτικά μέτρα: τη στήριξη της δημιουργίας των δομών του αφγανικού κράτους και την αναπτυξιακή βοήθεια.

10. Λευκορωσία (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τις δηλώσεις του Συμβουλίου και της Επιτροπής για τη Λευκορωσία.

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (SV) Κύριε Πρόεδρε, αξιότιμοι κύριοι βουλευτές, η σχέση της ΕΕ με τη Λευκορωσία είναι μια σχέση περίπλοκη. Θα ήθελα να ξεκινήσω αυτήν τη συζήτηση εξηγώντας τον λόγο για τον οποίο το Συμβούλιο έλαβε τον Νοέμβριο αυτήν την απόφαση σχετικά με τις σχέσεις της ΕΕ με τη Λευκορωσία. Γνωρίζω ότι το θέμα αυτό είναι ένα θέμα μεγάλου ενδιαφέροντος για πολλούς βουλευτές.

Όταν το συζητήσαμε, επικεντρωθήκαμε σε δύο σημαντικές πτυχές. Αφενός, η ΕΕ ήθελε να στείλει ένα σαφές μήνυμα ότι δεν είμαστε ικανοποιημένοι με την έλλειψη θετικής προόδου κατά τους τελευταίους μήνες. Αφετέρου, θέλαμε να ορίσουμε τα επόμενα βήματα στο πλαίσιο του διαλόγου μας με τη Λευκορωσία, με στόχο να ενθαρρύνουμε το Μινσκ να αναλάβει δράση σε διάφορους τομείς.

Έχω την αίσθηση ότι το αποτέλεσμα ήταν μια ισορροπημένη απόφαση, η οποία λαμβάνει υπόψη αυτές τις πτυχές. Αποτελείται από τρία βασικά στοιχεία.

Καταρχάς, διευρύνουμε τις κυρώσεις μας ενώ, ταυτόχρονα, αναστέλλουμε τους ταξιδιωτικούς περιορισμούς σχεδόν για όλους τους ενδιαφερόμενους. Οι εξαιρέσεις αφορούν τέσσερα άτομα που συνδέονται άμεσα με τις πολιτικές εξαφανίσεις και τη θέση του προέδρου της Κεντρικής Εκλογικής Επιτροπής της Λευκορωσίας.

Δεύτερον, είμαστε ανοιχτοί στην πιθανότητα σύναψης συμφωνιών μεταξύ ΕΕ και Λευκορωσίας σχετικά με τη διευκόλυνση των θεωρήσεων και την επανεισοδοχή.

Τρίτον, υπάρχει η προοπτική μιας συμφωνίας εταιρικής σχέσης και συνεργασίας μεταξύ της ΕΕ και της Λευκορωσίας. Φυσικά, κάτι τέτοιο θα απαιτούσε θετικές εξελίξεις όσον αφορά τη δημοκρατία, τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις αρχές του κράτους δικαίου. Ζητήθηκε από την Επιτροπή να πραγματοποιήσει προπαρασκευαστικό έργο βάσει αυτών των σχεδίων δράσης, τα οποία αναπτύχθηκαν εντός του πλαισίου της ευρωπαϊκής πολιτικής γειτονίας.

Στις συζητήσεις μας λάβαμε υπόψη το γεγονός ότι η κατάσταση στη Λευκορωσία είναι καλύτερη από ό,τι ήταν πριν από 18 μήνες, παρά το γεγονός ότι σημειώθηκαν κάποια βήματα οπισθοδρόμησης. Η αποβολή ενός φοιτητή από το πανεπιστήμιο μετά τη συμμετοχή του σε ένα φόρουμ σχετικά με την ανατολική εταιρική σχέση είναι ένα πολύ σοβαρό τέτοιο παράδειγμα.

Η μετάβαση από μια αυταρχική κοινωνία στη δημοκρατία –όπως γνωρίζουν πολύ καλά πολλοί βουλευτές του Σώματος– είναι μια σταδιακή διαδικασία. Η Λευκορωσία θα χρειαστεί χρόνο και θα υπάρξουν πολλά εμπόδια στην πορεία της. Συνεπώς, απαιτείται η πλήρης στήριξή μας.

Η παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση παρέχει, στη πραγματικότητα, ευκαιρίες επιρροής. Η οικονομία της Λευκορωσίας έχει γονατίσει και η Ρωσία δεν είναι πλέον προετοιμασμένη εγγυηθεί την οικονομική στήριξη της χώρας. Στον ενεργειακό τομέα, οι χαμηλές τιμές του φυσικού αερίου είναι απλά μια ανάμνηση.

Μπορούμε, λοιπόν, να εκμεταλλευτούμε αυτήν την κατάσταση, προκειμένου να ενθαρρύνουμε τη Λευκορωσία να αλλάξει πορεία; Ο μόνος τρόπος είναι ο διάλογος. Πρέπει να βοηθήσουμε ώστε να ενισχυθεί η προσεκτική κίνηση προς έναν πιο ανοιχτό χαρακτήρα. Πρέπει να εξετάσουμε πόσο αποτελεσματική είναι η πολιτική κυρώσεων που ακολουθούμε. Η απόφαση του περασμένου έτους για αναβολή των περιορισμών των θεωρήσεων μετά την απελευθέρωση από το Μινσκ των τελευταίων κρατουμένων τον Αύγουστο του 2008 βοήθησε στην επίτευξη κάποιας προόδου όσον αφορά τον διάλογό μας.

Η χρήση κυρώσεων είναι ένας σημαντικός τρόπος άσκησης πίεσης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ταυτόχρονα, η Επιτροπή έκανε αρκετά βήματα με στόχο τη συνεργασία με τη Λευκορωσία και η χώρα αυτή είναι μέρος της

ανατολικής εταιρικής σχέσης. Η στήριξη της Λευκορωσίας από μέρους μας στο πλαίσιο του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου υπήρξε επίσης ένα θετικό βήμα.

Θέσαμε τις προϋποθέσεις και τώρα πρέπει να προχωρήσουμε με λογική και σύνεση. Η απόφαση να παρατείνουμε την αναστολή του καταλόγου για την απαγόρευση έκδοσης θεωρήσεων έστειλε το μήνυμα ότι αντιμετωπίζουμε σοβαρά την ανταμοιβή των θετικών βημάτων που γίνονται. Εάν τα πράγματα συνεχίσουν να εξελίσσονται προς αυτήν την κατεύθυνση, μπορούμε να προχωρήσουμε ένα βήμα πιο πέρα.

Επί του παρόντος, οι συζητήσεις επικεντρώνονται σε δύο πιθανές εναλλακτικές. Η μία είναι η επίτευξη μιας επίσημης συμφωνίας και η άλλη είναι η πιθανότητα επίτευξης συμφωνίας σχετικά με τη διευκόλυνση της έκδοσης θεωρήσεων και συμφωνιών επανεισδοχής. Η θέση που έλαβε το Συμβούλιο έθεσε τα θεμέλια για πιο συγκεκριμένη εξέταση των θεμάτων.

Μια συμφωνία εταιρικής σχέσης και συνεργασίας θα μπορούσε να επιφέρει την εκ μέρους μας τυποποίηση των σχέσεων μεταξύ της ΕΕ και της Λευκορωσίας με νέο τρόπο. Είναι ένας τρόπος συνδυασμού της επιβολής προϋποθέσεων με τα διάφορα μέσα άσκησης πίεσης που διαθέτουμε στο πλαίσιο μιας νομικά δεσμευτικής συμφωνίας. Μια συμφωνία εταιρικής σχέσης και συνεργασίας θα επέτρεπε επίσης στη Λευκορωσία να συμμετάσχει πλήρως στο διμερές στοιχείο της ανατολικής εταιρικής σχέσης.

Όσον αφορά τη διευκόλυνση της έκδοσης θεωρήσεων, η πρόθεση είναι να στοχεύει στους καθημερινούς ανθρώπους, το ευρύ κοινό, και όχι την πολιτική ελίτ. Θα ήταν μια σημαντική ευκαιρία ενθάρρυνσης των επαφών μεταξύ της κοινωνίας των πολιτών και των πολιτών της Λευκορωσίας και της ΕΕ. Θα μπορούσε να γίνει σημαντικός παράγοντας για τη διέγερση και την επιρροή του πολιτισμού της Λευκορωσίας. Συνάδει πλήρως με τους στόχους της ανατολικής εταιρικής σχέσης.

Η διευκόλυνση της έκδοσης θεωρήσεων συνδέεται με την επανεισδοχή. Αυτό δεν θα πρέπει να είναι μεγάλο πρόβλημα, καθώς η Λευκορωσία έχει επιδείξει την ικανότητά της να συνεργάζεται για θέματα που αφορούν τους συνοριακούς ελέγχους.

Η Λευκορωσία βρίσκεται σε μια σημαντική περιοχή των ανατολικών συνόρων της ΕΕ. Συνεπώς, ο εκσυγχρονισμός της Λευκορωσίας, η ανάπτυξή της και η επίτευξη βημάτων προκειμένου να γίνει μια δημοκρατική, ελεύθερη χώρα είναι προς το συμφέρον μας. Η σημασία της γειτνίασης με δημοκρατικές χώρες αποτελεί θεμέλιο λίθο της στρατηγικής μας για την ασφάλεια.

Πρέπει να εργαστούμε ώστε να ενσταλάξουμε τις αξίες μας –όπως η δημοκρατία, η οικονομία της αγοράς και ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων– στη Λευκορωσία. Υπάρχει εδώ μια σαφής συνάφεια με τον τρόπο με τον οποίο αναπτύσσουμε εταιρικές σχέσεις με αρκετές χώρες τόσο στην Ανατολή όσο και στον Νότο.

Θα ήθελα να ολοκληρώσω τονίζοντας ότι, φυσικά, πρέπει να συνεχίσουμε να θέτουμε σαφείς όρους στις σχέσεις μας με τη Λευκορωσία. Η χώρα πρέπει να συνεχίσει να προοδεύει. Οι κατασταλτικές πολιτικές του προέδρου Lukashenko πρέπει να αντικατασταθούν από περισσότερη δημοκρατία και μεγαλύτερη ανοχή. Οι αρχές του κράτους δικαίου πρέπει να γίνονται σεβαστές. Αυτό είναι το μήνυμα που στέλνουμε σε όλες τις διμερείς επαφές που πραγματοποιούνται μεταξύ των κρατών μελών και της Λευκορωσίας.

Ο διάλογος είναι σημαντικός προκειμένου οι απαιτήσεις μας να επιφέρουν αποτελέσματα. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο εμείς στο Συμβούλιο χαιρετίσαμε επίσης τις αυξημένες επαφές με στόχο την ενίσχυση της μετάβασης προς τη δημοκρατία. Θα συνεχίσουμε να αναπτύσσουμε τη στήριξή μας προς το δημοκρατικό κίνημα και την κοινωνία των πολιτών, που εργάζονται για τη μεταρρύθμιση και την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση στη Λευκορωσία. Είμαστε ευγνώμονες για τη σημαντική υποστήριξη και τη δέσμευση που επέδειξε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σε αυτό το έργο.

Benita Ferrero-Waldner, μέλος της Επιτροπής. – (ΕΝ) Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, κύριε Προεδρεύοντα του Συμβουλίου, αξιότιμοι βουλευτές, είναι ευχάριστο το γεγονός ότι συζητούμε σήμερα μαζί σας την πολύ σημαντική, αλλά και γεμάτη προκλήσεις σχέση μας με τη Λευκορωσία. Φρονώ ότι είναι σημαντική, διότι η Λευκορωσία βρίσκεται σε ένα σταυροδρόμι της ηπείρου μας και ότι είναι γεμάτη προκλήσεις διότι οι επιλογές της ίδιας της Λευκορωσίας για το μέλλον της, και για τις σχέσεις της με την ΕΕ, παραμένουν ασαφείς. Απομένει να δούμε ποιες θα είναι, και έτσι θα πρέπει να συνεχίσουμε να εργαζόμαστε επ' αυτών.

Τα τελευταία δύο έτη, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει επιδιώξει σταδιακά να συνεργαστεί με τη Λευκορωσία και να ενθαρρύνει περαιτέρω μεταρρυθμίσεις, να οικοδομήσει με βάση τα, ομολογουμένως ήπια μέτρα που έχουν ληφθεί έως τώρα. Είμαι πεπεισμένη ότι η πιο παραγωγική προσέγγιση προς τη Λευκορωσία θα είναι μια προσέγγιση που θα βασίζεται στον πραγματισμό. Η συνεργασία μας με αυτήν τη χώρα πρέπει να αντικατοπτρίζει θετικά βήματα από την ίδια τη Λευκορωσία, αλλά κι εμείς πρέπει να επιδείξουμε τουλάχιστον κάποια ευελιξία.

Έχουμε δείξει σαφώς ότι θα θέλαμε να λάβει η Λευκορωσία μια θέση συμμετέχοντας πλήρως στην ευρωπαϊκή πολιτική γειτονίας και ότι η διμερής οδός της ανατολικής εταιρικής σχέσης μπορεί να ανοίξει για τη Λευκορωσία, εάν αυτή επιδείξει μέσα από συνεχή δράση την επιθυμία της να κάνει μη αναστρέψιμα βήματα προς μια δημοκρατική μεταρρύθμιση.

Εν τω μεταξύ, έχουμε επιδείξει καλή θέληση με πολλούς σημαντικούς τρόπους. Αρκετές επισκέψεις υψηλού επιπέδου της ΕΕ στη Λευκορωσία φέτος βοήθησαν στην ενίσχυση των πολιτικών ανταλλαγών. Ξεκινήσαμε διάλογο σχετικά με ζητήματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων τον Ιούνιο του 2009. Η Επιτροπή συμμετέχει σε έναν όλο και μεγαλύτερο αριθμό τεχνικών διαλόγων με τη Λευκορωσία σχετικά με ζητήματα αμοιβαίου ενδιαφέροντος.

Τον περασμένο μήνα, για παράδειγμα, το Συμβούλιο Εξωτερικών Σχέσεων αποφάσισε να διευρύνει τα υφιστάμενα περιοριστικά μέτρα, κυρίως την απαγόρευση έκδοσης θεωρήσεων και το πάγωμα περιουσιακών στοιχείων, έως τον Οκτώβριο του 2010, δεδομένης της έλλειψης σημαντικής προόδου όσον αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις θεμελιώδεις ελευθερίες.

Ωστόσο, προκειμένου να ενθαρρύνει τη δημοκρατική πρόοδο, το Συμβούλιο παράτεινε επίσης την αναβολή των περιοριστικών μέτρων. Επίσης, το Συμβούλιο έλαβε δύο περαιτέρω αποφάσεις, ώστε να ενθαρρύνει τη Λευκορωσία να συνεχίσει την πορεία των μεταρρυθμίσεων. Χαιρετίζω θερμά το γεγονός ότι η Επιτροπή μπορεί τώρα να ξεκινήσει να εργάζεται όσον αφορά το θέμα της διευκόλυνσης έκδοσης θεωρήσεων και ένα σκιώδες σχέδιο δράσης σχετικά με την ευρωπαϊκή πολιτική γειτονίας, το «κοινό ενδιαμέσο σχέδιο». Αυτά τα βήματα δίνουν ένα κίνητρο ώστε να γίνουν στη Λευκορωσία κινήσεις προς τη δημοκρατία, κάτι το οποίο είμαι βέβαιη ότι θα γίνει πλήρως κατανοητό, αφενός, από την κυβέρνηση αλλά, αφετέρου, ιδιαίτερα από τους πολίτες.

Το κοινό ενδιαμέσο σχέδιο θα αναπτυχθεί τόσο με τις αρχές όσο και με την κοινωνία των πολιτών της Λευκορωσίας, και ελπίζω ότι θα ανοίξει τον δρόμο για έναν πιο εις βάθος διάλογο με τη Λευκορωσία, που θα συμπεριλαμβάνει ευαισθητά πολιτικά ζητήματα.

Οι υπηρεσίες μου προετοιμάζουν συστάσεις με στόχο τη διαπραγμάτευση οδηγιών σχετικά με τις συμφωνίες για τη διευκόλυνση έκδοσης θεωρήσεων και την επανεισοδοχή. Η διευκόλυνση έκδοσης θεωρήσεων αποτελεί προτεραιότητα για τον λαό της Λευκορωσίας, και θα ήθελα να δω περισσότερους Λευκορώσους να επισκέπτονται την Ευρωπαϊκή Ένωση, να ταξιδεύουν ελεύθερα, να σπουδάζουν και να δραστηριοποιούνται στον τομέα των επιχειρήσεων. Αλλά, φυσικά, η τελική απόφαση σχετικά με τις οδηγίες διαπραγμάτευσης θα έγκειται στο Συμβούλιο.

Επιπλέον, η Επιτροπή είναι έτοιμη να αυξήσει την χορήγηση οικονομικής βοήθειας προς τη Λευκορωσία για την περίοδο 2010-2013. Προτείναμε ένα πακέτο μακροοικονομικής βοήθειας ύψους 200 εκατ. ευρώ, για το οποίο ζητούμε την έγκριση του Κοινοβουλίου. Η Επιτροπή υποστηρίζει την ιδέα της ΕΤΕπ να συμπεριλάβει τη Λευκορωσία στη νέα εντολή της Τράπεζας. Πραγματικά ελπίζω ότι αυτό θα προχωρήσει.

Ωστόσο, εάν η Λευκορωσία επιθυμεί να προσεγγίσει την ΕΕ, είναι σαφές ότι πρέπει να το αποδείξει αυτό με τις δράσεις της. Πρέπει να δοθεί ένα τέλος στην ύπαρξη πολιτικών κρατουμένων και στις διώξεις που έχουν πολιτικά κίνητρα. Είναι απολύτως απαραίτητη η μεταρρύθμιση της εκλογικής νομοθεσίας σύμφωνα με τις συστάσεις του ΟΑΣΕ/ODIHR. Η ελευθερία του Τύπου, η ελευθερία του λόγου και του συναθροίζεσθαι θα πρέπει να επιτρέπονται και να γίνουν ο κανόνας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση ενθαρρύνει επίσης τη Λευκορωσία να καταργήσει τη θανατική ποινή ή να συντάξει ένα μορατόριουμ για αυτήν. Ζητούμε καλύτερες συνθήκες για τις ΜΚΟ, την κοινωνία των πολιτών και τους ακτιβιστές για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Όλα αυτά τα βήματα θα μπορούσαν να διαδραματίσουν τον ρόλο τους στην επιτάχυνση της ανάπτυξης μιας πιο στενής εταιρικής σχέσης μεταξύ της Λευκορωσίας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εν κατακλείδι, συνεπώς, η προσφορά μας προς τη Λευκορωσία είναι σαφής. Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι έτοιμη να συνεργαστεί στενά με το Μινσκ και να στηρίξει την πολιτική και οικονομική του ανάπτυξη. Όμως, θα χαιρετίζαμε σημαντικά θετικά βήματα από την ηγεσία της Λευκορωσίας, τα οποία θα μας επέτρεπαν να αναπτύξουμε τις σχέσεις μας με τον ίδιο τρόπο όπως κάνουμε με άλλους ανατολικούς εταίρους, όταν αυτοί πληρούν τις προϋποθέσεις.

Jacek Protasiewicz, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (ΕΝ) Κύριε Πρόεδρε, γιατί η πολιτική μου Ομάδα επέμεινε στην έγκριση ψηφίσματος μετά το πέρας της συζήτησης; Όχι μόνο για να εκφράσουμε τη στήριξή μας για την απόφαση που έλαβε το Συμβούλιο – διότι πρόκειται για μια σοφή και σωστή απόφαση και συμφωνώ και με τα δύο επιχειρήματά σας – αλλά ο βασικός λόγος είναι η αύξηση των φαινομένων καταστολής που σημειώθηκαν πρόσφατα στη Λευκορωσία. Το ψήφισμα θα αναφέρεται σε όλες αυτές τις περιπτώσεις και, εάν κάποιες παραλειφθούν κατά τη σύνταξη του ψηφίσματος, να είστε βέβαιοι ότι θα προταθούν ως τροπολογία, είτε από το PPE γραπτά είτε από εμένα προφορικά αύριο.

Υπάρχει άλλο ένα θέμα που αποκαλύφθηκε από τα μέσα ενημέρωσης μόλις σήμερα, ήτοι ένα νέο σχέδιο νόμου που ετοιμάζει ο Alexander Lukashenko και έχει ως στόχο τον πλήρη έλεγχο του Διαδικτύου, όπως συμβαίνει στην Κίνα ή ακόμη και τη Βόρεια Κορέα. Φρονώ ότι θα πρέπει να αναφερθούμε και σε αυτό.

Γιατί συμβαίνουν αυτά στη Λευκορωσία; Η προσωπική μου γνώμη είναι ότι αυτό οφείλεται εν μέρει στις επιπόλαιες –για να μην πω ασύνετες– επισκέψεις του πρωθυπουργού Silvio Berlusconi, ο οποίος συνάντησε τον Alexander Lukashenko και τον επιδοκίμασε ως έναν δημοκρατικά εκλεγμένο ηγέτη, αλλά δεν βρήκε τον χρόνο να συναντήσει την αντιπολίτευση, και επίσης, λίγο νωρίτερα, του προέδρου της Λιθουανίας, ο οποίος προσκάλεσε τον Lukashenko στη Λιθουανία, θα έλεγα, χωρίς να το σκεφτεί καλά.

Τέλος, επιτρέψτε μου να αναφερθώ στην ομιλία του Sergei Kovalev σήμερα το πρωί, ο οποίος είπε, αναφερόμενος στα βραβεία Ζαχάρωφ, ότι ο δυτικός κόσμος θα πρέπει να προσφέρει και να απαιτεί. Αυτό είναι το θέμα. Θα πρέπει να προσφέρουμε εις βάθος συνεργασία με τη Λευκορωσία, αλλά θα πρέπει επίσης να απαιτήσουμε από τις αρχές της Λευκορωσίας πραγματική πρόοδο στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της δημοκρατίας και της ελευθερίας.

Kristian Vigenin, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (BG) Κυρία υπουργέ, κυρία Επίτροπε, δεν μπορώ να μην συμφωνήσω με την εκτίμηση ότι η Λευκορωσία είναι ένας δύσκολος εταίρος για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ωστόσο, δεν μπορούμε να υποστηρίξουμε την προσέγγιση που υιοθέτησαν το περασμένο έτος η Επιτροπή και το Συμβούλιο όσον αφορά την εν λόγω χώρα. Αυτή η προσέγγιση, η οποία βασίζεται στο σταδιακό άνοιγμα της πόρτας προς τη Λευκορωσία, σε συνδυασμό με σωστές αποφάσεις από την πλευρά των αρχών της Λευκορωσίας, δεν είναι, κατά τη γνώμη μας, ο καλύτερος τρόπος προκειμένου η χώρα αυτή σταδιακά να μετατραπεί σε μια δημοκρατική χώρα ή, τουλάχιστον, να προσεγγίσει όσο το δυνατόν περισσότερο την εικόνα που έχουμε εμείς για μια δημοκρατική χώρα.

Θα θέλαμε να υπάρχει λίγο περισσότερη ουσία στα μέτρα που εγκρίνουν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Συμβούλιο, καθώς και λίγο περισσότερη επικέντρωση στους σημερινούς πολίτες της Λευκορωσίας, διότι αυτός είναι ο τρόπος να κάνουμε τους ίδιους τους πολίτες να συσπειρωθούν πίσω από τον σκοπό που προσπαθούμε να προωθήσουμε εκεί μέσα από τον διάλογο με τις αρχές της Λευκορωσίας, ήτοι τον εκδημοκρατισμό, τη διαφάνεια και τη διεξαγωγή ελεύθερων και δημοκρατικών εκλογών. Στη σημερινή Ευρώπη, είναι αδιανόητο το γεγονός ότι αυτή η διαδικασία δεν μπορεί να εφαρμοστεί σε μια ευρωπαϊκή χώρα.

Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε όσον αφορά την ανατολική εταιρική σχέση συνδέονται και με αυτό το θέμα. Γνωρίζετε ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν στηρίζει τις επίσημες σχέσεις με το κοινοβούλιο της Λευκορωσίας, διότι θεωρούμε ότι οι βουλευτές της Λευκορωσίας δεν εκλέγονται με δίκαιες και δημοκρατικές εκλογές, κάτι που σημαίνει ότι αυτό το κοινοβούλιο δεν μπορεί να είναι επίσημος εταίρος μας.

Επίσης, με αυτό συνδέεται και η επικείμενη δημιουργία μιας κοινοβουλευτικής συνέλευσης της ανατολικής εταιρικής σχέσης, η οποία αντιμετωπίζει ορισμένα προβλήματα. Ωστόσο, η προσέγγισή μας θα είναι να προσπαθήσουμε, παράλληλα με την Επιτροπή και το Συμβούλιο, να ακολουθήσουμε μια κοινή στρατηγική, ούτως ώστε να είμαστε έτοιμοι και σε κοινοβουλευτικό επίπεδο να εφαρμόσουμε τα κατάλληλα μέτρα για τη Λευκορωσία, εάν οι Λευκορώσοι, από την πλευρά τους, εφαρμόσουν τα μέτρα τους και εκπληρώσουν τις απαιτήσεις που έχουμε από αυτούς.

Σε αυτό το πλαίσιο, καλώ μετ' επιτάσεως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Συμβούλιο να ενώσουν τις δυνάμεις τους, προκειμένου να αποφύγουν ανεξάρτητες δράσεις, όπως αυτές του πρωθυπουργού Berlusconi, που βλέπουν τον γενικό σκοπό και ενθαρρύνουν περαιτέρω τον Lukashenko. Κάτι τέτοιο πρέπει να αποφευχθεί.

Ivars Godmanis, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να θέσω άλλη μία πρόταση, διότι οι σχέσεις μεταξύ του Κοινοβουλίου και των αρχών είναι πραγματικά παγωμένες, αλλά έχουμε σχέσεις με την αντιπολίτευση. Προτείνω να οργανώσουμε μια διάσκεψη, στη Λετονία ή κάπου αλλού, στην οποία θα υπάρξουν συμμετέχοντες από τις αρχές και από την αντιπολίτευση. Τα θέματα της διάσκεψης πρέπει να είναι τα εξής: πρώτον, η ενέργεια, η ασφάλεια, η οικονομία, τα προβλήματα διέλευσης τα οποία είναι πολύ σημαντικά στη Λευκορωσία, όπως είναι και για την ΕΕ· δεύτερον, ζητήματα έκδοσης θεωρήσεων, ζητήματα γειτονίας όσον αφορά τους πολίτες· τρίτον, προβλήματα που αφορούν την κατάσταση της δημοκρατίας, προβλήματα που αφορούν τις παρατάξεις και τα ανθρώπινα δικαιώματα· και τέταρτον, η πραγματική θεώρηση των πραγμάτων από την πλευρά της Λευκορωσίας – πώς βλέπουν την ανατολική εταιρική σχέση στο εγγύς μέλλον. Τελικά, πιστεύω ότι αυτός είναι ένας από τους τρόπους με τους οποίους θα μπορούσαμε να θερμάνουμε την παγωμένη κατάσταση που πραγματικά επικρατεί. Η σχέση πρέπει να είναι αμφίδρομη, διότι, εάν είναι μονόδρομος, δεν θα επιτύχουμε.

Werner Schulz, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, πριν από δύο σχεδόν εβδομάδες, ο ιταλός πρωθυπουργός έγινε ο πρώτος δυτικός αρχηγός κυβέρνησης εδώ και πολλά χρόνια

που επισκέφθηκε τη Λευκορωσία. Εξήρε το έργο και τις πολιτικές του προέδρου Lukashenko και αναγνώρισε τη μεγάλη συμμετοχή στις εκλογές ως έκφραση του υψηλού επιπέδου θαυμασμού και αγάπης του λαού για το πρόεδρό του. Δυστυχώς, ξέχασε να επισκεφθεί την αντιπολίτευση, κάτι που, υπό διαφορετικές συνθήκες, θα αποτελούσε εθιμοτυπική επίσκεψη. Η απάντηση δεν ήταν η αναγνώριση του γεγονότος ότι έχουν γίνει βήματα προς τον φιλελευθερισμό στη Λευκορωσία· αντίθετα, η γραμμή που ακολουθήθηκε απέναντι στην αντιπολίτευση έγινε λιγότερο ανεκτική. Οδήγησε σε καταστολή και σημειώθηκαν συγκρούσεις, φασαρίες κλπ.

Αυτός είναι επίσης ο λόγος για τον οποίο καταθέσαμε σήμερα αυτό το ψήφισμα, προκειμένου να καταστήσουμε σαφές ποιες δυνάμεις και ποιες προσεγγίσεις της κοινωνίας των πολιτών στηρίζουμε και προκειμένου να διευκρινίσουμε το γεγονός ότι θα μπορούσαμε να μιλήσουμε για μια εταιρική σχέση – κάτι που είναι, βεβαίως, ακόμη στον πάγο – μόλις μπορούσαμε να συνεχίσουμε πλήρως τον διάλογο περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων με τη Λευκορωσία. Αυτό σημαίνει ελευθερία λόγου, ελευθερία έκφρασης, ελευθερία της αντιπολίτευσης να εργαστεί, δυνατότητα ύπαρξης κομμάτων της αντιπολίτευσης κλπ. Πιστεύουμε ότι αυτό είναι σημαντικό και ότι είναι κάτι που πρέπει να ορίσει την εταιρική μας σχέση στο μέλλον. Ελπίζουμε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα βρει μια κοινή γραμμή εδώ και ότι ο μελλοντικός Υπατος Εκπρόσωπος θα καταβάλει επίσης πολλές προσπάθειες προκειμένου να προωθήσει κάτι τέτοιο.

Valdemar Tomaševski, *εξ ονόματος της Ομάδας ECR*. – (LT) Κύριε Πρόεδρε, η Λευκορωσία, μια χώρα της Κεντρικής Ευρώπης, είναι το ιστορικό λίκνο του Μεγάλου Δουκάτου της Λιθουανίας. Το δουκάτο υπερασπίστηκε τις αξίες του δυτικού πολιτισμού στη βόρειο-ανατολική του περιφέρεια. Συνεπώς, είναι θετικό το γεγονός ότι τα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 17ης Νοεμβρίου του τρέχοντος έτους παρέχουν νέες ευκαιρίες διαλόγου, καθώς και μεγαλύτερη συνεργασία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Λευκορωσίας.

Ωστόσο, πρέπει να προχωρήσουμε από τα λόγια και τις χειρονομίες σε κάτι πιο συγκεκριμένο. Ας ξεκινήσουμε με τις διαπροσωπικές σχέσεις. Πρέπει να ενισχυθούν συμπεριλαμβάνοντας τη Λευκορωσία σε διαδικασίες σε ευρωπαϊκό επίπεδο και σε περιφερειακά επίπεδα. Καλώ την Επιτροπή να προετοιμάσει ταχέως συστάσεις επί των οδηγιών για την απλοποίηση του καθεστώτος έκδοσης θεωρήσεων και επί της πλήρους κατάργησης του καθεστώτος έκδοσης θεωρήσεων εντός της συννοριακής ζώνης των 50 χιλιομέτρων. Οι πολίτες της Κεντρικής Ευρώπης πρέπει να έχουν δικαιώματα και ευκαιρίες να κινούνται ελεύθερα και προς τις δύο πλευρές.

Jiří Maštálka, *εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL*. – (CS) Διάβασα προσεκτικά τα σχέδια ψηφίσματος επί του εν λόγω θέματος και άκουσα με ενδιαφέρον τη συζήτηση. Κατά τη γνώμη μου, τα περισσότερα από τα σχέδια που έχουν υποβληθεί επιχειρούν να προβούν σε μια θετική αλλαγή στις μέχρι σήμερα ψυχρές σχέσεις μεταξύ της ΕΕ και της Λευκορωσίας. Θεωρώ ότι το εγχείρημα της ανατολικής εταιρικής σχέσης αποτελεί μια καλή ευκαιρία προκειμένου να επιτευχθούν σημαντικές βελτιώσεις στις σχέσεις μας. Θα ήθελα να τονίσω, πρώτον, ότι στον οικονομικό τομέα κυριαρχεί μια πραγματιστική προσέγγιση, αλλά δεν μπορεί να είναι απλώς μια μονόπλευρη διαδικασία. Η ΕΕ πρέπει επίσης να δεχθεί προϊόντα και υπηρεσίες από τη Λευκορωσία. Δεύτερον, είναι σημαντικό, κατά την άποψή μου, να απελευθερωθούν γρήγορα οι χρηματοπιστωτικοί πόροι για τη Λευκορωσία στο πλαίσιο της ανατολικής εταιρικής σχέσης. Τρίτον, ο διάλογος θα μπορούσε να βοηθηθεί με τη χαλάρωση της πολιτικής της ΕΕ για την έκδοση θεωρήσεων. Τέταρτον, θα πρέπει να στηρίξουμε περισσότερο το περιβαλλοντικό στοιχείο της συνεργασίας μας. Όλοι γνωρίζουμε ότι η Λευκορωσία υπέστη την καταστροφή του Τσερνομπίλ και η βοήθειά μας θα είναι κάτι παραπάνω από ευπρόσδεκτη. Μολονότι κατανοώ τις ιστορικές και πολιτικές συνθήκες στη Λευκορωσία, πιστεύω ακράδαντα ότι έχει έρθει επίσης η στιγμή να εισέλθει η Λευκορωσία στην ομάδα των χωρών που έχουν καταργήσει τη θανατική ποινή.

Fiorello Provera, *εξ ονόματος της Ομάδας EFD*. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, απαντώντας στον προηγούμενο ομιλητή, θα ήθελα να επαναλάβω το δικαίωμα όλων των αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων να επισκέπτονται κυβερνήσεις εντός ή εκτός της Ευρώπης, με την προϋπόθεση ότι αυτό συνάδει με τις επιθυμίες του Συμβουλίου. Συνεπώς, θεωρώ ότι αυτή η προληπτική επίκριση του ιταλού πρωθυπουργού είναι πολύ ενοχλητική.

Ωστόσο, για να επανέλθω στο υπό συζήτηση θέμα, με την υπογραφή της ανατολικής εταιρικής σχέσης, η Λευκορωσία έδειξε τη βούλησή της να συμπορευτεί με την Ευρώπη στον δρόμο για την οικονομική ανάπτυξη και τη μεταρρύθμιση. Η Επιτροπή έχει αναγνωρίσει την επίτευξη κάποιας προόδου στη Λευκορωσία, όπως η απελευθέρωση πολιτικών κρατουμένων, η μεταρρύθμιση του εκλογικού κώδικα και η δυνατότητα κυκλοφορίας ορισμένων εφημερίδων της αντιπολίτευσης, μολονότι υπό κυβερνητικό έλεγχο. Αυτό δεν σημαίνει ότι η δημοκρατία βρίσκεται σε πλήρη άνθηση, αλλά είναι σίγουρα ένα βήμα απομάκρυνσης από το παρελθόν.

Ως εκ τούτου, η Ευρωπαϊκή Ένωση βρίσκεται αντιμέτωπη με την επιλογή της ενθάρρυνσης της μεταρρύθμισης μέσω του διαλόγου στο πλαίσιο της ανατολικής εταιρικής σχέσης και του Eurobest και, ταυτόχρονα, με την επιλογή της διατήρησης μιας πολιτικής εγγύησης όσον αφορά τα αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν και τα βήματα που έχουν γίνει. Συνεπώς, συμφωνώ ότι θα πρέπει να ανατεθεί στον κ. Vigenin το έργο της επίτευξης συμφωνίας με το Μινσκ

όσον αφορά την ικανοποιητική εκπροσώπηση στη συνέλευση του Eurorest που δεν περιορίζεται μόνο στην κοινωνία των πολιτών, αλλά περιλαμβάνει και μέλη του κοινοβουλίου της Λευκορωσίας.

Αυτό θα μας έδινε τη δυνατότητα να συμμετάσχουμε σε έναν διάλογο με όσους λαμβάνουν πολιτικές αποφάσεις επί θεμάτων που περιλαμβάνουν τα ανθρώπινα δικαιώματα και να καθιερώσουμε μια δίοδο επικοινωνίας με την κυβέρνηση προκειμένου να στηρίξουμε την πρόοδο της μεταρρύθμισης. Έτσι, δεν θα είχαν δικαιολογία να μην απαντήσουν ή να δώσουν μη ικανοποιητικές απαντήσεις.

Peter Šťastný (PPE). – (SK) Η Λευκορωσία αξίζει μεγαλύτερης προσοχής, τόσο από την ΕΕ όσο και από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Αναμφίβολα επιδοκιμάζω την προσφορά μας να βοηθήσουμε εφόσον η ανταπόκριση της άλλης πλευράς είναι σαφώς μετρήσιμη και επαρκής. Πρέπει, ωστόσο, να είμαστε εντιμοί όσον αφορά τις απαιτήσεις μας. Έτσι, θα ωφεληθούν η δημοκρατία, οι καλές σχέσεις μεταξύ ΕΕ και Λευκορωσίας και, σίγουρα, οι πολίτες της εν λόγω χώρας.

Ως εκ τούτου, χαιρετίζω την πρόσκληση της Λευκορωσίας να γίνει μέλος της κοινής κοινοβουλευτικής συνέλευσης του Eurorest με τη σαφή προϋπόθεση της μορφής 5+5 για τους αντιπροσώπους, κάτι που στηρίζει σθεναρά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Από την άλλη πλευρά, είναι θλιβερή η κατάφορη αθέτηση αρχής όσον αφορά τις επίσημες επισκέψεις εκπροσώπων κρατών μελών της ΕΕ. Μία τέτοια αρχή που απαιτείται κατά τη διάρκεια επίσημης επίσκεψης στη Λευκορωσία είναι η συνάντηση με την αντιπολίτευση. Αυτή ακριβώς η αρχή παραβιάστηκε κατάφωρα με την απουσία μιας τέτοιας συνάντησης κατά την πρόσφατη επίσκεψη του αρχηγού ενός κράτους μέλους της ΕΕ που ασκεί επιρροή. Μια τέτοια συμπεριφορά δυναμιτίζει τις προσπάθειές μας, βλάπτει το καλό όνομα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των θεσμικών οργάνων της και, αναμφίβολα, δεν βοηθά στην ενίσχυση της δημοκρατίας στη Λευκορωσία.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Εδώ και έξι χρόνια υποστήριξα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και συνεχίζω να υποστηρίζω ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα βοηθήσει περισσότερο τους πολίτες της Λευκορωσίας και της ΕΕ, ιδιαίτερα όσους ζουν στις γειτονικές χώρες, όχι εφαρμόζοντας κυρώσεις ή περιορισμούς, αλλά ανοίγοντας τις πόρτες όσο το δυνατόν περισσότερο στη συνεργασία μεταξύ των ανθρώπων, ιδιαίτερα των νέων, και στις στενότερες επαφές τον τομέα των επιχειρήσεων, του πολιτισμού, της επιστήμης και σε άλλους τομείς.

Είναι πολύ θετικό το γεγονός ότι για δεύτερη χρονιά οι Βρυξέλλες κάνουν ουσιαστικές προσπάθειες για μια αλλαγή, πλησιάζοντας τη Λευκορωσία και τον λαό της. Ναι, αυτή η πολιτική πρέπει ακόμα να αποδώσει όλα τα αναμενόμενα θετικά αποτελέσματα, αλλά η επιστροφή στο παρελθόν θα ήταν πραγματικά λάθος. Συνεπώς, στηρίζω τις δράσεις του Συμβουλίου και της Επιτροπής, και ιδιαίτερα την προοπτική ενός σχεδίου δράσης για τη Λευκορωσία.

Όταν οι νέες χώρες της ΕΕ προσχώρησαν στη συμφωνία Σένγκεν πριν από δύο χρόνια, τα υπολείμματα του Τείχους του Βερολίνου, μιλώντας μεταφορικά, κινήθηκαν προς ανατολάς. Ενώ στο παρελθόν οι κάτοικοι της Λιθουανίας, της Λετονίας, της Πολωνίας και της Λευκορωσίας, συχνά συγγενείς μεταξύ τους, μπορούσαν να ταξιδεύουν από τη μία χώρα στην άλλη χωρίς να πληρώνουν φόρους, τώρα οι Λευκορώσοι πρέπει να πληρώσουν σχεδόν τον μισό μηνιαίο μισθό τους για να αποκτήσουν μια θεώρηση Σένγκεν. Τέτοια γραφειοκρατικά και οικονομικά τείχη πρέπει να γκρεμιστούν όσο το δυνατόν συντομότερα. Από την άλλη πλευρά, οι δράσεις του Μινσκ προκειμένου να καθυστερήσει τη συμφωνία με τη Λιθουανία και άλλα κράτη σχετικά με τη διευκόλυνση της διέλευσης για τους κατοίκους των συνόρων εγείρει αμφιβολίες σχετικά με την καλή θέληση των αρχών.

Σύμφωνα με έρευνες, στη Λευκορωσία περίπου το 30% των κατοίκων είναι υπέρ των καλύτερων σχέσεων με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Εν τω μεταξύ, το 28% των κατοίκων θα επιθυμούσε καλύτερες σχέσεις με τη Ρωσία. Δεν πρόκειται για αντίφαση. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πραγματικά δεν έχει ως στόχο να αποκόψει τη Λευκορωσία από τη Ρωσία ή να τις κάνει εχθρούς. Δεν είναι η Δύση αυτή που χρειάζεται μεταρρυθμίσεις, αλλά οι ίδιοι οι Λευκορώσοι.

Λοιπόν, ο δυναμικός οικονομικός εκσυγχρονισμός και η συμμετοχή στην πολιτική της ανατολικής εταιρικής σχέσης μπορεί να βοηθήσει στην πραγματοποίηση αυτού του έργου.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, ακούγοντας τη συζήτησή μας, μου δημιουργείται η εντύπωση ότι λέμε πολύ λίγα σχετικά με τον κύριο στόχο μας, ο οποίος είναι οι ελεύθερες εκλογές στη Λευκορωσία. Πρέπει πάντα να δίνουμε προσοχή σε αυτό. Ως βουλευτές του ΕΚ εκλεγμένοι με δημοκρατικές εκλογές στις χώρες μας, δεν μπορούμε να αγνοήσουμε αυτόν τον κύριο στόχο.

Είμαι πεπεισμένος ότι τόσο στην αντιπολίτευση όσο και στα κυβερνητικά στρατόπεδα, πολλοί άνθρωποι περιμένουν από μας να μιλήσουμε για ελεύθερες εκλογές. Και αυτοί περιμένουν αυτό το μήνυμα. Το γνωρίζω αυτό από την εμπειρία μου. Αξίζουν μια σαφή και καθαρή απάντηση. Αγωνιζόμαστε ώστε η Λευκορωσία να έχει ελεύθερες εκλογές και να γίνει ελεύθερος εταίρος στην Ευρώπη. Εχθές, είχαμε την ευκαιρία να λάβουμε μια ανακοίνωση από την κ. Ferrero-Waldner σχετικά με το σχέδιο Sarkozy, κάτι για το οποίο την ευχαριστώ.

Σήμερα, έχω μια άλλη ιδέα. Θα ήθελα η κ. Ferrero-Waldner να κάνει μια σαφή δήλωση ότι, έως ότου διεξαχθούν ελεύθερες εκλογές στη Λευκορωσία, δεν θα υπάρξουν πολιτικές επαφές με τη χώρα σε τομείς για τους οποίους είναι αρμόδια, με εξαίρεση την αντιπολίτευση, η οποία με αυτόν τον τρόπο δεν θα αποκλειστεί. Σας παρακαλώ να το πείτε αυτό δημοσίως. Θα σας είμαστε υπόχρεοι εάν το κάνετε. Θα είναι ένα χριστουγεννιάτικο δώρο για εμάς.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Κύριε Πρόεδρε, στις αρχές αυτού του έτους, την Τετάρτη 14 Ιανουαρίου για να είμαι ακριβής, είχα κι εγώ την τιμή να συμμετάσχω σε μια συζήτηση στο Σώμα σχετικά με τη Λευκορωσία, στην οποία η Επίτροπος Ferrero-Waldner ήταν επίσης παρούσα. Στο τέλος του κοινοβουλευτικού έτους, είναι φυσικό να εξετάσουμε εάν υπήρξαν σημαντικές αλλαγές στις σχέσεις ΕΕ-Λευκορωσίας· και, κατά τη γνώμη μου, το 2009 σφραγίστηκε από το *status quo* μεταξύ του Μινσκ και των Βρυξελλών. Τι συμπεράσματα πρέπει να αντλήσουν τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα από αυτό; Καταρχάς, παραμένει ο κίνδυνος το καθεστώς του προέδρου Lukashenko στη Λευκορωσία απλά να συνεχίσει να αμφιταλαντεύεται μεταξύ της Μόσχας και των Βρυξελλών ή μεταξύ της κίβδηλης ολοκλήρωσης με τη Ρωσία και των επίπλαστων εγκάρδιων σχέσεων με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αφενός, υπάρχει η οικονομική συναισθηματικότητα της Ευρώπης· αφετέρου, η επιθυμία της πολιτικής ελίτ της Λευκορωσίας να παγιώσει την εξουσία της. Οι πρόσφατες αλλαγές θέσεων που πραγματοποιήθηκαν στο ύψιστο πολιτικό επίπεδο στο Μινσκ οδηγούν σε μια πιο σκληρή γραμμή.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να εφαρμόσει μια ισορροπημένη στρατηγική προκειμένου να αδράξει την ευκαιρία και να επιφέρει μια σταδιακή αλλαγή νοοτροπίας σε επίπεδο πληθυσμού και ελίτ, μια ευκαιρία που προκύπτει από τις δομές διαλόγου και συνεργασίας που έχουν τώρα εδραιωθεί, σε συνδυασμό με την παγκόσμια οικονομική κρίση, η οποία επίσης ωθεί την κυβέρνηση Lukashenko σε δράση.

Εν συντομία, όλα τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα πρέπει να έρθουν σε επαφή με όλες τις ομάδες-στόχους της Λευκορωσίας για αυτόν τον σκοπό, συμπεριλαμβανομένων των κρατικών αρχών, των δυνάμεων της αντιπολίτευσης, της κοινωνίας των πολιτών, ακόμη και του άμαχου πληθυσμού. Φυσικά, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα επιδιώξει επίσης ουσιαστική επαφή με το κοινοβούλιο της Λευκορωσίας.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Το πείραμα της σύσφιξης των σχέσεων μεταξύ της Ένωσης και της Λευκορωσίας συνεχίζει να επιφέρει αμφίβολα αποτελέσματα. Η πολιτική πίεση από την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι, επομένως, μια ουσιαστική προϋπόθεση για τη διατήρηση της πολύ αδύναμης κατεύθυνσης αλλαγής του Μινσκ. Το άνοιγμα διόδων επικοινωνίας με τις αρχές πρέπει να συνοδεύεται από την απόρριψη του μη δημοκρατικού κοινοβουλίου του Μινσκ. Πρέπει επίσης να φροντίσουμε σχολαστικά ώστε οι ελεύθεροι Λευκορώσοι να μην αισθανθούν ότι απορρίπτονται και, συνεπώς, η απερίσκεπτη παράλειψη συναντήσεων με τους εκπροσώπους της αντιπολίτευσης είναι εξαιρετικά ανεύθυνη.

Το Μινσκ πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι η πολιτική μας έχει έναν στόχο – τη δημοκρατία στη Λευκορωσία. Οι πολιτικές αλλαγές θα είναι δυνατές μόνο όταν εξασφαλίσουμε ότι οι Λευκορώσοι θα έχουν πρόσβαση σε ανεξάρτητη ενημέρωση. Ένα σχέδιο που, σήμερα, απαιτεί τη στήριξή μας είναι, ιδιαίτερα, ο τηλεοπτικός σταθμός Belsat, ο οποίος, εδώ και δύο χρόνια, ήταν το μόνο κανάλι που χρησιμοποιούσε τη λευκορωσική γλώσσα παρέχοντας πρόσβαση σε άνευ λογοκρισίας ενημέρωση σχετικά με την κατάσταση στη χώρα, και είναι αντικείμενο όλο και μεγαλύτερου ενδιαφέροντος μεταξύ των Λευκορώσων.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Malmström, κυρία Επίτροπε, είμαι ιδιαίτερα ικανοποιημένος από το γεγονός ότι η κ. Ferrero-Waldner, ως Επίτροπός μας, υποστήριζε πάντα τη δημοκρατία και την οικονομία της αγοράς και έχει, επίσης, θέσει νέα πρότυπα από αυτήν την άποψη στη Λευκορωσία. Σε αυτό το πλαίσιο, θα ήθελα να την ευχαριστήσω ειλικρινά για το έργο της ως Επιτρόπου Εξωτερικών Σχέσεων και Ευρωπαϊκής Πολιτικής Γειτονίας και να της ευχηθώ ό,τι καλύτερο για το μέλλον.

Marek Siwiec (S&D). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, βρεθήκαμε σε μια κατάσταση που οδηγεί σε ένα είδος σχιζοφρένειας στις επαφές μας με τη Λευκορωσία. Διότι οι ευρωπαίοι ηγέτες συζητούν με τον Πρόεδρο και την κυβέρνηση της Λευκορωσίας, η οποία εκπροσωπεί το κοινοβούλιο και το πολιτικό σύστημα της Λευκορωσίας. Αυτό είναι καλό. Ωστόσο, δεν θέλουμε να συνομιλούμε με ένα κοινοβούλιο που εξελέγη με εκλογές των οποίων η διεξαγωγή ήταν κακή και οι οποίες δεν ήταν ούτε ελεύθερες ούτε διαφανείς, διότι έχουμε τις αρχές μας. Αυτή η σχιζοφρένεια πρέπει να σταματήσει κάποια στιγμή, και αυτό πρέπει να το πούμε ξεκάθαρα.

Η κατάλληλη στιγμή για να πούμε οριστικά ποια είναι πολιτική μας απέναντι στη Λευκορωσία είναι οι τοπικές εκλογές του επόμενου έτους. Είτε θα διεξαχθούν σύμφωνα με τα πρότυπα που αποδεχόμαστε και θα αποτελέσουν ένδειξη σημαντικής διαφάνειας είτε δεν θα διεξαχθούν με αυτόν τον τρόπο και θα πρέπει απλά να σταματήσουμε να σκεφτόμαστε τη διαφάνεια εκ μέρους της Λευκορωσίας, διότι θα είναι προφανές ότι ο κ. Lukashenko γνωρίζει τι θέλει, ενώ εμείς δεν γνωρίζουμε πραγματικά τι θέλουμε.

Όσον αφορά τον κ. Berlusconi, ωστόσο, αποκάλυψε πολλά για τον εαυτό του, διότι εάν η ιδανική αρχηγία είναι για αυτόν όσα πράττει ο Lukashenko, αυτό σημαίνει ότι πρόκειται για ένα μοντέλο αρχηγίας που τον εντυπωσιάζει, και το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να σταυρώσουμε τα χέρια μας και να εκφράσουμε τη λύπη μας για το γεγονός ότι ένας τέτοιος ηγέτης συγκαταλέγεται στους 27 ηγέτες των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, ως παρατηρητής της Λευκορωσίας εδώ και πολύ καιρό, είναι σημαντικό ότι η ΕΕ συνεχίζει τις σχέσεις της με τη Λευκορωσία, η οποία είναι μια ευρωπαϊκή χώρα μεσαίου μεγέθους και η οποία απομονώνεται με δική της επιλογή όλο και περισσότερο και μετατρέπεται κατά κάποιο τρόπο σε Κούβα της Ευρώπης. Ο πρόεδρος Lukashenko, ο οποίος αποτελεί τυπικό παράδειγμα *Homo sovieticus*, κατανοεί πλήρως, παρ' όλα αυτά, το νόημα της πολιτικής ισχύος και, συνεπώς, πρέπει να υπάρχει μια λογική εμπορική και πολιτική επαφή και σχέση ΕΕ-Λευκορωσίας. Ως εκ τούτου, συμφωνώ ότι οι στοχευμένες κυρώσεις πρέπει να αρθούν επιτέλους και να επικυρωθεί μια ΣΕΣΣ.

Συνεπώς, μετά από χρόνια απομόνωσης της Λευκορωσίας από την ΕΕ, συμφωνώ τώρα ότι μια ρεαλιστική προσέγγιση μαστιγίου και καρότου είναι η σωστή προσέγγιση. Πρέπει να διευκολύνουμε τις επαφές με την κοινωνία των πολιτών της Λευκορωσίας και τους διακανονισμούς όσον αφορά τις φθηνότερες θεωρήσεις, και να χορηγήσουμε στη Λευκορωσία καθεστώς παρατηρητή στη συνέλευση του Eurobest, καθώς και πρόσβαση στα προγράμματα της ανατολικής εταιρικής σχέσης.

Κάναμε ένα γενναίο ξέκνημα, και καλώ τώρα το Μινσκ να κάνει κάποιους συμβιβασμούς, βελτιώνοντας την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της δημοκρατίας.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης απέναντι στη Λευκορωσία αποτελεί σίγουρα παράδειγμα μιας λογικής πολιτικής γειτονίας. Οφείλουμε να ευχαριστήσουμε την απερχόμενη Επίτροπο, κ. Ferrero-Waldner, για το επιτυχημένο έργο της από αυτήν την άποψη.

Η Λευκορωσία σίγουρα θα πρέπει να στηριχθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση στη διαδικασία μεταρρύθμισής της και, επίσης, στον εκδημοκρατισμό της. Ωστόσο, η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν θα πρέπει να διακρίνονται από τέτοια αλαζονεία ώστε να πιστεύουν ότι τα δικά τους δημοκρατικά πρότυπα θα πρέπει να αποτελούν πρότυπο για τον υπόλοιπο κόσμο.

Ένα είναι σίγουρο όσον αφορά τη Λευκορωσία: εάν θέλουμε να ανθήσουν οι σχέσεις μας με τη Λευκορωσία, θα είμαστε επίσης υποχρεωμένοι να σεβαστούμε κάπως τα ιστορικά και γεωπολιτικά συμφέροντα του Κρεμλίνου. Αυτό είναι ίσως το πιο ευαίσθητο θέμα σε σχέση με την ευρωπαϊκή πολιτική απέναντι στη Λευκορωσία.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Συζητήσαμε εδώ για την ανάγκη ανταλλαγών νέων και πολιτισμού μεταξύ της Ένωσης και της Λευκορωσίας. Φοβούμαι ότι αυτό θα είναι πολύ δύσκολο. Στις 3 Δεκεμβρίου, η Tatiana Szarućko, εκπρόσωπος της οργάνωσης της αντιπολίτευσης «Young Front», διαγράφηκε από τον κατάλογο των φοιτητών της Νομικής του κρατικού πανεπιστημίου της Λευκορωσίας. Γιατί αφαιρέθηκε το όνομά της; Διότι συμμετείχε σε ένα φόρουμ σχετικά με την ανατολική εταιρική σχέση στις Βρυξέλλες. Οι αρχές του πανεπιστημίου θεώρησαν ότι έφυγε χωρίς τη συναίνεσή τους, και γι' αυτόν τον λόγο την πέταξαν έξω από το πανεπιστήμιο.

Ίσως για μια γυναίκα στη Λευκορωσία, αυτό δεν είναι και πολύ επικίνδυνο, αλλά για τους άνδρες που αποκλείονται από το πανεπιστήμιο στη Λευκορωσία, τα αποτελέσματα μπορεί να είναι πολύ πιο επώδυνα, διότι η στρατιωτική θητεία εκεί χρησιμοποιείται ως τιμωρία, ως υποκατάστατο της φυλακής. Υπάρχουν νέοι στρατιώτες, όπως ο Franek Wiczorka, επικεφαλής της οργάνωσης νέων με την ονομασία «Belarusian Youth Front» (Μέτωπο Νεολαίας της Λευκορωσίας), και ο Ivan Szyła, επίσης από την οργάνωση Young Front, οι οποίοι διώκονται κατά τη διάρκεια της στρατιωτικής θητείας, όπου δεν τους δίνεται η δυνατότητα πρόσβασης στην ενημέρωση, και αυτό χρησιμοποιείται ως τιμωρία. Θα πρέπει αγωνιστούμε ενάντια σε αυτό και να στηρίξουμε όσους τιμωρούνται με αυτόν τον τρόπο.

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, αξιότιμοι κύριοι βουλευτές, φρονώ ότι είναι εξαιρετικά πολύτιμο το γεγονός ότι έχουμε τόσο δυνατή στήριξη από όλα τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα όσον αφορά την προσέγγιση της Λευκορωσίας.

Πράγματι, πρόκειται για έναν πολύ δύσκολο εταίρο, αλλά είναι γείτονάς μας, μια χώρα με την οποία έχουμε κοινά σύνορα. Ορισμένες χώρες εδώ έχουν στενές και ιστορικές σχέσεις με τον λαό εκεί, και έτσι πρέπει να καταβάλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου να στηρίξουμε την ανάπτυξη προς τη δημοκρατία, τα ανθρώπινα δικαιώματα, το κράτος δικαίου και την οικονομία της αγοράς.

Ανησυχούμε τελευταία για ορισμένες εχθρικές αντιδράσεις, για παράδειγμα την αποβολή της νεαρής φοιτήτριας. Η σουηδική Προεδρία αντέδρασε με μεγάλη σταθερότητα στο Μινσκ και, επίσης, εξέδωσε πλήθος δηλώσεων: είναι, βεβαίως, κάτι για το οποίο λυπούμαστε και δεν θα πρέπει να συμβαίνει.

Είχαμε πολλές επαφές με την κοινωνία των πολιτών κατά τη διάρκεια του τρέχοντος έτους. Πραγματοποιήθηκε μια διάσκεψη με την κοινωνία των πολιτών μόλις πριν από λίγες εβδομάδες στις Βρυξέλλες. Συνάντησα προσωπικά τους εκπροσώπους της αντιπολίτευσης στη Στοκχόλμη πριν από λίγες εβδομάδες και καταβάλλονται συνεχείς προσπάθειες σύνδεσης με την κοινωνία των πολιτών και την αντιπολίτευση. Είναι αδύναμοι, αλλά είναι εκεί και χρειάζονται τη στήριξή μας, και αυτή η στήριξη θα συνεχιστεί.

Φρονώ ότι η ιδέα του κ. Godmanis σχετικά με το θέμα της διάσκεψης είναι πολύ ενδιαφέρουσα. Σίγουρα αξίζει να διερευνηθεί εάν μπορούμε να προχωρήσουμε.

Αυτή η διττή προσέγγιση προς τη Λευκορωσία –η προσέγγιση «του μαστιγίου και του καρότου», όπως νομίζω ότι την αποκάλεσε ο κ. Таппоock– ευελπιστούμε ότι είναι μια προσέγγιση που θα επιτύχει. Αποδεικνύει ότι είμαστε πραγματικά δεσμευμένοι, έχουμε απλώσει το χέρι. Μπορούμε να αποδείξουμε στον κ. Lukashenko και στο καθεστώς της Λευκορωσίας ότι, εάν κινηθεί κανείς προς τη δημοκρατία, εάν κινηθεί κανείς προς τον σεβασμό των διεθνών αξιών, μπορεί να βρει έναν άλλον δρόμο. Υπάρχει ο δρόμος που οδηγεί στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση· υπάρχει ο δρόμος που οδηγεί στη συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Ένωση, στη διευκόλυνση της έκδοσης θεωρήσεων και στην εμβάθυνση της ανατολικής εταιρικής σχέσης.

Τώρα, εξαρτάται από αυτούς το να ανταποκριθούν. Τους έχουμε δώσει το χέρι μας και, με την πλήρη στήριξη όλων των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων, παρακαλώ το Μινσκ να το κρατήσει, διότι αυτό και ο λαός της Λευκορωσίας θα κερδίσουν πολλά.

Karel De Gucht, μέλος της Επιτροπής. – (ΕΝ) Κύριε Πρόεδρε, εν κατακλείδι, θα ήθελα να τονίσω ότι, κατά τη γνώμη μου –και ομιλώ επίσης εξ ονόματος της Benita Ferrero-Waldner, βεβαίως– η σημερινή ανταλλαγή απόψεων υπήρξε πολύ ελκρινής και εξαιρετικά χρήσιμη. Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για την εποικοδομητική και μελλοντοστραφή συζήτηση.

Η ΕΕ είναι, καταρχήν, έτοιμη να συνεργαστεί στενά με το Μινσκ και να στηρίξει τις πολιτικές και οικονομικές μεταρρυθμίσεις που απαιτούνται επείγοντως. Εάν υπάρξουν σημαντικά βήματα από την πλευρά της ηγεσίας της Λευκορωσίας όσον αφορά τον εκδημοκρατισμό, η ΕΕ θα είναι έτοιμη να αντιμετωπίσει τη Λευκορωσία ως πλήρες μέλος της ανατολικής εταιρικής σχέσης. Εν τω μεταξύ, η ΕΕ καλεί και θα συνεχίσει να καλεί μετ' επιτάσεως τη Λευκορωσία να κάνει περαιτέρω αμετάκλητα βήματα με στόχο την επίτευξη δημοκρατικών προτύπων, χωρίς τα οποία οι σχέσεις μας δεν μπορούν να αναπτυχθούν πλήρως. Ειλικρινά ελπίζω ότι το 2010 θα είμαστε σε θέση να συνεργαστούμε σταδιακά και έξυπνα με τη Λευκορωσία και να προσφέρουμε στον λαό της Λευκορωσίας ένα όραμα και τα χειροπιαστά οφέλη μιας στενής σχέσης με την ΕΕ.

Η ΕΕ αναμένει από τη Λευκορωσία να λάβει μια σειρά συνοδευτικών μέτρων στον τομέα των δημοκρατικών μεταρρυθμίσεων, με στόχο να έλθει πιο κοντά στην ΕΕ και από κοινού να βοηθήσουν στη διεύρυνση του τομέα της ειρήνης, της σταθερότητας και της ευημερίας με τη συμμετοχή και των έξι χωρών της ανατολικής εταιρικής σχέσης, καθώς και της Ρωσίας, του στρατηγικού εταίρου της ΕΕ.

Υπάρχουν πέντε μέτρα που αναμένουμε από τη Λευκορωσία να λάβει με αποφασιστικό και αμετάκλητο τρόπο.

Πρώτον, να εξασφαλίσει ότι δεν θα υπάρξει οπισθοδρόμηση όσον αφορά το θέμα των πολιτικών κρατουμένων και των πολιτικά υποκινούμενων ποινικών διώξεων. Δεύτερον, να πραγματοποιήσει εκτενή μεταρρύθμιση της εκλογικής νομοθεσίας σύμφωνα με τις συστάσεις του ΟΟΣΑ/ ODIHR. Τρίτον, ξεκινώντας από την απελευθέρωση των μέσων, να καθιερώσει την ελευθερία του λόγου και του συναδρούεσθαι. Τέταρτον, να βελτιώσει τις συνθήκες εργασίας των ΜΚΟ μέσω κανονιστικών και νομοθετικών μέτρων. Πέμπτον, να καταργήσει τη θανατική ποινή ή να κηρύξει ένα μορατόριουμ για αυτήν.

Μια σημαντική κίνηση που θα συμβάλει στο να επιδείξει η Λευκορωσία τη δέσμευσή της για κοινές αξίες θα ήταν η άμεση θέσπιση ενός μορατόριουμ για τη θανατική ποινή και η επακόλουθη κατάργησή της ως ένα σημαντικό βήμα προόδου στον δρόμο για την προσχώρησή της στο Συμβούλιο της Ευρώπης. Στα συμπεράσματα του Νοεμβρίου, το Συμβούλιο της ΕΕ κάλεσε μετ' επιτάσεως τη Λευκορωσία να θεσπίσει ένα μορατόριουμ για τη θανατική ποινή. Επιπλέον, η Επιτροπή πραγματοποίησε δράσεις επικοινωνίας ενόψει της 10ης παγκόσμιας ημέρας κατά της θανατικής ποινής.

Τι θα μπορούσε να κάνει η ΕΕ για τη Λευκορωσία; Τι περιλαμβάνει η προσφορά; Η Επιτροπή πιστεύει ότι η πιο παραγωγική προσέγγιση της Λευκορωσίας μπορεί να γίνει με βάση τον πραγματισμό. Η προοδευτική συνεργασία της ΕΕ με τη Λευκορωσία πρέπει να αντικατοπτρίζει θετικά βήματα από την πλευρά της ίδιας της Λευκορωσίας, αλλά πρέπει επίσης να επιδειξουμε ευελιξία. Τα συμπεράσματα του Νοεμβρίου του 2009 του Συμβουλίου Γενικών Υποθέσεων και Εξωτερικών Σχέσεων (ΣΓΥΕΣ) επιτρέπουν στην ΕΕ να προσφέρει κίνητρα στη Λευκορωσία για βήματα που θέλουμε να γίνουν, ενώ ταυτόχρονα παραμένουμε πιστοί στις αρχές μας. Αυτό εννοώ με τον όρο «πραγματισμό».

Το μήνυμά μας προς τη Λευκορωσία είναι σαφές. Πρώτον, η ΕΕ είναι έτοιμη να συνεργαστεί στενά με το Μινσκ και να στηρίξει την πολιτική και οικονομική του ανάπτυξη και, εάν σημειωθούν σημαντικά θετικά βήματα από την ηγεσία της Λευκορωσίας, θα είμαστε έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε τη Λευκορωσία ως πλήρες μέλος της ανατολικής εταιρικής σχέσης. Αυτό απαιτεί την ανάπτυξη των σχέσεων μας μέσω της διμερούς οδού της ανατολικής εταιρικής σχέσης, της έναρξης ενός εκτενούς πολιτικού και οικονομικού διαλόγου, καθώς και της ενισχυμένης τομεακής συνεργασίας.

Εν τω μεταξύ, η Λευκορωσία κλήθηκε στον Μάιο του 2009 να συμμετάσχει στην πολυμερή διάσταση της ανατολικής εταιρικής σχέσης. Συμμετέχει εποικοδομητικά σε επίπεδο υφυπουργών στα τέσσερα πολυμερή φόρουμ – δημοκρατία και διακυβέρνηση, οικονομική ολοκλήρωση, ενεργειακή ασφάλεια και διαπροσωπικές σχέσεις.

Δεύτερον, αναμένουμε από τη Λευκορωσία να προβεί σε περαιτέρω αμετάκλητες ενέργειες προς την επίτευξη δημοκρατικών προτύπων, χωρίς τα οποία οι σχέσεις μας δεν μπορούν να αναπτυχθούν πλήρως.

Τρίτον, η απουσία μιας συμφωνίας εταιρικής σχέσης και συνεργασίας δεν είναι μόνο απώλεια για τη Λευκορωσία· μας στερεί μια νόμιμη βάση για δομές όπως ο επίσημος διάλογος για τα ανθρώπινα δικαιώματα και η αντιμετώπιση θεμάτων που αφορούν το εμπόριο ή τη μεταφορά ενέργειας. Στην Επιτροπή συνεχίζουμε να πιστεύουμε ότι η επικύρωση της συμφωνίας εταιρικής σχέσης και συνεργασίας θα αποτελέσει ένα χρήσιμο βήμα προόδου, αλλά θα συνεχίσουμε σαφώς να την χρησιμοποιούμε ως ένα κίνητρο που θα ενθαρρύνει περαιτέρω κινήσεις από την πλευρά της Λευκορωσίας.

Τέταρτον, και τελευταίο, η Επιτροπή ξεκίνησε να εργάζεται για την εφαρμογή των συμπερασμάτων στα οποία κατέληξε το ΣΓΥΕΣ τον Νοέμβριο του 2009 και θα επανέλθει στο Συμβούλιο Υπουργών της ΕΕ με προτάσεις όσο το δυνατόν συντομότερα.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Έχω λάβει επτά προτάσεις ψηφίσματος σύμφωνα με το άρθρο 110, παράγραφος 2 του Κανονισμού⁽¹⁾.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί αύριο, Πέμπτη, 17 Δεκεμβρίου 2009.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149)

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), γραπτώς. – (RO) Οι δημοκρατικές αξίες και ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των ατομικών ελευθεριών αποτελούν τα θεμέλια στα οποία οικοδομήθηκε η ΕΕ. Καθώς βασικός μας στόχος είναι να βοηθήσουμε τις γειτονικές χώρες να γίνουν δημοκρατικές και η Λευκορωσία είναι μία από τις τελευταίες χώρες της Ευρώπης με απολυταρχικό καθεστώς, πιστεύω ότι πρέπει να θέσουμε πολύ σαφείς, αυστηρές πολιτικές προϋποθέσεις για τη Λευκορωσία πριν από οποιαδήποτε πολιτική επαφή. Η Λευκορωσία έχει πραγματοποιήσει ορισμένες μεταρρυθμίσεις, αλλά ωχριούν ως προς τη σημασία τους μπροστά στα προβλήματα που υφίστανται, ιδιαίτερα όσον αφορά τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, την ελευθερία του τύπου και την ελευθερία της έκφρασης. Πρέπει να δοθεί στήριξη στους ακτιβιστές που αγωνίζονται για τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των ατομικών ελευθεριών. Υποστηρίζω την ιδέα της καθιέρωσης επαφών με την αντιπολίτευση και τάσσομαι θερμά υπέρ των ατομικών επαφών μεταξύ των πολιτών από την ΕΕ και τη Λευκορωσία. Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα να μπορούν οι πολίτες της Λευκορωσίας να μιλούν ελεύθερα με ανθρώπους που συμμερίζονται τις ίδιες δημοκρατικές αξίες. Αυτό θα συνέβαλε στην ανάπτυξη της κοινωνίας των πολιτών και θα διευκόλυνε μια διαδικασία εκδημοκρατισμού, η οποία θα έχαιρε ευρείας στήριξης και θα ξεκινούσε από τον ίδιο τον λαό. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος δημιουργίας μιας υγιούς δημοκρατίας όπου θα γίνονται σεβαστά τα δικαιώματα όλων. Ως εκ τούτου, η χρήση των κυρώσεων ως μέσο άσκησης πίεσεων πρέπει να συνδυαστεί με τη διευκόλυνση των επαφών μεταξύ των πολιτών από την ΕΕ και τη Λευκορωσία.

Kinga Göncz (S&D), γραπτώς. – (HU) Θα ήθελα να χαιρετίσω την εποικοδομητική συμμετοχή της Λευκορωσίας στη διαδικασία της ανατολικής εταιρικής σχέσης, καθώς και το γεγονός ότι ξεκίνησε ο διάλογος για τα ανθρώπινα δικαιώματα μεταξύ της ΕΕ και της Λευκορωσίας. Κατά το περασμένο έτος, ξεκίνησαν θετικές διαδικασίες στη χώρα με την απελευθέρωση πολιτικών κρατουμένων, βλέπουμε όμως ότι αυτή η διαδικασία έχει έκτοτε πέσει σε τέλμα. Αυτό οφείλεται σε προβλήματα που αφορούν τη σύσταση πολιτικών κομμάτων και την έγκριση λειτουργίας ανεξάρτητων μέσων ενημέρωσης και οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών. Κατά συνέπεια, η ΕΕ αναγκάστηκε να διευρύνει τα περιοριστικά μέτρα που αφορούν τα ταξίδια. Ειλικρινά ελπίζω ότι η Λευκορωσία θα συνεχίσει την πορεία των θετικών αλλαγών που ξεκίνησε πέρυσι, προσφέροντας έτσι την ευκαιρία στην ΕΕ να μπορέσει και εκείνη να ανταποκριθεί θετικά. Έως τότε, φρονώ ότι είναι επίσης σημαντικό να εξετάσουμε εάν μπορούμε να προχωρήσουμε

(1) Βλ. συνοπτικά πρακτικά

τον τομέα της διευκόλυνσης έκδοσης θεωρήσεων, καθώς οι ανθρώπινες επαφές μπορούν να συμβάλουν σημαντικά σε μεγαλύτερη πολιτική διαφάνεια και στη διαδικασία εκδημοκρατισμού.

Bogusław Sonik (PPE), γραπτώς. – (PL) Όταν συζητούμε τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Λευκορωσία και την απόφαση των κρατών μελών να διευρύνουν τις κυρώσεις κατά ορισμένων εκπροσώπων του καθεστώτος της Λευκορωσίας έως τον Οκτώβριο του 2010, πρέπει να πούμε ότι η κατάσταση στη Λευκορωσία σταδιακά αλλάζει.

Στα αποτελέσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 17ης Νοεμβρίου 2009, διαβάσαμε ότι έχουν διαφανεί νέες δυνατότητες διαλόγου και αυξημένης συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Λευκορωσίας. Θέλοντας να ενθαρρύνουν τις αρχές της Λευκορωσίας να πραγματοποιήσουν μεταρρυθμίσεις, τα κράτη μέλη συμφώνησαν στην προσωρινή άρση των κυρώσεων για την ελεύθερη κυκλοφορία, οι οποίες εφαρμόζονταν σε υψηλόβαθμους εκπροσώπους των αρχών της Λευκορωσίας. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ετοιμάζει μια οδηγία προκειμένου να διευκολύνει την έκδοση θεωρήσεων από την ΕΕ για τους Λευκορώσους και την επίτευξη μιας συμφωνίας επανεισδοχής.

Ωστόσο, δεν πρέπει να λησμονούμε ότι τα ανθρώπινα δικαιώματα εξακολουθούν να παραβιάζονται στη Λευκορωσία, και τα πολλά υποσχόμενα και ευνοϊκά βήματα που έγιναν από τον Οκτώβριο του 2008, όπως η απελευθέρωση των περισσότερων πολιτικών κρατουμένων και η άδεια κυκλοφορίας δύο ανεξάρτητων εφημερίδων, δεν αρκούν. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι η συνεχιζόμενη επιβολή της θανατικής ποινής. Η Λευκορωσία είναι η μόνη ευρωπαϊκή χώρα που εξακολουθεί να επιβάλλει θανατικές καταδίκες, και τους τελευταίους μήνες έχουν επιβληθεί και άλλες θανατικές ποινές.

Συνεπώς, απευθύνουμε τις ακόλουθες απαιτήσεις σε όσους λαμβάνουν αποφάσεις στη Λευκορωσία: τουλάχιστον, να σεβαστούν τα ανθρώπινα δικαιώματα, μεταξύ άλλων με τη σύνταξη ενός μορατόριουμ για την εκτέλεση της θανατικής ποινής, με την τροποποίηση του εκλογικού νόμου και τη διασφάλιση της ελευθερίας του λόγου και των μέσων ενημέρωσης.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. SCHMITT

Αντιπροέδρου

11. Βία στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση των δηλώσεων του Συμβουλίου και της Επιτροπής σχετικά με τη βία στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό.

Cecilia Malmstrom, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (SV) Κύριε Πρόεδρε, η Προεδρία αποδίδει μεγάλη σημασία στη συζήτηση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με την ιδιαίτερα προβληματική κατάσταση που επικρατεί στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό. Οι παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, και ιδίως η αύξηση των κρουσμάτων σεξουαλικής βίας και βίας που σχετίζεται με το φύλο, αποτελούν ένα τεράστιο πρόβλημα. Είναι πλέον καιρός για μια συζήτηση σχετικά με την κατάσταση στη χώρα, ιδίως λαμβάνοντας υπόψη την έκθεση του ΟΗΕ. Η έκθεση της ομάδας εμπειρογνομόνων του ΟΗΕ επισημαίνει ότι ορισμένες ένοπλες ομάδες που δρουν στη χώρα έχουν την υποστήριξη ενός καλά οργανωμένου δικτύου που εδρεύει εν μέρει εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δεν χρειάζεται να σας υπενθυμίσω τη μακροπρόθεσμη δέσμευση της ΕΕ προς τη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό και προς ολόκληρη την περιοχή των Μεγάλων Λιμνών της Αφρικής. Η ΕΕ έχει καταβάλει πολλές προσπάθειες για ειρήνευση και σταθερότητα στη χώρα. Είναι σημαντικό το γεγονός ότι η εν λόγω δέσμευση συνεχίζεται, σε επίπεδο τόσο πολιτικής όσο και ανάπτυξης. Είμαι σίγουρη πως η Επιτροπή θα επεκταθεί επ' αυτού αργότερα.

Η εν λόγω στήριξη έχει εκδηλωθεί με διάφορους τρόπους, συμπεριλαμβανομένου του διορισμού του πρώτου ειδικού εντεταλμένου της ΕΕ για την περιοχή το 1994. Έχουν χρησιμοποιηθεί τόσο στρατιωτικά όσο και μη στρατιωτικά μέσα ΕΠΑΑ. Είχαμε την επιχείρηση «Artemis» στην επαρχία Ituri, την προσωρινή ανάπτυξη της EUFOR κατά την περίοδο που προηγήθηκε των εκλογών του 2006, όπως επίσης την αποστολή EUSEC RD Congo για τη μεταρρύθμιση των αμυντικών δυνάμεων και την EUPOL RD Congo για τη μεταρρύθμιση της αστυνομίας. Λαμβάνοντας υπόψη όλα αυτά, υπήρξαν τόσο θετικές όσο και αρνητικές εξελίξεις. Οι διπλωματικές σχέσεις μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό και της Ρουάντα έχουν αποκατασταθεί. Αυτό πρέπει να επικροτηθεί. Το 2008 και το 2009 υπογράφηκαν ειρηνευτικές συμφωνίες με τις περισσότερες ένοπλες δυνάμεις στο ανατολικό τμήμα της χώρας. Τώρα πρέπει να εφαρμοστούν.

Η κατάσταση είναι ασαφής από πολλές απόψεις. Πολλές ένοπλες ομάδες στα ανατολικά βρίσκονται σε διαδικασία ενσωμάτωσης στον στρατό και μια κάποια αβεβαιότητα διαπερνά το εν λόγω έργο ενσωμάτωσης. Συνεχίζονται οι στρατιωτικές επιχειρήσεις εναντίον άλλων ενόπλων ομάδων, συμπεριλαμβανομένων των Δημοκρατικών Δυνάμεων

για την Απελευθέρωση της Ρουάντα (FDLR) και του Αντιστασιακού Στρατού του Κυρίου. Οι εν λόγω ομάδες είναι άμεσα υπεύθυνες για επιθέσεις σε βάρος αμάχων και για πολύ μεγάλη ανθρώπινη δυστυχία. Ταυτόχρονα, ένοπλες ομάδες επανεμφανίζονται σε άλλα τμήματα της χώρας. Το ανατολικό τμήμα της χώρας παραμένει μια περιοχή όπου παραβιάζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα και το διεθνές δίκαιο. Υπάρχει αυξημένος αριθμός δολοφονιών, πράξεων βίας και σεξουαλικών κακοποιήσεων. Τα εν λόγω εγκλήματα εξαπλώνονται σε όλη τη χώρα σε ανησυχητικό βαθμό, παρά την ανακοίνωση του προέδρου Kabila για μια αποκαλούμενη πολιτική μηδενικής ανοχής.

Η παράνομη εκμετάλλευση των φυσικών πόρων αποτελεί ένα ακόμη τεράστιο πρόβλημα. Είναι σημαντικό τεθούν υπό νόμιμο εθνικό έλεγχο τα πλούσια ορυκτά κοιτάσματα της χώρας, αφενός ως πηγή εσόδων ανεκτίμητης αξίας για τη χώρα και αφετέρου προκειμένου να διακοπεί η οικονομική στήριξη των παράνομων ενόπλων ομάδων. Το Συμβούλιο προβληματίζεται επίσης για τις προπαρασκευαστικές εργασίες και ρυθμίσεις σχετικά με τις προγραμματισμένες τοπικές εκλογές. Τα προβλήματα διαχείρισης, η ελλιπής διαφάνεια και οι παραβιάσεις των δικαιωμάτων των πολιτών και των πολιτικών δικαιωμάτων συνιστούν σοβαρά εμπόδια στη διαδικασία εκδημοκρατισμού.

Εφόσον υπάρχουν πολλά σημαντικά προβλήματα που αποτελούν ακόμη αιτία έντονης ανησυχίας, το Συμβούλιο υιοθέτησε σκληρή στάση όσον αφορά τα σοβαρά εγκλήματα κατά του διεθνούς δικαίου και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο Βόρειο και στο Νότιο Κίνι. Πρόσφατα το Συμβούλιο καταδίκασε στα συμπεράσματά του τις εν λόγω ενέργειες και τόνισε ότι η κυβέρνηση της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό πρέπει να διασφαλίσει ότι όλοι όσοι ευθύνονται θα προσαχθούν στη δικαιοσύνη.

Η ΕΕ είναι σταθερά προσηλωμένη στη συνέχιση της παροχής βοήθειας προκειμένου να επιτευχθεί ειρήνη, σταθερότητα και ανάπτυξη προς όφελος του πληθυσμού της χώρας. Εν προκειμένω, η μεταρρύθμιση του τομέα ασφάλειας είναι μείζονος σημασίας για τη σταθεροποίηση της χώρας. Όλοι οι ενεχόμενοι παράγοντες του εν λόγω τομέα, συμπεριλαμβανομένων των αρχών του Κονγκό, πρέπει να καταβάλουν προσπάθειες προκειμένου να διασφαλίσουν ότι το κοινό συμφέρον από τη μεταρρύθμιση του τομέα ασφάλειας όντως διαφυλάσσεται. Πρέπει επίσης να ενθαρρύνουμε τις συνεχιζόμενες συγκεκριμένες βελτιώσεις στις περιφερειακές σχέσεις μέσω σταθερότερων πολιτικών και οικονομικών εταιρικών σχέσεων μεταξύ των χωρών της περιοχής.

Μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι το Συμβούλιο και η Ευρωπαϊκή Ένωση θα τηρήσουν τη δέσμευσή τους προς τη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό και ενδιαφέρονται για το μέλλον της. Θα συνεχίσουμε την ευρείας κλίμακας δέσμευσή μας στη χώρα και θα συνεχίσουμε να μιλάμε ξεκάθαρα όποτε παραβιάζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα και το διεθνές δίκαιο. Είμαστε ιδιαίτερα ευγνώμονες εν προκειμένω για τον εποικοδομητικό και αποφασιστικό ρόλο που διαδραματίζει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, και αναμένω με ιδιαίτερη χαρά να ακούσω τις απόψεις σας στη συζήτηση αυτή.

Karel De Gucht, μέλος της Επιτροπής. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, πριν έναν περίπου χρόνο, η κατάσταση στην Goma, μια πόλη που πολιορκήθηκε από τα στρατεύματα του Εθνικού Συμβουλίου για την Υπεράσπιση του Λαού (CNDP) υπό την αρχηγία του Laurent Nkunda, αποτελούσε την κύρια ανησυχία των αρχών του Κονγκό και της διεθνούς κοινότητας.

Καταβλήθηκε κάθε προσπάθεια προκειμένου να αποφευχθούν τα χειρότερα. Προωθώντας μια πολιτική συμφωνία, αρχικά μεταξύ της ΛΔΚ και της Ρουάντα, και έπειτα μεταξύ της κυβέρνησης του Κονγκό, του CNDP και άλλων ενόπλων ομάδων κατέστη δυνατή, βραχυπρόθεσμα, η εξουδετέρωση της ωρολογιακής βόμβας της βίας, παρόλο που το δυναμικό αποσταθεροποίησης στις μέρες μας παραμένει απaráλλακτο. Παραμένει απaráλλακτο διότι τα βαθύτερα αίτια αντιμετωπίστηκαν επιφανειακά και βάσει μιας βραχυπρόθεσμης, αμιγώς πολιτικής λογικής. Έχοντας στη διάθεσή της μόνο ανεπαρκείς λύσεις, η διεθνής κοινότητα επέλεξε τη λιγότερο σοβαρή· αυτό δεν είναι κριτική, απλά ένα ξεκάθαρο γεγονός, μια παρατήρηση.

Η διεθνής κοινότητα και η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπόρεσαν να λάβουν την απόφαση να αναπτύξουν μια δύναμη προστασίας. Οι ενισχύσεις της MONUC που ζητάμε εδώ και πάνω από έναν χρόνο, μόλις που έχουν αρχίσει να καταφθάνουν. Η πρόσφατη έκθεση της ομάδας ανεξάρτητων εμπειρογνομόνων των Ηνωμένων Εθνών και η έκθεση του Παρατηρητηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων δίνουν μια επικριτική περιγραφή της τρέχουσας κατάστασης που είναι αδύνατον να αγνοηθεί ή να παραβλεφθεί σιωπηρά.

Είναι πλέον καιρός να αντιμετωπίσουμε τα βαθύτερα αίτια και να ασχοληθούμε με αυτά και να βρούμε βιώσιμες λύσεις. Ωστόσο, για να συμβεί αυτό, θα απαιτηθεί η συνεργασία όλων – καταρχήν η συνεργασία των κυβερνήσεων του Κονγκό και της Ρουάντα, και κατά δεύτερον της MONUC, των Ηνωμένων Εθνών, της υπόλοιπης διεθνούς κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η πολιτική και διπλωματική προσέγγιση μεταξύ της Ρουάντα και της ΛΔΚ μπορεί να αποδειχθεί ωφέλιμη όσον αφορά την επίτευξη σταθερότητας στην περιοχή και, αν υπάρχει η βούληση και από τις

δύο πλευρές, μπορεί να συνδράμει στη διαμόρφωση μιας κατάστασης ειρηνικής συνύπαρξης και κερδοφόρας συνεργασίας ανάμεσα στις δύο χώρες εντός μιας τονωμένης Οικονομικής Κοινότητας των Χωρών των Μεγάλων Λιμνών.

Ωστόσο, αυτή είναι μόνο η αρχή ενός μεγάλου και προβληματικού ταξιδιού. Το ζήτημα των FDLR αποτελεί την καρδιά του προβλήματος, όπως και το σύνολο των σχετικών προβλημάτων που συνεπάγεται και που περιπλέκει την κατάσταση: η παράνομη εκμετάλλευση των φυσικών πόρων, η έλλειψη προστασίας των μειονοτήτων, η ατιμωρησία σε μια αχανή ακυβέρνητη περιοχή όπου οι δημόσιες αρχές όχι μόνο αδυνατούν να ελέγξουν την επικράτεια, αλλά περιλαμβάνουν εκπροσώπους οι οποίοι συχνά αποτελούν μέρος του προβλήματος.

Η συμφωνία μεταξύ της Ρουάντα και της ΑΔΚ σήμαινε ότι το CNDP και οι απαράδεκτες απαιτήσεις του Laurent Nkunda έχουν τεθεί προσωρινά υπό έλεγχο. Η συμφωνία οδήγησε απλώς στην αντικατάσταση του Laurent Nkunda από τον Bosco Ntaganda, ο οποίος είναι πιο ευεπηρεάστος και πρόθυμος να δεχθεί οποιονδήποτε συμβιβασμό με αντάλλαγμα την ασυλία, που παραβιάζει όλες τις διεθνείς διατάξεις σχετικά με τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και ούτε η Ρουάντα ούτε η ΑΔΚ έχουν το δικαίωμα ή τη δυνατότητα να του προσφέρουν.

Μέχρι στιγμής, η εσπευσμένη ενσωμάτωση του CNDP σε έναν τόσο αναποτελεσματικό και άκρως χασοτικό στρατό όπως είναι οι ένοπλες δυνάμεις της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (FARDC), η απόκτηση, από τον Bosco Ntaganda, αυξανόμενης αυτόνομης εξουσίας που απορρέει από την επιβολή μιας παράλληλης δομής διοίκησης στο πλαίσιο των FARDC, για την οποία παρέχουν πρόσφορο έδαφος η ασυνεπής πληρωμή των στρατιωτών και η απουσία κάποιου είδους πειθαρχίας και ιεραρχίας, η ανεπαρκώς ελεγχόμενη και υπολογισμένη στήριξη της MONUC προς τις στρατιωτικές επιχειρήσεις εναντίον των FDLR και η ανύπαρκτη ανταπόκριση στα αιτήματα των μειονοτήτων στη Ρουάντα αποτελούν παράγοντες οι οποίοι είναι ικανοί να δημιουργήσουν ακόμη πιο σοβαρά προβλήματα από εκείνα που αντιμετωπίσαμε πριν έναν χρόνο - προβλήματα τα οποία ούτε η Ρουάντα ούτε η ΑΔΚ θα μπορέσουν πλέον να διαχειριστούν.

Η κατάσταση έχει μόλις και μετά βίας βελτιωθεί λαμβάνοντας υπόψη: τη συνεχιζόμενη ανθρωπιστική κρίση χωρίς εμφανή σημάδια βελτίωσης, όπως οι παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η εξοργιστική τάση προς τη βία, οι σεξουαλικές φρικαλεότητες, η ατιμωρησία όλων των ειδών των εγκλημάτων, και η λεηλασία των φυσικών πόρων. Αρκεί να διαβάσει κανείς τις εκδόσεις των Ηνωμένων Εθνών και του Παρατηρητηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που ανέφερα για να καταλάβει την έκταση αυτής της ατέρμονης τραγωδίας. Είναι σαφές ότι πρέπει να συνεχιστούν οι ενέργειες που έχουν σκοπό να αποτρέψουν τα δεινά που προκαλούν οι FDLR, όχι όμως με οποιοδήποτε κόστος, και όχι χωρίς πρώτα να εξαντληθούν όλες οι δυνατότητες προκειμένου να ελαχιστοποιηθούν οι κίνδυνοι που συνεπάγεται η στρατιωτική πίεση για τους αθώους πολίτες.

Αυτό απαιτεί καλύτερο σχεδιασμό, τον επαναπροσδιορισμό των προτεραιοτήτων και μεγαλύτερη προστασία του πληθυσμού από μέρους της MONUC, η οποία αποτελεί το κύριο καθήκον που ορίζεται στην εντολή της. Οι όροι βάσει των οποίων μπορεί να λειτουργήσει η MONUC πρέπει να είναι σαφείς και χωρίς αμφισημίες. Αυτό δεν σημαίνει την απαίτηση απόσυρσης ή αποδέσμευσης της MONUC. Μια εσπευσμένη απόσυρση της MONUC θα ήταν καταστροφική, καθώς θα δημιουργούσε ένα ακόμη μεγαλύτερο κενό: τα πρόσφατα γεγονότα στην περιφέρεια Equator, τα οποία αποτελούν ουσιαστικά ένα ακόμα σύμπτωμα της «ασθένειας» του Κονγκό, το αποδεικνύουν.

Σαφώς, είναι επίσης σημαντικό να σταματήσει η πολιτική και οικονομική σύμπραξη από την οποία συνεχίζουν να επωφελούνται οι FDLR στην περιοχή και οπουδήποτε στον κόσμο, συμπεριλαμβανομένων των κρατών μελών μας. Η εκστρατεία των FDLR δεν είναι μια πολιτική εκστρατεία, αλλά μια εγκληματική πράξη της οποίας το βασικό θύμα είναι ο πληθυσμός του Κονγκό, και με αυτόν τον τρόπο πρέπει να αντιμετωπιστούν η εκστρατεία και όλοι όσοι συνδέονται άμεσα ή έμμεσα με αυτήν. Αυτός είναι ο λόγος που χρειάζεται μια αυστηρότερη στάση ενάντια σε όλες τις μορφές λαθρεμπορίου. Ταυτοχρόνως, πέρα από τη διαδικασία αφοπλισμού, αποστράτευσης, επαναπατρισμού, επανένταξης και επανεγκατάστασης (DDRRR), οι αρχές της Ρουάντα και του Κονγκό πρέπει να είναι πιο οξυδερκείς όσον αφορά άτομα που δεν είναι απαραίτητως εγκληματίες.

Όπως έχει ειπωθεί, η λύση σε ένα μεγάλο μέρος του προβλήματος πρέπει να αναζητηθεί και στη ΑΔΚ. Αναφέρομαι, φυσικά, στην τοπική προέλευση της σύγκρουσης. Εν προκειμένω, οι συμφωνίες της 23ης Μαρτίου πρέπει να εφαρμοστούν πλήρως, αλλιώς, αργά ή γρήγορα, θα δούμε την απογοήτευση των τοπικών πληθυσμών να παίρνει το πάνω χέρι. Αυτό είναι απολύτως απαραίτητο προκειμένου να στεφθούν με επιτυχία οι προσπάθειες σταθεροποίησης και η πρόθεση να αναζωογονηθεί η οικονομική δραστηριότητα στο Κίνι. Σε αυτό το σημείο, η διεθνής κοινότητα μπορεί πραγματικά να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο.

Ωστόσο, πέρα από το Κίνι, σκέφτομαι επίσης το τεράστιο χάος στο οποίο έχει μετατραπεί η ΑΔΚ τα τελευταία 20 χρόνια περίπου. Είναι μια χώρα όπου ουσιαστικά πρέπει να ανασυγκροτηθούν τα πάντα, ξεκινώντας από το κράτος, η απουσία του οποίου αποτελεί τον πυρήνα όλων των προβλημάτων.

Προκειμένου να επιτευχθεί η εν λόγω αποστολή, ορισμένα στοιχεία είναι ζωτικής σημασίας. Πρώτον, πρέπει να εδραιωθεί η δημοκρατία. Αναφέρομαι, φυσικά, στις τοπικές, βουλευτικές και προεδρικές εκλογές που ανακοινώθηκαν για το 2011. Οι εκλογές αποτελούν ένα στοιχείο της δημοκρατίας, αλλά δεν θα πρέπει να ξεχνάμε την ανάγκη να συνεχίσουμε να στηρίζουμε τους πολιτικούς θεσμούς και τις δυνάμεις σε μια διαλεκτική σχέση με την αντιπολίτευση. Χωρίς αυτό, δεν θα δρούσαμε σε ένα πραγματικά ανοιχτό πολιτικό σύστημα.

Το δεύτερο στοιχείο είναι αναμφίβολα η ανάγκη να ενισχύσουμε τη χρηστή διακυβέρνηση. Ενώ είναι αλήθεια ότι, δεδομένης της έκτασης του προβλήματος, η ΛΔΚ δεν μπορεί να τα κάνει όλα μονομιάς, πρέπει να επιδείξει ξεκάθαρα ισχυρή πολιτική βούληση για να έχει κάποια πιθανότητα επιτυχίας. Το Κοινοβούλιο έθεσε το ζήτημα της ατιμωρησίας. Αυτό αποτελεί ένα καλό παράδειγμα, επειδή είναι θέμα πολιτικής βούλησης και στηρίζει επίσης το όλο ζήτημα της επιβεβαίωσης του κράτους δικαίου. Το πρόβλημα είναι ότι όλα αυτά δεν μπορούν να γίνουν μεμονωμένα. Το κράτος δικαίου απαιτεί επιπλέον μεταρρύθμιση του τομέα της ασφάλειας και πραγματική πρόοδο από την άποψη της οικονομικής διακυβέρνησης.

Η έκταση των προκλήσεων υποδηλώνει την ανάγκη για μακροπρόθεσμες πολιτικές. Ωστόσο, αυτό δεν πρέπει να αποτελεί δικαιολογία για οποιαδήποτε έλλειψη άμεσης δράσης. Αναφέρομαι ιδίως στα ζητήματα σεξουαλικής βίας και ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τα οποία επεσήμανε το Κοινοβούλιο. Η πολιτική βούληση μπορεί να διαδραματίσει εδώ καθοριστικό ρόλο, και εν προκειμένω, πρέπει να επικροτήσουμε τη δέσμευση του προέδρου Kabila να υιοθετήσει την προσέγγιση της μηδενικής ανοχής. Η εν λόγω προσέγγιση πρέπει τώρα να εφαρμοστεί.

Η Επιτροπή, η οποία, παρεμπιπτόντως, επιτελεί ήδη σημαντικό έργο στην περιοχή (στήριξη του δικαστικού τομέα, παροχή βοήθειας στα θύματα), σκοπεύει να συνεχίσει να παρέχει στήριξη στη ΛΔΚ. Εν προκειμένω, έχω εκφράσει την επιθυμία μου για μια πιο στενή συνεργασία στην πράξη μεταξύ του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου και της Επιτροπής όσον αφορά την καταπολέμηση της σεξουαλικής βίας.

Ένα παγιωμένο δημοκρατικό σύστημα, χρηστή διακυβέρνηση και πολιτική βούληση: αυτά είναι τα βασικά στοιχεία στα οποία θα θέλαμε να θεμελιώσουμε την εταιρική μας σχέση με τη ΛΔΚ ως ισότιμοι εταίροι.

Filip Kaczmarek, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (PL) Κύριε Πρόεδρε, ουσιαστικά κάθε δημοσιογράφος που γράφει σχετικά με τα θέματα της Αφρικής θα ήθελε να γίνει ο επόμενος Joseph Conrad. Αυτός είναι ο λόγος που οι δημοσιογράφοι επικεντρώνονται πιο συχνά στη δυσάρεστη πλευρά, επειδή ψάχνουν το επίκεντρο του κακού.

Ωστόσο, το Κονγκό δεν χρειάζεται να είναι το επίκεντρο του κακού. Μπορεί να είναι μια κανονική χώρα. Υπάρχουν κανονικές χώρες στην Αφρική, όπου οι άφθονοι φυσικοί πόροι εξυπηρετούν το καλό των ανθρώπων, οι δημόσιες αρχές νοιάζονται για το κοινό καλό, τα παιδιά πηγαίνουν σχολείο, και το σεξ συνδέεται με την αγάπη και όχι με τον βιασμό και τη βία. Είμαι σίγουρος ότι το κλειδί της επιτυχίας στο Κίβι και σε όλο το Κονγκό είναι η ποιότητα της διακυβέρνησης. Χωρίς δημοκρατική, αμερόληπτη, εντιμή και αποτελεσματική διακυβέρνηση, η ειρήνη και η δικαιοσύνη δεν μπορούν να επιτευχθούν. Χωρίς υπεύθυνη διακυβέρνηση, ο πλούτος της χώρας εξυπηρετεί μόνο τους λίγους, οι αρχηγοί φροντίζουν για τον εαυτό τους, τα σχολεία είναι άδεια και η βία αποτελεί μέρος της καθημερινότητας.

Θυμάμαι την αισιοδοξία του 2006. Εγώ ο ίδιος ήμουν παρατηρητής κατά τη διάρκεια των εκλογών, και ήμασταν όλοι ευχαριστημένοι διότι, μετά από ένα κενό 40 χρόνων, λάμβαναν χώρα δημοκρατικές εκλογές σε εκείνη τη μεγάλη και σημαντική χώρα. Ωστόσο, η αισιοδοξία μας αποδείχθηκε πρόωρη. Είναι δύσκολο να μην διερωτηθεί κανείς γιατί συνέβη αυτό, και γιατί οι εκλογές δεν είχαν ως αποτέλεσμα μια καλύτερη ζωή για το Κονγκό. Κατά την άποψή μου, είναι θέμα χρημάτων, όπως είπαν η κ. Malmstrom και ο κ. De Gucht. Μίλησαν για την παράνομη χρήση των πόρων και για τον τρόπο που χρησιμοποιούνται προκειμένου να χρηματοδοτηθούν οι εξοπλισμοί, γεγονός το οποίο εξυπηρετεί τη συνέχιση και την κλιμάκωση της σύγκρουσης. Εάν μπορέσουμε να θέσουμε ένα τέλος σε αυτό, θα είμαστε πιο κοντά στον στόχο μας.

Michael Cashman, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ τον Επίτροπο για τη δήλωσή του, η οποία εμένα σίγουρα με καθησυχάζει.

Μπορώ να πω, κύριε Επίτροπε, ότι συμφωνώ απολύτως μαζί σας: δεν μπορούμε να αποχωρήσουμε, δεν μπορούμε να δημιουργήσουμε ένα κενό, γιατί ήδη υπάρχει εκεί ένα κενό που είναι ένα κενό πολιτικής βούλησης, και χρειαζόμαστε πολιτική ηγεσία για να το επιλύσουμε αυτό σύμφωνα με τις διεθνείς υποχρεώσεις, αλλά και σύμφωνα με το κράτος δικαίου.

Επιτρέψτε μου να ασχοληθώ με την πραγματική κατάσταση. Από το 1998, πάνω από 5 000 400 άνθρωποι σκοτώθηκαν στη σύγκρουση και 45 000 θάνατοι σημειώνονται έμμεσα ή άμεσα κάθε μήνα.

Γίνεται αναφορά για 1 460 000 εκτοπισμένους ανθρώπους στο εσωτερικό της χώρας, οι περισσότεροι από τους οποίους αντιμετωπίζουν τη βία, και επιτρέψτε μου να μιλήσω εκ μέρους αυτών που δεν έχουν τη δυνατότητα αυτή,

εκ μέρους αυτών που υφίστανται τέτοιου είδους βία. Οι ένοπλοι παράγοντες στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό (ΛΔΚ) ασκούν με διάφορους τρόπους βία με βάση το φύλο, συμπεριλαμβανομένης της σεξουαλικής δουλείας, της απαγωγής, της αναγκαστικής στρατολόγησης, της καταναγκαστικής πορνείας και του βιασμού. Στα θύματα σεξουαλικής βίας στο Κονγκό περιλαμβάνονται γυναίκες, άντρες και αγόρια που έχουν βιασθεί και έχουν υποστεί σεξουαλικό εξευτελισμό και ακρωτηριασμό των γεννητικών οργάνων.

Έχουν περάσει ψηφίσματα επί ψηφισμάτων. Έχει έρθει πλέον η στιγμή να απαιτήσουμε διεθνώς να δοθεί ένα τέλος στις εν λόγω φρικαλεότητες.

Louis Michel, *εξ ονόματος της Ομάδας ALDE.* – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Malmstrom, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, όπως γνωρίζετε, πάντα παρακολουθούσα στενά τα γεγονότα που λαμβάνουν χώρα στα ανατολικά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό. Παρά την ενθαρρυντική πρόοδο που σημειώθηκε χάρη στην πρόσφατη προσέγγιση μεταξύ της Ρουάντα και της ΛΔΚ –μία προσέγγιση χωρίς την οποία δεν θα υπάρξει λύση στα ανατολικά και για τον λόγο αυτό πρέπει να παγιωθεί– παρά τις συμφωνίες της 23ης Μαρτίου μεταξύ της Kinshasa και της ομάδας ανταρτών του Κονγκό, για τις οποίες μίλησε ο Επίτροπος, η κατάσταση στα ανατολικά παραμένει εξαιρετικά ανησυχητική.

Θα ήθελα να υποβάλω επτά παρατηρήσεις. Η πρώτη είναι ότι σίγουρα δεν μπορεί να εδραιωθεί ειρήνη στα ανατολικά του Κονγκό έως ότου να εμποδίσουμε τους FDLR να βλάπτουν τους ανθρώπους. Δυστυχώς, το βασικό θύμα της στρατιωτικής πίεσης που ασκεί επί του παρόντος η ΛΔΚ και η οποία στοχεύει στην αποκοπή αυτών των εξτρεμιστών από τη βάση τους και τις πηγές εσόδων τους είναι ο άμαχος πληθυσμός, ο οποίος είναι θύμα παράπλευρων απωλειών, αλλά και της καταδίκης κάποιων και των βιαιοπραγιών κάποιων άλλων.

Ο κίνδυνος αυτός ήταν προβλέψιμος και, όπως είπε ο Επίτροπος, οι ικανότητες της MONUC έπρεπε να ενισχυθούν εξαρχής, καθώς ακόμη και σήμερα αντιμετωπίζει σοβαρή έλλειψη των κατάλληλων πόρων προκειμένου να ανταπεξέλθει σε όλες τις απαιτήσεις, ενώ και η οργάνωσή της στην πράξη δεν είναι πάντα ιδανική.

Παρόλο που πρέπει να απαιτήσουμε ένα υψηλότερο επίπεδο συνεργασίας και μια σημαντικότερη, πιο ενεργή παρουσία στην περιοχή, θα ήταν επικίνδυνο να διατυπώνουμε κρίσεις ή σχόλια σχετικά με τη MONUC που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν ως δικαιολογία από ορισμένες αρνητικές δυνάμεις προκειμένου να την δαιμονοποιήσουν. Αυτό θα ήταν σαφώς ακόμη πιο επικίνδυνο.

Ένα άλλο στοιχείο αφορά τις πράξεις βίας των FARDC. Το ευρύτερο πλαίσιο του πολέμου δεν μπορεί, φυσικά, να δικαιολογήσει ουδόλως μια τέτοια συμπεριφορά, και έτσι επικροτώ την απόφαση που έλαβαν τα Ηνωμένα Έθνη να σταματήσουν να παρέχουν υλικότεχνική υποστήριξη σε εκείνες τις ομάδες στο Κονγκό που δεν σέβονται τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η πολιτική μηδενικής ανοχής που παρουσιάστηκε πρόσφατα από τον πρόεδρο Kabila πρέπει σαφώς να επικροτηθεί, αλλά το εάν θα τύχει σεβασμού και εφαρμογής ή όχι είναι ένα άλλο ζήτημα.

Η ανεπάρκεια του δικαστικού συστήματος στο Κονγκό δημιουργεί ένα γενικευμένο αίσθημα ατιμωρησίας. Αυτός είναι ο λόγος που υποστηρίζω τις προσπάθειες που καταβάλλονται από την Επιτροπή, σε στενή συνεργασία με ορισμένα κράτη μέλη της ΕΕ, για την αποκατάσταση του δικαστικού συστήματος, συμπεριλαμβανομένου του ανατολικού τμήματος.

Τέλος, η τελευταία μου επισημάνση: το μόνο πράγμα που πρέπει ακόμα να αποκατασταθεί στο Κονγκό είναι ένα κράτος δικαίου με πραγματικές εξουσίες διακυβέρνησης. Σήμερα, οι εν λόγω εξουσίες είναι τελείως ανύπαρκτες και επιπλέον δημιουργούν ένα ιδιαίτερα σοβαρό κενό.

Isabelle Durant, *εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE.* – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Malmstrom, κύριε Επίτροπε, όπως είπατε και οι δύο, η κατάσταση στην περιφέρεια Κίνυ είναι εξαιρετικά ανησυχητική, παρά την παρουσία σχεδόν 20 000 στρατιωτών της MONUC.

Ο άμαχος πληθυσμός και ιδίως οι γυναίκες, είναι το βασικό θύμα των στρατηγικών σύγκρουσης που εφαρμόζουν οι ένοπλες ομάδες και, όπως είπε κάποιος, ακόμη και ορισμένες ομάδες του στρατού του Κονγκό, οι οποίες έχουν καταστήσει όπλο πολέμου τον συστηματικό βιασμό. Επιπλέον, τον προηγούμενο μήνα, μια ομάδα γυναικών από το Κονγκό ήρθε εδώ για να μας το υπενθυμίσει –και σωστά έπραξε– με σκοπό να επιστρατεύσει την υποστήριξή μας ενάντια στην εν λόγω σκανδαλώδη στρατηγική.

Η λεηλασία των πόρων, όπως είπατε, κύριε Επίτροπε, αποτελεί έναν ακόμα παράγοντα που επιτείνει την εν λόγω σύγκρουση. Συμφωνώ με ό,τι ειπώθηκε μόλις τώρα: είναι ιδιαίτερα επικίνδυνο να απαξιώσουμε τη MONUC, να την απαξιώσουμε χωρίς λόγο, να την καταστήσουμε τη μόνη υπεύθυνη για την κατάσταση στα μάτια του πληθυσμού, ο οποίος έχει ήδη εξαντληθεί από τα τόσα πολλά χρόνια πολέμου και σφαγών.

Συμφωνώ απολύτως ότι δεν είναι η εντολή της MONUC αυτό που θα πρέπει να αναθεωρηθεί και δεν θα πρέπει προφανώς να της ζητηθεί να αποσυρθεί. Αυτό που πρέπει να αναθεωρηθεί είναι οι κανόνες εμπλοκής της, οι επιχειρησιακές της οδηγίες, προκειμένου να μην υπάρχει ουδόλως η δυνατότητα να συνάψει σχέσεις με μια ομάδα του Κονγκό -ή να την υποστηρίξει- που να έχει στρατιώτες που παραβιάζουν τα ανθρώπινα δικαιώματα ή προβαίνουν σε πράξεις βίας.

Οι αρχές του Κονγκό έχουν, επίσης, μεγάλη ευθύνη στον εν λόγω αγώνα κατά της ατιμωρησίας που αφορά πράξεις σεξουαλικής βίας, εγκλήματα τα οποία, θα συμπλήρωνα, θα πρέπει να παραπεμφθούν στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο. Οι ίδιες αυτές αρχές πρέπει επιπλέον να διασφαλίσουν ότι οι στρατιώτες θα εγκαθίστανται άμεσα σε στρατώνες. Αν συνέβαινε αυτό, τα πράγματα αναμφίβολα θα άλλαζαν.

Τέλος, πιστεύω ότι πρέπει να επανεξετάσουμε το πρόγραμμα Amani. Το πρόγραμμα αυτό παρέχει τη δυνατότητα οικοδόμησης διαλόγου και ειρήνης παντού, καθώς μόνο αυτά αποτελούν τις εγγυήσεις μιας ανασυγκρότησης με διάρκεια. Σε κάθε περίπτωση, επιδοκίμαζω την παρέμβασή σας, την οποία υποστηρίζω γενικώς, και ευελπιστώ ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα παραμείνει ενεργή. Αυτό είναι σημαντικό, αν και, δυστυχώς, δεν θέλησε να συστήσει μια δύναμη. Αυτό θα μπορούσε να έχει γίνει λίγο πριν από έναν χρόνο. Ωστόσο, θεωρώ ότι η δράση της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ζωτικής σημασίας.

Sabine Losing, *εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL*. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, σε καμία άλλη χώρα στον κόσμο δεν έχουν υπάρξει, μέχρι στιγμής, περισσότερες επιχειρήσεις στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Ασφάλειας και Άμυνας από όσες στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό. Όπως πάντα, προκύπτει το ερώτημα σχετικά με το ποιού η ασφάλεια προστατεύεται. Είναι η ασφάλεια του άμαχου πληθυσμού του Κονγκό, των γυναικών και των παιδιών; Η αποστολή MONUC του ΟΗΕ δεν εμπόδισε τον θάνατο, τον βασανισμό και τον βιασμό χιλιάδων ανθρώπων και την απέλαση εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων – φρικαλεότητες στις οποίες ενεπλάκησαν οι κυβερνητικές δυνάμεις με την υποστήριξη της ΕΕ.

Τι προστατεύεται λοιπόν στο Κονγκό; Η ανθρωπότητα; Η διαφυλάττουμε ένα καθεστώς που, παραδείγματος χάρη, σύνθησε μεταξύ 2003 και 2006 61 συμβάσεις με διεθνείς μεταλλευτικές επιχειρήσεις, εκ των οποίων ούτε μία δεν κρίθηκε αποδεκτή από διεθνείς ΜΚΟ από την άποψη του πληθυσμού του Κονγκό; Ο πρόεδρος Kabila άλλαξε πορεία για λίγο και σύνθησε λιγότερες συμβάσεις με επιχειρήσεις από τη Δύση. Η αλλαγή αυτή σταμάτησε όταν κλιμακώθηκε για μία ακόμη φορά ο πόλεμος. Το ερώτημά μου είναι γιατί υπάρχει η φήμη ότι οι άνθρωποι που κινούν τα νήματα της μεγαλύτερης ομάδας που κρύβεται πίσω από τις δολοφονίες στο ανατολικό Κονγκό – των FDLR – βρίσκονται στη Γερμανία; Αναφέρομαι στο σημείο αυτό στο ψήφισμα που έχω καταθέσει εξ ονόματος της Συνομοσπονδιακής Ομάδας της Ευρωπαϊκής Ενωτικής Αριστεράς – Αριστερά των Πρασίνων των Βορείων Χωρών.

Andreas Molzer (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, η απέλαση εκατομμυρίων ανθρώπων, οι χιλιάδες βιασμοί και οι εκατοντάδες δολοφονίες δεν πρέπει να αποτελέσουν την τραγική κληρονομιά της μεγαλύτερης παγκοσμίως επιχείρησης διατήρησης της ειρήνης του ΟΗΕ. Η επιχείρηση στο Κονγκό αποφασίστηκε πριν από δέκα χρόνια, αλλά τίποτα ιδιαίτερο δεν έχει επιτευχθεί. Οι στρατιωτικές ομάδες συνεχίζουν να ληλατούν τα άφθονα αποθέματα φυσικών πόρων στην περιοχή, να τρομοκρατούν τους κατοίκους και να διαπράττουν εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας.

Οι εμπορικοί αποκλεισμοί έχουν αποδειχθεί αναποτελεσματικοί έως τώρα. Οι αντάρτες αλλάζουν απλά στρατόπεδα και διαπράττουν τα εγκλήματά τους χωρίς να κινδυνεύουν φορώντας τις στολές των στρατιωτών του Κονγκό. Δύο εγκληματίες πολέμου προσήχθησαν πρόσφατα ενώπιον του δικαστηρίου για τα εγκλήματα πολέμου στη Χάγη και κατέστη δυνατό να διεξαχθούν εκλογές και να υλοποιηθούν αναπτυξιακά έργα –μια μερική επιτυχία, τουλάχιστον.

Επιτύχαμε επίσης να καταφέρουμε ένα μικρό πλήγμα εναντίον των συνολικών Δημοκρατικών Δυνάμεων για την Απελευθέρωση της Ρουάντα (FDLR). Δεν μπορέσαμε, ωστόσο, να δώσουμε ένα τέλος στον σκληρό εμφύλιο πόλεμο. Τα μέτωπα συνεχώς αλλάζουν.

Είναι ιδιαίτερα ανησυχητικό το να αποδεικνύονται αληθείς οι κατηγορίες κατά της αποστολής του ΟΗΕ. Οι στρατιώτες του ΟΗΕ δεν πρέπει να στέκονται εκεί και να μην κάνουν τίποτα όταν διαπράττονται φρικαλεότητες και, πράγμα ακόμη πιο σημαντικό, η υλικοτεχνική υποστήριξη του στρατού δεν πρέπει να συνδέεται με την υποστήριξη των παραβιάσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η αποστολή στο Κονγκό απλά δεν πρέπει να μετατραπεί σε ένα είδος Βιετνάμ για την Ευρώπη.

Βασικά, χρειαζόμαστε μια συντονισμένη πολιτική ευρωπαϊκής ασφάλειας και συντονισμένες επιχειρήσεις διατήρησης της ειρήνης, κυρίως όμως στην περιοχή γύρω από την Ευρώπη και όχι στη μακρινή Αφρική, όπου τα εθνικά μέτωπα δεν είναι σαφή. Κατ' εμέ, η ΕΕ πρέπει να επικεντρώσει τις επιχειρήσεις της για τη διατήρηση της ειρήνης σε περιοχές που βρίσκονται σε κρίσιμη κατάσταση στη δική της γειτονιά, όπως στα Βαλκάνια ή στον Καύκασο. Κατά συνέπεια, θα έπρεπε, ίσως, να τερματίσουμε την εμπλοκή της ΕΕ στην αποστολή του ΟΗΕ στην Αφρική.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, είναι αυτονόητο ότι η κατάσταση στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό (ΛΔΚ) είναι οικτρή και ότι οι επιπτώσεις της σύγκρουσης στους πολίτες είναι τραγικές.

Ωστόσο, υπάρχουν ορισμένες σημαντικές επισημάνσεις που πρέπει να επαναληφθούν εδώ και στην κοινή μας πρόταση ψηφίσματος. Δεν πρέπει να λησμονούμε ότι η βία στη ΛΔΚ, όπως τόσες άλλες συγκρούσεις αυτού του τύπου, καθοδηγείται συχνά από την απληστία, αλλά πηγάζει και τροφοδοτείται επίσης από τη φτώχεια. Οι αγώνες για τα εδάφη, την εθνοτική καταγωγή, τους πόρους ή την πολιτική δεν είναι τίποτα άλλο παρά παρακλάδια του ίδιου σάπιου δέντρου της επιθυμίας.

Αύξησε την ευημερία ενός ανθρώπου και δώσε του ένα στόχο και θα μειώσεις την επιθυμία του να σκοτώσει ή να σκοτωθεί. Ως Κοινοβούλιο, αυτή είναι η δική μας πρόκληση για ανάπτυξη.

Δεύτερον, πρέπει να διασφαλίσουμε ότι κάθε στρατιωτική παρουσία σε μια ξένη χώρα σχεδιάζεται και υλοποιείται προκειμένου να μειώσει τον πόνο και τη βία, όχι να τα επιτείνει. Πρέπει να σταθούμε ως πυλώνες ενάντια στην ατιμωρησία αντί να αποτελούμε παράγοντές της.

Αν υπάρχουν στοιχεία για το ότι οι αποστολές της Δύσης δεν ανταποκρίνονται στο εν λόγω πρότυπο, τότε πρέπει να επαναξιολογηθούν επειγόντως οι πρακτικές και η παρουσία τους.

Τέλος, η ιστορία μας έχει δείξει ότι, σε αλληλοκτόνες συγκρούσεις όπως αυτή στη ΛΔΚ, μια πολιτική λύση αποτελεί τη μόνη ελπίδα για ειρήνη. Ο διάλογος και η εμπλοκή είναι οι μόνοι δρόμοι προς μια τέτοιου είδους λύση.

Με την δημιουργία της Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης στη μετά τη Λισαβόνα εποχή, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να αναλάβει τη θέση της στη διεθνή σκηνή ως ένας πιο ενεργός διαμεσολαβητής στον διάλογο και ως ένας εγγυητής της ειρήνης.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Όπως έχει υπογραμμιστεί μέχρι στιγμής, εκατομμύρια άμαχοι έχουν σκοτωθεί εμπρόθετα κατά τη διάρκεια στρατιωτικών επιχειρήσεων στο ανατολικό τμήμα της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό. Υπάρχει ο κίνδυνος να αποτελέσουν σχεδόν καθημερινό φαινόμενο τέτοιου είδους νέα εξαιτίας της πρωτοφανούς συχνότητας με την οποία διαπράττονται πράξεις βίας στην εν λόγω χώρα. Στα θύματα αυτών των πράξεων περιλαμβάνονται παιδιά, μικρά κορίτσια και γυναίκες, για να μην αναφέρω τους πολίτες που επιχειρούν να προστατεύσουν τα ανθρώπινα δικαιώματα και τους δημοσιογράφους.

Η ανθρωπιστική κρίση εντείνεται κάθε μέρα που περνάει. Η έλλειψη ασφάλειας στην περιοχή έχει ως συνέπεια να μην μπορούν πια να παρέμβουν οι ανθρωπιστικές οργανώσεις. Έχουν καταγραφεί πάνω από 7 500 περιστατικά βιασμού και σεξουαλικής βίας μόνο τους πρώτους εννέα μήνες αυτού του έτους, που υπερβαίνουν τον συνολικό αριθμό των περιστατικών ολόκληρου του προηγούμενου έτους. Όλα αυτά τα περιστατικά έχουν λάβει χώρα μέσα σ' ένα σκηνικό λιμού και απόλυτης ένδειας επηρεάζοντας εκατομμύρια ανθρώπους. Η ενοχή για όλη αυτήν την τραγωδία βαρύνει τόσο τον στρατό του Κονγκό όσο και τους αντάρτες της Ρουάντα. Δυστυχώς, ωστόσο, υπάρχουν ενδείξεις ότι τα στρατεύματα του ΟΗΕ στο Κονγκό φέρουν μεγάλο μερίδιο ευθύνης, καθώς επιτρέπουν να λαμβάνουν χώρα σοβαρές παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Για αυτόν τον λόγο θεωρώ ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει επειγόντως να συζητήσει τον τρόπο με τον οποίο οι δυνάμεις του ΟΗΕ θα επιτύχουν πλήρως τους στόχους της αποστολής που τους έχει ανατεθεί.

Επιπλέον, απαιτείται η λήψη μέτρων προκειμένου να δοθεί ένα τέλος στη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, στο λαθρεμπόριο όπλων και στο λαθρεμπόριο χρυσού, το οποίο έχει ως αποτέλεσμα την παράνομη μεταφορά χρυσού άνω των 37 τόνων κάθε χρόνο από το Κονγκό, με αξία που υπερβαίνει το 1 δισεκατομμύριο ευρώ. Τα χρήματα από την εν λόγω δραστηριότητα χρησιμοποιούνται για την προμήθεια όπλων και ενθαρρύνουν την εγκληματικότητα σε αυτή τη χώρα.

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Κύριε Πρόεδρε, μόλις άκουσα την ομιλία του κ. Molzer, ο οποίος έχει φύγει πλέον, η κεντρική ιδέα της οποίας ήταν: τα πράγματα είναι τόσο απελπιστικά που θα έπρεπε απλώς να τα παρατήσουμε και να επικεντρωθούμε στους δικούς μας γείτονες. Πρέπει να πω ότι, αν κάποιος εξετάσει πραγματικά την κατάσταση, σχεδόν θα μπει στον πειρασμό να σταματήσει κάθε ενασχόληση. Από την άλλη πλευρά, σκέφτομαι μετά την ομάδα γυναικών που μας επισκέφθηκε εδώ τον προηγούμενο μήνα, στις οποίες αναφέρθηκε επίσης η κ. Durant, και αναρωτιέμαι αν θα μπορούσαμε να τις κοιτάξουμε στα μάτια και να τους πούμε ότι απλώς τα παρατάμε, ή ότι δεν αποτελούν προτεραιότητά μας, ή ότι σκοπεύουμε απλά να εγκρίνουμε ένα ακόμη ψήφισμα και να θεωρήσουμε ότι κάναμε τη δουλειά μας. Όταν σκέφτομαι εκείνες τις γυναίκες, την απόγνωση τους και την πικρία τους και το αίσθημα ότι έχουν αφεθεί στην τύχη τους, πραγματικά θεωρώ πρωταρχικής σημασίας τη δυνατότητα διεξαγωγής μιας τέτοιας συζήτησης.

Το ψήφισμα περιέχει πάρα πολλά θετικά στοιχεία, και ευελπιστώ ότι όντως θα τους προσδώσουμε ισχύ με την ανάληψη δράσης, αλλά θα ήθελα απλά να τονίσω μια πτυχή. Συχνά μιλάμε για βιασμό, ή σεξουαλική βία, αλλά

ουσιαστικά, οι εν λόγω όροι καλύπτουν μόλις και μετά βίας την πραγματική κατάσταση. Οι γυναίκες με τις οποίες μιλήσαμε είπαν ότι το φαινόμενο δεν περιορίζεται απλά σε επιθέσεις σε μεμονωμένα άτομα, δεν είναι ατομική βία, αλλά αντιθέτως αποτελεί επίθεση στην κοινωνία, με στόχο να καταστρέψει τη δομή της. Η άποψή μου είναι, κατά συνέπεια, ότι υπάρχει πλέον η πιο επείγουσα ανάγκη όχι μόνο να αναλάβουμε δράση, να θέσουμε ένα τέλος στην ατιμωρησία, να πληρώσουμε τους μετρητοίς και να παράσχουμε τους πόρους για τις δράσεις που έχουμε ανακοινώσει, αλλά και να δείξουμε ότι απλώνουμε το χέρι στους ανθρώπους που βρίσκονται εκεί, ότι τους συμπαράσσεκαμε και δεν τους αφήνουμε στην τύχη τους, ότι επωμιζόμαστε την ηθική μας ευθύνη.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Στην παρούσα κρίσιμη φάση, η οποία συμπίπτει με τη χρονική στιγμή που τα Ηνωμένα Έθνη ετοιμάζουν να ανακοινώσουν την παράταση της θητείας της MONUC, θεωρώ ότι πρέπει να αναλογιστούμε τις δράσεις της διεθνούς κοινότητας υπό το πρίσμα της κατάστασης που επικρατεί στη ΛΔΚ, η οποία, δυστυχώς, συνεχίζει να επιδεινώνεται. Όπως έχει επίσης επιβεβαιωθεί από την επιχείρηση Kimia II που διεξήγαγε ο στρατός του Κονγκό με την υποστήριξη της MONUC, η στρατιωτική επιτυχία δεν επαρκεί όταν το κόστος από ανθρωπιστικής πλευράς είναι υψηλό και πληρώνεται με τον πόνο του άμαχου πληθυσμού του Κονγκό.

Θεωρώ ότι οι πρόσφατες στρατιωτικές επιχειρήσεις που διεξήχθησαν κατά των FDLR είχαν καταστροφικές συνέπειες, και πρέπει να γνωρίζουμε ότι κατέληξαν σε ευρείας κλίμακας παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων και σε επιδείνωση της ανθρωπιστικής κρίσης. Από την άλλη πλευρά, η ατιμωρησία προκαλεί τη συνεχή διάπραξη τέτοιου είδους εγκλημάτων. Θεωρώ ότι η προστασία του άμαχου πληθυσμού πρέπει να είναι η πρώτη προτεραιότητα. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρέπει να υποστηρίξει σθεναρά ότι οι πράξεις βίας, ιδιαίτερα η σεξουαλική βία, και γενικά οι παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως και οι παραβιάσεις που διαπράττονται στο Κίνι, πρέπει να σταματήσουν αμέσως, μαζί με το κλίμα ατιμωρησίας.

Luis Yanez-Barnuevo Garcia (S&D). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, άλλα μέλη έχουν ήδη μιλήσει για την τραγική κατάσταση στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό. Μίλησαν για τα εκατομμύρια θανάτων και για τα περιστατικά βιασμού και κακοποίησης σε βάρος του άμαχου πληθυσμού. Μίλησαν για την Αποστολή του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό (MONUC) και για τη συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην περιοχή. Ωστόσο, δεν έχουν ειπωθεί πολλά σε σχέση με την ανάγκη ελέγχου της παράνομης ροής πρώτων υλών, όπως τα διαμάντια, ο χρυσός και άλλα προϊόντα, στον υπόλοιπο κόσμο. Τα εν λόγω προϊόντα «επλένονται» μέσω νόμιμων λογαριασμών και εταιρειών στις χώρες μας ή στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Αυτό αποτελεί ένα σημαντικό καθήκον για την κ. Ashton. Με τη δικαιοδοσία που της απονέμεται βάσει της Συνθήκης της Λισαβόνας και με την υποστήριξη των 27 κρατών μελών και αυτού του Κοινοβουλίου, θα μπορούσε να συντονίσει ένα ολόκληρο πρόγραμμα δράσης προκειμένου να εμποδίσει την κατάληξη του εν λόγω πλούτου στα χέρια των πολεμάρχων που είναι υπεύθυνοι για τις δολοφονίες και τους βιασμούς.

Anne Delvaux (PPE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, υπό το φως των πρόσφατων ανησυχητικών εκθέσεων από το βόρειο και νότιο Κίνι, και υπό το πρίσμα της εξαιρετικά βίαιης φύσης των επιθέσεων κατά των αμάχων και ιδίως των γυναικών, των παιδιών και των ηλικιωμένων, το κατεπείγον -μια λέξη που χρησιμοποιείται τόσο συχνά από την Ευρωπαϊκή Ένωση και ολόκληρη τη διεθνή κοινότητα όσον αφορά το Κονγκό- μου φαίνεται ότι αποτελεί άμεση απαίτηση. Πρέπει να γίνουν τα πάντα προκειμένου να διασφαλισθεί η προστασία του άμαχου πληθυσμού. Η εντολή που δόθηκε στο προσωπικό της MONUC στην περιοχή θα επεκταθεί αναμφίβολα, σίγουρα όμως πρέπει να αξιολογηθεί εκ νέου και να ενισχυθεί, επίσης, προκειμένου να μπορέσει να αναχαιτιστεί αυτή η αυξανόμενη τάση βίας.

Εδώ και πολλά χρόνια, διεθνείς κοινότητες, ΜΚΟ και γυναίκες από το Κονγκό καταβάλλουν συνεχείς προσπάθειες προκειμένου να καταπολεμήσουν τη χρήση της σεξουαλικής κακοποίησης ως όπλου πολέμου. Στις μέρες μας γίνεται συστηματική και εκτεταμένη χρήση του εν λόγω όπλου σε περιοχές με ειρήνη, και πάντα με απόλυτη ατιμωρησία. Επικροτώ την πρόσφατη αποφασιστικότητα που επέδειξαν οι αρχές του Κονγκό προκειμένου να θέσουν ένα τέλος σε αυτήν την ατιμωρησία, αλλά η εν λόγω πολιτική μηδενικής ανοχής πρέπει να είναι φιλόδοξη -όλοι οι δράστες πράξεων βίας, χωρίς καμιά εξαίρεση, πρέπει να λογοδοτήσουν για τις πράξεις τους- και πραγματικά αποτελεσματική.

Η έναρξη των πρώτων δικών των εικαζόμενων δραστών σεξουαλικών εγκλημάτων, τα οποία διαπράχθηκαν κατά τη διάρκεια ένοπλης σύγκρουσης, στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα να μπορέσει το Δικαστήριο να προσδιορίσει όλους τους ενόχους προκειμένου να μπορέσουν να καταδικαστούν χωρίς καθυστέρηση.

Τέλος, όλα αυτά προφανώς πάνε χέρι-χέρι με την ενίσχυση των κρατικών δομών, την τήρηση της δημόσιας τάξης, την προώθηση της ισότητας των φύλων και την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και, συνεπώς, των δικαιωμάτων των γυναικών και των παιδιών, των οποίων η αξιοπρέπεια, η παιδική ηλικία και η αιδώτητα θυσιάζονται συχνά στον βωμό μιας άλλης μορφής ταπείνωσης: της αδιαφορίας.

Michele Striffler (PPE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, η ανθρωπιστική κατάσταση στα ανατολικά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό –και πιο συγκεκριμένα, στην ανατολική επαρχία και στην περιφέρεια Κίνυ– είναι ολέθρια, όπως γνωρίζουμε πλέον όλοι. Η κατάσταση ασφάλειας του άμαχου πληθυσμού επιδεινώθηκε κατόπιν, μεταξύ άλλων, των κοινών στρατιωτικών επιχειρήσεων που διεξήγαγε ο στρατός του Κονγκό και τα στρατεύματα της Ουγκάντα και της Ρουάντα εναντίον όλων των αντάρτικων ενόπλων ομάδων, που είχαν ως αποτέλεσμα αναρίθμητες σφαγές και παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Η σεξουαλική βία είναι μια πολύ ανησυχητική και ευρέως διαδεδομένη τάση, και αποτελεί σήμερα μέρος της καθημερινής ζωής των ανθρώπων του Κονγκό. Επιπλέον, διαπράττονται πολυάριθμες πράξεις βίας κατά των εργαζομένων στην ανθρωπιστική βοήθεια.

Σύμφωνα με επίσημα στοιχεία, υπάρχουν 2 113 000 εκτοπισθέντες στα ανατολικά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό. Από την 1η Ιανουαρίου 2009 έχουν καταγραφεί πάνω από 775 000 νέες περιπτώσεις εκτοπισθέντων στο Κίνυ και 165 000 στις ανατολικές περιφέρειες της ανατολικής επαρχίας.

Επί του παρόντος εκτιμάται ότι χρήζουν ανθρωπιστικής βοήθειας σχεδόν 350 000 άνθρωποι που ανήκουν σε ευπαθείς ομάδες: παιδιά, χήρες και θύματα σεξουαλικής βίας. Κατά συνέπεια, μια ταχεία αντίδραση από μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ζωτικής σημασίας.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, όλοι οι ομιλητές τόνισαν ορθά τη φρικτή κατάσταση την οποία βιώνουν οι άνθρωποι του Κονγκό, και ιδίως οι γυναίκες του Κονγκό, στα ανατολικά αυτής της χώρας. Μίλησαν για τους βιασμούς και τις βάρβαρες πράξεις που πλήττουν τους ανθρώπους αυτούς και για τις δολοφονίες των οποίων είναι θύματα. Αντί να μιλήσω για αυτά, ωστόσο, σας καλώ να επισκεφθείτε τους ιστότοπους της UNICEF και της V-Day, όπου λέγονται προφανώς όλα όσα μπορούν να ειπωθούν σχετικά με το εν λόγω θέμα.

Σήμερα πρόκειται να σας μιλήσω για τις πραγματικές συνέπειες που έχουν για το Κονγκό αυτές οι βάρβαρες πράξεις: πρόκειται να μιλήσω για τις σωματικά και ψυχικά τραυματισμένες γυναίκες, τις οποίες πρέπει να φροντίσουμε, καθώς και για τις δολοφονημένες γυναίκες, οι οποίες δεν μπορούν πλέον να συνεισφέρουν στην οικονομική ανάπτυξη του Κονγκό και τα αγέννητα παιδιά των οποίων δεν θα μπορέσουν ποτέ να συνεισφέρουν σε αυτήν. Θα ήθελα επίσης να μιλήσω για την εξάπλωση του AIDS, ένα τραύμα που πλήττει όλον τον πληθυσμό του Κονγκό, το οποίο σκιαγραφεί μια αρνητική εικόνα για το Κονγκό στη διεθνή κοινότητα –την εικόνα μιας χώρας, εν ολίγοις, που βυθίζεται όλο και περισσότερο στο χάος.

Η προαγωγή διαρκούς ειρήνης και η προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης του Κονγκό θα επιτευχθούν μόνο αν επιτύχουν οι προσπάθειες της κυβέρνησης του Κονγκό και του ΟΗΕ να καταπολεμήσουν τη σεξουαλική βία κατά των γυναικών του Κονγκό και, σε πιο γενικές γραμμές, αν διασφαλισθεί η εδραίωση ενός γνήσιου κράτους δικαίου στην εν λόγω χώρα.

Frederique Ries (ALDE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρία υπουργέ, κύριε Επίτροπε, θα ήθελα και εγώ με τη σειρά μου να αναφερθώ στην τραγωδία της σεξουαλικής βίας που υφίστανται οι γυναίκες στη ΛΔΚ και, πιο συγκεκριμένα, στα ανατολικά της χώρας. Το φαινόμενο δεν είναι καινούριο. Είναι ιδιαίτερα περίπλοκο. Είναι πολυδιάστατο. Ο σωματικός και ψυχολογικός πόνος των θυμάτων χειροτερεύει ακόμα περισσότερο λόγω του κοινωνικού αποκλεισμού, ο οποίος αποτελεί μια τραγωδία γι' αυτά. Σήμερα, η πολιτική μηδενικής ανοχής του προέδρου Kabila αρχίζει να αποφέρει κάποιους καρπούς, αλλά όλοι γνωρίζουν ότι, μακροχρόνια, μόνο μια σφαιρική στρατηγική μπορεί να καταπολεμήσει αυτή τη μάστιγα.

Γνωρίζω, κύριε Επίτροπε, ότι η Επιτροπή παρεμβαίνει ήδη, και το κάνει μέσω μιας πληθώρας έργων, όπως επίσης και δαπανών. Ωστόσο, με τα στοιχεία που προκύπτουν και τις τρομερές, φρικτές περιγραφές που ακούμε, δεν πιστεύετε ότι δικαιούμαστε εμείς σε αυτό το Σώμα να έχουμε τις αμφιβολίες μας σχετικά με τα αποτελέσματα της εν λόγω στρατηγικής; Οι γυναίκες, κύριε Επίτροπε, αποτελούν το βασικό μέσο για ειρήνη και ανασυγκρότηση σε μια χώρα. Είναι το μέλλον του Κονγκό. Πώς προτίθεστε να δράσετε πιο άμεσα και πιο αποτελεσματικά;

Raul Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, και εγώ επίσης ήθελα να μιλήσω σε αυτή τη συζήτηση, καθώς αφορά ένα θέμα που παρακολουθώ εδώ και πολύ καιρό. Δυστυχώς, υπό το πρίσμα των συνεχών πράξεων βίας και των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στα ανατολικά της ΛΔΚ, είμαστε αναγκασμένοι για μια ακόμη φορά να καταδικάσουμε κατηγορηματικά τις σφαγές, τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και τις πράξεις σεξουαλικής βίας κατά των γυναικών και των κοριτσιών που συνεχίζουν να λαμβάνουν χώρα στην ανατολική επαρχία.

Για αυτόν τον λόγο συμπαρατάσσομαι με τους συναδέλφους μου σχετικά με την απαίτηση να παρέμβουν άμεσα όλες τις αρμόδιες αρχές προκειμένου να παραπέμψουν τους ενόχους των εν λόγω εγκλημάτων στα δικαστήρια, καθώς και για να καλέσουμε για μια ακόμη φορά το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών να λάβει επείγοντως

μέτρα ικανά να εμποδίσουν ουσιαστικά τον οποιονδήποτε να εξαπολύσει περαιτέρω επιθέσεις εναντίον του άμαχου πληθυσμού στην ανατολική επαρχία της ΛΔΚ.

Ομοίως, καλώ όλα τα εμπλεκόμενα μέρη να εντείνουν τον αγώνα κατά της ατιμωρησίας και να επιβάλουν το κράτος δικαίου μέσω της καταπολέμησης, μεταξύ άλλων, του βιασμού των γυναικών και των κοριτσιών και της στρατολόγησης παιδιών-στρατιωτών.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, τον Νοέμβριο του 2009 πραγματοποιήθηκε ανταλλαγή πρεσβευτών μεταξύ της Ρουάντα και της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό – μια μικρή ακτίνα ελπίδας για αυτή τη ρημαγμένη χώρα και τους ρημαγμένους ανθρώπους της. Επιπλέον, συνελήφθη ο αρχηγός των Δημοκρατικών Δυνάμεων για την Απελευθέρωση της Ρουάντα. Αυτά τα δύο γεγονότα αποτελούν σημάδια βελτίωσης της κατάστασης στο ανατολικό Κονγκό. Η ερώτησή μου προς την Επιτροπή είναι η εξής: τι μέτρα σκοπεύετε να λάβετε προκειμένου να επιτευχθεί περαιτέρω προσέγγιση μεταξύ του Κονγκό και της Ρουάντα;

Όσον αφορά την εντολή του ΟΗΕ, πολλά έχουν ειπωθεί εδώ σήμερα σχετικά με την ανάληψη όλων των μορφών δράσης. Ας είμαστε ειλικρινείς: εάν είναι να υπάρξει κάποια εντολή του ΟΗΕ, τότε θα πρέπει σαφώς να αφορά την προστασία όσων είναι θύματα καταπίεσης, βασανισμού, βιαιοπραγίας και κακομεταχείρισης, ιδίως, των γυναικών και των παιδιών αυτής της χώρας. Εν προκειμένω, ένα πράγμα πρέπει να είναι αρκετά σαφές: εάν εκδοθεί κάποια εντολή – και εμείς οι Αυστριακοί είμαστε κάπως συγκρατημένοι σε αυτόν τον τομέα – τότε θα πρέπει να είναι συνεπής και, αν χρειάζεται – και για την προστασία των καταπιεσμένων ανθρώπων – εκείνοι που βρίσκονται στην περιοχή πρέπει να είναι οπλισμένοι.

Sean Kelly (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, πιστεύω πως είναι θλιβερό το γεγονός ότι αυτή τη χριστουγεννιάτικη περίοδο περάσαμε τις τελευταίες δύο μέρες συζητώντας για τη βία στον κόσμο, είτε στην Τσετσενία είτε στο Αφγανιστάν, και τώρα στο Κονγκό. Αλλά, παρ' όλα αυτά, αυτή είναι η πραγματικότητα.

Την ίδια στιγμή, λαμβάνοντας το μήνυμα της γιορτινής περιόδου για ειρήνη και καλή θέληση, πρέπει, όπως τόσο σωστά το έθεσε ο συνάδελφός μου ο κ. Mitchell, να καταστούμε εγγυητές της ειρήνης. Και αυτή είναι μια πρώτης τάξεως ευκαιρία για την Ύπατη Εκπρόσωπο, την κ. Ashton, προκειμένου να κάνει χρήση της δύναμης και της στήριξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τρόπο που δεν ήταν δυνατός στο παρελθόν, για να επαναφέρει την τάξη στις εν λόγω χώρες και να προσπαθήσει να ανακουφίσει τον τρομερό πόνο στα εν λόγω μέρη.

Η μακροπρόθεσμη λύση, ωστόσο, δεν θα προκύψει από την οικονομική βελτίωση, αλλά από την εκπαίδευση, και πρέπει να προσπαθήσουμε να διασφαλίσουμε την ελεύθερη πρόσβαση σε σωστή εκπαίδευση στις εν λόγω χώρες, για τον λόγο ότι αυτός είναι στην ουσία ο τρόπος για επίτευξη μακροπρόθεσμης ειρήνης.

Jim Higgins (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, το 1960, ο σουηδός Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών Dag Hammarskjöld ζήτησε από τα ιρλανδικά στρατεύματα να πάνε ως ειρηνευτική δύναμη στο τότε Βελγικό Κονγκό, το οποίο μετέπειτα έγινε Κονγκό. Έκαναν σπουδαία δουλειά.

Ανησυχώ ιδιαίτερα για τον ρόλο των στρατευμάτων των Ηνωμένων Εθνών στο Κονγκό επί του παρόντος: τα μαροκινά, τα πακιστανικά και τα ινδικά. Μιλάμε για βιασμούς, βία, εμπορία και τα λοιπά, αλλά τα εκεί στρατεύματα των Ηνωμένων Εθνών δεν θα χαρακτηρίζονταν ακριβώς αξιόπαινα και ουσιαστικά προσφέρουν κακή υπηρεσία.

Συμφωνώ απολύτως με τον κ. Mitchell, ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να διαδραματίσει αποφασιστικότερο ρόλο. Είμαστε μια Ευρωπαϊκή Ένωση, πλήρως ενωμένη. Επιτελέσαμε εξαιρετικό έργο στο Τσαντ. Χρειάζομαστε τη δική μας ειρηνευτική δύναμη στην περιοχή και δεν μπορούμε να βασιζόμαστε στα Ηνωμένα Έθνη. Η κατάσταση έχει ως εξής: έχουμε έναν όμορφο λαό, θύμα του ευρωπαϊκού αποικισμού, θύμα της φυλετικής σύγκρουσης, θύμα της διεθνούς εθελουφλίας, και δεν μπορούμε πλέον να εθελουφλούμε. Πρέπει απλά να πάμε και να σώσουμε εκείνους τους ανθρώπους.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Κύριε Πρόεδρε, είναι σχεδόν αδύνατο να αντιληφθούμε τα τρομερά στατιστικά στοιχεία που αναφέρονται, γνωρίζουμε, ωστόσο, ότι είναι πραγματικά. Εντούτοις, υπάρχει μια αίσθηση – την οποία ίσως συμμαρρίζουν πολλοί – ότι όσον αφορά τις φτωχότερες χώρες στην υποσαχάρια Αφρική, η δέσμευσή μας δεν είναι τόσο ισχυρή και τόσο σαφής όσο θα έπρεπε να είναι. Έγινε αναφορά στη στρατιωτική δύναμη. Πιστεύω πως όλοι αντιλαμβανόμαστε ότι πρέπει να καταπολεμήσουμε τη φτώχεια και τη διαφθορά αν θέλουμε να προχωρήσουμε προς την ανακούφιση και τη βελτίωση της κατάστασης του πληθυσμού της εν λόγω χώρας, ο οποίος υπέφερε τόσο φρικτά.

Χαιρόμαστε που μιλάμε για το Αφγανιστάν και αφιερώνουμε πολύ χρόνο συζητώντας για τον τρόπο στην περιοχή και για το τι κάνουν οι Ταλιμπάν, και δικαίως. Εδώ έχουμε ωστόσο έναν άλλο λαό, ο οποίος υπέστη και συνεχίζει να υφίσταται τις πιο άθλιες συνθήκες. Θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι υπάρχουν μη κυβερνητικές οργανώσεις που

μπορούν να επιτελέσουν έργο αν τους παρασχεθεί κρατική ενίσχυση και ενίσχυση από την ΕΕ, αλλά αυτό φαίνεται συχνά δύσκολο να επιτευχθεί.

Cecilia Malmstrom, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (SV) Κύριε Πρόεδρε, όπως κατέδειξε η εν λόγω συζήτηση, υπάρχουν απίστευτα σοβαροί λόγοι για να συνεχίσουμε τη δέσμευσή μας προς τη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό. Η ΕΕ είναι ήδη εξαιρετικά προσηλωμένη στην επίτευξη μακροπρόθεσμης σταθερότητας, ασφάλειας και ανάπτυξης στη χώρα. Ο Επίτροπος De Gucht έδωσε μια εκτενή περιγραφή των επιχειρήσεων της ΕΕ.

Στο σύνολό τους, οι εισφορές των κρατών μελών και της Επιτροπής καθιστούν την ΕΕ μια από τις μεγαλύτερες δυνάμεις προσφοράς βοήθειας στην περιοχή, και κατά συνέπεια μπορούμε να ασκήσουμε κάποια επιρροή. Ωστόσο, εάν θέλουμε να διατηρηθεί η σταθερότητα στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό και στην περιοχή, είναι σημαντικό να βελτιωθεί το βιοτικό επίπεδο του πληθυσμού του Κονγκό, να διασφαλισθούν τα ανθρώπινα δικαιώματα, και να ληφθούν δυναμικά μέτρα κατά της διαφθοράς προκειμένου να εδραιωθεί μια κοινωνία βασισμένη στις αρχές του κράτους δικαίου.

Η φοβερή σεξουαλική βία που πιστοποιείται από πολλά μέλη εδώ και για την οποία ενημερωνόμαστε δυστυχώς από υπερβολικά πολλές εκδόσεις είναι, φυσικά, τελείως απαράδεκτη. Δεν πρέπει να επιτρέπεται να αφήνονται ελεύθεροι οι δράστες. Πρέπει να προσάγονται στη δικαιοσύνη. Η κυβέρνηση του Κονγκό φέρει μεγάλη ευθύνη να διασφαλίσει ότι θα συμβεί αυτό και ότι η πολιτική μηδενικής ανοχής του προέδρου Kabila δεν θα αποτελείται απλά από ωραία λόγια αλλά όντως οδηγεί σε δράση.

Όσον αφορά το Συμβούλιο, η εντολή των δύο αποστολών ΕΠΑΑ αναθεωρήθηκε κατόπιν της αποστολής διερεύνησης στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό στις αρχές του 2009 με σκοπό την παροχή βοήθειας για την καταπολέμηση αυτού του είδους σεξουαλικής βίας. Ως αποτέλεσμα, η EUPOL DR Congo πρόκειται να στείλει δύο ομάδες πολλαπλών ειδικοτήτων στις επαρχίες του βόρειου και του νότιου Κίνι, με μια εντολή που θα καλύπτει ολόκληρη τη χώρα. Οι ομάδες αυτές θα παρέχουν ειδική εμπειρογνομosύνη διαφόρων τύπων σε τομείς όπως η διαλεύκανση εγκλημάτων και ο έλεγχος της σεξουαλικής βίας. Η επάνδρωση των εν λόγω αποστολών είναι επί του παρόντος εν εξελίξει.

Φυσικά, αυτή είναι μόνο μια μικρή συνεισφορά. Σε μια τόσο μεγάλη χώρα, είναι μικρή. Εντούτοις, είναι σημαντική, και η εν λόγω νέα ειδική δύναμη θα μπορέσει να στηρίξει την εφαρμογή κατάλληλων διαδικασιών διερεύνησης για τη σεξουαλική βία, ιδίως όπου οι πράξεις εκτελούνται από ένστολους.

Πρόκειται να περάσουμε στην Ώρα των Ερωτήσεων, αλλά αυτή είναι η τελευταία μου συζήτηση στο εν λόγω Σώμα ως εκπροσώπου της σουηδικής Προεδρίας. Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για τις πολλές καλές συζητήσεις, τις ευχάριστες στιγμές και την πολύ καλή συνεργασία που απήλαυσα με τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και με εσάς, κύριε Πρόεδρε.

Πρόεδρος. – Και εγώ θα ήθελα να εκφράσω επίσης, εξ ονόματος όλων των συναδέλφων μου, τις ειλικρινείς ευχαριστίες μας για την αποτελεσματικότητά σας και τις προσπάθειές σας που μας χαροποίησαν όλους ιδιαίτερα.

Karel De Gucht, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, καταρχήν θα ήθελα να ευχαριστήσω όλα τα μέλη που συνεισέφεραν σε αυτή τη συζήτηση. Δεν θα επανέλθω στην αρχική μου δήλωση. Επιτρέψτε μου απλώς να επικεντρωθώ σε τρία πράγματα.

Πρώτον, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κάνει πολλά σε σχέση με την ανθρωπιστική βοήθεια και τα προγράμματα για την επανεδραίωση του κράτους δικαίου. Μιλάμε για δεκάδες εκατομμύρια και ακόμη περισσότερα από τα αρχικά 100 εκατομμύρια ευρώ. Το πρόβλημα όμως είναι, φυσικά, πόσο αποτελεσματικά είναι εν τέλει όλα αυτά, αν δεν έχεις έναν κατάλληλο ορόλογο στο πεδίο της πολιτικής.

Δεύτερον, θα ήθελα να σχολιάσω την εντολή της MONUC διότι, παρόλο που η MONUC μπορεί και πρέπει να επικριθεί για αυτό που συνέβη πρόσφατα, θεωρώ ότι θα ήταν απολύτως εσφαλμένο να της ζητηθεί να αποχωρήσει από τη ΛΔΚ. Αυτό θα ήταν το χειρότερο πράγμα που θα μπορούσε να φανταστεί κανείς.

Επιτρέψτε μου απλώς να σας διαβάσω ένα απόσπασμα της εντολής που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ στις αρχές της περσινής χρονιάς. Αναφέρει ότι «το Συμβούλιο αποφάσισε επίσης ότι η MONUC, από την έγκριση αυτού του ψηφίσματος και έπειτα, θα έχει την εντολή, με αυτή τη σειρά προτεραιότητας, να συνεργάζεται στενά με την κυβέρνηση της ΛΔΚ προκειμένου να διασφαλίσει, πρώτον, την προστασία των αμάχων, του προσωπικού της ανθρωπιστικής βοήθειας και του προσωπικού των Ηνωμένων Εθνών και των εγκαταστάσεων· να διασφαλίσει την προστασία των αμάχων, συμπεριλαμβανομένου του προσωπικού της ανθρωπιστικής βοήθειας, από την επικείμενη απειλή σωματικής βίας, ιδίως, βίας προερχόμενης από οποιοδήποτε εμπλεκόμενο μέρος στη σύγκρουση».

Άλλη μια πολύ συναφής παράγραφος είναι η παράγραφος Ζ σχετικά με τις συντονισμένες επιχειρήσεις. Αναφέρονται «συντονισμένες επιχειρήσεις με τις ενοποιημένες ταξιαρχίες των FARDC – του στρατού – που αναπτύσσονται στο ανατολικό τμήμα της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό και επιχειρήσεις στήριξης που διεξάγονται και σχεδιάζονται από κοινού με τις εν λόγω ταξιαρχίες σύμφωνα με το διεθνές ανθρωπιστικό και προσφυγικό δίκαιο και το δίκαιο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων με σκοπό να» κτλ.

Οπότε η εντολή είναι, στην ουσία, πολύ σαφής και αυτό που θα πρέπει να συζητηθεί είναι οι κανόνες εμπλοκής. Στην ουσία, αυτό που θα πρέπει να κάνει η MONUC είναι να εξετάσει τους δικούς της κανόνες εμπλοκής, διότι αναπόκειται σε αυτή να αποφασίσει πώς θα ενεργήσει.

Τέλος, ασκείται επίσης πολλή κριτική στη διεθνή ποινική δικαιοσύνη. Οι άνθρωποι διερωτώνται αν συνάδει με την πολιτική. Μπορεί να υπάρχει αφενός διεθνής ποινική δικαιοσύνη και αφετέρου ορθή πολιτική διαχείριση κρίσεων; Αυτό είναι ένα πολύ ενδιαφέρον ερώτημα.

Στο Κονγκό, βλέπει κανείς μία από τις απαντήσεις. Επιτρέψαμε στον Bosco Ntaganda να αναλάβει την αρχηγία του CNDP από τον Laurent Nkunda, παρόλο που υπάρχει ένταλμα σύλληψης κατά του Bosco Ntaganda, και βλέπετε τι συμβαίνει. Όλα έχουν το τίμημά τους. Δεν μπορεί κανείς να επιλέξει μεταξύ, αφενός, της διαχείρισης πολιτικών κρίσεων και, αφετέρου, της εφαρμογής της διεθνούς ποινικής δικαιοσύνης. Θεωρώ ότι, ως Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και ως Ευρωπαϊκή Επιτροπή, θα πρέπει να δώσουμε τα πρωτεία στην ορθή εφαρμογή της διεθνούς ποινικής δικαιοσύνης.

Πρόεδρος. – Έλαβα έξι προτάσεις ψηφίσματος⁽²⁾ που κατατέθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 103, παράγραφος 2, του Κανονισμού.

Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί την Πέμπτη 17 Δεκεμβρίου 2009.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΗΣ κ. WALLIS

Αντιπροέδρου

12. Ώρα των Ερωτήσεων (ερωτήσεις προς το Συμβούλιο)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει την Ώρα των Ερωτήσεων (B7-0236/2009)

Οι ακόλουθες ερωτήσεις απευθύνονται προς το Συμβούλιο.

Ερώτηση αριθ. 1 του **Bernd Posselt** (H-0425/09)

Θέμα: Εθνοτικές μειονότητες στη Σερβία

Πώς κρίνει το Συμβούλιο τη θέση των εθνοτικών μειονοτήτων στη Σερβία, ιδιαιτέρως της αλβανικής κοινότητας στην κοιλάδα του Πρέσοβο, όπου και πάλι σημειώνονται επιθέσεις εναντίον του άμαχου πληθυσμού;

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (SV) Σας ευχαριστώ για την ερώτησή σας, κύριε Posselt. Στη συνεδρίαση του Συμβουλίου Γενικών Υποθέσεων στις 7-8 Δεκεμβρίου του τρέχοντος έτους, διατυπώσαμε συμπεράσματα για τη διεύρυνση και τη διαδικασία σταθεροποίησης και σύνδεσης. Σε αυτά τα συμπεράσματα, το Συμβούλιο χαιρέτισε τη δέσμευση της Σερβίας για ένταξη της στην ΕΕ και το έργο της στην εφαρμογή βασικών μεταρρυθμίσεων σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά πρότυπα. Το Συμβούλιο τόνισε επίσης ότι το πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων πρέπει να συνεχιστεί.

Λάβαμε υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής της 14ης Οκτωβρίου, η οποία αναφέρει ότι το γενικό νομικό και θεσμικό πλαίσιο για τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων έχει θεσπισθεί στη Σερβία και ότι έχει σημειωθεί πρόοδος όσον αφορά τη βελτίωση της συμμόρφωσης με τη διεθνή νομοθεσία περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Το νέο Υπουργείο Ανθρωπίνων και Μειονοτικών Δικαιωμάτων στη Σερβία διαδραματίζει σημαντικό ρόλο σε αυτό το έργο. Ωστόσο, απαιτούνται περαιτέρω προσπάθειες για την αύξηση της κατανόησης των διεθνών προτύπων. Το Συμβούλιο έλαβε επίσης υπόψη ότι η Σερβία έχει επικυρώσει όλα τα σημαντικά κείμενα προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

(2) Βλέπε Συνοπτικά Πρακτικά

Όσον αφορά την κατάσταση ειδικά στη νότια Σερβία, στην οποία αναφέρθηκε ο αξιότιμος βουλευτής, όντως κάποια πολύ βίαια επεισόδια έλαβαν χώρα τον Ιούλιο, περιλαμβανομένης επίθεσης κατά της χωροφυλακής που εδρεύει εκεί. Έγιναν αρκετές συλλήψεις, μετά από τις οποίες δεν σημειώθηκαν περαιτέρω περιστατικά. Η ατμόσφαιρα στο εσωτερικό του φορέα συντονισμού για τη νότια Σερβία έχει έκτοτε βελτιωθεί. Είναι εύθραυστη, αλλά τα κυριότερα πολιτικά κόμματα των Αλβανών στην περιοχή συμμετέχουν σε αυτό το έργο. Υπάρχουν επίσης θετικές εξελίξεις όσον αφορά το ευαίσθητο θέμα της εκπαίδευσης. Υπό το πρίσμα αυτό, θα ήθελα ιδιαίτερα να αναφέρω την ίδρυση πανεπιστημιακού τμήματος στην πόλη Medvedja, όπου η διδασκαλία θα γίνεται σε σερβικά και αλβανικά.

Στο άμεσο μέλλον θα δημιουργηθεί εθνικό μειονοτικό συμβούλιο για τον αλβανικό πληθυσμό της Σερβίας. Αυτό θα παράσχει στους ανθρώπους μεγαλύτερη επιρροή στην εκπαίδευση, στον πολιτισμό και σε άλλα θέματα. Η ασθενής οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της περιοχής αποτελεί τροχοπέδη για τις εθντικές μειονότητες στη νότια Σερβία. Η διεθνής κοινότητα, και ιδίως ο ΟΑΣΕ, εξακολουθεί να παρακολουθεί την κατάσταση στη νότια Σερβία και διαδραματίζει ενεργό ρόλο στην προώθηση της ειρήνης και της σταθερότητας στην περιοχή, σε στενή συνεργασία με τη σερβική κυβέρνηση και τους τοπικούς ηγέτες.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Κυρία Malmström, σας ευχαριστώ για την εξαιρετική απάντησή σας. Μιλάμε, βεβαίως, για τρεις περιφέρειες: δύο παραμεθόριες περιφέρειες – τη Βοϊβοδίνη και τη νότια σερβική περιφέρεια του Πρέσοβο, με άλλα λόγια για μια περιοχή με σύνορα τριών χωρών. Θα ήθελα επίσης να σας ζητήσω, στον μελλοντικό σας ρόλο ως Επίτροπος, να διασφαλίσετε ότι αυτές οι χώρες θα αναπτυχθούν περαιτέρω μέσα στο πλαίσιο του διασυνοριακού προγράμματος στήριξης. Η εσωτερική Σερβία, και ιδίως το σαντζάκι του Νόβι Παζάρ, είναι, φυσικά, εντελώς αποκομμένη. Η περιοχή αυτή πρέπει επίσης να ενισχυθεί με στόχο τη βελτίωση των οικονομικών συνθηκών, ώστε να συμβάλει στην επίλυση των προβλημάτων σε σχέση με τις μειονότητες. Υπάρχει, ωστόσο, πολλή βία, ιδιαίτερα στη νότια Σερβία. Θα ήθελα να ζητήσω από το Συμβούλιο να συνεχίσει να αντιμετωπίζει αυτήν την εκρηκτική κατάσταση.

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (EN) Κύριε Posselt, μπορείτε να είστε βέβαιος ότι θα συνεχίσουμε να αξιολογούμε την κατάσταση από πολύ κοντά, και αυτό αποτελεί επίσης τμήμα της συνεχούς εργασίας της Επιτροπής. Θα το κάνουμε αυτό, φυσικά. Έχουμε επίγνωση των βελτιώσεων, αλλά η κατάσταση παραμένει εύθραυστη. Υπάρχουν όμως βελτιώσεις, και οι θεσμικές ρυθμίσεις στις οποίες αναφέρομαι και που έχουν γίνει, αποτελούν ένα καλό βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση. Μπορούμε μόνο να ελπίζουμε ότι, με τη στήριξή μας καθώς και τη στήριξη από τον ΟΑΣΕ, η εξέλιξη αυτή θα συνεχιστεί προς την ίδια κατεύθυνση.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Βία, άλλωστε –και απευθύνομαι στον προηγούμενο ομιλητή– δεν εμφανίζεται δυστυχώς μόνο στη Σερβία, αλλά και στο Κοσσυφοπέδιο. Υπάρχει αλβανική μειονότητα στη Σερβία από τη μία πλευρά, και σερβική μειονότητα στο Κοσσυφοπέδιο από την άλλη πλευρά.

Το ερώτημά μου είναι το εξής: όσον αφορά την απλούστευση της έκδοσης θεωρήσεων για τη Σερβία, πώς θα διασφαλίσει η ΕΕ ότι δεν θα υπάρξουν γκρίζες ζώνες, ούτε καταχρήσεις του συστήματος; Δεν αντιβαίνει αυτή η διαδικασία χορήγησης διευκόλυνσης σε μία πληθυσμιακή ομάδα του Κοσσυφοπεδίου στην αμφιλεγόμενη αναγνώριση του Κοσσυφοπεδίου ως κυρίαρχου κράτους;

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (EN) Δεν ήμουν εντελώς σίγουρη για το θέμα. Όταν πρόκειται για το Κοσσυφοπέδιο, υπάρχει περαιτέρω εργασία που πρέπει να γίνει, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι δεν έχουν αναγνωρίσει όλα τα κράτη μέλη το Κοσσυφοπέδιο. Υπάρχει εργασία την οποία διεξάγει τώρα η Επιτροπή, προκειμένου να δούμε πώς μπορούμε να διευκολύνουμε την κατάσταση για το Κοσσυφοπέδιο, και αυτό θα πάρει κάποιο χρόνο. Υπάρχουν ακόμη δυσκολίες εκεί. Πρόκειται να υπαχθούν επίσης σε καθιερωμένες διευκολύνσεις των θεωρήσεων στο μέλλον, αλλά δεν έχουν ακόμη εκπληρωθεί όλες οι απαραίτητες προϋποθέσεις.

Πρόεδρος. – Είναι σαφές ότι αυτό παρεκτράπηκε λίγο από το θέμα, παρέμεινε όμως κοντά.

Ερώτηση αριθ. 2 της **Marian Harkin** (H-0427/09)

Θέμα: Ανεργία

Ποιες πρωτοβουλίες έχει αναλάβει το Συμβούλιο για την αντιμετώπιση της αυξανόμενης ανεργίας στην ΕΕ των 27, πέρα από μέτρα για την επανεκπαίδευση των εργαζομένων και τη βελτίωση των δεξιοτήτων τους;

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (SV) Σας ευχαριστώ για την ερώτησή σας, κυρία Harkin. Η παρούσα κρίση έχει πολύ σοβαρές επιπτώσεις σε εκατομμύρια ανθρώπους. Ως εκ τούτου, η αντιμετώπιση των συνεπειών της οικονομικής κρίσης είναι μία από τις μεγαλύτερες προκλήσεις που αντιμετωπίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Λόγω της γήρανσης του πληθυσμού μας, τα κράτη μέλη της ΕΕ πρέπει να μειώσουν τα σημερινά επίπεδα ανεργίας και να διασφαλίσουν ότι τα υψηλά επίπεδα ανεργίας δεν θα καταστούν μόνιμα.

Η πολιτική απασχόλησης αποτελεί πρωτίστως ευθύνη των κρατών μελών. Ωστόσο, πριν από μερικά χρόνια, εγκρίθηκαν ορισμένες κατευθυντήριες γραμμές από το Συμβούλιο Απασχόλησης, Κοινωνικής Πολιτικής, Υγείας και Καταναλωτών. Υπογραμμίσαμε ότι, εφόσον η κατάσταση στην αγορά εργασίας διαφέρει τόσο μεταξύ των διαφόρων κρατών μελών, τα μέτρα που λαμβάνονται πρέπει επίσης να διαφέρουν. Έχουμε θεσπίσει τη σύνταξη ετήσιας κοινής έκθεσης για την απασχόληση, μέσα από την οποία το Συμβούλιο και η Επιτροπή παρακολουθούν την κατάσταση στα διάφορα κράτη μέλη. Κατά τη διάρκεια της τρέχουσας κρίσης, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο έδωσε ιδιαίτερη προσοχή σε αυτό ακριβώς το θέμα της ανεργίας. Τον Δεκέμβριο του 2008, συμφωνήθηκε σχέδιο για την ανάκαμψη της οικονομίας στην Ευρώπη, το οποίο παρείχε ενιαία πλαίσια για τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Στο πλαίσιο αυτού του σχεδίου, τον Ιούνιο του 2009, το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξέδωσαν κανονισμό για την τροποποίηση του κανονισμού σχετικά με την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση. Η τροποποίηση αυτή επιτρέπει τη χρησιμοποίηση πόρων από το ταμείο για την καταπολέμηση της κρίσης.

Διάφορα μέτρα μπορούν να εφαρμοστούν, ανάλογα με την κατάσταση της συγκεκριμένης χώρας: προσωρινή ρύθμιση των ωρών εργασίας, μείωση των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης, μείωση του διοικητικού φόρτου των επιχειρήσεων, βελτίωση των διαδικασιών που χρησιμοποιούνται από τις αρχές της αγοράς εργασίας, μέτρα με στόχο τους άνεργους νέους και διευκόλυνση της κινητικότητας. Αυτά τονίστηκαν στην έκθεση της Προεδρίας μετά την άτυπη σύνοδο κορυφής για την απασχόληση.

Στα συμπεράσματά του από τη σύνοδο κορυφής του Ιουνίου, το Συμβούλιο καθορίζει σειρά μέτρων που μπορούν να βοηθήσουν τα κράτη μέλη –καθώς και τα ενδιαφερόμενα μέρη στην αγορά εργασίας, εάν είναι αναγκαίο– στην αντιμετώπιση των συνεπειών της παγκόσμιας κρίσης μέσω της εφαρμογής των αρχών της ευελιξίας με ασφάλεια. Αυτό μπορεί να σημαίνει προσφορά προς τις επιχειρήσεις εναλλακτικών λύσεων σε σχέση με απολύσεις, παροχή ευκαιριών για ευέλικτες μορφές εργασίας και προσωρινή προσαρμογή των ωρών εργασίας, βελτίωση των συνθηκών για τους επιχειρηματίες με παροχή ευέλικτης, ασφαλούς αγοράς εργασίας και θέσπιση συστημάτων επιδομάτων τα οποία παρέχουν κίνητρα για εργασία, κατάλληλα επίπεδα εισφορών κοινωνικής ασφάλισης, εκτεταμένα και βελτιωμένα μέτρα επανένταξης στην εργασία, στήριξη του εισοδήματος και ελεύθερη κυκλοφορία.

Κατά τη διάρκεια της συζήτησης του Νοεμβρίου, οι υπουργοί υιοθέτησαν τη γενική άποψη ότι η ενεργός πολιτική για την απασχόληση, η οποία περιλαμβάνει βραχυπρόθεσμα μέτρα, πρέπει να διατηρηθεί. Πρόκειται για μέτρα όπως η βραχυπρόθεσμη απασχόληση ή η βελτιωμένη απασχολησιμότητα και κατάρτιση με στόχο την ενσωμάτωση των ατόμων στην αγορά εργασίας. Κατά την ίδια συνεδρίαση του Συμβουλίου, οι υπουργοί συμφώνησαν ότι η απασχόληση αποτελεί σημαντικό παράγοντα για την αποφυγή του αποκλεισμού. Η σχέση μεταξύ της ισότητας, της οικονομικής ανάπτυξης και της απασχόλησης είναι πολύ σημαντική, και, κατά συνέπεια, κλήθηκαν τα κράτη μέλη να επεκτείνουν τις υπηρεσίες φροντίδας των παιδιών και να μειώσουν τις διαφορές στις αμοιβές καθώς και άλλες διαφορές που σχετίζονται με τα φύλα.

Ειδικότερα, τα μέτρα πρέπει να στοχεύουν όσους επλήγησαν περισσότερο από την κρίση: τους ηλικιωμένους, τους νέους, τα άτομα με αναπηρία και τους εργαζόμενους χωρίς σύμβαση αορίστου χρόνου εργασίας. Η δημιουργία περισσότερων και ίσων ευκαιριών για τους νέους στην εκπαίδευση, την κατάρτιση και την απασχόληση, είναι ένας από τους κύριους στόχους του νέου πλαισίου ευρωπαϊκής συνεργασίας στον τομέα της νεολαίας κατά την περίοδο 2010-2018 που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο στις 27 Νοεμβρίου 2009.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Σας ευχαριστώ για την απάντησή σας. Οφείλω να πω ότι είμαι ευτυχής που σας βλέπω, κυρία υπουργέ, και ελπίζω ότι θα σας βλέπω περισσότερο τον επόμενο χρόνο· θα απαντάτε συχνά στα ερωτήματά μας.

Δύο σημεία που θεωρώ σημαντικά, αλλά δεν θίξατε στην απάντησή σας, είναι: καταρχάς, η ενθάρρυνση της επιχειρηματικότητας· και, δεύτερον, η αύξηση των δαπανών στον τομέα της έρευνας και της ανάπτυξης. Αλλά το σημαντικότερο ερώτημα που θέλω να σας θέσω σχετίζεται με το γεγονός ότι μέχρι τώρα επικαλούμαστε την ανοικτή μέθοδο συντονισμού, η οποία πραγματικά αποτέλεσε αρκετά αδύναμο όργανο και δεν λειτούργησε καλά στην προσπάθεια επίτευξης των στόχων της ατζέντας της Λισαβόνας. Έχετε κάποιες προτάσεις για την ενίσχυση του εν λόγω μηχανισμού;

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (EN) Πρόκειται, πράγματι, για πολύ σημαντικό ζήτημα και, όπως γνωρίζετε, το Συμβούλιο έχει ήδη λάβει την πρόταση της Επιτροπής και άρχισε να συζητά για το μέλλον της στρατηγικής της Λισαβόνας ή για την Ευρώπη 2020. Αυτό θα αποφασιστεί από την ισπανική Προεδρία το αργότερο την επόμενη άνοιξη.

Ένα ζήτημα είναι πώς, σε μακροπρόθεσμη βάση, θα εξέλθουμε από τη σημερινή κατάσταση; Πώς μπορούμε να δημιουργήσουμε μια Ευρώπη πιο ανταγωνιστική, με περισσότερη επιχειρηματικότητα, και να αποφύγουμε τον κοινωνικό αποκλεισμό και την ανεργία; Πώς μπορούμε να επενδύσουμε στην έρευνα και την ανάπτυξη, ώστε να

καταστεί η Ευρώπη ο ισχυρός παγκόσμιος παράγοντας που θέλουμε να είναι στον οικονομικό τομέα; Όλα αυτά πιθανόν εντάσσονται στη νέα στρατηγική.

Μία πολύ σημαντική πτυχή της στρατηγικής είναι η μέθοδος διακυβέρνησης. Νομίζω ότι η ανοικτή μέθοδος συντονισμού έχει πλεονεκτήματα, αλλά πρέπει να βελτιωθεί. Πρέπει να συμμετέχουν πολύ περισσότερο οι τοπικές και περιφερειακές αρχές, επειδή σε αυτές ουσιαστικά πέφτει το βάρος της πραγματικής εφαρμογής. Πρέπει να υπάρχει εθνική κυριότητα της διαδικασίας και να εξετάσουμε το ζήτημα της διακυβέρνησης. Αυτό εξηγείται επίσης στο έγγραφο της Επιτροπής, η οποία τώρα έχει ξεκινήσει διαβούλευση μεταξύ των κρατών μελών. Νομίζω ότι θα προκύψουν πολύ καλές προτάσεις για το ζήτημα αυτό, δεδομένου ότι αποτελεί πράγματι ένα από τα αδύνατα σημεία της στρατηγικής.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Όπως γνωρίζουμε, το αποκαλούμενο μέσο μικροχρηματοδότησης που σχεδιάστηκε από την ΕΕ δεν πρόκειται να χρηματοδοτηθεί από νέους πόρους, αλλά από το πρόγραμμα Progress. Σε αυτό το πλαίσιο, τι σχέδιο υπάρχει για να αποτραπεί το ενδεχόμενο το νέο μέσο να καταστεί επίσημο για το πρόγραμμα απασχόλησης και κοινωνικής αλληλεγγύης, το οποίο εγκρίθηκε πριν από αυτό;

Paul Rübig (PPE). – (DE) Το ερώτημά μου είναι το εξής: δεν θα ήταν λογικό σαν πρώτο βήμα να αποτρέψουμε την ανεργία; Βλέπετε κάποιες δημόσιες θέσεις εργασίας που θα μπορούσαν να δοθούν στους άνεργους; Ειδικότερα, πώς θα μπορούσαμε να ενισχύσουμε τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, ώστε να ξεκινήσουν και νέες; Υπάρχουν ευκαιρίες εδώ για την εφαρμογή διασυνοριακών μεθόδων και βέλτιστων πρακτικών με στόχο τη δημιουργία περισσότερων νέων επιχειρήσεων;

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (EN) Όπως είπα, η τελική ευθύνη για τη δημιουργία θέσεων εργασίας ανήκει, φυσικά, στα κράτη μέλη. Υπάρχουν, όμως, πολλά να κάνουμε, και –όπως ανέφερα στις εισαγωγικές μου παρατηρήσεις προς την κ. Harkin– το Συμβούλιο έκανε πολλές συστάσεις σχετικά με το πώς θα μπορούσατε να εργασθείτε για την αύξηση της ευελιξίας, να συνεργαστείτε με τα διαφορετικά συστήματα στήριξης και να ενεργοποιήσετε τους πολίτες, προς αποφυγή του μηχανισμού αποκλεισμού. Είναι πολύ σημαντικό να συνεχίσουμε αυτές τις συναντήσεις σε υψηλό επίπεδο με τους κοινωνικούς εταίρους και τα κράτη μέλη με σκοπό την ανταλλαγή απόψεων σχετικά με τις βέλτιστες πρακτικές. Όντως ποικίλλουν μεταξύ των χωρών, αλλά χρειάζεται να δίνονται από τη μία στην άλλη παραδείγματα και να παρακολουθούμε τους καλύτερους τρόπους που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν στη συνέχεια. Πρόκειται λοιπόν για συνδυασμό δράσεων του Συμβουλίου, που κάνει συστάσεις, και των κρατών μελών, που πρέπει να αναλάβουν το μερίδιο ευθύνης τους και να προσαρμοστούν λίγο, ανάλογα με τις συνθήκες σε κάθε χώρα.

Αναφερόμενη στην ερώτησή σας, κύριε βουλευτή, δεν είμαι πραγματικά σίγουρη ότι την κατάλαβα. Ίσως υπήρχε πρόβλημα μετάφρασης. Δεν αναφέρθηκα σε καμία μικρο-αρχή. Αναφέρθηκα στο Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση, το οποίο καταστήσαμε τώρα, με τη βοήθεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, πιο ευέλικτο, προκειμένου να επιτύχουμε στήριξη για τα κράτη μέλη και τις επιχειρήσεις που αντιμετωπίζουν δυσκολίες, ώστε να βοηθήσουμε τους ανθρώπους που είναι άνεργοι ή έχουν απολυθεί.

Πρόεδρος. – Ερώτηση αριθ. 3 του **Νικόλαου Χουντή** (H-0431/09)

Θέμα: Διαπραγματεύσεις για συμμετοχή της Τουρκίας σε κοινές επιχειρήσεις στο πλαίσιο της Frontex

Στις 21.10.2009, στην ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου η Προεδρεύουσα του Συμβουλίου κα Μαλμστρομ ανακοίνωσε ότι διεξάγονται διαπραγματεύσεις για «μια ενδεχομένη συμφωνία που θα καλύπτει και την ανταλλαγή πληροφοριών και τη δυνατότητα των τουρκικών αρχών να συμμετέχουν στις κοινές επιχειρήσεις της Frontex.»

Λαμβάνοντας υπόψη το άρθρο 8ε παρ. 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ 863/2007⁽³⁾ για τη θέσπιση μηχανισμού σύστασης ομάδων ταχείας επέμβασης στα σύνορα και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ 2007/2004⁽⁴⁾, το οποίο προβλέπει ότι «οποιοσδήποτε τροποποιήσεις ή προσαρμογές του επιχειρησιακού σχεδίου αποφασίζονται από κοινού από τον εκτελεστικό διευθυντή και το αιτούν κράτος μέλος.»

Ερωτάται το Συμβούλιο: Σε ποιο στάδιο βρίσκονται οι συζητήσεις για συμμετοχή της Τουρκίας σε κοινές επιχειρήσεις της Frontex; Τι αιτήματα θέτει η Τουρκία προκειμένου για την συμμετοχή της; Η Ελλάδα ως κράτος μέλος που φιλοξενεί την αποστολή της Frontex είναι ενήμερη για τις συζητήσεις;

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (SV) Ένα σημαντικό στοιχείο της στρατηγικής της ΕΕ για την καλύτερη διαχείριση της μετανάστευσης είναι η δημιουργία συμπράξεων με τρίτες χώρες σε θέματα ελέγχου

(3) ΕΕ L 199 της 31.7.2007, σ. 30.

(4) ΕΕ L 349 της 25.11.2004, σ. 1.

των συνόρων. Πρόκειται για κεντρικό δόγμα της έννοιας της ολοκληρωμένης διαχείρισης των συνόρων, που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο τον Δεκέμβριο του 2006. Θα ήθελα επίσης να αναφέρω ότι η επιχειρησιακή συνεργασία με τρίτες χώρες αποτελεί σημαντικό στοιχείο του έργου που πραγματοποιείται από τη Frontex.

Σύμφωνα με τους όρους του κανονισμού της Frontex, η Frontex μπορεί να διευκολύνει την επιχειρησιακή συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και τρίτων χωρών στο πλαίσιο της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις εξωτερικές σχέσεις, αλλά και να συνεργαστεί με τρίτες χώρες στο πλαίσιο διμερούς συνεργασίας. Πολλές τέτοιες ρυθμίσεις έχουν ήδη συναφθεί, και άλλες βρίσκονται επί του παρόντος υπό συζήτηση.

Η εντολή για τις διαπραγματεύσεις δίδεται από το διοικητικό συμβούλιο, στο οποίο εκπροσωπούνται όλα τα κράτη μέλη. Οι συζητήσεις που διεξάγονται μεταξύ της Frontex και των αρμόδιων τουρκικών αρχών σχετικά με την επιχειρησιακή συνεργασία έχουν πλέον προχωρήσει σημαντικά.

Δεδομένου ότι οι διαπραγματεύσεις βρίσκονται ακόμη σε εξέλιξη, είναι δύσκολο για το Συμβούλιο να σχολιάσει με περισσότερες λεπτομέρειες το περιεχόμενο και τις εξελίξεις των συζητήσεων.

Νικόλαος Χουντής (GUE/NGL). - Κυρία Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, από τη σημερινή σας απάντηση καταλαβαίνω ότι υπάρχουν τρία σημεία: το πρώτο, ότι οι διαπραγματεύσεις μεταξύ της Frontex και της Τουρκίας βρίσκονται σε προχωρημένο στάδιο· το δεύτερο, ότι οι διαπραγματεύσεις είναι σε γνώση, φαντάζομαι, όλων των μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και επομένως και της Ελλάδας· τέλος, ότι σύμφωνα με τα συμπεράσματα της πρόσφατης Συνόδου των Υπουργών Εξωτερικών, η συμφωνία επανεισοχής συνδέεται με τον έλεγχο των συνόρων.

Η Τουρκία δηλαδή ζήτησε για να συνεργαστεί, για τη συμφωνία επανεισοχής με την Ευρωπαϊκή Ένωση, κοινή επιχειρησιακή έρευνα με τον έλεγχο των εξωτερικών συνόρων; Αν είναι έτσι τα πράγματα, τότε πώς ξεπερνιέται το σοβαρό θέμα της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της αξιοπρέπειας των μεταναστών και το ιδιαίτερα ευαίσθητο θέμα όχι τόσο του ελέγχου των συνόρων όσο του ορισμού των συνόρων;

Δέχεται δηλαδή η Τουρκία τα εξωτερικά σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Δέχεται ότι η Frontex ενεργεί επί των εξωτερικών συνόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. - (EN) Αυτό είναι, φυσικά, πολύ ευρύ ερώτημα. Οι διαπραγματεύσεις με την Τουρκία μόλις άρχισαν. Ο εκπρόσωπος της Επιτροπής, ο Επίτροπος Barrot, και ο κ. Billström, ο σουηδός υπουργός Μετανάστευσης και Πολιτικής Ασύλου, ήταν στην Τουρκία μόλις πριν από λίγες εβδομάδες, προκειμένου να ξεκινήσουν αυτές οι συζητήσεις. Οι πρώτες συζητήσεις ήταν γόνιμες αλλά δεν έχουν ακόμη ολοκληρωθεί, συνεπώς είναι πολύ δύσκολο να σας ενημερώσω. Όλα τα κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένης της Ελλάδας, ενημερώνονται φυσικά για τις συζητήσεις.

Σε γενικές γραμμές, ο σεβασμός των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των ευρωπαϊκών αξιών αναφέρονται πάντα στον τομέα αυτό, και έτσι δεν υπάρχει εξαίρεση για την Τουρκία από την άποψη αυτή. Αλλά, όπως είπα και στον αξιότιμο βουλευτή, οι συζητήσεις έχουν μόλις ξεκινήσει· σημειώνουν ικανοποιητική πρόοδο, αλλά δεν έχουν ακόμη ολοκληρωθεί. Έχουν διεξαχθεί ανοικτά, με τρόπο που να συμμετέχουν όλα τα κράτη μέλη μέσω του διοικητικού συμβουλίου της Frontex, όπου εκπροσωπείται και η Ελλάδα.

Γεώργιος Παπανικολάου (PPE). - Κυρία Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, απ' ότι καταλαβαίνω λοιπόν, η συνεννόηση που κάνουμε με την Τουρκία για την τελική κατάληξη σε συμφωνία επανεισοχής για τα θέματα της μετανάστευσης θα περιλαμβάνει και ζητήματα σε σχέση με τη συνεργασία για τη Frontex.

Και το δεύτερο που θέλω να πω: Εμείς έχουμε διαπιστώσει στην Ελλάδα το τελευταίο διάστημα παρενοχλήσεις στα αεροσκάφη της Frontex από τις τουρκικές αρχές. Από τις απαντήσεις της Επιτροπής δεν προκύπτει τίποτε συγκεκριμένο σε ό,τι αφορά την επικοινωνία που γίνεται και ως προς το αν αυτό τελικά συνιστά παρενόχληση.

Έχετε κάποιο σχόλιο επ' αυτού;

Andreas Mölzer (NI). - (DE) Για να έχουμε έλεγχο της κατάστασης, είναι σίγουρα λογικό να συνεργαζόμαστε σε διεθνές επίπεδο, εάν –και το λέω ξεκάθαρα– η συνεργασία αυτή δεν χρειάζεται να εξαγοραστεί με κοινοτική χρηματοδοτική συνδρομή. Με ποια άλλα κράτη διαπραγματευόμαστε επί του παρόντος ή σχεδιάζουμε να διαπραγματευθούμε, και προσφέρθηκαν οικονομικά κίνητρα στο τουρκικό κράτος για τη συμμετοχή του σε αυτήν την επιχείρηση της FRONTEX;

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. - (EN) Τα σκάφη αποτέλεσαν αντικείμενο ερωτημάτων κατά την Ώρα των Ερωτήσεων σε πολλές περιπτώσεις. Το Συμβούλιο ενημέρωσε τις τουρκικές αρχές και την τουρκική κυβέρνηση και τους εκπροσώπους της, ότι η καλή συνεργασία στην περιοχή αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για περαιτέρω συζητήσεις σχετικά με το ζήτημα αυτό. Έχει επίσης ζητήσει από τις τουρκικές αρχές να απόσχουν από

διάφορες προκλητικές ενέργειες. Έχει γίνει σαφέστατο, και μπορείτε να βρείτε τις απαντήσεις αυτές, ορισμένες από τις οποίες έχουν δοθεί από εμένα την ίδια πολύ πρόσφατα.

Οι συζητήσεις βρίσκονται σε εξέλιξη. Έχουν δοθεί εντολές. Όπως σας είπα, δεν μπορώ να σας πω ακριβώς σε ποια φάση είναι, διότι βρίσκονται σε εξέλιξη, αλλά ακολουθούν τη συνήθη διαδικασία, και, για να απαντήσω στην ερώτησή σας, διεξάγουμε επίσης συζητήσεις με τη Σενεγάλη και το Πράσινο Ακρωτήριο. Συζητήσεις έχουμε ξεκινήσει, αλλά έχει σημειωθεί πολύ μικρή πρόοδος, και με το Μαρόκο, την Αίγυπτο και τη Μαυριτανία.

Αυτή είναι η συνήθης διαδικασία. Την ακολουθούμε. Το διοικητικό συμβούλιο της Frontex έχει λάβει εντολή να ξεκινήσει τις διαπραγματεύσεις αυτές. Μερικές είναι πιο επιτυχημένες από άλλες. Έχουμε, για παράδειγμα, συνεργασία με τη Ρωσία, τη Μολδαβία, την Ουκρανία, τη Γεωργία κλπ., μικρότερη όμως πρόοδος έχει σημειωθεί σε άλλες περιοχές.

Πρόεδρος. – Ερώτηση αριθ. 4 του **Seán Kelly** (H-0434/09)

Θέμα: Διαπραγματεύσεις για το κλίμα στην Κοπεγχάγη

Μπορεί το Συμβούλιο να προβεί σε μια ενημέρωση σχετικά με τις διαπραγματεύσεις που πλησιάζουν την ολοκλήρωσή τους στην Κοπεγχάγη; Στην περίπτωση που δεν επιτευχθεί νομικώς δεσμευτική συμφωνία στην Κοπεγχάγη, μπορεί να διευκρινίσει πότε αναμένει να υπάρξει μια τέτοιου είδους συμφωνία η οποία θα διαδεχτεί το πρωτόκολλο του Κιότο;

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (ΕΝ) Οι εξελίξεις τρέχουν στην Κοπεγχάγη τη στιγμή που μιλάμε, αλλά θα προσπαθήσω να σας ενημερώσω για τις πιο πρόσφατες.

Πρόκειται για δύο σημαντικά θέματα, όπως γνωρίζετε πολύ καλά: τον μετριασμό και τη χρηματοδότηση. Όπως είπε ο πρωθυπουργός σήμερα το πρωί, είμαστε ακόμη σίγουροι ότι μπορούμε να έχουμε επιτυχή έκβαση στην Κοπεγχάγη, που θα μας επιτρέψει να διατηρήσουμε την παγκόσμια αύξηση της θερμοκρασίας κάτω από 2 °C πάνω από τα προβιομηχανικά επίπεδα.

Η ΕΕ διαδραματίζει καίριο ρόλο –ρόλο γεφύρωσης διαφορών– στη διαδικασία που έχει ως στόχο την επίτευξη τελικά νομικώς δεσμευτικής συμφωνίας: ελπίζω, μιας πολιτικά δεσμευτικής συμφωνίας τώρα, με σαφές χρονοδιάγραμμα για την επίτευξη νομικώς δεσμευτικής συμφωνίας για την περίοδο που αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 2013.

Όμως η επίτευξη συμφωνίας απαιτεί σύγκλιση στα ακόλουθα βασικά δομικά στοιχεία.

Καταρχάς, σαφείς και φιλόδοξες δεσμεύσεις για μείωση των εκπομπών από τις αναπτυσσόμενες χώρες έως το 2020. Ορισμένες χώρες, όπως η Ιαπωνία και η Νορβηγία, επεξέτειναν τις δεσμεύσεις τους, είναι όμως σαφές ότι αυτό που βρίσκεται στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων σήμερα δεν είναι αρκετό για την επίτευξη του στόχου των 2 °C.

Στο πλαίσιο αυτό, η ΕΕ θα επαναλάβει τις απαιτήσεις της προς τις υπόλοιπες αναπτυσσόμενες χώρες, ώστε να αναλάβουν ένα φιλόδοξο πρόγραμμα δράσης και να συνεχίσουν να αναζητούν μέτρα μετριασμού από πλευράς των αναπτυσσόμενων χωρών που να καθιστούν δυνατή τη μέτρηση, την καταγραφή και την επαλήθευσή τους.

Οι μεγαλύτερες αναπτυσσόμενες χώρες έχουν καταθέσει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων τις προσφορές τους για τον περιορισμό την αύξησης των εκπομπών τους –η Κίνα, η Ινδία, η Ινδονησία, η Βραζιλία, η Νότια Αφρική και η Νότια Κορέα– και αυτό αντιπροσωπεύει σημαντικές συνεισφορές.

Το Συμβούλιο πιστεύει, ωστόσο, ότι υπάρχουν μεγαλύτερες δυνατότητες δράσης εκ μέρους των χωρών αυτών, ιδιαίτερα από την Κίνα και την Ινδία. Είναι επίσης σαφές ότι χρειάζεται να γίνουν περισσότερα, εάν θέλουμε να παραμείνουμε εντός του στόχου υπερθέρμανσης των 2 °C.

Η ΕΕ θα τους ζητήσει ως εκ τούτου να αυξήσουν περαιτέρω τις προσπάθειές τους στο πλαίσιο φιλόδοξης συμφωνίας.

Χρειαζόμαστε επίσης ένα πλαίσιο για την προσαρμογή στις κλιματικές αλλαγές, καθώς και για τη μεταφορά τεχνολογίας και τη δημιουργία δυναμικότητας. Χρειαζόμαστε χρηματοδότηση στο πλαίσιο δικαίου και ισότητας συστήματος διακυβέρνησης για μετριασμό, προσαρμογή, δημιουργία δυναμικότητας και μεταφορά τεχνολογίας στις αναπτυσσόμενες χώρες.

Στο πλαίσιο αυτό, το τελευταίο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο σχετικά με το ποσό για τη χρηματοδότηση ταχείας εκκίνησης για τα τρία πρώτα έτη, δίνει σημαντική ώθηση στις εν εξελίξει διαπραγματεύσεις, γεγονός που ενισχύει επίσης την αξιοπιστία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων προσεγγίζουν τώρα την Κοπεγχάγη. Ελπίζουμε ότι θα παράσχουν την αναγκαία πολιτική ώθηση για τα κρίσιμα ζητήματα του μετριασμού και της χρηματοδότησης. Έτσι, ελπίζουμε, μπορεί να επιτευχθεί φιλόδοξη συμφωνία.

Η ΕΕ έχει υποβάλει προτάσεις, ώστε οι διαπραγματεύσεις για νομικώς δεσμευτική συμφωνία για την περίοδο που αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 2013 να έχουν ολοκληρωθεί το συντομότερο δυνατό μετά τη διάσκεψη της Κοπεγχάγης.

Πότε μπορεί αυτό να επιτευχθεί είναι πολύ νωρίς για να το πω, αλλά πρέπει να επιδιώκουμε την επίτευξη συμφωνίας εντός έξι μηνών μετά την ολοκλήρωση της διάσκεψης.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω, κυρία Malmström, για την περιεκτική, ακριβή και λογική σας απάντηση, όχι μόνο στην ερώτησή μου, αλλά σε όλες τις ερωτήσεις από τότε που ήρθα εδώ, στο Κοινοβούλιο, τον περασμένο Ιούνιο. Υπήρξατε πραγματικό αστέρι.

Νιώθω επίσης υπερήφανος που λέω ότι αποτελώ μέρος μιας Ευρωπαϊκής Ένωσης η οποία διευθύνει τη συζήτηση για την αλλαγή του κλίματος και επηρεάζει και άλλους, ώστε να κάνουν το ίδιο. Υποθέτω ότι το καλύτερο παράδειγμα αυτού είναι η άφιξη σήμερα στην Κοπεγχάγη του Προέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών και του πρωθυπουργού της Κίνας, κάτι αδιανόητο πριν από μερικά χρόνια.

Ωστόσο, ελλείπει δεσμευτικής συμφωνίας, ποιο θα ήταν το επιχειρησιακό μας σχέδιο, καθώς πηγαίνουμε μπροστά;

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (EN) Νομίζω ότι, καθώς οι πραγματικές πολιτικές διαπραγματεύσεις θα ξεκινήσουν αύριο με πρωθυπουργούς και Προέδρους από όλο τον κόσμο, όπως λέτε, δεν πρέπει να μιλάμε ήδη για ένα σχέδιο «B». Νομίζω ότι μπορούν να επικαλεστούν τη δυνατότητα συμβολής, την ισχύ και τη δυναμική τους, ώστε να δημιουργηθεί φιλόδοξη, πολιτική δέσμευση.

Σε περίπτωση που δεν είναι δυνατόν να επιτευχθεί – τότε, απλώς πρέπει να συνεχίσουμε να συζητάμε. Δεν υπάρχει περίπτωση να παραιτηθούμε. Ο κόσμος περιμένει αποτελέσματα από εμάς. Αυτό είναι το πιο σημαντικό ζήτημα της γενιάς μας· δεν μπορούμε να αποτύχουμε. Αν δεν καταλήξουμε σε συμφωνία αύριο ή μεθαύριο, θα συνεχίσουμε να μιλάμε μέχρι να φτάσουμε σε συμφωνία.

Πρόεδρος. – Ερώτηση αριθ. 5 του **Gay Mitchell** (H-0436/09)

Θέμα: Χρηματοδότηση δράσεων για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής στις αναπτυσσόμενες χώρες

Οι συζητήσεις για την κλιματική αλλαγή στην επικείμενη διάσκεψη της Κοπεγχάγης αναμένεται να καθορίσουν σε παγκόσμιο επίπεδο τη στάση έναντι της κλιματικής αλλαγής τόσο βραχυπρόθεσμα όσο και μεσοπρόθεσμα. Είναι αναγκαίο να επιτευχθεί συμφωνία και οι πλούσιες χώρες να διαθέσουν χρήματα για την άμβλυνση των επιπτώσεων των κλιματικών αλλαγών στον αναπτυσσόμενο κόσμο. Δεν είναι λογικό να απαιτούμε από τις αναπτυσσόμενες χώρες να πληρώσουν για τις συνέπειες ενός προβλήματος που έχει δημιουργήσει ο δυτικός κόσμος.

Η συμφωνία στην οποία κατέληξε τον Οκτώβριο το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Κορυφής προβλέπει ότι οι αναπτυσσόμενες χώρες θα χρειασθούν 100 δισεκατομμύρια ευρώ για να μπορέσουν να προσαρμοστούν στην κλιματική αλλαγή ενώ οι ίδιες οι αναπτυσσόμενες χώρες υποστηρίζουν ότι το κόστος θα είναι τριπλάσιο ή τετραπλάσιο.

Με ποιο τρόπο σκοπεύει το Συμβούλιο να καταλήξει σε συμβιβασμό όταν υπάρχουν τόσο μεγάλες διαφορές εκτιμήσεων;

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (EN) Όπως ορθώς επισημαίνει ο αξιότιμος βουλευτής, η χρηματοδότηση για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής στις αναπτυσσόμενες χώρες αποτελεί βασικό στοιχείο των διαπραγματεύσεων στην Κοπεγχάγη και θα διαδραματίσει ρόλο κλειδί για την επίτευξη συμφωνίας.

Καταρχάς, θα ήθελα να επισημάνω και πάλι ότι, στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Οκτωβρίου, τονίσαμε τη σημασία της χρηματοδότησης ταχείας εκκίνησης, ώστε να ξεκινήσουμε άμεσες δράσεις και να προετοιμαστούμε για συλλογική και αποτελεσματική δράση μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα, με ιδιαίτερη έμφαση σε αυτές τις αναπτυσσόμενες χώρες. Στο Συμβούλιο του Δεκεμβρίου πριν από λίγες ημέρες, η ΕΕ και κράτη μέλη της εξέφρασαν την προθυμία τους να διαθέσουν 2,4 δισ. ευρώ ετησίως για τα έτη 2010-2012, ώστε να βοηθήσουν τις αναπτυσσόμενες χώρες στον αγώνα τους κατά της κλιματικής αλλαγής. Με τη δέσμευση αυτή νομίζω ότι όντως στείλαμε πολύ ισχυρό μήνυμα στους διαπραγματευτές κατά την παρούσα διάσκεψη και ενισχύσαμε την αξιοπιστία μας.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αναγνώρισε επιπλέον την ανάγκη για σημαντική αύξηση των δημοσίων και ιδιωτικών χρηματοοικονομικών ροών μέχρι το 2020. Η τρέχουσα χρηματοπιστωτική αρχιτεκτονική πρέπει να αναθεωρηθεί και, όπου απαιτείται, να μεταρρυθμιστεί, προκειμένου να εξασφαλισθεί η ικανότητά της να ανταποκριθεί στην πρόκληση. Όπως επισημάνατε στην ερώτησή σας, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Οκτωβρίου επιδοκίμασε την

εκτίμηση της Επιτροπής ότι το συνολικό καθαρό επαυξημένο κόστος προσαρμογής και μετριασμού στις αναπτυσσόμενες χώρες θα μπορούσε να ανέλθει σε 100 δισ. ευρώ περίπου ετησίως μέχρι το 2020, ποσό που πρέπει να καλυφθεί από κοινού από προσπάθειες των ίδιων των αναπτυσσόμενων χωρών, τη διεθνή αγορά άνθρακα και διεθνή δημόσια χρηματοδότηση· και αυτό ακριβώς εκτίμησε η Επιτροπή ότι είναι ανάγκη να γίνει. Δεν πρόκειται για προσφορά ή πρόταση πλειοδοσίας εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Υπάρχει επίσης ευρύ φάσμα άλλων εκτιμήσεων από άλλες πηγές, όμως το Συμβούλιο επιδοκίμασε την εκτίμηση της Επιτροπής και πιστεύει ότι αποτελεί την καλύτερη αξιολόγηση. Το συνολικό επίπεδο της διεθνούς δημόσιας στήριξης που απαιτείται εκτιμάται ότι κυμαίνεται μεταξύ 22 δισ. ευρώ και 50 δισ. ευρώ ετησίως έως το 2020. Η ΕΕ και τα κράτη μέλη της είναι έτοιμοι να αναλάβουν δίκαιο μερίδιο αυτού του ποσού, όλες όμως οι χώρες, εκτός από τις φτωχότερες, πρέπει να συμβάλουν στη διεθνή δημόσια χρηματοδότηση μέσω αναλυτικής κλείδας κατανομής με βάση τα επίπεδα εκπομπών και το ΑΕΠ. Και όπως τόνισε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τον Οκτώβριο, η συμφωνία της Κοπεγχάγης πρέπει να συμπεριλάβει διατάξεις για τον στόχο η υπερθέρμανση του πλανήτη να μην υπερβεί τους 2 °C, φιλόδοξες δεσμεύσεις για τη μείωση των εκπομπών από τις αναπτυσσόμενες χώρες, τεχνολογία προσαρμογής και μια συμφωνία για τη χρηματοδότηση.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Συντάσσομαι με τον κ. Kelly και εκφράζω την εκτίμησή μου για τις απαντήσεις της υπουργού στη Βουλή και τη συμπεριφορά της σουηδικής Προεδρίας γενικότερα, η οποία υπήρξε υποδειγματική.

Κυρία υπουργέ, παρατηρήσαμε τις τελευταίες ημέρες ότι ο Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών συζητά με ορισμένους ηγέτες του αναπτυσσόμενου κόσμου. Συμμετείχε η Ευρωπαϊκή Ένωση σε αυτές τις συζητήσεις στην προσπάθεια να γεφυρωθεί το χάσμα με τις Ηνωμένες Πολιτείες και άλλες χώρες, ώστε να προσπαθήσει να επιλύσει τα υπόλοιπα θέματα; Μπορεί η υπουργός να διαβεβαιώσει το Κοινοβούλιο ότι, αν πρόκειται να υπάρξει χρηματοδότηση για αυτό, για τον αναπτυσσόμενο κόσμο, θα πρόκειται για νέα χρήματα, ότι δεν θα πρόκειται για χρήματα που προέρχονται από υπάρχουσες δεσμεύσεις προς τον αναπτυσσόμενο κόσμο στο πλαίσιο της ατζέντας για την πείνα και την ανάπτυξη;

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (EN) Όσον αφορά το πρώτο ερώτημα, έχουν γίνει πολλές διμερείς συναντήσεις κατά το φθινόπωρο, προκειμένου να προσπαθήσουμε να διευκολύνουμε και να προετοιμάσουμε τις διαπραγματεύσεις. Η ΕΕ είναι σε συνεχή επαφή με τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής προσπαθώντας να προωθήσει και να ζητήσει πιο φιλόδοξη δήλωση εκ μέρους τους. Οι Ηνωμένες Πολιτείες, με τη σειρά τους, έχουν τις δικές τους διμερείς επαφές· σε ορισμένες από αυτές τις περιπτώσεις, έχουμε συμμετάσχει και σε ορισμένες όχι, επειδή προσπαθούμε να προωθήσουμε το ζήτημα από διαφορετικές γωνίες. Είχαμε, επίσης, έξι διμερείς συναντήσεις κατά τη διάρκεια της σουηδικής Προεδρίας, με σημαντικούς ενδιαφερόμενους φορείς, όπως η Κίνα, η Ινδία, η Ουκρανία, η Νότια Αφρική, η Ρωσία και οι Ηνωμένες Πολιτείες. Τα θέματα του κλίματος βρίσκονταν στην κορυφή της ημερήσιας διάταξης σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, άρα έχει γίνει ευρύ φάσμα συναντήσεων.

Όσον αφορά τη χρηματοδότηση, πρόκειται για συνδυασμό παλαιών και νέων χρημάτων, πρέπει να σας πω. Ορισμένες χώρες έχουν κάνει μίξη. Ορισμένες έχουν ήδη διαθέσει τμήματα του προϋπολογισμού τους για την ανάπτυξη. Δεδομένου ότι οι λιγότερο αναπτυσσόμενες χώρες είναι αυτές που θα πληγούν περισσότερο από την κλιματική αλλαγή, είναι ως εκ τούτου λογικό ορισμένα τμήματα του προϋπολογισμού για την ανάπτυξη να διατίθενται σε διάφορα είδη δράσεων για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής.

Τώρα, ως συνέπεια της οικονομικής κρίσης, πολλά κράτη μέλη έχουν μειώσει τις φιλοδοξίες τους επί του συνόλου των αναπτυξιακών προϋπολογισμών τους, και αυτό είναι λυπηρό.

Πρόκειται για συνδυασμό, και οφείλεται και αυτό σε μεγάλο βαθμό στο γεγονός της οικονομικής κρίσης.

Πρόεδρος. – Ερώτηση αριθ. 6 του **Ádám Kósa** (H-0440/09)

Θέμα: Πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης μεταξύ ατόμων ανεξαρτήτως θρησκείας ή πεποιθήσεων, αναπηρίας, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού

Έχει τεράστια σημασία να υπογραμμιστεί η γενική απαίτηση της δυνατότητας πρόσβασης όχι μόνο για τα άτομα με αναπηρία αλλά για την πλειοψηφία της όλης ευρωπαϊκής κοινωνίας εντός δεκαετίας. Θα εξετάσει το Συμβούλιο το ενδεχόμενο εκπόνησης μιας πραγματικά εναρμονισμένης πολιτικής κατά των διακρίσεων χωρίς εξαιρέσεις (πχ στο πλαίσιο του σχεδιασμού και κατασκευής προϊόντων) προκειμένου να δημιουργηθεί μια βιώσιμη κοινωνία και να εξαλειφθούν τα νομικά εμπόδια για την καταπολέμηση των διακρίσεων;

Λαμβάνοντας υπόψη ότι η προσβασιμότητα στις υποδομές και τις υπηρεσίες αποτελεί πράγματι μια πρόκληση σε πολλές περιπτώσεις και χώρες, νομίζω ότι είναι εντελώς απαράδεκτο να αναστέλλεται η υποχρέωση έγκρισης νέων κανόνων για καλύτερη και πραγματική δυνατότητα πρόσβασης σε (νέες) υποδομές καθώς και (νέες) υπηρεσίες σε επίπεδο κρατών μελών για 10 ή και 20 έτη. Προβλέπει κατά κάποιον τρόπο το Συμβούλιο την περαιτέρω παράταση

της προθεσμίας για τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο της υποχρέωσης για την προσβασιμότητα σε σχέση με τις υπάρχουσες και/ή νέες υποδομές και εάν ναι, για ποιο λόγο;

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (SV) Όπως αναφέρει ο αξιότιμος βουλευτής στην ερώτησή του, τα μέτρα για τη βελτίωση της δυνατότητας πρόσβασης, είναι ζωτικής σημασίας για την καταπολέμηση των διακρίσεων. Κατά τη διάρκεια της σουηδικής Προεδρίας, συνεχίσαμε να μελετούμε σε τεχνικό επίπεδο την προτεινόμενη οδηγία για την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης. Αυτή καλύπτει τέσσερις λόγους διακρίσεων που δεν περιλαμβάνονται σήμερα στον τομέα της απασχόλησης: θρησκεία ή πεποιθήσεις, αναπηρία, ηλικία και γενετήσιο προσανατολισμό.

Στις 30 Νοεμβρίου 2009, το Συμβούλιο μελέτησε έκθεση προόδου από την Προεδρία, η οποία εφιστά την προσοχή στην ανάγκη για περαιτέρω εργασία σχετικά με το θέμα αυτό, ιδίως ως προς το πεδίο εφαρμογής, τις διατάξεις που αφορούν την αναπηρία και το χρονοδιάγραμμα εφαρμογής. Η Προεδρία ανέφερε περαιτέρω ότι το συγκεκριμένο ζήτημα του «σχεδιασμού» ή της «κατασκευής των αγαθών» πρέπει επίσης να καλυφθεί από την πρόταση. Αυτό χρήζει περαιτέρω συζήτησης.

Σύμφωνα με την έκθεση προόδου, υπάρχουν και άλλα θέματα που πρέπει να επιλυθούν σχετικά με τις οικονομικές συνέπειες της εν λόγω οδηγίας. Αν θέλουμε να επιτύχουμε πολιτική ενότητα, πρέπει να καταλήξουμε σε ένα κείμενο αποδεκτό από όλα τα κράτη μέλη. Χρειαζόμαστε όλα τα κράτη μέλη να είναι σύμφωνα, πριν μπορέσουμε να προχωρήσουμε περαιτέρω στο πλαίσιο του Συμβουλίου.

Δεν μπορώ να προβλέψω τα αποτελέσματα των διαπραγματεύσεων, ωστόσο. Οι συζητήσεις σχετικά με την εφαρμογή, τις ημερομηνίες και το πεδίο είναι ακόμη σε εξέλιξη και θα συνεχιστούν για αρκετό καιρό ακόμη.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία υπουργέ, για την απάντησή σας. Τα αρχικά μέτρα που έχουν ληφθεί είναι πολύ ενθαρρυντικά, αλλά θα ήθελα να επισημάνω τρία θέματα. Υπάρχουν 50 εκατομμύρια άτομα με αναπηρία που ζουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό το ζήτημα δεν επηρεάζει μόνο αυτούς, αφού επιπλέον η κοινωνία της Ευρωπαϊκής Ένωσης γηράσκει ανησυχητικά. Ως εκ τούτου, το πρόβλημα αυτό δεν επηρεάζει μόνο τα άτομα με αναπηρία, αλλά και το μέλλον κάθε ηλικιωμένου ατόμου, καθώς και όλους εκείνους σε αναπηρικές καρέκλες, για παράδειγμα, εάν χρειάζονται ράμπα. Αυτό σημαίνει ότι, σε γενικές γραμμές, γρήγορα αποβαίνει σε ζήτημα που αφορά το σύνολο της κοινωνίας, και γι' αυτό πρέπει να αντιμετωπιστεί κατά προτεραιότητα, καθώς αυτό είναι το μέλλον που αντιμετωπίζουμε. Η δυνατότητα πρόσβασης σε υπηρεσίες έχει ανασταλεί για 10 έτη. Είναι σημαντικό ότι η προθεσμία αυτή εξακολουθεί να υφίσταται, ακριβώς επειδή είναι προς το συμφέρον όλων μας.

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (EN) Συμφωνώ πλήρως με τον αξιότιμο βουλευτή σχετικά με την ανάγκη μιας τέτοιας οδηγίας. Εξακολουθούν να υπάρχουν εκατομμύρια άνθρωποι στην Ευρωπαϊκή Ένωση που δεν έχουν πρόσβαση στα πιο συνήθη πράγματα στη ζωή. Αυτό παρεμποδίζει την ελευθερία και τη δυνατότητά τους να ζουν φυσιολογική ζωή, και λυπάμαι πολύ γι' αυτό.

Οι συζητήσεις του Συμβουλίου παίρνουν πολύ χρόνο. Πρόκειται για πρωτοποριακή πρόταση που αφορά ευρύ πεδίο με τεράστιες πρακτικές και οικονομικές συνέπειες. Θα χρειαστεί ομοφωνία μεταξύ των κρατών μελών και, μετά από αυτό, η συγκατάθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, προτού να καταστεί δυνατή η έγκριση της οδηγίας. Είχαμε διαπραγματεύσεις. Είχαμε πολλές ομάδες εργασίας στο πλαίσιο του Συμβουλίου. Έχουμε σημειώσει πρόοδο, αλλά, δυστυχώς –πρέπει να είμαι πολύ ειλικρινής μαζί σας– δεν έχουμε ακόμη επιτύχει τη συναίνεση που απαιτείται. Αλλά θα συνεχίσουμε μέχρι το τέλος της Προεδρίας μας, και είμαι αρκετά αισιόδοξη ότι η ισπανική Προεδρία θα καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια, ώστε να εξευρεθεί λύση.

Πρόεδρος. – Ερώτηση αριθ. 7 της **Vilija Blinkevičiute** (H-0445/09)

Θέμα: Προστασία των δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρία

Όταν υπάρχει δύσκολη οικονομική συγκυρία, είναι απαραίτητο να διασφαλίζεται η κοινωνική προστασία των ατόμων που βρίσκονται σε μειονεκτική κοινωνική κατάσταση. Οι ανάπηροι αποτελούν μία από τις πιο ευάλωτες ομάδες της κοινωνίας. Είναι πολύ λυπηρό το γεγονός ότι στο πλαίσιο των προσπαθειών ισοσκελισμού των κρατικών προϋπολογισμών παρατηρούνται τάσεις μείωσης των κοινωνικών παροχών και προγραμμάτων για τα άτομα με αναπηρία. Αυτό, όχι μόνο αντιβαίνει στις αρχές της αλληλεγγύης και της κοινωνικής δικαιοσύνης, αλλά υποσκάπτει και τις διαδικασίες και τους μηχανισμούς για την ενσωμάτωση των ατόμων αυτών στην κοινωνία, ενώ συγχρόνως εντείνει τον κοινωνικό τους αποκλεισμό.

Έχει το Συμβούλιο προβλέψει κάποια συμπληρωματικά μέτρα για τη στήριξη των ατόμων με αναπηρία κατά τη διάρκεια μιας οικονομικής ύφεσης; Υπάρχει περίπτωση η δύσκολη οικονομική κατάσταση να καθυστερήσει την εξέταση από το Συμβούλιο πρότασης για οδηγία του Συμβουλίου υπέρ της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης για τα άτομα με αναπηρία;

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (SV) Έχουμε όλοι επίγνωση των κοινωνικών προβλημάτων που συνεπάγεται η οικονομική κρίση. Είναι αναγκαία η παροχή ειδικής προστασίας για τα άτομα και τις ομάδες που είναι ιδιαίτερα ευάλωτα και η καταπολέμηση του αποκλεισμού. Γνωρίζουμε ότι παρατηρείται συχνά αδυναμία στην αξιοποίηση των δυνατοτήτων των ανθρώπων με αναπηρία και άλλων ευάλωτων ομάδων ατόμων, λόγω των διακρίσεων. Στο πλαίσιο αυτό, το Συμβούλιο έχει τονίσει επανειλημμένα τη σημασία της προώθησης της πρόσβασης στην αγορά εργασίας για τα άτομα με αναπηρία.

Αυτό συνέβη μέσα στο πλαίσιο της στρατηγικής της Λισαβόνας, συμπεριλαμβανομένων των κατευθυντήριων γραμμών που ισχύουν για την απασχόληση. Τον Μάρτιο του 2008, το Συμβούλιο –μαζί με τις κυβερνήσεις των κρατών μελών– εξέδωσε επίσης ψήφισμα σχετικά με την κατάσταση των ατόμων με αναπηρία στην ΕΕ. Η σημασία της ένταξης των ευάλωτων ατόμων και ομάδων στην αγορά εργασίας ενισχύεται περισσότερο από το Συμβούλιο στα συμπεράσματά του της 13ης Νοεμβρίου 2009, στην οποία έκανα αναφορά σε σχέση με την προηγούμενη ερώτηση. Η διευκόλυνση της πρόσβασης στην αγορά εργασίας για αυτές τις ομάδες αποτελεί επίσης προϋπόθεση για τη μακροπρόθεσμη ανάπτυξη.

Θα ήθελα να σας υπενθυμίσω την κοινή συμφωνία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την ανακήρυξη του 2010 σε Ευρωπαϊκό Έτος για την καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού. Πιστεύω ότι η απόφαση αυτή θα περιλαμβάνει επίσης την πρόσβαση στην εκπαίδευση για όλους. Επιπλέον, η απόφαση περιλαμβάνει εργασία για την επίτευξη ισότιμης πρόσβασης για όλους στην τεχνολογία της πληροφορίας και της επικοινωνίας, δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή στις ανάγκες των ατόμων με αναπηρία. Μια περαιτέρω προτεραιότητα που θα εξετασθεί αφορά τις ανάγκες των ατόμων με αναπηρία και των οικογενειών τους και άλλων ευάλωτων ομάδων. Προσβλέπουμε στις πολλές πρωτοβουλίες που είμαι σίγουρη ότι θα αναληφθούν κατά το επόμενο έτος.

Όσον αφορά την προτεινόμενη οδηγία του Συμβουλίου για την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ανεξαρτήτως θρησκείας ή πεποιθήσεων, αναπηρίας, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού, αντιλαμβανόμαστε ότι η ζωή των ατόμων με αναπηρία θα μπορούσε να επηρεαστεί πολύ θετικά, εάν η πρόταση της Επιτροπής γινόταν πραγματικότητα. Η ομάδα εργασίας του Συμβουλίου για κοινωνικά θέματα εξακολουθεί να επεξεργάζεται το κείμενο. Όπως ανέφερα, είχαμε μια συζήτηση στις 30 Νοεμβρίου και συντάξαμε έκθεση προόδου, αλλά δεν κατορθώσαμε να καταλήξουμε σε απόφαση.

Δεν μπορούμε να προβλέψουμε το αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων που βρίσκονται ακόμη σε εξέλιξη, αλλά είναι σημαντικό να έχουμε τη σωστή διατύπωση, διότι πρόκειται για θέμα ασφάλειας δικαίου και καθορισμού του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας. Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, τα κράτη μέλη πρέπει να είναι σύμφωνα για την πρόταση. Είναι καθήκον τους να αξιολογούν τις τυχόν επιπτώσεις της οικονομικής ύφεσης στο πλαίσιο αυτό. Μόλις επιτευχθεί η ομοφωνία, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα κληθεί, όπως είναι φυσικό, να δώσει τη συγκατάθεσή του σύμφωνα με το άρθρο 19 της νέας Συνθήκης της Λισαβόνας.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε, και ευχαριστώ και εσάς, κυρία υπουργέ, για την απάντησή σας. Θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω τη Σουηδία, γιατί, κατά τη διάρκεια της σουηδικής Προεδρίας, το Συμβούλιο Υπουργών της ΕΕ επικύρωσε τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία. Πρόκειται για μεγάλο βήμα, αλλά είναι μόνο ένα βήμα.

Στην πραγματικότητα, η ζωή των ατόμων με αναπηρία ποικίλλει εξαιρετικά από χώρα σε χώρα. Μερικοί κωφοί δεν είναι σε θέση να χρησιμοποιούν τη νοηματική γλώσσα, ενώ ορισμένοι τυφλοί δεν έχουν πρόσβαση σε υπηρεσίες βοήθειας τυφλών. Δεν υπάρχουν ρυθμίσεις για τα άτομα με ειδικές ανάγκες μετακίνησης. Επίσης, σημαντικός αριθμός ατόμων με αναπηρία είναι άνεργοι. Και όλα αυτά, όταν τα άτομα με αναπηρία ουσιαστικά αντιπροσωπεύουν περίπου το 10% του πληθυσμού μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κυρία υπουργέ, γνωρίζω ότι υπάρχουν ορισμένα προβλήματα και δυσκολίες με την οδηγία κατά των διακρίσεων (έτσι θα την συνόψιζα), ίσως όμως θα ήταν δυνατόν να έχουμε ξεχωριστή οδηγία σχετικά με τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία νωρίτερα. Η οδηγία μας θα ήταν δεσμευτική για όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ, ώστε τα άτομα με αναπηρία να μην αντιμετωπίζουν διακρίσεις.

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (EN) Επιτρέψτε μου να υπογραμμίσω ότι δεν πρόκειται για έλλειψη πολιτικής βούλησης. Αντιλαμβανόμαστε τη σημασία αυτής της οδηγίας και έχουμε εργαστεί πολύ, πολύ σκληρά για τη σύνταξή της.

Όμως, όπως είπα, δεν μπορώ να αλλάξω το γεγονός ότι χρειαζόμαστε ομοφωνία, και η ομοφωνία δεν έχει επιτευχθεί. Η σουηδική Προεδρία και προεδρίες πριν από εμάς έχουν εργαστεί προσπαθώντας να προτείνουν διάφορους συμβιβασμούς, διάφορες πιθανές λύσεις. Υπάρχουν πολλές ομάδες εργασίας που συναντώνται και εργάζονται

συνεχώς· και εξακολουθούν να συναντώνται. Θα εργαστούμε για το θέμα μέχρι το τέλος της Προεδρίας μας. Αλλά, δυστυχώς, δεν έχουμε εξασφαλίσει ακόμα την ομοφωνία.

Θα ήταν λυπηρό να διαχωριστούν τα διάφορα τμήματα της οδηγίας, διότι σκοπός συνολικά –και αυτό ενθαρρυνόταν πάρα πολύ και από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο– ήταν να υπάρχει μια πλήρης οδηγία σχετικά με τις διακρίσεις. Αν αρχίσουμε να κόβουμε κομμάτια, νομίζω ότι το σκεπτικό θα χαθεί, και αυτό θα ήταν λυπηρό. Ας προσπαθήσουμε λοιπόν λίγο περισσότερο ώστε να εφαρμόσουμε ολόκληρη την οδηγία, διότι αυτή θα ήταν ιδιαίτερα πολύτιμη για την καταπολέμηση των διακρίσεων, για τα άτομα με αναπηρία αλλά και για άλλα άτομα που υφίστανται διακρίσεις σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Christa Kläβ (PPE). – (DE) Πρέπει να παρεμποδίσουμε τις διακρίσεις, οι οποίες αποτελούν κοινωνικό πρόβλημα. Εναπόκειται σε όλους μας να παρεμποδίσουμε τις κάθε είδους διακρίσεις.

Συμμερίζετε την άποψή μου ότι δεν υπάρχουν σαφή πρότυπα για τον προσδιορισμό του κατά πόσο έχει συμβεί διάκριση, για παράδειγμα στην περίπτωση που ο ιδιοκτήτης μισθώνει ένα διαμέρισμα και ο αιτών ισχυρίζεται ότι υπήρξε θύμα διάκρισης, επειδή δεν του δόθηκε το διαμέρισμα;

Συμφωνείτε ότι μια ευρωπαϊκή οδηγία μπορεί μόνο να θέσει απαιτήσεις που τα κράτη μέλη θα πρέπει στη συνέχεια να μεταφέρουν στο εθνικό δίκαιο; Είναι πολύ δύσκολο για την Ευρώπη να θεσπίσει ευρωπαϊκό δίκαιο στον τομέα αυτό.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Θα ήθελα απλώς να σας γνωρίσω, εφόσον μιλάμε για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία, ότι ο συνάδελφός μας, κ. Κόσα, μόλις εκλέχθηκε πρόεδρος της διακομματικής ομάδας αναπηρίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Του ευχόμαστε κάθε επιτυχία.

Όσον αφορά ειδικότερα την οικονομική κρίση, για την οποία είχαμε συζήτηση χθες και κουνούσατε το κεφάλι σας συμφωνώντας: ανησυχούμε πάρα πολύ σχετικά με την ιδρυματική μέριμνα των παιδιών και των νέων ενηλίκων, και φοβάμαι ότι η οικονομική κρίση –πιθανόν το πιστεύετε και εσείς– θα επιβραδύνει τη διαδικασία αποϊδρυματοποίησης, και ότι αυτό αποτελεί ζήτημα στο οποίο πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί, τόσο εντός όσο και εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (EN) Σε περιόδους οικονομικής κρίσης πάντα οι πιο ευάλωτοι υποφέρουν περισσότερο –τα παιδιά, οι νέοι, οι ηλικιωμένοι, τα άτομα με αναπηρία– και αυτό εμείς, ως υπεύθυνοι πολιτικοί, πρέπει να το λαμβάνουμε πολύ σοβαρά υπόψη. Έχει προστεθεί στα συμπεράσματα διαφόρων σχηματισμών και συστάσεων του Συμβουλίου το ότι τα κράτη μέλη πρέπει να ενθαρρύνονται, ώστε να λαμβάνουν ιδιαίτερα υπόψη το γεγονός ότι οι πιο ευάλωτες ομάδες είναι πάντα εκείνες που πλήττονται περισσότερο, συνεπώς συμφωνώ με αυτό.

Σε απάντηση στην ερώτησή σας, εάν δεν εξασφαλίσουμε πρώτα τη γενική συνολική εκτεταμένη οδηγία, είναι πολύ δύσκολο να καθορίσουμε πρότυπα ευρωπαϊκού χαρακτήρα στον τομέα των διακρίσεων εις βάρος των ατόμων με αναπηρία. Πρέπει να αποκτήσουμε πρώτα τη συνολική οδηγία και στη συνέχεια να εργασθούμε ξεκινώντας από εκεί.

Αντιλαμβάνομαι ότι πρέπει να γίνει πολλή δουλειά και γνωρίζω πολύ καλά τις μαζικές διακρίσεις και τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία στην καθημερινή ζωή, οι οποίες τους παρακωλύουν στην εκπλήρωση των ευκαιριών και των δυνατοτήτων της ζωής τους. Νομίζω ότι χρειάζεται να εργαστούμε για τη συνολική οδηγία πρώτα.

Η απόφαση ανακήρυξης του επόμενου έτους σε Έτος για την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού παρέχει τη δυνατότητα υποβολής νέων συγκεκριμένων προτάσεων και οργάνωσης κοινών εκδηλώσεων για την ενίσχυση αυτού του θέματος και της ευαισθητοποίησης σε όλα τα κράτη μέλη.

Πρόεδρος. – Είμαι βέβαιη ότι, στο πλαίσιο αυτής της συζήτησης, το Κοινοβούλιο θα επιθυμούσε επίσης να συγχαρώ τον κ. Κόσα για την εκλογή του στην προεδρία της διακομματικής ομάδας.

Οι ερωτήσεις αριθ. 8 και 9 έχουν αποσυρθεί.

Με την ερώτηση αριθ. 10 δεν θα ασχοληθούμε, καθώς το θέμα στο οποίο αναφέρεται περιλαμβάνεται ήδη στην ημερήσια διάταξη αυτής της περιόδου συνόδου.

Δεδομένου ότι ο συντάκτης της απουσιάζει, η ερώτηση αριθ. 11 καθίσταται άκυρη.

Ερώτηση αριθ. 12 του **Χαράλαμπου Αγγουράκη** (H-0455/09)

Θέμα: Φρικαλέες δολοφονίες φτωχών Περουβιανών αγροτών με σκοπό το κέρδος

Τα τελευταία χρόνια στο Περού, αναφέρουν δημοσιεύματα του διεθνούς τύπου, έχουν δολοφονηθεί δεκάδες χωρικοί, στις επαρχίες Χουανούκο και Πάσκο, από συμμορία γνωστή ως «Los Pishtacos», για να πουληθεί το λίπος τους, που ανέρχεται σε 17 κιλά βάσει στοιχείων, σε ευρωπαϊκές βιομηχανίες καλλυντικών προς 15.000 δολάρια το κιλό. Οι περουβιανές αρχές εκτιμούν πως η φρικαλεότητα αυτή μπορεί να ευθύνεται για την εξαφάνιση πολλών ανθρώπων, μέχρι και παιδιών. Καταγγέλλουμε τις πρακτικές ευρωπαϊκών πολυεθνικών επιχειρήσεων που με κριτήριο το κέρδος δολοφονούν ανθρώπους και καταληστεύουν τον πλούτο της Λατινικής Αμερικής εδώ και πολλές δεκαετίες.

Ερωτάται το Συμβούλιο: Πώς αξιολογεί συνολικά αυτή την εγκληματική δράση των ευρωπαϊκών πολυεθνικών εταιριών; Και ποια είναι η χρηματοδότηση της ΕΕ προς τις εταιρίες αυτές που δραστηριοποιούνται στην Λατινική Αμερική;

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (SV) Όπως γνωρίζει ο αξιότιμος βουλευτής, ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι μία από τις θεμελιώδεις αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σε όλες τις σχέσεις του με τρίτες χώρες, το Συμβούλιο δίνει πάντα ιδιαίτερη προσοχή στη διασφάλιση του σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και του κράτους δικαίου.

Όσον αφορά τα ειδικά περιστατικά που ανέφερε ο αξιότιμος βουλευτής, το Συμβούλιο δεν είχε λάβει γνώση αυτών και δεν έχουν συζητηθεί στο Συμβούλιο. Η Προεδρία έχει επίσης διαβάσει τις εφημερίδες και γνωρίζει τις ειδήσεις που δημοσιεύθηκαν στον Τύπο, αλλά σημειώνει επίσης ότι οι τελευταίες αναφορές δείχνουν ότι η αρχική ιστορία ήταν φάρσα.

Δεδομένου ότι οι ειδήσεις που δημοσιεύθηκαν στον Τύπο είναι αντιφατικές και, καθώς το Συμβούλιο δεν σχολιάζει συνήθως την κάλυψη από τα μέσα ενημέρωσης, η Προεδρία δεν μπορεί και δεν πρέπει να κάνει εικασίες για αυτήν την ιστορία ή να απαντήσει σε αυτήν την ερώτηση.

Χαράλαμπος Αγγουράκης (GUE/NGL). - Κυρία Πρόεδρε, πρέπει να πω ότι δεν με ικανοποιεί καθόλου η απάντηση της κυρίας Υπουργού. Πρόκειται για ένα φρικαλέο έγκλημα, για ένα έγκλημα χωρίς προηγούμενο, θα έλεγα, και εν πάση περιπτώσει θεωρώ ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση, όταν θέλει, έχει τα μέσα για να διερευνά ζητήματα τέτοιας φύσης πιο εμπεριστατωμένα.

Και επειδή υπάρχουν οι σχέσεις με το Περού, απαιτούμε να υπάρχει επίσημη ενημέρωση εκ μέρους της κυβέρνησης του Περού για το συγκεκριμένο περιστατικό καθώς και να ληφθούν μέτρα. Αλλιώς θα βλέπουμε να επαναλαμβάνονται οι ίδιες καταστάσεις.

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (SV) Οι εκθέσεις για αυτό ήταν εξαιρετικά αντιφατικές. Τόσο από πληροφορίες των αρχών όσο και από αναφορές δημοσιογράφων προέκυψε ότι δεν υπάρχουν στοιχεία που δείχνουν ότι πράγματι συνέβησαν αυτά τα τρομερά γεγονότα.

Εφόσον δεν υπάρχουν βέβαιες ενδείξεις, αλλά πολλά στοιχεία που υποδηλώνουν ότι δεν συνέβησαν στην πραγματικότητα, και ότι αντιθέτως επρόκειτο για φάρσα, το Συμβούλιο αδυνατεί να αναλάβει δράση στον τομέα αυτό, ούτε είναι αρμόδιο να το πράξει.

Πρόεδρος. – Ερώτηση αριθ. 13 του **Ryszard Czarnecki** (H-0458/09)

Θέμα: Διακρίσεις εις βάρος της πολωνικής μειονότητας στη Λιθουανία

Προτίθεται άραγε το Συμβούλιο να ασκήσει πίεση στην κυβέρνηση της Λιθουανίας για να την παροτρύνει να σεβαστεί τα δικαιώματα των εθνικών μειονοτήτων υπό το φως των διακρίσεων που υφίσταται εδώ και πολύ καιρό η πολωνική μειονότητα στην χώρα αυτή; Οι διακρίσεις αυτές αφορούν την υποχρεωτική χρησιμοποίηση της μη πολωνικής γραφής των ονοματεπωνύμων, άλλες διακρίσεις αφορούν τον εκπαιδευτικό τομέα, την απαγόρευση των διγλωσσών τοπωνυμίων ή ακόμα την μη επιστροφή σε Πολωνούς των περιουσιών τους που είχαν κατασχεθεί από τις σοβιετικές αρχές. Πότε προτίθεται το Συμβούλιο να αναλάβει δράση σχετικά;

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (EN) Το Συμβούλιο επιβεβαιώνει την υπεροχή των θεμελιωδών και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως αναγνωρίζονται στις συνθήκες και στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Το Συμβούλιο δεσμεύεται –και θα συνεχίσει να δεσμεύεται– για την πρόληψη και την εξάλειψη όλων των μορφών εξευτελιστικής και διακριτικής μεταχείρισης.

Θα ήθελα να επισημάνω ότι τα ζητήματα που αφορούν την προστασία των δικαιωμάτων των μειονοτήτων αποτελούν επίσης αντικείμενο εξέτασης του Συμβουλίου της Ευρώπης στο πλαίσιο της Σύμβασης πλαίσιο για την προστασία

των εθνικών μειονοτήτων. Τα ζητήματα που έθεσε ο κ. Czarnecki εξετάζονται επί του παρόντος από τα αρμόδια όργανα του Συμβουλίου της Ευρώπης. Ειδικότερα, σύμφωνα με την οδηγία 2000/43/ΕΚ του Συμβουλίου της 29ης Ιουνίου 2000, περί εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνοτικής τους καταγωγής, όλα τα άτομα προστατεύονται από τις διακρίσεις για λόγους φυλετικής ή εθνοτικής καταγωγής, ανεξάρτητα από το νομικό καθεστώς τους. Το πεδίο εφαρμογής της νομικής προστασίας αυτής της οδηγίας περιλαμβάνει τους τομείς της απασχόλησης, της κοινωνικής προστασίας, της εκπαίδευσης και της πρόσβασης σε αγαθά και υπηρεσίες. Εναπόκειται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή να παρακολουθεί την εφαρμογή του ευρωπαϊκού δικαίου και τη συμμόρφωση με αυτό στα κράτη μέλη.

Τέλος, στο «πρόγραμμα της Στοκχόλμης», το οποίο εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 10 και 11 Δεκεμβρίου του τρέχοντος έτους, αξιολογείται η ανάγκη για μια επιπλέον πρόταση όσον αφορά τις ευάλωτες ομάδες υπό το πρίσμα της εμπειρίας που αποκτήθηκε από την εφαρμογή από τα κράτη μέλη της Σύμβασης της Χάγης του 2000 για τη διεθνή προστασία των ενηλίκων, στην οποία θα προσχωρήσουν στο μέλλον.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Malmström, για την απάντησή σας, και ειδικά που τονίσατε ότι το Συμβούλιο θα αντιταχθεί σε κάθε μορφής διακρίσεις κατά των εθνικών μειονοτήτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, περιλαμβανομένης της πολωνικής μειονότητας στη Λιθουανία. Πρόκειται για πολύ σημαντική δήλωση. Σας ευχαριστώ για αυτό. Θα ήθελα να τονίσω ότι έχουμε να κάνουμε, δυστυχώς, με συστηματική δραστηριότητα των αρχών της Λιθουανίας σχετικά με το εκπαιδευτικό σύστημα και τα διγλωσσα τοπωνύμια, και μάλιστα σε διάφορα επίπεδα διοίκησης. Πρόκειται, συνεπώς, για εξαιρετικά σημαντικό ζήτημα, και θα ήθελα να ζητήσω να παρακολουθείται από το Συμβούλιο.

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (EN) Μπορώ μόνο να επαναλάβω τις αρχές και τις αξίες που αντιπροσωπεύει η Ευρωπαϊκή Ένωση και τις οποίες, βεβαίως, υπερασπίζεται το Συμβούλιο.

Επίσης, τα συγκεκριμένα γεγονότα που αναφέρει ο κύριος Czarnecki εξετάζονται από τις αρμόδιες αρχές του Συμβουλίου της Ευρώπης και, εφόσον διαπιστωθεί οποιαδήποτε άλλη μορφή διάκρισης, είναι καθήκον της Επιτροπής να εξασφαλίσει ότι τα κράτη μέλη συμμορφώνονται με τις συνθήκες και τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πρόεδρος. – Ερώτηση αριθ. 14 του **Brian Crowley** (H-0462/09)

Θέμα: Διώξεις βουδιστών μοναχών στο Βιετνάμ

Μετά την έγκριση του ψήφισματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την κατάσταση στο Λάος και στο Βιετνάμ στις 26 Νοεμβρίου 2009 (P7_TA(2009)0104), ποια συγκεκριμένα μέτρα έχουν ληφθεί για να αντιμετωπιστούν οι διώξεις και οι παρενοχλήσεις βουδιστών μοναχών, ανδρών και γυναικών, στο Βιετνάμ;

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (SV) Σας ευχαριστώ για την ερώτησή σας. Το Συμβούλιο έχει πλήρη επίγνωση της κατάστασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο Βιετνάμ και παρακολουθούμε τις εξελίξεις στη χώρα στενά.

Δύο φορές τον χρόνο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή προβαίνουν σε αξιολόγηση της κατάστασης μέσα στο πλαίσιο του διαλόγου για τα ανθρώπινα δικαιώματα που διεξάγουμε με τις αρχές του Βιετνάμ. Η τελευταία συνάντηση διαλόγου πραγματοποιήθηκε στο Ανόι την περασμένη εβδομάδα, στις 11 Δεκεμβρίου. Συζητήθηκαν πολλά επείγοντα θέματα όπως η ελευθερία της έκφρασης, η μεταρρύθμιση του ποινικού κώδικα, συμπεριλαμβανομένης της θανατικής ποινής, καθώς και η θρησκευτική ελευθερία και ανοχή, συμπεριλαμβανομένης της κατάστασης των οπαδών του Plum Village. Στην κυβέρνηση του Βιετνάμ δόθηκε κοινοτικός κατάλογος των προσώπων και των κρατουμένων των οποίων η κατάσταση είναι ιδιαίτερα ανησυχητική. Εκτός από τον διάλογο για τα ανθρώπινα δικαιώματα, η ΕΕ θέτει επίσης τακτικά θέματα ιδιαίτερου ενδιαφέροντος στην κυβέρνηση του Βιετνάμ.

Στις 10 Νοεμβρίου, το Συμβούλιο και η Επιτροπή πραγματοποίησαν μακρά συζήτηση με τα μέλη της κοινότητας του Plum Village. Στις 26 Νοεμβρίου, δόθηκε στη δημοσιότητα το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με το θέμα. Την ίδια ημέρα, η Επιτροπή διεξήγαγε υψηλού επιπέδου συνομιλίες με τις αρχές στο Ανόι, και αυτή η συνάντηση πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο της Μεικτής Επιτροπής για τη διαπραγμάτευση συμφωνίας εταιρικής σχέσης και συνεργασίας, η οποία ελπίζουμε ότι θα ολοκληρωθεί το επόμενο έτος. Κύριο μήνυμά μας κατά τη συνάντηση ήταν να εκφράσουμε πόσο πιεστική θεωρούμε ότι είναι η κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο Βιετνάμ.

Αναφέραμε την απαλλοτρίωση της εκκλησιαστικής περιουσίας, αναφέραμε τις επιθέσεις σε υπέρμαχους των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και συγγραφείς ιστολογίων (blog) –όπως τις έδιξαν στο παρελθόν βουλευτές στο Κοινοβούλιο– και αναφέραμε επίσης την κατάσταση των οπαδών του Plum Village. Καλέσαμε τους ομολόγους μας να διασφαλίσουν και να σεβαστούν τα ανθρώπινα δικαιώματα και να τηρήσουν όλες τις δεσμεύσεις που καθορίζονται στην Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και στις διεθνείς συμβάσεις στις οποίες

το Βιετνάμ είναι συμβαλλόμενο μέρος. Το ψήφισμα του Κοινοβουλίου κατέστησε το μήνυμα αυτό ιδιαίτερα ισχυρό, και θα ήθελα να ευχαριστήσω το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για αυτό. Ενημερώσαμε επίσης το Βιετνάμ για τον νέο και σημαντικό ρόλο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ιδίως όσον αφορά τη μελλοντική συμφωνία εταιρικής σχέσης και συνεργασίας.

Στις 8-10 Δεκεμβρίου 2009, αντιπροσωπεία της ΕΕ επισκέφθηκε το μοναστήρι Bat Nha και τον ναό Phuoc Hue, όπου έχουν καταφύγει σχεδόν 200 από τα εναπομείναντα μέλη του Plum Village. Μιλήσαμε με τους θρησκευτικούς εκπροσώπους εκεί και τις τοπικές αρχές, προκειμένου να λάβουμε περισσότερες πληροφορίες για την τρέχουσα κατάσταση. Η ΕΕ θα συνεχίσει να παρακολουθεί την κατάσταση στον ναό Phuoc Hue πολύ στενά.

Pat the Cope Gallagher (ALDE) αναπληρωτής συντάκτης. – (ΕΝ) Θα ήθελα να ευχαριστήσω την Προεδρεύουσα του Συμβουλίου εξ ονόματός μου και εξ ονόματος του κ. Crowley για την πολύ ολοκληρωμένη απάντησή της και να δηλώσω ότι είμαι πολύ ικανοποιημένος με την προσέγγιση τόσο του Συμβουλίου όσο και της Επιτροπής. Ελπίζω ότι θα συνεχίσετε να παρακολουθείτε τις εξελίξεις με ρεαλιστικό τρόπο.

Πρόεδρος. – Ερώτηση αριθ. 15 του **Pat the Cope Gallagher** (H-0463/09)

Θέμα: Η αίτηση της Ισλανδίας για προσχώρηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Θα μπορούσε το Συμβούλιο να παρουσιάσει μια τελευταία εκτίμηση σχετικά με το στάδιο στο οποίο βρίσκεται η αίτηση για προσχώρηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση που έχει υποβάλει η Ισλανδία;

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (ΕΝ) Κυρία Πρόεδρε, πιστεύω ότι αυτό το θέμα είναι προσφιλές και σε σας επίσης.

(SV) Επιτρέψτε μου να ξεκινήσω υπενθυμίζοντάς σας όσα αναφέρονταν στα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 8ης Δεκεμβρίου, όπου το Συμβούλιο γράφει τα εξής: «Η Ισλανδία είναι μια χώρα με μακρά και βαθιά δημοκρατικές ρίζες, που είναι δυνατόν να συμβάλει σημαντικά στην ΕΕ, τόσο στρατηγικά όσο και πολιτικά. Η χώρα είναι ήδη στενά ενσωματωμένη στην ΕΕ σε διάφορους τομείς, δεδομένου ότι είναι μέλος του ευρωπαϊκού οικονομικού χώρου και του Σένγκεν».

Η αίτηση προσχώρησης της Ισλανδίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση υποβλήθηκε επίσημα στη σουηδική Προεδρία στη Στοκχόλμη στις 16 Ιουλίου 2009. Παρευρέθηκα και εγώ και έλαβα την αίτηση, η οποία διαβιβάστηκε αμέσως στα μέλη του Συμβουλίου.

Κατά τη συνεδριάσή του στις 27 Ιουλίου 2009, το Συμβούλιο υπενθύμισε σε γενικές γραμμές τη νέα ομοφωνία όσον αφορά τη διεύρυνση, που περιγράφηκε στα συμπεράσματα της συνόδου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου τον Δεκέμβριο του 2006, συμπεριλαμβανομένης της αρχής ότι κάθε χώρα πρέπει να εκτιμάται με βάση τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της, και αποφασίσαμε να κινησουμε τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 49 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Κλήθηκε ως εκ τούτου η Επιτροπή να υποβάλει γνωμοδότηση για την αίτηση αυτή προς το Συμβούλιο.

Η αίτηση θα αξιολογηθεί σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στη Συνθήκη, τα κριτήρια που καθορίστηκαν κατά τη σύνοδο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στην Κοπεγχάγη το 1992 και τα συμπεράσματα της συνόδου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου τον Δεκέμβριο του 2006. Σύμφωνα με τα συμπεράσματα που εγκρίθηκαν από το Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων την περασμένη εβδομάδα, το θέμα θα εξετασθεί εκ νέου, αφού η Επιτροπή υποβάλει τη γνωμοδότησή της. Αυτό θα δώσει τη δυνατότητα στο Συμβούλιο να λάβει απόφαση για την ενδεχόμενη έναρξη των διαπραγματεύσεων με την Ισλανδία κατά τους πρώτους μήνες της ισπανικής Προεδρίας.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (ΕΝ) Θέλω να ευχαριστήσω την Προεδρεύουσα του Συμβουλίου για την απάντησή της. Ως πρόεδρος της αντιπροσωπείας για τις σχέσεις με την Ελβετία, την Ισλανδία και τη Νορβηγία και στη Μεικτή Κοινοβουλευτική Επιτροπή για τον ευρωπαϊκό οικονομικό χώρο (ΕΟΧ), κατανοώ πλήρως, φυσικά, ότι κάθε αίτηση πρέπει να αντιμετωπιστεί με βάση τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της, και ότι σημειώνεται πρόοδος. Ένδειξη αυτού νομίζω ότι αποτελεί το γεγονός ότι η Ισλανδία απάντησε στα πολλά ερωτήματα σε ευλόγως σύντομο χρονικό διάστημα και, φυσικά, ήταν χρήσιμο το ότι αποτελεί μέλος του ΕΟΧ. Αυτό αποτελεί ένδειξη της δέσμευσης της κυβέρνησης της Ισλανδίας. Πιστεύω ότι το να γίνει η Ισλανδία μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα αποτελούσε άλλο ένα σημαντικό βήμα προς την περαιτέρω διεύρυνση της Ευρώπης.

Ωστόσο, αναφέρατε την παλαιά δημοκρατία ως αφορμή για τον ισλανδικό λαό για να πάρει αυτήν την απόφαση, εγώ όμως προσβλέπω σε περαιτέρω πρόοδο κατά την επόμενη σύνοδο του Συμβουλίου και, ελπίζω, ένα σημαντικό βήμα θα γίνει εκεί και θα υπάρξει ανακοίνωση από το Συμβούλιο.

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (EN) Η αίτηση της Ισλανδίας πρέπει να εξετασθεί σύμφωνα με τους κανόνες και τις διαδικασίες, και η Επιτροπή δεν έχει ολοκληρώσει ακόμη την εξέτασή της και την εκπόνηση της γνωμοδότησής της. Σημειώνουν πρόοδο, όπως και η Ισλανδία, και έχουν ήδη ορίσει τις ομάδες διαπραγματεύσεων και έχουν προετοιμαστεί, ώστε να εκτελέσουν το έργο τους πολύ εμπεριστατωμένα, αλλά και γρήγορα. Νομίζω συνεπώς ότι μπορούμε να βασιστούμε στην Επιτροπή ότι θα υποβάλει τη γνωμοδότησή της στις αρχές του επόμενου έτους, και ελπίζω ότι το Συμβούλιο θα μπορεί να λάβει απόφαση για τη λήψη περαιτέρω μέτρων.

Πρόεδρος. – Δεδομένου ότι ο συντάκτης της απουσιάζει, η ερώτηση αριθ. 16 καθίσταται άκυρη.
Ερώτηση αριθ. 17 της **Mairead McGuinness** (H-0470/09)

Θέμα: Βιοδιασπώμενα απόβλητα

Μπορεί το Συμβούλιο να σχολιάσει την πρόοδο των κρατών μελών όσον αφορά την παράκαμψη βιοδιασπώμενων αποβλήτων από την υγειονομική ταφή όπως αναφέρεται στην οδηγία 1999/31/EK⁽⁵⁾ περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων;

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (SV) Μεγάλες ποσότητες αποβλήτων παράγονται καθημερινά στα κράτη μέλη της ΕΕ. Το πώς αντιμετωπίζουμε αυτά τα απόβλητα έχει, φυσικά, σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον. Η πρόσφατα δημοσιευθείσα έκθεση της Επιτροπής για την εφαρμογή της νομοθεσίας της ΕΕ σχετικά με τα απόβλητα καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, αν και ορισμένα κράτη μέλη έχουν σημειώσει πρόοδο, απαιτούνται τεράστιες προσπάθειες εφαρμογής σε πάρα πολλά κράτη μέλη, προκειμένου η υποδομή για τη διαχείριση των αποβλήτων να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της ΕΕ. Η οδηγία για την υγειονομική ταφή είναι ιδιαίτερα δύσκολο να εφαρμοστεί.

Όσον αφορά την παράκαμψη βιοδιασπώμενων αποβλήτων από την υγειονομική ταφή, η έκθεση της Επιτροπής αναφέρει ότι μόνο εννέα χώρες πέτυχαν τους στόχους μείωσης το 2006 – σύμφωνα με τις αρκετά περιορισμένες διαθέσιμες πληροφορίες. Το Συμβούλιο έχει δηλώσει στο παρελθόν, στα συμπεράσματά του τον Ιούνιο του 2009, ότι συμφωνεί με την Επιτροπή. Είναι πολύ σημαντικό ότι πληρούνται οι στόχοι της ΕΕ για την παράκαμψη βιοδιασπώμενων αποβλήτων από την υγειονομική ταφή. Το Συμβούλιο κάλεσε επίσης την Επιτροπή να συνεχίσει την ανάλυσή της των επιπτώσεων, προκειμένου να προετοιμάσει πρόταση για τη νομοθεσία της ΕΕ σχετικά με τα βιοδιασπώμενα απόβλητα ανάλογα με την περίπτωση.

Το Συμβούλιο δήλωσε ότι πρέπει να ληφθεί υπόψη η ανάγκη για νομοθεσία της ΕΕ, ιδιαίτερα η ανάγκη για νομοθεσία σχετικά με την ανακύκλωση των βιοδιασπώμενων αποβλήτων μέσω λιπασματοποίησης και ανάκτηση ενέργειας σε εγκαταστάσεις παραγωγής βιοαερίου με επακόλουθη ανακύκλωση του υπολειμματικού υλικού. Το Συμβούλιο δήλωσε επίσης ότι η καλύτερη διαχείριση των βιοδιασπώμενων αποβλήτων θα συμβάλει περισσότερο στη βιώσιμη διαχείριση των πόρων μας, στην αύξηση της προστασίας του εδάφους, θα βοηθήσει στην καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής και, κυρίως, θα διασφαλίσει την εκπλήρωση των στόχων σχετικά με την παράκαμψη αποβλήτων από την υγειονομική ταφή, την ανακύκλωση και τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Νομίζω ότι όλοι οι βουλευτές στηρίζουμε τις προσπάθειες. Εάν σταθείτε, όπως έχω κάνει εγώ, επάνω από χώρο υγειονομικής ταφής και εισπνεύσετε, είναι τρομερό, και νομίζω ότι το κοινό που αποθέτει εκεί απορρίμματα καλό θα ήταν να κάνει μια επίσκεψη.

Θα μπορούσατε να μου αναφέρετε τους λόγους, αν γνωρίζετε κάποιους, που να μπορείτε και να τους επεξεργαστείτε, για τους οποίους μόνο εννέα κράτη μέλη βρίσκονται σε αυτό το στάδιο; Γνωρίζουμε ότι πρέπει να το κάνουμε αυτό· συμφωνώ ότι χρειάζεται να παράγουμε βιοαέριο. Όλοι συμφωνούμε με τις αρχές, αλλά γιατί δεν επιτυγχάνουμε τους στόχους;

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (EN) Οφείλω να ομολογήσω ότι δεν είμαι ειδική σε αυτό το θέμα αλλά, από όσα κατάλαβα από τις δηλώσεις της Επιτροπής, λείπει η κατάλληλη υποδομή για την αντιμετώπισή του, και η δημιουργία της είναι αρκετά δαπανηρή. Είναι φυσικά επωφελής μακροπρόθεσμα, αλλά τα κράτη μέλη δεν έχουν επενδύσει στην κατάλληλη υποδομή, και γι' αυτό χρειάστηκε τόσο πολύς χρόνος.

Πρόεδρος. – Θα ασχοληθούμε τώρα με την τελευταία ερώτηση αυτού του απογεύματος, που στην ουσία είναι και η τελευταία ερώτηση της Προεδρίας σας. Προέρχεται από τον κ. Hans-Peter Martin και αφορά τα επιτεύγματα της σουηδικής Προεδρίας του Συμβουλίου σε θέματα διαφάνειας, όπου, τολμώ να πω, έχουμε κάποια πράγματα να αναφέρουμε.

(5) ΕΕ L 182 της 16.7.1999, σ. 1.

Ερώτηση αριθ. 18 του **Hans-Peter Martin** (H-0472/09)

Θέμα: Επιτεύγματα της Σουηδικής Προεδρίας του Συμβουλίου σε θέματα διαφάνειας

Στην απάντησή της (H-0295/09⁽⁶⁾) στις 16.09.2009 η Σουηδική Προεδρία του Συμβουλίου μου ανέφερε ότι συμπεριρίζεται την άποψή μου ως προς το ότι είναι σημαντικό να υπάρχει μεγαλύτερη διαφάνεια στις δραστηριότητες της Ένωσης. Επίσης, η Προεδρία του Συμβουλίου ανέφερε ότι θα εφαρμόσει πλήρως τις σχετικές διατάξεις για τη διαφάνεια σύμφωνα με τις παραγράφους 1-4 του εσωτερικού κανονισμού του Συμβουλίου. Σε γενικές γραμμές, όλες οι συσκέψεις του Συμβουλίου όσον αφορά νομοθετικές πράξεις που θα θεσπισθούν με τη διαδικασία της συναπόφασης είναι ανοικτές στο κοινό.

Σε ποια αποτίμηση καταλήγει το Συμβούλιο κατά τη λήξη πλέον της Σουηδικής Προεδρίας; Ποια ήταν τα συγκεκριμένα επιτεύγματά της και σε ποιους τομείς;

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (SV) Όπως επισημαίνει ο αξιότιμος βουλευτής, η αύξηση της διαφάνειας στις εργασίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποτελεί σημαντική προτεραιότητα για τη Σουηδία ως κράτος μέλος και κάτοχο της Προεδρίας. Η αύξηση της διαφάνειας σε όλους τους τομείς των εργασιών του Συμβουλίου ήταν ένας από τους σαφείς στόχους που θέσαμε.

Θα ήθελα να αναφέρω, για παράδειγμα, την ιστοσελίδα της Προεδρίας, όπου μπορούν να βρεθούν πληροφορίες σχετικά με τις συνεδριάσεις, με συνοδευτικά έγγραφα και συνδέσεις Διαδικτύου σε τρεις γλώσσες.

Κατά τους τελευταίους μήνες, η Προεδρία έχει καταβάλει επίσης κάθε δυνατή προσπάθεια, ώστε να διασφαλίσει ότι εφαρμόζονται οι διατάξεις για τη διαφάνεια στον εσωτερικό κανονισμό του Συμβουλίου.

Τον Ιούλιο, τον Σεπτέμβριο, τον Οκτώβριο και τον Νοέμβριο του 2009, πραγματοποιήθηκαν 20 δημόσιες συζητήσεις με πρωτοβουλία της σουηδικής Προεδρίας, σύμφωνα με το άρθρο 8.3 του Κανονισμού. Επιπλέον, πραγματοποιήθηκε δημόσια συζήτηση για το πρόγραμμα εργασίας της Προεδρίας σχετικά με τις εργασίες του Συμβουλίου Ecofin. Αυτό μας κάνει 21 δημόσιες συζητήσεις που πραγματοποιήθηκαν σε διάστημα τεσσάρων μηνών.

Όσον αφορά τον αριθμό των δημοσίων συσκέψεων, 59 νομοθετικά σχέδια εγκρίθηκαν δημοσίως ως σχέδια Α κατά τη συνήθη νομοθετική διαδικασία, και εννέα προτεινόμενα νομοθετικά σχέδια συζητήθηκαν ως σχέδια Β κατά τη διάρκεια δημόσιας συνεδρίασης του Συμβουλίου. Επιπλέον, μία δημόσια σύσκεψη πραγματοποιήθηκε με πρωτοβουλία της Προεδρίας. Αν ο αξιότιμος βουλευτής θεωρεί ότι δεν ακούγονται πολλές, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι ο αριθμός των σημείων στην ημερήσια διάταξη του Συμβουλίου για τα οποία πρέπει να πραγματοποιηθούν δημόσιες συσκέψεις ποικίλλει ελαφρώς ανάλογα με τον αριθμό των στοιχείων που υπόκεινται στη συνήθη νομοθετική διαδικασία. Επιπλέον, το νέο Κοινοβούλιο δεν είχε τόσα σχέδια όπως συνήθως. Η νέα Επιτροπή θα αυξήσει αναμφίβολα τον αριθμό των νομοθετικών προτάσεων που πρέπει να διευθετηθούν από το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, και έτσι ο αριθμός των στοιχείων θα αυξηθεί.

Επιπλέον, τώρα που τέθηκε σε ισχύ η Συνθήκη της Λισαβόνας, όλες οι συνεδριάσεις του Συμβουλίου που ασχολούνται με το τμήμα της ημερήσιας διάταξης που αφορά τις συζητήσεις για τη νομοθεσία είναι επίσης δημόσιες. Η σουηδική Προεδρία χαιρετίζει αυτήν τη βελτίωση. Θα καταστήσει την Ευρωπαϊκή Ένωση πιο αποτελεσματική και πιο δημοκρατική.

Εν κατακλείδι, θα ήθελα να αναφέρω ότι, χθές, η σουηδική Προεδρία ανέλαβε την πρωτοβουλία για μια συνάντηση με τη διοργανική ομάδα εργασίας για τη διαφάνεια, με την Αντιπρόεδρο της Επιτροπής Margot Wallström και την Αντιπρόεδρο Diana Wallis. Συζητήσαμε πάρα πολλές συγκεκριμένες προτάσεις για την παροχή στους πολίτες της Ευρώπης καλύτερης και πιο φιλικής προς τον χρήστη πρόσβασης σε πληροφορίες για τα θεσμικά όργανα της ΕΕ.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Είναι σπάνιο να υπάρχει αιτία στην Ολομέλεια για την εκδήλωση κάποιου συναισθήματος. Νομίζω ότι είναι τιμή και χαρά που είμαστε, εμείς ειδικά, σε θέση να πραγματοποιήσουμε τον τελικό διάλογο. Κυρία Malmström, γνωρίζετε και εσείς η ίδια ότι ο δρόμος προς την κατεύθυνση της μεγαλύτερης διαφάνειας είναι αργός και στενός, και εμείς, δυστυχώς, συχνά τον πορευόμαστε με ρυθμούς χελώνας, αν αναλογιστώ πού βρισκόμασταν πριν από δέκα χρόνια και πού βρισκόμαστε σήμερα. Ωστόσο, ως παθιασμένος υπέρμαχος της Ευρώπης με κριτικό πνεύμα, σαφώς και δεν μπορώ να είμαι ικανοποιημένος απλώς με ό,τι έχουμε επιτύχει μέχρι στιγμής.

Θα με ενδιέφερε να μάθω με τι μήνυμα θα μας αφήνατε όσον αφορά αυτό που οι διάδοχοί σας θα μπορούσαν να βελτιώσουν πραγματικά. Σκέπτομαι ιδιαίτερα τις ομάδες εργασίας του Συμβουλίου. Πραγματικά δεν χαιρόμαι

⁽⁶⁾ Γραπτή απάντηση της 16.9.2009.

σχετικά με τον αριθμό των θεμάτων της ημερήσιας διάταξης στα οποία το κοινό έχει πρόσβαση μέχρι τώρα, ούτε για τον τρόπο με τον οποίο επιτυγχάνεται η πρόσβαση στα έγγραφα. Υιοθετώντας μακροπρόθεσμη προοπτική από τα δέκα χρόνια εμπειρίας σας στην ευρωπαϊκή πολιτική, πιστεύετε ότι θα φτάσουμε ποτέ στο στάδιο, από την άποψη της διαφάνειας, στο οποίο η Σουηδία έχει φθάσει εδώ και δεκαετίες;

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (EN) Πρόκειται πράγματι για πολύ σημαντικό ζήτημα. Θα έλεγα ότι η πρόσβαση στα έγγραφα και τη διαφάνεια έχει αυξηθεί σημαντικά κατά τα τελευταία δέκα έτη. Αυτό οφείλεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1049/2001, που είναι πολύ σημαντικός κανονισμός, και είμαι υπερήφανη που μπόρεσα να λάβω μέρος στη δημιουργία αυτού του κανονισμού.

Είναι, επίσης, το πώς τον εφαρμόζουμε, ενώ μετρά και η στάση μας. Έχει βελτιωθεί κατά τα τελευταία 10 έτη. Πολλοί άνθρωποι στα ευρωπαϊκά θεσμικά μας όργανα έχουν συνειδητοποιήσει ότι η διαφάνεια και ο ανοικτός χαρακτήρας δεν είναι επικίνδυνα. Αυτό είναι καλό. Είναι αποτελεσματικό. Είναι καλό για τη νομιμότητα και μειώνει επίσης τις πιθανότητες ατασθαλιών και διαφθοράς.

Έχουμε ακόμα δουλειά να κάνουμε. Η Συνθήκη της Λισαβόνας μάς φέρνει αντιμέτωπους με νέες δυνατότητες. Ελπίζω ότι όλες οι επερχόμενες προεδρίες θα χρησιμοποιήσουν αυτές τις δυνατότητες με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Η Επιτροπή δήλωσε εχθές ότι θα επανέλθει με προτάσεις που απορρέουν από τη Συνθήκη της Λισαβόνας ως προς το πώς μπορούμε να προχωρήσουμε με διαφάνεια.

Υπάρχουν ακόμη πολλά να κάνουμε, αλλά έχουμε διανύσει πολύ μακρύ δρόμο. Όπως λέει ο αξιότιμος βουλευτής, πρόκειται για συνεχή πάλη, και ανυπομονώ να βαδίσουμε τον δρόμο αυτό της πάλης από κοινού.

Πρόεδρος. – Συνεπώς, μένει ακόμα να πω, κυρία υπουργέ, αγαπητή Cecilia, ότι σας ευχαριστώ πολύ για τη συνεργασία σας και την τόσο πλήρη συμμετοχή στην Ώρα των Ερωτήσεων κατά τη διάρκεια της σουηδικής Προεδρίας. Προσβλέπουμε, με την έγκριση του παρόντος Κοινοβουλίου, να συνεχίσουμε να σας βλέπουμε από αυτήν την πλευρά. Σας ευχαριστώ πολύ, και ευχαριστώ και την ομάδα σας.

Η Ώρα των Ερωτήσεων έληξε.

Οι ερωτήσεις στις οποίες δεν δόθηκε απάντηση ελλείψει χρόνου θα λάβουν γραπτές απαντήσεις (βλ. Παράρτημα).

13. Ημερήσια διάταξη της επόμενης συνεδρίασης: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

14. Λήξη της συνεδρίασης

(Η συνεδρίαση λήγει στις 19.10)